Kindlustusandja kriisi ennetamise ja lahendamise seadus[1]

1. peatükk
Üldsätted

§ 1. Seaduse reguleerimisala

(1) Käesolev seadus reguleerib kindlustusandja ja kindlustusgrupi kriisiennetust ja -lahendust.

(2) Kriisiennetuse eesmärk on taastada kindlustusandja ja kindlustusgrupi finantsseisund selle olulise halvenemise korral.

(3) Kriisilahenduse eesmärk on kaitsta kindlustusvõtjate, kindlustatute, soodustatud isikute ning kahjustatud ja muude õigustatud isikute kollektiivseid huve, säilitada finantsstabiilsus, tagada, et jätkatakse kriitiliste funktsioonide täitmisega, ning kaitsta avaliku sektori vahendeid.

(4) Käesolevas seaduses ettenähtud haldusmenetlusele kohaldatakse haldusmenetluse seadust, arvestades käesolevast seadusest ja Finantsinspektsiooni seadusest tulenevaid erisusi.

§ 2. Seaduse kohaldamisala

(1) Käesolevat seadust kohaldatakse Eestis asutatud kindlustusandja ja edasikindlustusandja (edaspidi *kindlustusandja*), käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud muu kriisilahenduse subjekti ning käesoleva seaduse §-des 76–80 sätestatud tingimustele vastava kolmanda riigi kindlustusandja Eestis asutatud filiaali suhtes.

(2) Muud kriisilahenduse subjektid on kindlustusgruppi kuuluv emaettevõtjast kindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja ja segafinantsvaldusettevõtja.

(3) Käesoleva seaduse § 53 lõiget 2 kohaldatakse ka olulise teenuseosutaja suhtes, kui kriisilahendus algatatakse sellise kindlustusandja suhtes, kellele oluline teenuseosutaja teenust osutab.

§ 3. Finantsinspektsioon järelevalve- ja kriisilahendusülesannete täitjana, muu kriisilahendusasutus ning kolmanda riigi ametiasutus

(1) Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksus on Finantsinspektsioon finantsjärelevalve ülesannete täitjana.

(2) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus on Finantsinspektsiooni seaduse §-s 5^1 sätestatud Finantsinspektsiooni finantskriisi lahendamise üksus kriisilahendusülesannete täitjana.

(3) Kriisilahendusasutus on Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2025/1, millega luuakse kindlustus- ja edasikindlustusandjate finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistik ning muudetakse direktiive 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2007/36/EÜ, 2014/59/EL ja (EL) 2017/1132 ning määruseid (EL) nr 1094/2010, (EL) nr 648/2012, (EL) nr 806/2014 ja (EL) 2017/1129 (ELT L, 2025/1, 08.01.2025), artikli 3 kohaselt määratud lepinguriigi ametiasutus, sealhulgas Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus.

(4) Kindlustusgrupi kriisilahendusasutus on sellise lepinguriigi kriisilahendusasutus, kus asub kindlustustegevuse seaduse § 241 kohaselt määratud kindlustusgrupi järelevalve teostaja.

(5) Kolmanda riigi ametiasutus on kolmanda riigi asutus, kes on pädev täitma käesolevas seaduses sätestatud finantsjärelevalve ja kriisilahenduse ülesannetega võrreldavaid ülesandeid.

§ 4. Kriisilahendustegevus, kriisilahendus ja kriisiennetusmeede

(1) Kriisilahendustegevus on järgmine tegevus:
1) otsuse tegemine kriisilahenduse algatamise kohta käesoleva seaduse § 28 alusel;
2) käesoleva seaduse § 33 lõikes 1 nimetatud kriisilahendusmeetme rakendamine;
3) käesoleva seaduse 6. peatükis sätestatud kriisilahendusõiguse kasutamine.

(2) Kriisilahendus on ühe või mitme kriisilahendusmeetme rakendamine käesoleva seaduse § 27 lõikes 1 nimetatud ühe või mitme kriisilahenduseesmärgi saavutamiseks.

(3) Kriisiennetusmeede on käesoleva seaduse § 11 lõigetes 5 ja 6 ning kindlustustegevuse seaduse § 93 lõikes 2 ja §-s 95 sätestatud Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksuse õiguste kasutamine, samuti käesoleva seaduse §-des 23 ja 24 sätestatud Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksuse õiguste kasutamine.

(4) Kindlustusgrupi kriisilahendus on:
1) kriisilahendusmeetme rakendamine emaettevõtja või kindlustusgrupi järelevalve alla kuuluva kindlustusandja tasandil;
2) kriisilahendusasutuste tegevuse koordineerimine kindlustusgruppi kuuluvate juriidiliste isikute (edaspidi *kindlustusgrupi ettevõtja*) suhtes kriisilahendusmeetmete rakendamise ja kriisilahendusõiguste kasutamise korral.

§ 5. Kriisilahenduses olev ettevõtja ja vastuvõtja

(1) Kriisilahenduses olev ettevõtja on kindlustusandja või muu kriisilahenduse subjekt, kelle suhtes on algatatud kriisilahendus.

(2) Vastuvõtja käesoleva seaduse tähenduses on ettevõtja, kellele antakse üle kriisilahenduses oleva ettevõtja omandiõiguse instrumendid, võlainstrumendid, õigused, vara või kohustised või nende mis tahes kombinatsioon.

§ 6. Omandiõiguse instrument ja võlainstrument

(1) Omandiõiguse instrument on aktsia, osa ja muu omandiõigust tõendav instrument või selline instrument, mis on aktsiaks, osaks või muuks omandiõiguse instrumendiks konverteeritav või mis annab õiguse neid omandada, ning instrument, mis väljendab osalust aktsias, osas või muus omandiõiguse instrumendis.

(2) Võlainstrument on võlakiri või muu võõrandatav võlainstrument või selline instrument, mille alusel tekib võlakohustus või tunnistatakse selle olemasolu või mis annab õiguse võlainstrument omandada.

§ 7. Kindlustuse tagamise skeem, rahastu, avaliku sektori erakorraline finantstoetus ja muud terminid

(1) Kindlustuse tagamise skeem on lepinguriigi ametlikult tunnustatud ning kindlustusandjate või -võtjate osamaksetest rahastatud skeem, millega tagatakse kindlustuslepingust tulenevate nõuete hüvitamine osaliselt või täies ulatuses kindlustusvõtjatele, kindlustatutele, soodustatud isikutele ja kahjustatud isikutele või millega tagatakse kindlustuslepingute jätkumine juhul, kui kindlustusandja ei ole või tulevikus tõenäoliselt ei ole võimeline täitma kindlustuslepingust tulenevaid kohustusi.

(2) Rahastu on Tagatisfondi seaduses sätestatud kindlustusandjate kriisilahenduse osafond, mille vahendeid kasutatakse kooskõlas samas seaduses ja käesolevas seaduses, sealhulgas §-s 30, sätestatud põhimõtetega.

(3) Avaliku sektori erakorraline finantstoetus käesoleva seaduse tähenduses on riigiabi andmine kindlustusandjale või muule kriisilahenduse subjektile või sellise ettevõtjaga samasse kindlustusgruppi kuuluvale isikule vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõikele 1 või mõnes muus vormis riigieelarveliste vahendite arvelt osutatav finantsabi eesmärgiga säilitada või taastada kindlustusandja või temaga samasse kindlustusgruppi kuuluva isiku jätkusuutlikkus, maksevõimelisus või likviidsus.

(4) Käesolevas seaduses kasutatakse muid termineid kindlustustegevuse seaduse ja Finantsinspektsiooni seaduse tähenduses, kui käesolevas seaduses ei ole sätestatud teisiti.

2. peatükk
Kriisiennetus

§ 8. Ennetusmeetme kohaldamine ja finantsseisundi taastamise ennetav kava

(1) Finantsseisundi taastamise ennetava kava koostavad ja esitavad Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksusele läbivaatamiseks järgmised kindlustusandjad:
1) elukindlustusandjad, kelle turuosa kokku on vähemalt 60 protsenti elukindlustusturust, võttes turuosa määramisel arvesse elukindlustusandjate tehnilised eraldised koos edasikindlustusandja ja eriotstarbelise varakogumi osaga;
2) kahjukindlustusandjad, kelle turuosa kokku on vähemalt 60 protsenti kahjukindlustusturust, võttes turuosa määramisel arvesse kahjukindlustusandjate kindlustusmaksete kogusummad;
3) kindlustusandjad, kelle kohta koostab Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus käesoleva seaduse § 15 lõikes 1 nimetatud kriisilahenduskava.

(2) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktides 1 ja 2 nimetatud kindlustusandjad määrab kindlaks Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksus, võttes arvesse kindlustusandja suurust, ärimudelit, riskiprofiili, seotust ja asendatavust, tema olulisust teise lepinguriigi majandusele, kus kindlustusandja tegutseb, ning kindlustusandja piiriülest tegevust, eelkõige olulist piiriülest tegevust.

(3) Finantsseisundi taastamise ennetavat kava ei pea koostama:
1) kindlustusandja, kes kuulub kindlustusgruppi, mille kohta koostatakse kindlustusgrupi finantsseisundi taastamise ennetav kava käesoleva seaduse § 12 lõike 1 kohaselt;
2) väike ja mittekeerukas kindlustusandja, kui käesoleva paragrahvi lõikes 4 ei ole sätestatud teisiti.

(4) Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksus võib nõuda väikeselt ja mittekeerukalt kindlustusandjalt finantsseisundi taastamise ennetava kava koostamist, kui tema hinnangul kätkeb kindlustusandja tegevus endas olulist riski Eestis või piirkondlikul tasandil.

(5) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktide 1 ja 2 kohaldamisel võetakse turuosade arvutamisel arvesse ka sama lõike punktis 3 nimetatud asjaomased kindlustusandjad ning lõike 3 punktis 1 sätestatud kindlustusgruppi kuuluvad asjaomased kindlustusandjad.

(6) Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksus kehtestab esimese finantsseisundi taastamise ennetava kava koostamise tähtaja.

§ 9. Finantsseisundi taastamise ennetavale kavale esitatavad nõuded

(1) Finantsseisundi taastamise ennetava kava koostamine, ajakohastamine ja rakendamine on osa kindlustusandja juhtimissüsteemist ning kava sisaldab meetmeid kindlustusandja finantsseisundi taastamiseks, kui see on oluliselt halvenenud.

(2) Finantsseisundi taastamise ennetav kava sisaldab järgmist teavet:
1) ülevaade kava põhielementidest, sealhulgas ülevaade viimasesse kavasse tehtud olulistest muudatustest;

2) kindlustusandja või kindlustusgrupi kirjeldus, sealhulgas ülevaade olulistest muudatustest, mis on neis toimunud pärast viimase kava esitamist;
3) käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud raamistik;
4) kava koostamise, ajakohastamise ja rakendamise kirjeldus;
5) parendusmeetmete valik;
6) kommunikatsioonistrateegia;
7) kindlustustegevuse seaduse § 93 lõikes 3 nimetatud finantsseisundi taastamise kava, kui see on esitatud Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksusele viimase kümne aasta jooksul, ja ülevaade omavahendite suuruse taastamiseks ning solventsuskapitalinõude täitmise tagamiseks rakendatud meetmetest.

(3) Kindlustusandja kehtestab kvantitatiivsete ja kvalitatiivsete näitajate raamistiku, milles määratakse kindlaks, mis ajal tuleb kaaluda finantsseisundi taastamise kavas nimetatud asjakohaste parendusmeetmete rakendamist või neid meetmeid rakendada.

(4) Käesoleva paragrahvi lõikes 3 sätestatud näitajad võivad sisaldada kriteeriume, mis on muu hulgas seotud kindlustusandja kapitali, likviidsuse, vara kvaliteedi, kasumlikkuse, turu- ja makromajanduslike tingimuste ning tegevussündmustega. Kapitaliga seotud näitajad sisaldavad vähemalt ühte kriteeriumi juhuks, kui nõuetekohased omavahendid vähenevad alla solventsuskapitalinõude.

(5) Kindlustusandja kehtestab näitajate raamistiku korrapärase ülevaatamise korra ja rakendab seda.

(6) Kindlustusandja hindab finantsseisundi taastamise ennetava kava usaldusväärsust ja rakendatavust, eelkõige seoses näitajate raamistiku ning rakendatavate meetmetega, selliste eri raskusastmega makromajanduslike ja finantsraskustega analüüsitud stsenaariumide puhul, mis on kindlustusandja konkreetset olukorda arvestades asjakohased. Need stsenaariumid näevad muu hulgas ette kogu süsteemi hõlmavaid sündmusi ning kindlustusandja spetsiifilisi stressiolukordi, mis võivad mõjutada oluliselt kindlustusandja vara ja kohustisi, ning selliste stressiolukordade kombinatsiooni.

(7) Finantsseisundi taastamise ennetavas kavas ei või finantsseisundi säilitamiseks või taastamiseks ette näha avaliku sektori erakorralise finantstoetuse kasutamist.

(8) Finantsseisundi taastamise ennetavat kava hindab ja selle kiidab enne Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksusele esitamist heaks kindlustusandja juhatus.

(9) Kindlustusandja ajakohastab finantsseisundi taastamise ennetavat kava vähemalt iga kahe aasta järel ja iga kord pärast kindlustusandja õigusliku vormi või organisatsioonilise ülesehituse muutmist, samuti pärast sellist majandustegevuse või finantsseisundiga seotud sündmust või juhtumit, mis võib kava oluliselt mõjutada või luua vajaduse seda muuta, või kui saab prognoosida kindlustusandja finantsseisundi olulist muutust, millel võib olla oluline mõju kava rakendamise tulemuslikkusele või mis võib muul viisil luua vajaduse kava läbi vaadata.

(10) Tütarettevõtjast kindlustusandja võib asjakohasel juhul finantsseisundi taastamise ennetava kava koostamisel arvesse võtta kindlustusgrupi finantsseisundi taastamise ennetavat kava, mille on koostanud kolmanda riigi kindlustusandja või selline kolmanda riigi emaettevõtja, kelle tütarettevõtja kindlustusandja on.

(11) Kindlustusandja teavitab Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksust viivitamata, kui ta rakendab finantsseisundi taastamise ennetavas kavas esitatud parendusmeedet või ei rakenda seda, kuigi ta käesoleva paragrahvi lõikes 3 sätestatud näitajate kohaselt peaks seda tegema.

§ 10. Finantsseisundi taastamise ennetava kava hindamine ja menetlemine

(1) Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksus hindab üheksa kuu jooksul finantsseisundi taastamise ennetava kava saamisest arvates selle vastavust käesoleva seaduse § 9 nõuetele ja järgmistele tingimustele:
1) kas on tõenäoline, et kavas ettenähtud meetmete rakendamise korral säilib või taastub kindlustusandja toimimise jätkusuutlikkus ja finantsseisund asjakohase ajavahemiku jooksul;
2) kas on tõenäoline, et kava ja selles sisalduvaid konkreetseid meetmeid on võimalik rakendada kiiresti ja tõhusalt ka majanduslikus või finantsilises stressiolukorras, vältides võimaluste piires olulist negatiivset mõju finantssüsteemile, sealhulgas stsenaariumi korral, mille puhul rakendaksid finantsseisundi taastamise ennetavaid kavasid samal ajal ka teised kindlustusandjad.

(2) Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksus edastab kindlustusandja finantsseisundi taastamise ennetava kava Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksusele.

(3) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus analüüsib võimaluse korral kavas esitatud tegevusi, et määrata kindlaks nende negatiivne mõju kindlustusandja kriisilahenduskõlblikkusele, ning esitab Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksusele kava kohta oma järeldustel põhinevad soovitused käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud tähtaja jooksul.

(4) Kui kindlustusandja tegeleb teises lepinguriigis olulise piiriülese kindlustustegevusega Finantsinspektsiooni seaduse § 47^{13} tähenduses, esitab Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksus teise lepinguriigi finantsjärelevalveasutusele tema taotluse korral kindlustusandja finantsseisundi taastamise ennetava kava.

(5) Kui teise lepinguriigi finantsjärelevalveasutus esitab Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksusele soovituse, kuna kavas esitatud meetmete rakendamisel avaldub võimalik negatiivne mõju kindlustusvõtjatele, reaalmajandusele või finantsstabiilsusele selles lepinguriigis, teavitab finantsjärelevalveüksus teise lepinguriigi finantsjärelevalveasutust oma otsusest võtta soovitus arvesse või jätta see arvesse võtmata. Finantsjärelevalveüksus põhjendab oma otsust.

§ 11. Puuduste kõrvaldamine finantsseisundi taastamise ennetavast kavast

(1) Kui Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksus tuvastab finantsseisundi taastamise ennetavas kavas olulisi puudusi või leiab, et kava rakendamine ei oleks piisavalt tulemuslik, teatab ta kindlustusandjale oma arvamuse ning nõuab muudetud kava esitamist kahe kuu jooksul teate kättesaamisest arvates. Kindlustusandja näitab parandatud kavas, kuidas on puudused või takistused kõrvaldatud.

(2) Enne käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud nõuet muuta kava annab Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksus kindlustusandjale võimaluse esitada oma arvamus puuduste ja takistuste kõrvaldamise kohta.

(3) Kindlustusandja taotluse korral võib Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksus pikendada käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud tähtaega ühe kuu võrra.

(4) Kui Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksuse hinnangul ei ole uuesti esitatud kavas puuduste ja takistuste kõrvaldamisega piisava hoolikusega tegeletud, võib ta kindlustusandjalt nõuda, et viimane teeks kavas konkreetsed muudatused.

(5) Kui kindlustusandja ei esita muudetud kava käesoleva paragrahvi lõikes 1 või 3 ettenähtud aja jooksul või kui Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksus leiab, et tema esialgses arvamuses loetletud puudusi või takistusi ei ole muudetud kavast kõrvaldatud ning neid ei ole võimalik sealt kõrvaldada konkreetseid muudatusi tehes, nõuab finantsjärelevalveüksus, et kindlustusandja teeks finantsjärelevalveüksuse määratud mõistliku tähtaja jooksul kindlaks,

milliseid muudatusi saab ta oma majandustegevuses teha, et kõrvaldada kavas esinevad puudused või selle rakendamisel tekkida võivad takistused.

(6) Kui kindlustusandja ei tee kindlaks võimalikke muudatusi oma majandustegevuses käesoleva paragrahvi lõikes 5 sätestatud tähtaja jooksul või kui Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksuse hinnangul ei ole pakutud tegevused piisavad puuduste ja takistuste kõrvaldamiseks, võib finantsjärelevalveüksus teha kindlustusandjale ettekirjutuse, millega ta nõuab, et kindlustusandja võtaks kasutusele meetmed, mida finantsjärelevalveüksus peab vajalikuks ja nõuetekohaseks, arvestades puuduste ja takistuste raskusastet ning meetmete mõju kindlustusandja majandustegevusele.

§ 12. Kindlustusgrupi finantsseisundi taastamise ennetav kava

(1) Kui Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksus on kindlustusgrupi järelevalve teostaja, võib ta nõuda kindlustusgrupi lõplikult emaettevõtjalt kogu grupi finantsseisundi taastamise ennetava kava koostamist ja esitamist.

(2) Kindlustusgrupi lõplik emaettevõtja on kindlustustegevuse seaduse § 7 lõikes 2 sätestatud emaettevõtja, kes ei ole teise kindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja ega segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtja ja kelle suhtes kohaldatakse sama seaduse § 239 lõike 1 punktide 1 ja 2 alusel kindlustusgrupi järelevalvet.

(3) Kindlustusgrupi finantsseisundi taastamise ennetav kava sisaldab parendusmeetmeid, mida tuleb rakendada juhtival ettevõtjal ja üksikutel tütarettevõtjatel, et taastada oma finantsseisund, kui see on oluliselt halvenenud.

(4) Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksus võtab käesoleva paragrahvi lõike 1 kohaldamise kohta otsuse tegemisel aluseks käesoleva seaduse § 8 lõike 1 punktides 1 ja 2 ning lõikes 2 või lõike 1 punktis 3 ja lõikes 4 sätestatud tingimused.

(5) Kindlustusgrupi finantsseisundi taastamise ennetav kava sisaldab järgmisi meetmeid:
1) parendusmeetmed, mille rakendamise korral saavutatakse kogu kindlustusgrupi või sellesse kuuluva kindlustusandja stabiliseerumine, kui kindlustusgrupp või kindlustusandja on stressiolukorras ega saa tegeleda raskustesse sattumise põhjusega või seda kõrvaldada ning taastada kindlustusgrupi või sellesse kuuluva kindlustusandja finantsseisund, võttes samal ajal arvesse teiste kindlustusgrupi ettevõtjate finantsseisundit;
2) proportsionaalsuse meetmed, mille kindlustusgrupp ja selle ettevõtjad võtavad kasutusele koordineerituse ja sidususe tagamiseks.

(6) Kindlustusgrupi finantsseisundi taastamise ennetavas kavas määratakse kindlaks, kas kindlustusgrupisiseste parendusmeetmete rakendamisel, sealhulgas üksikute ettevõtjate kava rakendamisel, võib esineda takistusi ja kas kindlustusgrupisisese omavahendite kiire ülekandmise, kohustuste täitmise või vara tagastamise korral võib esineda olulisi praktilisi või õiguslikke takistusi.

(7) Lõplik emaettevõtja lähtub kindlustusgrupi finantsseisundi taastamise ennetava kava ja iga tütarettevõtjast kindlustusandja kava koostamisel, ajakohastamisel ning näitajate ülevaatamise korra kehtestamisel käesoleva seaduse § 9 lõigetest 2–7 ja 9.

(8) Kui kindlustusgrupi finantsseisundi taastamise ennetav kava puudub, võib Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksus nõuda kava esitamist tütarettevõtjast kindlustusandjalt ning kindlustusvaldusettevõtjalt ja segafinantsvaldusettevõtjalt, sealhulgas Eesti emaettevõtjast kindlustusvaldusettevõtjalt ja segafinantsvaldusettevõtjalt, kohaldades käesoleva seaduse §-s 9 sätestatud nõudeid.

(9) Eesti emaettevõtjast kindlustusvaldusettevõtja või Eesti emaettevõtjast segafinantsvaldusettevõtja on Eestis asutatud ettevõtja, kes ei ole Eesti kindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja ega segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtja.

(10) Euroopa Liidu (edaspidi *liit*) emaettevõtjast kindlustusvaldusettevõtja või liidu emaettevõtjast segafinantsvaldusettevõtja on Eestis või teises lepinguriigis asutatud ettevõtja, kes ei ole Eesti ega teise lepinguriigi kindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja ega segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtja.

(11) Kui Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksuse hinnangul ei ole kindlustusgrupi finantsseisundi taastamise ennetavas kavas võetud piisavalt arvesse Eesti seisukohast olulist ettevõtjat, arvestades sealjuures kohustusi, mis on teistel temaga võrreldavatel Eesti ettevõtjatel, võib finantsjärelevalveüksus põhjendatult taotleda kindlustusgrupi järelevalve teostajalt, et viimane nõuaks kindlustusgrupi lõplikult emaettevõtjalt või kindlustusgrupi juhtivalt kindlustusvaldusettevõtjalt kava ülevaatamist ja uuesti esitamist, arvestades finantsjärelevalveüksuse esitatud tähelepanekutega.

(12) Kui Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksuse hinnangul ei ole käesoleva paragrahvi lõike 11 kohaselt uuesti esitatud kavas piisavalt arvesse võetud tema esitatud tähelepanekuid, võib ta nõuda tütarettevõtjast kindlustusandjalt ning kindlustusvaldusettevõtjalt ja segafinantsvaldusettevõtjalt, sealhulgas Eesti emaettevõtjast kindlustusvaldusettevõtjalt ja segafinantsvaldusettevõtjalt, finantsseisundi taastamise ennetava kava koostamist ja esitamist.

(13) Käesoleva paragrahvi lõikes 12 sätestatud juhul esitab Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksus kindlustusgrupi järelevalve teostajale põhjendatud arvamuse oma hinnangu kohta ning edastab talle lõike 12 alusel nõutud finantsseisundi taastamise ennetava kava.

(14) Enne kindlustusgrupi finantsseisundi taastamise ennetava kava esitamist kindlustusgrupi järelevalve teostajale või käesoleva paragrahvi lõigete 8 ja 12 kohaselt Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksusele peab seda hindama ja selle heaks kiitma kava koostanud ettevõtja juhatus.

§ 13. Kindlustusgrupi finantsseisundi taastamise ennetava kava menetlemine

(1) Kui Finantsinspektsioon on kindlustusgrupi järelevalve teostaja, edastab ta käesoleva seaduse §-s 69 sätestatud konfidentsiaalsusnõudeid järgides kindlustusgrupi finantsseisundi taastamise ennetava kava järgmistele asutustele:
1) Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutus;
2) Finantsinspektsiooni seaduse § 47^6 lõike 3 punktides 1 ja 3 ning lõikes 4 nimetatud järelevalveasutus (edaspidi *järelevalvekolleegiumi asutused*);
3) kindlustusgrupi kriisilahendusasutus;
4) tütarettevõtjast kindlustusandja asukohariigi kriisilahendusasutus;
5) asjaomane Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL, millega luuakse krediidiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.06.2014, lk 190–348), artikli 3 alusel määratud kriisilahendusasutus ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013 krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.06.2013, lk 1–337) artikli 4 lõike 1 punktis 40 nimetatud pädev asutus, kui kindlustusgrupp on krediidiasutuste seaduse § 110^1 lõikes 2 defineeritud finantskonglomeraat või selle osa.

(2) Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksus hindab pärast konsulteerimist järelevalvekolleegiumi asutustega kindlustusgrupi finantsseisundi taastamise ennetava kava vastavust käesoleva seaduse §-s 12 sätestatud nõuetele ja tingimustele, lähtudes käesolevas paragrahvis ja §-s 10 sätestatust, sealhulgas selle lõikes 1 sätestatud tähtajast, ning võttes arvesse rakendatavate parendusmeetmete võimalikku mõju kindlustusvõtjatele, reaalmajandusele ja finantsstabiilsusele kõikides lepinguriikides, kus kindlustusgrupp tegutseb.

(3) Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksus teeb kindlustusgrupi järelevalve teostajana kõik endast oleneva, et jõuda järelevalvekolleegiumi asutustega ühisotsusele nelja kuu jooksul käesoleva paragrahvi lõike 1 kohasest kava edastamisest arvates järgmiste asjaolude kohta:
1) kindlustusgrupi finantsseisundi taastamise ennetava kava läbivaatamine ja hindamine;
2) finantsseisundi taastamise ennetava kava nõudmine tütarettevõtjast kindlustusandjalt käesoleva seaduse § 12 lõike 8 või 12 alusel;
3) käesoleva seaduse §-s 11 sätestatud meetmete kohaldamine.

(4) Kui kindlustusgrupi järelevalve teostaja on edastanud Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksusele kindlustusgrupi finantsseisundi taastamise ennetava kava, teeb ta kõik endast oleneva, et jõuda kindlustusgrupi järelevalve teostaja ja teiste järelevalvekolleegiumi asutustega ühisotsusele käesoleva paragrahvi lõikes 3 sätestatud asjaolude kohta samas lõikes sätestatud tähtaja jooksul.

(5) Kui ühisotsusele ei jõuta käesoleva paragrahvi lõikes 3 sätestatud tähtaja jooksul, teeb lõpliku otsuse Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksus:
1) kindlustusgrupi järelevalve teostajana, kui on vaja kava läbi vaadata ja seda hinnata käesoleva paragrahvi lõike 3 punkti 1 alusel või kui on vaja lõplikult emaettevõtjalt nõuda käesoleva seaduse §-s 11 sätestatud meetmete rakendamist;
2) tütarettevõtjast Eesti kindlustusandja Eesti finantsjärelevalveasutusena, kui on vaja tütarettevõtjast kindlustusandjalt nõuda finantsseisundi taastamise ennetava kava koostamist või käesoleva seaduse §-s 11 sätestatud meetmete rakendamist.

(6) Käesoleva paragrahvi lõike 5 punkti 1 kohaselt tehtud otsus peab olema põhjendatud ja selles võetakse arvesse teiste finantsjärelevalveasutuste seisukohad ning vastuväited, mis on esitatud lõikes 3 sätestatud tähtaja jooksul. Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksus teavitab otsusest lõplikku emaettevõtjat ja teisi asjasse puutuvaid lepinguriigi finantsjärelevalveasutusi.

(7) Käesoleva paragrahvi lõike 5 punkti 2 kohaselt tehtud otsus peab olema põhjendatud ja selles võetakse arvesse teiste asjaomaste lepinguriikide finantsjärelevalveasutuste seisukohad ning vastuväited.

(8) Asjasse puutuvad need finantsjärelevalveasutused, kes ei ole vastu otsusele, millega tütarettevõtjast kindlustusandja finantsjärelevalveasutus nõuab finantsseisundi ennetava kava koostamist, võivad jõuda ühisotsusele sellise kindlustusgrupi finantsseisundi taastamise ennetava kava kohta, mis puudutab nende järelevalve all olevaid kindlustusgrupi ettevõtjaid.

(9) Käesoleva paragrahvi lõigetes 4 ja 5 sätestatud juhtudel on Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksusel õigus pöörduda Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutuse poole vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1094/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/79/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 48–83), artiklile 19.

(10) Kui ühisotsusele jõudmise tähtaja jooksul on pöördutud Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutuse poole, ootab Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksus ära tema otsuse ning teeb sellega kooskõlas käesoleva paragrahvi lõike 5 kohase lõpliku otsuse.

(11) Kui käesoleva paragrahvi lõikes 3 sätestatud tähtaja jooksul jõutakse ühisotsusele või kui tähtaeg on möödas, ei ole Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksusel enam õigust pöörduda Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutuse poole.

(12) Kui Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutus ei tee otsust ühe kuu jooksul tema poole pöördumisest arvates, teeb lõpliku otsuse Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksus vastavalt käesoleva paragrahvi lõikele 5.

(13) Käesolevas paragrahvis sätestatud ühisotsust või selle puudumise korral Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksuse otsust või asjakohasel juhul lepinguriigi asjasse puutuva finantsjärelevalveasutuse otsust käsitatakse lõplikuna ja finantsjärelevalveüksus kohaldab seda.

§ 14. Finantsseisundi taastamise ennetava kava lihtsustatud nõuded

(1) Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksus määrab kindlustusandjad, kelle suhtes kohaldatakse finantsseisundi taastamise ennetava kava lihtsustatud nõudeid. Kui Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksus on kindlustusgrupi järelevalve teostaja, määrab ta kindlustusgrupid, kelle suhtes kohaldatakse kindlustusgrupi finantsseisundi taastamise ennetava kava lihtsustatud nõudeid.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatu kohaldamisel hindab Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksus, milline oleks kindlustusandja maksejõuetuse tagajärg, võttes arvesse järgmisi asjaolusid:
1) kindlustusandja majandustegevuse iseloom;
2) kindlustusandja õiguslik vorm ja aktsionäride või osanike struktuur;
3) kindlustusandja suurus ja keerukus, tema tegevuse ulatus ning riskiprofiil;
4) kindlustusandja seotus teiste reguleeritud ettevõtjatega või finantssüsteemiga üldiselt;
5) hinnang selle kohta, millist mõju avaldaks kindlustusandja maksejõuetus ning sellele järgnev likvideerimine pankrotimenetluse alusel finantsturgudele, teistele ettevõtjatele, kindlustusvõtjatele, rahastamistingimustele või majandusele laiemalt.

(3) Lihtsustatud nõuded hõlmavad käesoleva seaduse § 9 lõikes 1 sätestatud kava sisu ja detailsuse vähendamist, esmase kava koostamise tähtaja muutmist ning kava ajakohastamise sageduse vähendamist.

3. peatükk
Kriisilahenduse kavandamine

1. jagu
Kriisilahenduskava

§ 15. Kriisilahenduskava koostamine

(1) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus koostab pärast konsulteerimist Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksusega kriisilahenduskava vähemalt järgmiste kindlustusandjate kohta:
1) elukindlustusandjad, kelle turuosa kokku on vähemalt 40 protsenti elukindlustusturust, võttes turuosa määramisel arvesse elukindlustusandjate tehnilised eraldised koos edasikindlustusandja ja eriotstarbelise varakogumi osaga;
2) kahjukindlustusandjad, kelle turuosa kokku on vähemalt 40 protsenti kahjukindlustusturust, võttes turuosa määramisel arvesse kahjukindlustusandjate kindlustusmaksete kogusummad.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud kindlustusandjate määramise korral hindab Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus, milliste kindlustusandjate makseraskuste korral on tõenäolisem, et kriisilahendus on käesoleva seaduse § 28 lõike 5 alusel avaliku huvi seisukohast vajalik, või kas kindlustusandja täidab kriitilist funktsiooni.

(3) Kriitiline funktsioon on kindlustusandja kolmandale isikule osutatav teenus või temaga tehtav muu tegevus või toiming, mida ei ole võimalik mõistliku aja jooksul või mõistlike kuludega asendada ning mille seiskumine võib avaldada negatiivset mõju Eesti või teise lepinguriigi finantsstabiilsusele või reaalmajandusele, sealhulgas mõju tõttu suure hulga kindlustusvõtjate, kindlustatute, soodustatud isikute või kahjustatud isikute sotsiaalsele heaolule või süsteemse häire või üldise usalduse kaotuse tõttu kindlustusturu vastu.

(4) Lisaks käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatule võtab Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus arvesse vähemalt kriisilahenduseesmärkide saavutamise vajalikkust ning kindlustusandja suurust, ärimudelit, riskiprofiili, seotust ja asendatavust, samuti tema piiriülest tegevust.

(5) Kriisilahenduskava ei pea koostama järgmiste kindlustusandjate kohta:
1) kindlustusgruppi kuuluv kindlustusandja, kui sellele kindlustusgrupile koostatakse kindlustusgrupi kriisilahenduskava käesoleva seaduse § 18 kohaselt;
2) väike ja mittekeerukas kindlustusandja, välja arvatud juhul, kui Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksuse hinnangul kätkeb selle kindlustusandja tegevus endas olulist riski Eestis või piirkondlikul tasandil.

(6) Kui kindlustusgrupi kohta ei ole kriisilahenduskava koostatud, võib Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus selle koostada tütarettevõtjast kindlustusandja ning kindlustusvaldusettevõtja ja segafinantsvaldusettevõtja kohta, sealhulgas Eesti emaettevõtjast kindlustusvaldusettevõtja ja segafinantsvaldusettevõtja kohta, järgides käesoleva seaduse §-s 14 sätestatud nõudeid.

(7) Kui kindlustusandja emaettevõtja asub kolmandas riigis, võib Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus tema tütarettevõtjast kindlustusandja kriisilahenduskava koostades arvesse võtta kolmanda riigi kriisilahendusstrateegia, millest juhindub kolmanda riigi pädev asutus oma vastutusalasse kuuluva kindlustusgrupi korral. Kui Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksuse hinnangul on selline kriisilahendusstrateegia usaldusväärne ja rakendatav, võib ta kindlustusandja kriisilahenduskavas kajastada seda strateegiat ja selle võimalikke tagajärgi seoses Eesti tütarettevõtjaga, ohustamata kriisilahenduseesmärkide saavutamist.

(8) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktides 1 ja 2 nimetatud turuosade arvutamisel võetakse arvesse ka lõike 5 punktis 1 nimetatud kindlustusgruppi kuuluvad asjaomased kindlustusandjad.

§ 16. Kriisilahenduskavale esitatavad nõuded

(1) Kriisilahenduskavas esitatakse võimalused, kuidas rakendada kriisilahendusmeetmeid ja kasutada kriisilahendusõigusi, kui kriisilahenduse algatamise tingimused on käesoleva seaduse § 28 kohaselt täidetud.

(2) Kriisilahenduskava sisaldab järgmist teavet, mida on asjakohasel juhul võimalik esitada kvantitatiivselt:
1) kokkuvõte kava põhielementidest;
2) ülevaade kindlustusandjas toimunud olulistest muudatustest pärast kriisilahendusega seotud viimase teabe esitamist;
3) kirjeldus võimaluste kohta, kuidas eraldada kriitilised funktsioonid ja põhiäriliinid õiguslikult ning majanduslikult teistest kindlustusandja tegevustest, et tagada kindlustusandja tegevuse jätkumine maksejõuetuse korral;
4) ülevaade eeldatavasti tagatiseks kvalifitseeruvast varast;
5) kriisilahenduskava iga olulise aspekti elluviimise prognoositav ajakava;
6) käesoleva seaduse § 21 kohase kriisilahenduskõlblikkuse hindamise kirjeldus, sealhulgas üksikasjalik kirjeldus likvideerimise teostatavuse kohta pankrotimenetluses ja usaldusväärsuse hindamise kohta ning hindamisel kindlakstehtud selliste meetmete kirjeldus, mis aitavad kõrvaldada kriisilahenduskõlblikkust piiravad asjaolud;
7) kriisilahendamise rahastamise võimaluste selgitus eeldusel, et ei kasutata avaliku sektori erakorralist finantstoetust ega kindlustuse tagamise skeeme või muid sarnaseid rahastusskeeme;
8) üksikasjalik ülevaade erinevatest kriisilahendusstrateegiatest, mida saab võimalike erinevate stsenaariumide korral rakendada, ja kohaldatavad ajakavad;
9) ülevaade olulistest vastastikustest sõltuvustest;
10) analüüs selle kohta, millist mõju avaldab kava kindlustusandja töötajatele, sealhulgas hinnang sellega seotud võimalike kulude kohta;

11) kriisilahendusmenetluse jooksul töötajatega konsulteerimiseks kavandatava korra kirjeldus, mis näeb vajaduse korral ette kindlustusandja töötajate usaldusisikuga konsulteerimise;
12) meedia ja avalikkusega suhtlemise plaan;
13) kindlustusandja toimepidevuse tagamiseks vajalike oluliste toimingute ja süsteemide kirjeldus;
14) olemasolu korral kindlustusandja arvamus kriisilahenduskava kohta.

(3) Põhiäriliin on kindlustusteenus ja sellega seotud teenus, mis annab kindlustusandjale või kindlustusgrupile, kuhu kindlustusandja kuulub, olulist tulu ja kasumit või kujundab olulises ulatuses ettevõtja väärtust.

(4) Kindlustusandja esitab Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksusele käesoleva seaduse § 20 alusel vajaliku teabe kriisilahenduskava koostamiseks ja rakendamiseks.

(5) Kui täpsustatakse kriisilahendusmeetmete ja -õiguste valikut ning koostatakse kriisilahenduskava, võetakse koostamisel arvesse asjakohaseid kriisilahendusstsenaariume, sealhulgas asjaolu, et makseraskus võib puudutada üksnes konkreetset kindlustusandjat või et sellega võib kaasneda laiem finantsiline ebastabiilsus, või asjaolu, et see makseraskus võib mõjutada finantssüsteemi tervikuna.

(6) Kriisilahenduskavas ei eeldata avaliku sektori erakorralise finantstoetuse kasutamist lisaks kindlustuse tagamise skeemi või muude sarnaste rahastusskeemide kasutamise võimalusele.

(7) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus teeb kriisilahenduskava põhielementide kokkuvõtte teatavaks kindlustusandjale.

(8) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus vaatab läbi ja vajaduse korral ajakohastab kriisilahenduskava vähemalt iga kahe aasta järel ja iga kord pärast kindlustusandja õigusliku vormi või organisatsioonilise ülesehituse muutmist ning pärast tema majandustegevuse või finantsseisundiga seotud sündmust või juhtumit, mis võib mõjutada kava rakendamise tulemuslikkust või luua vajaduse kava läbi vaadata, või kui saab prognoosida kindlustusandja finantsseisundi olulist muutust, mis võib oluliselt mõjutada kava rakendamise tulemuslikkust või luua muul viisil vajaduse kava läbi vaadata.

(9) Kindlustusandja ja Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksus teavitab Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksust igast asjaolust, mis võib olla põhjus, et kava läbi vaadata või seda ajakohastada.

(10) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus edastab kava ja selle muudatused asjakohastele finantsjärelevalveasutustele.

§ 17. Koostöö lepinguriigi pädeva asutusega kriisilahenduse kavandamisel

(1) Kui kindlustusandja tegeleb olulise piiriülese kindlustustegevusega Finantsinspektsiooni seaduse § 47^{13} tähenduses, edastab Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus teise lepinguriigi finantsjärelevalveasutusele või kriisilahendusasutusele selle kindlustusandja kriisilahenduskava kavandi.

(2) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus teeb koostööd teise lepinguriigi kriisilahendusasutuse ja finantsjärelevalveasutusega. Koostöös hinnatakse kriisilahenduskavasid ja antakse nende kohta soovitusi, kui kavas sisalduvate meetmete rakendamise korral võib esineda negatiivne mõju kindlustusvõtjatele, reaalmajandusele või finantsstabiilsusele lepinguriigis, kus kindlustusandja tegeleb olulise piiriülese kindlustustegevusega.

(3) Kui teise lepinguriigi finantsjärelevalveasutus või kriisilahendusasutus esitab Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksusele soovituse rakendada kavas sisalduvaid meetmeid, mis võivad avaldada negatiivset mõju kindlustusvõtjatele, reaalmajandusele või finantsstabiilsusele selles lepinguriigis, teavitab kriisilahendusüksus teise lepinguriigi finantsjärelevalveasutust või

kriisilahendusasutust oma otsusest võtta soovitus arvesse või jätta see arvesse võtmata. Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus põhjendab oma otsust.

(4) Kui teise lepinguriigi kriisilahendusasutus ei võta arvesse Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksuse või kriisilahendusüksuse soovitust, võib ta pöörduda abi saamiseks Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutuse poole vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1094/2010 artikli 31 lõike 2 punktile c.

§ 18. Kindlustusgrupi kriisilahenduskavale esitatavad nõuded

(1) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksusel on kindlustusgrupi kriisilahendusasutusena õigus koostada kindlustusgrupi kriisilahenduskava sellise kindlustusgrupi kohta, kes kuulub käesoleva seaduse § 15 lõigetes 1, 2 ja 4 sätestatud tingimuste alusel kriisilahenduse kavandamise ulatusse.

(2) Kindlustusgrupi kriisilahenduskavas:
1) määratakse kindlaks iga ettevõtja suhtes elluviidavad kriisilahendustegevused, kui need on vajalikud, et tagada kriitiliste funktsioonide täitmise jätkamine;
2) analüüsitakse, millises ulatuses rakendada kriisilahendusmeetmeid ja kuidas kasutada kriisilahendusõigusi koordineeritult, ning tuvastatakse koordineeritud kriisilahendust piiravad asjaolud;
3) määratakse kindlaks kolmandate riikide asutustega tehtava koostöö ja selle koordineerimise kord, kui kindlustusgruppi kuuluvad kolmanda riigi üksused, ning mõju liidus elluviidavale kriisilahendusele;
4) määratakse kindlaks meetmed kindlustusgrupi kriisilahenduse hõlbustamiseks, sealhulgas grupi teatavate funktsioonide või tegevusalade õiguslikuks ja majanduslikuks eraldamiseks, võttes arvesse grupisiseseid vastastikuseid sõltuvusi;
5) esitatakse ülevaade kindlustusgrupi kriisilahendusmeetmete rahastamise allikatest, sealhulgas siis, kui on vaja kasutada kindlustuse tagamise skeeme või muid sarnaseid rahastusskeeme, ja nähakse ette põhimõtted rahastamisvastutuse jagamiseks lepinguriikide rahastusallikate vahel eeldusel, et ei kasutata avaliku sektori erakorralist finantstoetust;
6) esitatakse käesoleva seaduse § 16 lõikes 2 sätestatud teave.

(3) Lõplik emaettevõtja esitab Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksusele käesoleva seaduse § 20 alusel teabe enda ja nõutud ulatuses iga kindlustusgrupi ettevõtja kohta, sealhulgas muu kriisilahenduse subjekti kohta.

(4) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus edastab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutusele, kriisilahenduskolleegiumi kuuluvatele kriisilahendusasutustele ja järelevalvekolleegiumi asutustele käesoleva paragrahvi lõike 3 kohase teabe, järgides käesoleva seaduse §-s 69 sätestatud konfidentsiaalsusnõudeid.

(5) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus koostab ja haldab kriisilahenduskava koostöös kriisilahenduskolleegiumi liikmetega, konsulteerides järelevalvekolleegiumi asutustega.

(6) Kriisilahenduskava koostamisse ja haldamisse võib kaasata sellise kolmanda riigi kriisilahendusasutuse, kus tegutseb kindlustusgruppi kuuluv tütarettevõtjast kindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või oluline filiaal komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2015/35, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventsus II) (ELT L 12, 17.01.2015, lk 1–797), artikli 354 lõike 1 tähenduses, järgides käesoleva seaduse §-s 69 sätestatud konfidentsiaalsusnõudeid.

(7) Kriisilahenduskava vaadatakse läbi ja vajaduse korral seda ajakohastatakse vähemalt iga kahe aasta järel ja iga kord pärast kindlustusgrupi või kindlustusgrupi ettevõtja õigusliku vormi või organisatsioonilise ülesehituse muutmist ning pärast tema majandustegevuse või finantsseisundiga seotud sündmust või juhtumit, mis võib kava oluliselt mõjutada või luua

vajaduse seda muuta, või kui saab prognoosida kindlustusgrupi finantsseisundi olulist muutust, mis võib oluliselt mõjutada kava rakendamise tulemuslikkust või luua muul viisil vajaduse kava läbi vaadata.

(8) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus edastab kindlustusgrupi kriisilahenduskava ja selle muudatused asjakohastele finantsjärelevalveasutustele ning käesoleva seaduse § 13 lõike 1 punktis 5 nimetatud asutusele, kui kindlustusgrupp on finantskonglomeraat või osa sellest.

§ 19. Kindlustusgrupi kriisilahenduskava menetlemine

(1) Kindlustusgrupi kriisilahendusasutus ning tütarettevõtjast kindlustusandja ja muu kriisilahenduse subjekti asukohariigi kriisilahendusasutused peavad jõudma ühisotsusele kindlustusgrupi kriisilahenduskava vastuvõtmise kohta.

(2) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus teeb kõik endast oleneva, et jõuda käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud asutustega ühisotsusele kindlustusgrupi kriisilahenduskava vastuvõtmise kohta nelja kuu jooksul käesoleva seaduse § 18 lõikes 4 sätestatud teabe edastamisest või saamisest arvates.

(3) Kui ühisotsusele ei jõuta käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatud tähtaja jooksul, teeb lõpliku otsuse Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus:
1) kindlustusgrupi kriisilahendusasutusena kindlustusgrupi kriisilahenduskava kohta;
2) tütarettevõtjast Eesti kindlustusandja Eesti kriisilahendusasutusena kriisilahenduskava koostamise kohta.

(4) Käesoleva paragrahvi lõike 3 punktis 1 nimetatud otsus peab olema põhjendatud ja selles võetakse arvesse teiste lõikes 1 nimetatud asutuste seisukohad ning vastuväited, mis on esitatud lõikes 2 sätestatud tähtaja jooksul. Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus teavitab otsusest lõplikku emaettevõtjat ja teisi käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud asutusi.

(5) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus teavitab kriisilahenduskolleegiumi liikmeid käesoleva paragrahvi lõike 3 punktis 2 sätestatud otsusest, mis peab olema põhjendatud ja milles võetakse arvesse teiste asjasse puutuvate kriisilahendusasutuste seisukohad ning vastuväited. Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus ajakohastab koostatud kava selle otsuse alusel.

(6) Asjasse puutuvad kriisilahendusasutused, kes ei ole vastu tütarettevõtjast kindlustusandja kriisilahendusasutuse kriisilahenduskava koostamise otsusele, võivad jõuda ühisotsusele kindlustusgrupi kriisilahenduskava kohta ulatuses, mis puudutab nende vastutuse alla kuuluvaid kindlustusgrupi ettevõtjaid.

(7) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksusel on õigus pöörduda Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutuse poole vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1094/2010 artiklile 19.

(8) Kui mõni käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud kriisilahendusasutus on lõikes 2 nimetatud tähtaja jooksul pöördunud Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutuse poole, oodatakse ära tema otsus ning seejärel teeb Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus kooskõlas selle otsusega lõikes 3 nimetatud lõpliku otsuse.

(9) Kui käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud tähtaja jooksul jõutakse ühisotsusele või kui viidatud tähtaeg on möödas, ei ole Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksusel enam õigust pöörduda Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutuse poole.

(10) Kui Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutus ei tee otsust ühe kuu jooksul tema poole pöördumisest arvates, teeb lõpliku otsuse Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus vastavalt käesoleva paragrahvi lõikele 3.

(11) Käesolevas paragrahvis sätestatud ühisotsust või selle puudumise korral Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksuse otsust või asjakohasel juhul teise käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud kriisilahendusasutuse otsust käsitatakse lõplikuna ja kriisilahendusüksus kohaldab seda.

(12) Kui teise lepinguriigi kriisilahendusasutus teavitab Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksust, et ühisotsus avaldab mõju tema lepinguriigi riigieelarvele või võib tuua kaasa eelarvelisi kohustusi, algatab kriisilahendusüksus kindlustusgrupi kriisilahendusasutusena selle grupi kriisilahenduskava ümberhindamise.

§ 20. Kriisilahenduskava koostamiseks ja rakendamiseks vajalik teave

(1) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus võib nõuda kindlustusandjalt või kindlustusgrupi kriisilahendusasutusena lõplikult emaettevõtjalt koostöö tegemist kriisilahenduskava koostamiseks vajalikus ulatuses ning talle kriisilahenduskava koostamiseks ja rakendamiseks vajaliku teabe esitamist.

(2) Teave esitatakse Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksusele otse või Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksuse kaudu, sealjuures juhul, kui Finantsinspektsioon on kindlustusgrupi kriisilahendusasutus või kindlustusgrupi järelevalve teostaja.

(3) Käesoleva paragrahvi kohaldamisel teevad Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus ja finantsjärelevalveüksus koostööd, et teha kindlaks, kas kriisilahenduskava koostamiseks ja rakendamiseks vajalik teave on juba Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksusel olemas. Kui teave on olemas, edastab Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksus selle Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksusele enne, kui kriisilahendusüksus küsib seda otse kindlustusandjalt.

2. jagu
Kriisilahenduskõlblikkus

§ 21. Kindlustusandja ja kindlustusgrupi kriisilahenduskõlblikkuse hindamine

(1) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus hindab pärast konsulteerimist Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksusega kindlustusgruppi mittekuuluva kindlustusandja kriisilahenduskõlblikkust, eeldamata kriisilahenduse korral avaliku sektori erakorralise finantstoetuse saamist lisaks kindlustuse tagamise skeemide või mis tahes rahastute kasutamisele, kui need on kättesaadavad ja kohaldatavad.

(2) Kindlustusandja on kriisilahenduskõlblik, kui kindlustusandja likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses on võimalik ja teostatav kindlustustegevuse seaduses ning pankrotiseaduses sätestatud korras või kui kindlustusandja suhtes saab ellu viia kriisilahendust, rakendades kriisilahendusmeetmeid ja kasutades kriisilahendusõigusi.

(3) Tavaline maksejõuetusmenetlus on vara realiseerimine (edaspidi *likvideerimine*) pankrotimenetluses või maksejõuetusmenetlus teise lepinguriigi õiguse alusel võlgniku kõigi võlakohustuste suhtes, mille käigus tema vara võõrandatakse täielikult või osaliselt ja määratakse likvideerija või haldur.

(4) Kindlustusgrupi kriisilahendusasutus ja tütarettevõtjast kindlustusandjate asukohariikide kriisilahendusasutused (edaspidi *asjasse puutuvad kriisilahendusasutused*) hindavad pärast konsulteerimist asjasse puutuvate finantsjärelevalveasutustega kindlustusgrupi kriisilahenduskõlblikkust, eeldamata kriisilahenduse korral avaliku sektori erakorralise finantstoetuse saamist lisaks kindlustuse tagamise skeemide või mis tahes rahastute kasutamisele, kui need on kättesaadavad ja kohaldatavad.

(5) Kindlustusgrupp on kriisilahenduskõlblik, kui asjasse puutuvad kriisilahendusasutused on veendunud, et kindlustusgrupi ettevõtjate likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses on võimalik ja teostatav õigusaktides sätestatud korras või kui kindlustusgrupi suhtes saab ellu viia

kriisilahendust, rakendades kriisilahendusmeetmeid ja kasutades kriisilahendusõigusi kindlustusgrupi ettevõtjate suhtes, kui need ettevõtjad saab grupist õigel ajal eraldada, või kasutades muid riigisiseses õiguses sätestatud vahendeid.

(6) Kui Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksuse hinnangul võib kriisilahendustegevus olla avalikes huvides vajalik, kuna likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses ei vastaks kriisilahenduseesmärkidele samas ulatuses, teeb kriisilahendusüksus järgmisi järjestikusi tegevusi:
1) valib eelistatud kriisilahendusmeetmed ja -õigused, mis on asjakohased kriisilahenduseesmärkide saavutamiseks, arvestades kindlustusandja või asjakohasel juhul kindlustusgrupi struktuuri ja ärimudeliga;
2) hindab valitud kriisilahendusmeetme rakendatavust kriisilahenduseesmärkide saavutamiseks ja määrab kindlaks võimalikud takistused kriisilahenduse elluviimisel;
3) hindab valitud kriisilahendusmeetmete ja -õiguste usaldusväärsust, arvestades kriisilahenduse võimaliku mõjuga Eesti ja teiste lepinguriikide või liidu finantssüsteemile või reaalmajandusele ning kindlustusvõtjate, soodustatud isikute ja õigustatud isikute kollektiivsete huvide kaitsega, et tagada kindlustusandja või kindlustusgrupi kriitiliste funktsioonide täitmise jätkumine.

(7) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus hindab kindlustusandja kriisilahenduskõlblikkust tema kriisilahenduskava koostamise ja ajakohastamisega samal ajal ning eesmärgil.

(8) Kui Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus on kindlustusgrupi kriisilahendusasutus, hindab ta kindlustusgrupi kriisilahenduskõlblikkust kindlustusgrupi kriisilahenduskava koostamise ja ajakohastamisega samal ajal ning eesmärgil. Käesoleva seaduse §-s 19 sätestatud ühisotsusele jõudmise käigus hinnatakse ka kindlustusgrupi kriisilahenduskõlblikkust, sealhulgas jõutakse ühisotsusele käesoleva paragrahvi lõikes 6 sätestatud hinnangu ja tegevuste kohta.

(9) Käesoleva paragrahvi lõigete 1 ja 4 kohasel hindamisel analüüsib Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus vähemalt käesoleva seaduse §-s 22 sätestatud kriisilahenduskõlblikkuse ulatust.

(10) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus võib kindlustusandjalt nõuda kogu kriisilahenduskõlblikkuse hindamiseks vajaliku teabe esitamist. Kui Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus on kindlustusgrupi kriisilahendusasutus, võib ta kindlustusgrupi ettevõtjatelt nõuda sama teavet.

§ 22. Kindlustusandja ja kindlustusgrupi kriisilahenduskõlblikkuse ulatus

(1) Kriisilahenduskõlblikkuse hindamisel analüüsib Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus, sealhulgas juhul, kui ta on kindlustusgrupi kriisilahendusasutus, järgmisi asjaolusid:
1) kindlustusandja või kindlustusgrupi tegevuse järjepidevus – vastavalt käesoleva paragrahvi lõikele 2;
2) millises ulatuses on kindlustusandja või kindlustusgrupp kehtestanud vajalikud protsessid ja korra, et säilitada enne kriisilahendust, selle ajal ja pärast seda juurdepääs finantsturgude taristutele, makse- ja arveldusteenustele ning vara hoidmise teenustele;
3) eraldatavus – vastavalt käesoleva paragrahvi lõikele 3;
4) kahju kandmise võime ja rekapitaliseerimisvõime – vastavalt käesoleva paragrahvi lõikele 4;
5) likviidsus ja rahastamine kriisilahenduse ajal – vastavalt käesoleva paragrahvi lõikele 5;
6) infosüsteemid ja andmevajadus – vastavalt käesoleva paragrahvi lõikele 6;
7) millises ulatuses on kindlustusandja või kindlustusgrupp kehtestanud kommunikatsioonikava, et tagada sidusrühmade õigeaegne, usaldusväärne ja järjepidev teavitamine ning toetada kriisilahendustegevust, ja millises ulatuses on kehtestatud juhtimiskord, et tagada selle kava tulemuslik elluviimine;
8) juhtimissüsteem – vastavalt käesoleva paragrahvi lõikele 7;
9) usaldusväärsus ja mõju – vastavalt käesoleva paragrahvi lõikele 8.

(2) Tegevuse järjepidevuse analüüsi tehes määratakse kindlaks, millises ulatuses on:
1) kindlaks tehtud kõik asjakohased sisemised ja välised ning finants- ja tegevusalased vastastikused sõltuvused, viidates kõikidele asjaomastele teenustele ja rollidele, sealhulgas töötajatele; muu hulgas on nende sõltuvuste jaotus kindlaks tehtud juriidiliste isikute, kriitiliste funktsioonide, põhiäriliinide ja nendega seotud lepinguliste korralduste kaupa;
2) kehtestatud tegevuskord kriitiliste funktsioonide säilitamiseks vajalike teenuste ning selliste põhiäriliinide järjepidevuse tagamiseks, mis on vajalikud tulemuslikuks kriisilahendustegevuseks ja sellest tingitud restruktureerimiseks, eelkõige vara, õiguste või kohustiste ning rollide ja töötajate võimaliku üleandmise hõlbustamiseks;
3) täidetud kohustus hinnata kriisilahenduse järjepidevust ohustavaid riske terviklikult, sealhulgas kvalitatiivse ja kvantitatiivse teabe alusel, mis võimaldab kindlaks teha asjaomaste teenuste kriitilisuse ning hinnata nende katkemise või lõpetamise mõju kriisilahendusele ja teenuste asendatavusele;
4) tulemuslikult maandatud tegevuse järjepidevust ohustavaid riske ning kehtestatud meetmed, et parandada valmisolekut kriisilahenduseks, sealhulgas selleks, et tagada teenuste osutamise järjepidevus kolmandast isikust teenuseosutaja kaudu.

(3) Eraldatavuse analüüsi tehes määratakse kindlaks, millises ulatuses on:
1) kindlustusandja või kindlustusgrupp tuvastanud, vähendanud ja vajaduse korral kõrvaldanud oma struktuurist ja infosüsteemidest liigse keerukuse põhjustajad, mis kujutavad endast riski kriisilahendustegevusele, eelkõige eesmärgiga hõlbustada kriitiliste funktsioonide ja põhiäriliinide eraldamist ning üleandmist;
2) kindlustusandja portfellile või äritegevusele olemas vastuvõtja või ostja.

(4) Kahju kandmise võime ja rekapitaliseerimisvõime analüüsi tehes määratakse kindlaks, millises ulatuses on:
1) sellised võimed olemas ning antud hinnang nende piisavusele kriisilahenduskava rakendamiseks, sealhulgas kindlustuse tagamise skeemide või rahastute kättesaadavusele ja usaldusväärsusele, et kindlaks määrata, kas kahju kandja suudab seda kahju kanda;
2) kehtestatud piisav korraldus kriisilahendustegevuse piiriülese tunnustamise ja tulemuslikkuse tagamiseks;
3) olemas toimivad juhtimiskorraldused, sise-eeskirjad ja juhtimisinfosüsteemid, mis toetavad tõhusat allahindamist või konverteerimist, samuti portfellide üleandmist.

(5) Likviidsuse ja rahastamise analüüsi tehes määratakse kindlaks, millises ulatuses:
1) võib kindlustusandja või kindlustusgrupi ärimudel suurendada likviidsusvajadust kriisilahenduse ajal;
2) on olemas protsessid ja suutlikkus, et hinnata kriisilahendusstrateegia rakendamise likviidsus- ja rahastusvajadust, määrata kindlaks likviidsuspositsioon kriisilahenduses ning selle kohta aru anda, sealhulgas teha kindlaks ja võtta kasutusele olemasolevad tagatised, ning millises ulatuses saab neid tagatisi kasutada rahaliste vahendite hankimiseks kriisilahenduse ajal ja pärast seda.

(6) Infosüsteemide ja andmevajaduse analüüsi tehes määratakse kindlaks, millises ulatuses on kindlustusandjal või kindlustusgrupil olemas toimivad juhtimisinfosüsteemid, hindamissuutlikkus ja tehnoloogiline taristu sellise teabe esitamiseks, mis on vajalik:
1) kriisilahenduskava väljatöötamiseks ja ajakohasena hoidmiseks;
2) väärtuse õiglaseks, usaldusväärseks ja realistlikuks hindamiseks;
3) kriisilahendustegevuse tulemuslikuks elluviimiseks, sealhulgas kiiresti muutuvates tingimustes.

(7) Juhtimissüsteemi analüüsi tehes määratakse kindlaks, millises ulatuses on olemas usaldusväärsed juhtimisprotsessid kriisilahendustegevuste ettevalmistamiseks ja elluviimiseks, sealhulgas selleks, et:
1) asjakohane teave oleks esitatud õigel ajal, täpsena, regulaarselt ja siis, kui selleks tekib vajadus;
2) tulemuslikku kontrolli tehtaks kriisilahenduse kavandamise ja kriisi ajal;

3) otsuste tegemine oleks tõhus ka kriisilahenduse ajal.

(8) Usaldusväärsuse ja mõju analüüsi tehes määratakse kindlaks, millises ulatuses:
1) vastab kriisilahendustegevus kriisilahenduseesmärkidele ja on usaldusväärne, sealhulgas hinnatakse tõenäolist mõju kindlustusvõtjatele, võlausaldajatele, vastaspooltele ja töötajatele;
2) on võimalik hinnata kindlustusandja või kindlustusgrupi kriisilahenduse mõju reaalmajandusele ja finantsstabiilsusele ning piirata kriisi levikut, arvestades kolmandate riikide ametiasutuste võimalikke meetmeid;
3) on olemas korraldused ja vahendid sellise kindlustusgrupi kriisilahenduse hõlbustamiseks, mille tütarettevõtjatest kindlustusandjad on asutatud eri jurisdiktsioonides.

(9) Käesoleva paragrahvi kohaldamisel võtab Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus arvesse ettevõtja tegevuse laadi, ulatust ja keerukust.

§ 23. Kindlustusandja kriisilahenduskõlblikkust piiravad asjaolud

(1) Kui käesoleva seaduse §-s 21 sätestatud kriisilahenduskõlblikkuse hindamisel ilmnevad kindlustusandja kriisilahenduskõlblikkust piiravad sisulised asjaolud, teavitab Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus sellest kindlustusandjat ja Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksust kirjalikult.

(2) Kindlustusandja esitab Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksusele nelja kuu jooksul käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud teate kättesaamisest arvates ettepaneku, mis sisaldab võimalikke meetmeid teates märgitud kriisilahenduskõlblikkust piiravate sisuliste asjaoludega tegelemiseks või nende kõrvaldamiseks. Ettepanekus esitatud ajakava koostamisel arvestab kindlustusandja kriisilahenduskõlblikkust piiravate asjaolude põhjustega.

(3) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus hindab pärast konsulteerimist Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksusega, kas kindlustusandja esitatud meetmetega on võimalik kriisilahenduskõlblikkust piiravate sisuliste asjaoludega tegeleda või need kõrvaldada, ning kiidab meetmed võimaluse korral heaks.

(4) Kui Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksuse hinnangul ei vähenda ega kõrvalda kindlustusandja esitatud meetmed kriisilahenduskõlblikkust piiravaid sisulisi asjaolusid tulemuslikult, nõuab kriisilahendusüksus otse või Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksuse kaudu, et kindlustusandja rakendaks alternatiivmeedet kriisilahenduskõlblikkuse saavutamiseks, ning teavitab sellest kindlustusandjat.

(5) Käesoleva paragrahvi lõikes 4 sätestatud juhul võib alternatiivmeetmena nõuda:
1) võimalike kindlustusgrupisiseste rahastamislepingute läbivaatamist või nende puudumise korral nende või kindlustusgrupisiseste teenuslepingute koostamist või viimaste koostamist kolmandate isikutega;
2) kindlustusandjalt maksimaalse individuaalse ja summaarse riskipositsiooni piiramist;
3) kindlustusandjalt kriisilahenduse seisukohast olulise lisateabe esitamist kindlatel juhtudel või regulaarselt;
4) kindlustusandja teatava vara võõrandamist või kohustiste restruktureerimist;
5) kindlustusandja teatava või kavandatud tegevuse piiramist või lõpetamist;
6) kindlustusandja uute või seniste äriliinide arendamise piiramist või takistamist või uute või seniste kindlustusteenuste osutamise piiramist või takistamist;
7) kindlustusandja edasikindlustusstrateegia muutmist;
8) kindlustusandja enda või mõne kindlustusgrupi otsese või kaudse kontrolli all oleva ettevõtja õiguslike või tegevusstruktuuride muutmist vähem keerukaks, et eraldada kriitilised funktsioonid õiguslikult ja tegevuslikult teistest funktsioonidest kriisilahendusmeetmete rakendamise korral;
9) kindlustusandjalt või emaettevõtjalt käesoleva seaduse § 12 lõikes 9 või 10 nimetatud kindlustusvaldusettevõtja asutamist;
10) segakindlustusvaldusettevõtjalt eraldi kindlustusvaldusettevõtja loomist kindlustusandja kontrollimiseks, kui kindlustusandja on segakindlustusvaldusettevõtja tütarettevõtja ja

kindlustusvaldusettevõtja loomine on vajalik kindlustusandja kriisilahenduse hõlbustamiseks ning selleks, et vältida selliste kriisilahendusmeetmete rakendamist ja kriisilahendusõiguste kasutamist, millel on negatiivne mõju kindlustusgrupi osale, mis ei ole seotud finantsteenuste osutamisega.

(6) Enne käesoleva paragrahvi lõikes 5 nimetatud alternatiivmeetme määramist võtab Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus pärast konsulteerimist Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksusega nõuetekohaselt arvesse sellise meetme võimalikku mõju kindlustusandja majandustegevuse usaldusväärsusele ja stabiilsusele ning kindlustusteenuste siseturule.

(7) Alternatiivmeetme määramise korral selgitab Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus kindlustusandjale, miks tema esitatud meetme abil ei ole võimalik takistusi kõrvaldada ning kuidas alternatiivmeede on sobiv ja proportsionaalne need kõrvaldama. Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus võtab arvesse meetme mõju kindlustusandja äritegevusele, stabiilsusele ja võimele panustada majandusse.

(8) Kindlustusandja esitab alternatiivmeetme täitmise plaani ühe kuu jooksul käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud teate saamisest arvates.

(9) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud teade kriisilahenduskõlblikkust piiravate asjaolude kohta ja lõike 4 alusel tehtud otsus alternatiivmeetme nõudmise kohta sisaldavad kõlblikkuse hindamise ja järeldusele jõudmise põhjendusi ning selle otsuse võib edasi kaevata. Otsus sisaldab ka selgitust, kuidas see vastab käesoleva paragrahvi lõikes 7 osutatud proportsionaalsuse põhimõttele.

(10) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud juhul peatatakse kriisilahenduskava koostamine ja ühisotsusele jõudmine. Peatamine kestab kuni meetmete heakskiitmiseni käesoleva paragrahvi lõike 3 kohaselt või otsuse tegemiseni alternatiivmeetme rakendamise kohta lõike 4 kohaselt.

§ 24. Kindlustusgrupi kriisilahenduskõlblikkust piiravate asjaoludega tegelemine

(1) Kui Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus on kindlustusgrupi kriisilahendusasutus, kaalub ta koos teiste asjasse puutuvate kriisilahendusasutustega pärast konsulteerimist Finantsinspektsiooni seaduse § 47^6 alusel moodustatud kindlustusgrupi kolleegiumiga käesoleva seaduse § 21 lõikes 4 nimetatud hindamist kriisilahenduskolleegiumis.

(2) Asjasse puutuvad kriisilahendusasutused teevad ühisotsuse käesoleva seaduse § 23 lõikes 4 nimetatud meetme rakendamise kohta kindlustusgrupi ettevõtja suhtes.

(3) Kui Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus on kindlustusgrupi kriisilahendusasutus, koostab ta koostöös kindlustusgrupi järelevalve teostaja ning Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutusega pärast konsulteerimist teiste asjasse puutuvate finantsjärelevalveasutustega aruande, milles analüüsitakse kriisilahenduskõlblikkust piiravaid sisulisi asjaolusid, mis võivad piirata tõhusat kriisilahendusmeetmete rakendamist ja kriisilahendusõiguste kasutamist kindlustusgrupi suhtes.

(4) Kui Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus on kindlustusgrupi kriisilahendusasutus, edastab ta aruande kindlustusgrupi lõplikule emaettevõtjale ja teistele asjasse puutuvatele kriisilahendusasutustele. Kui Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus ei ole kindlustusgrupi kriisilahendusasutus, kuid on viimaselt saanud asjakohase aruande, edastab ta selle kindlustusgruppi kuuluvatele tütarettevõtjast kindlustusandjatele.

(5) Aruandes esitatakse soovitused selliste proportsionaalsuse ja sihipäraste meetmete kasutuselevõtmiseks, mis on kindlustusgrupi kriisilahendusasutuse hinnangul vajalikud või asjakohased kriisilahenduskõlblikkust piiravate asjaolude kõrvaldamiseks, arvestades meetmete mõju kindlustusgrupi ärimudelile.

(6) Kui Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus on kindlustusgrupi kriisilahendusasutus, võib kindlustusgrupi lõplik emaettevõtja esitada talle oma tähelepanekud ja teha oma ettepaneku nende meetmete rakendamiseks, mis võimaldavad tegeleda aruandes märgitud piiravate asjaoludega või need kõrvaldada, nelja kuu jooksul käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud aruande kättesaamisest arvates.

(7) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus hindab pärast konsulteerimist kindlustusgrupi järelevalve teostajaga nende meetmete asjakohasust, mis võetakse kriisilahenduskõlblikkust piiravate sisuliste asjaoludega tõhusalt tegelemiseks või nende kõrvaldamiseks.

(8) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus teavitab meetmetest kriisilahenduskolleegiumi liikmeid või selles osalejaid.

§ 25. Ühisotsus kriisilahenduskõlblikkust piiravate asjaolude ja nendega tegelemise kohta

(1) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus teeb pärast konsulteerimist Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksusega kõik endast oleneva, et jõuda kriisilahenduskolleegiumis ühisotsusele kriisilahenduskõlblikkust piiravate sisuliste asjaolude tuvastamise ning asjakohasel juhul nende kõrvaldamiseks nõutavate ja lõpliku emaettevõtja esitatud meetmete hindamise kohta.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud ühisotsusele tuleb jõuda nelja kuu jooksul lõpliku emaettevõtja esitatud meetmete kohta ettepaneku esitamisest arvates või pärast käesoleva seaduse § 24 lõikes 6 sätestatud neljakuulise tähtaja möödumist, sõltuvalt sellest, kumb on varasem.

(3) Ühisotsusele jõudmise korral tuleb arvesse võtta meetmete võimalikku mõju kõikidele lepinguriikidele, kus kindlustusgrupi ettevõtjad tegutsevad.

(4) Kui Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus on kindlustusgrupi kriisilahendusasutus ja käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatud tähtaja jooksul ühisotsusele ei jõuta, teeb kindlustusgrupis rakendatavate meetmete kohta lõpliku otsuse kriisilahendusüksus. Otsus peab olema põhjendatud ja selles võetakse arvesse käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatud tähtaja jooksul esitatud teiste asjasse puutuvate kriisilahendusasutuste seisukohad ning vastuväited.

(5) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus teeb käesoleva paragrahvi lõikes 4 sätestatud otsuse teatavaks lõplikule emaettevõtjale ja teistele asjasse puutuvatele kriisilahendusasutustele.

(6) Kui kindlustusgrupi tütarettevõtjast kindlustusandja asub Eestis ja ühisotsusele ei jõuta käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatud tähtaja jooksul, teeb Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus oma otsuse kriislahenduskõlblikkust piiravate asjaolude tuvastamise ja meetmete rakendamise kohta Eesti kindlustusandja suhtes. Otsus peab olema põhjendatud ja selles võetakse arvesse teiste asjasse puutuvate kriisilahendusasutuste seisukohad ning vastuväited.

(7) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksusel on vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1094/2010 artiklile 19 õigus pöörduda ühisotsust puudutava teema arutamiseks Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutuse poole.

(8) Kui Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus või teine asjasse puutuv kriisilahendusasutus on käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud tähtaja jooksul pöördunud Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutuse poole, oodatakse ära tema otsus ning kriisilahendusüksus teeb kooskõlas selle otsusega lõigetes 4 ja 6 sätestatud lõpliku otsuse.

(9) Kui käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud tähtaja jooksul jõutakse ühisotsusele või kui viidatud tähtaeg on möödas, ei ole Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksusel enam õigust pöörduda Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutuse poole.

(10) Kui Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutus ei tee otsust ühe kuu jooksul tema poole pöördumisest arvates, teeb Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus lõpliku otsuse vastavalt käesoleva paragrahvi lõikele 4 või 6.

(11) Käesolevas paragrahvis sätestatud ühisotsust või selle puudumise korral Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksuse otsust või asjakohasel juhul teise kriisilahendusasutuse otsust käsitatakse lõplikuna ja kriisilahendusüksus kohaldab seda.

3. jagu
Lihtsustatud kriisilahenduskava ja kriisilahenduskõlblikkuse hindamine

§ 26. Lihtsustatud kriisilahenduskava ja kriisilahenduskõlblikkuse hindamine

(1) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus määrab kindlaks kindlustusandjad, kelle kriisilahenduskava koostamise ja kriisilahenduskõlblikkuse hindamise suhtes on asjakohane kohaldada lihtsustatud lähenemist. Kui kindlustusgrupi kriisilahendusasutuseks on Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus, määrab ta samamoodi kindlaks sellised kindlustusgrupid.

(2) Käesoleva paragrahvi lõike 1 kohaldamisel hindab Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus käesoleva seaduse § 14 lõikes 2 sätestatud asjaolusid.

(3) Kriisilahenduskava koostamise korral tähendab lihtsustatud lähenemine, et kava sisu ja detailsust vähendatakse, esmase kava koostamise tähtaega muudetakse ning vähendatakse kava ajakohastamise sagedust.

(4) Kriisilahenduskõlblikkuse hindamise korral tähendab lihtsustatud lähenemine, et hindamiseks esitatava teabe detailsust vähendatakse.

4. peatükk
Kriisilahenduseesmärgid, kriisilahenduse üldpõhimõtted ja väärtuse hindamine

1. jagu
Kriisilahenduseesmärgid ja kriisilahenduse üldpõhimõtted

§ 27. Kriisilahenduseesmärgid ja nende saavutamine

(1) Kriisilahenduseesmärgid on:
1) kindlustusvõtjate, soodustatud isikute ning õigustatud isikute kollektiivsete huvide kaitsmine;
2) finantsstabiilsuse säilitamine, eelkõige vältides negatiivse mõju edasikandumist ja säilitades turudistsipliini;
3) kindlustusandja kriitiliste funktsioonide jätkuvuse tagamine;
4) avaliku sektori erakorralise finantstoetuse või muude avalike vahendite kasutamise vajalikkuse vältimine või vähendamine.

(2) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus arvestab kriisilahendusmeetmete rakendamise ja kriisilahendusõiguste kasutamise korral kriisilahenduseesmärkidega ning valib sellise meetme ja õiguse, mis aitab kõige paremini kaasa nende eesmärkide saavutamisele.

(3) Kõik kriisilahenduseesmärgid on võrdse tähtsusega ning Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus leiab iga juhtumi olemust ja asjaolusid arvestades tasakaalu nende eesmärkide vahel.

(4) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus teeb kriisilahenduseesmärke järgides kõik endast oleneva, et minimeerida kriisilahenduskulusid ja vältida ettevõtja väärtuse vähenemist, välja arvatud juhul, kui see on vajalik kriisilahenduseesmärkide saavutamiseks.

(5) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 3 nimetatud kriisilahenduseesmärgi saavutamiseks valib Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus lähenemise, mis tagab kindlustusvõtjatele kõige paremini kindlustuskaitse katkematuse.

(6) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 4 nimetatud kriisilahenduseesmärgi saavutamiseks eelistab Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus kasutada muid rahastamisvõimalusi suurimas

võimalikus ulatuses riigieelarveliste vahendite kasutamise asemel. Üksus eelistab kasutada rahastut ja kindlustuse tagamise skeemi.

§ 28. Kriisilahenduse algatamise tingimused

(1) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus algatab kriisilahenduse kindlustusandja suhtes üksnes siis, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:
1) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksuse ja finantsjärelevalveüksuse omavahelise konsulteerimise käigus vahetatud teabe põhjal selgub, et kindlustusandja on makseraskustes või tõenäoliselt satub makseraskustesse;
2) puudub realistlik väljavaade selle kohta, et muu meede või õigus, sealhulgas eraõiguslik või järelevalvemeede, aitab ära hoida kindlustusandja makseraskustesse sattumise mõistliku aja jooksul;
3) kriisilahendus on avaliku huvi seisukohast vajalik vastavalt käesoleva paragrahvi lõikele 5.

(2) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus võib muu kriisilahenduse subjekti suhtes algatada kriisilahendustegevuse käesoleva seaduse alusel, kui on täidetud kõik käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud tingimused.

(3) Kindlustusandja on makseraskustes või tõenäoliselt satub makseraskustesse ühe või mitme järgmise asjaolu esinemise korral:
1) kindlustusandja ei täida miinimumkapitalinõuet või on ilmne, et ta ei täida seda lähiajal ja selle täitmiseks puudub realistlik väljavaade;
2) kindlustusandja ei täida tegevusloa tingimusi või tema suhtes kohalduvaid õigusaktide nõudeid olulises ulatuses või on objektiivsetele tõenditele tuginedes ilmne, et ta ei täida neid nõudeid lähitulevikus, ja see võib olla aluseks tema tegevusloa kehtetuks tunnistamisele;
3) kindlustusandja varast ei jätku kohustiste täitmiseks või on ilmne, et ei jätku ka lähiajal;
4) kindlustusandja ei ole võimeline õigel ajal tasuma oma võlgu ja muid kohustusi, sealhulgas hüvitisi kindlustusvõtjatele või soodustatud isikutele, või on objektiivsetele tõenditele tuginedes ilmne, et ta ei ole selleks võimeline lähitulevikus;
5) kindlustusandja taotleb avaliku sektori erakorralist finantstoetust.

(4) Kindlustusandja või muu kriisilahenduse subjekti juht teavitab Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksust, kui kindlustusandja või muu kriisilahenduse subjekt on makseraskustes või tõenäoliselt satub makseraskustesse.

(5) Kriisilahendus on avaliku huvi seisukohast vajalik, kui see aitab kaasa ühe või mitme kriisilahenduseesmärgi saavutamisele ja on nende eesmärkide suhtes proportsionaalne ning kui kindlustusandja likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses ei aita saavutada kriisilahenduseesmärke võrdväärses ulatuses, sealhulgas juhul, kui kindlustusandja suhtes rakendatakse talle kohaldatavaid kindlustuse tagamise skeeme.

(6) Kui käesoleva paragrahvi lõike 1 punktides 1 ja 2 sätestatud tingimused on täidetud, kuid punktis 3 sätestatud tingimus ei ole, algatab Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksus kindlustusandja lõpetamise kindlustustegevuse seaduse § 155 alusel.

(7) Kui Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus rakendab kriisilahendusmeedet, ei või Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksus samal ajal rakendada kriisilahenduses oleva ettevõtja suhtes järelevalveõigusi, välja arvatud juhul, kui kriisilahendusüksus sellega nõustub.

(8) Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksus tagab, et Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksusel on olemas teave käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 1 sätestatud järeldusele jõudmiseks. Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksus esitab Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksusele tema nõudmisel kogu olulise teabe.

(9) Kui segakindlustusvaldusettevõtjal on otsene või kaudne osalus tütarettevõtjast kindlustusandjas vahepealse kindlustusvaldusettevõtja kaudu, rakendatakse kindlustusgrupi kriisilahendust vaid kindlustusvaldusettevõtja, aga mitte segakindlustusvaldusettevõtja suhtes.

(10) Arvestades käesoleva paragrahvi lõikes 9 sätestatut, võib Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus kindlustusvaldusettevõtja ja segafinantsvaldusettevõtja, sealhulgas käesoleva seaduse § 12 lõikes 9 või 10 nimetatud ettevõtja suhtes algatada kriisilahenduse, olenemata käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud tingimustele vastamisest, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:
1) selle ettevõtja tütarettevõtjast kindlustusandja vastab kriisilahenduse algatamise tingimustele;
2) tütarettevõtjast kindlustusandja vara ja kohustiste seis on selline, et tema makseraskustesse sattumine ohustab kindlustusgrupi teist kindlustusandjat või kogu kindlustusgruppi;
3) kriisilahendustegevus selle ettevõtja suhtes on vajalik tütarettevõtjast kindlustusandja või kogu kindlustusgrupi kriisilahenduseks.

(11) Kui Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksuse või kriisilahendusüksuse hinnangul on kindlustusandja või muu kriisilahenduse subjekti puhul täidetud käesoleva paragrahvi lõike 1 punktides 1 ja 2 sätestatud tingimused, teavitab ta sellest teist üksust ning järgmisi asutusi:
1) sellise lepinguriigi finantsjärelevalveasutus ja kriisilahendusasutus, kus kindlustusandja tegeleb olulise piiriülese kindlustustegevusega;
2) kindlustuse tagamise skeem, millesse kindlustusandja kuulub, kui see on kohaldatav ja vajalik skeemi ülesannete täitmiseks;
3) kindlustusgrupi ettevõtja puhul kindlustusgrupi järelevalve teostaja ja kriisilahendusasutus;
4) Rahandusministeerium;
5) Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu;
6) Eesti Pank;
7) finantskonglomeraati kuuluva ettevõtja puhul käesoleva seaduse § 13 lõike 1 punktis 5 nimetatud asutus.

§ 29. Otsus kriisilahendustegevuse kohta ja nõusolek pankrotimenetluse algatamise kohta

(1) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus teeb Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksuse esitatud hinnangu põhjal või omal algatusel kindlaks, kas kindlustusandja või muu kriisilahenduse subjekti puhul on täidetud käesoleva seaduse § 28 lõikes 1 või 10 sätestatud tingimused.

(2) Otsus kriisilahendustegevuse elluviimise või selle tegemata jätmise kohta peab olema põhjendatud.

(3) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksuse otsuses kriisilahendustegevuse elluviimise kohta nähakse ette:
1) teave rakendatavate kriisilahendusmeetmete ja kasutatavate kriisilahendusõiguste kohta;
2) vajaduse korral teave lõpetamismenetluse algatamise kohta;
3) vajaduse korral erihalduri määramine;
4) muud meetmed pankrotimenetluse alusel.

(4) Kriisilahenduses oleva ettevõtja või käesoleva seaduse § 28 lõikes 1 või 10 sätestatud tingimustele vastava kindlustusandja või muu kriisilahenduse subjekti kohta võib esitada pankrotiavalduse üksnes Finantsinspektsioon või seda tohib teha vaid tema nõusolekul.

(5) Käesoleva paragrahvi lõikes 4 sätestatud juhul:
1) tuleb teavitada Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksust pankrotiavalduse esitamise kavatsusest, olenemata sellest, kas ettevõtja suhtes rakendatakse kriisilahendust või kas otsus kriisilahendustegevuse kohta on käesoleva seaduse § 68 kohaselt avaldatud;
2) võib kohtule esitada pankrotiavalduse, kui Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus on andnud teada, et ta ei algata ettevõtja suhtes kriisilahendust, või kui käesoleva lõike punkti 1 kohasest teavitamisest on möödunud seitse päeva.

§ 30. Kriisilahenduse üldpõhimõtted

(1) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus rakendab kriisilahendusmeetmeid ja kasutab kriisilahendusõigusi kooskõlas järgmiste põhimõtetega:
1) kriisilahenduses oleva ettevõtja kahjumi katavad esmalt isikud, kes omavad ettevõtjas omandiõiguse instrumenti (edaspidi *omandiõiguse instrumendi omaja*);
2) kriisilahenduses oleva ettevõtja kahjumi katavad teisena võlausaldajad pärast omandiõiguse instrumendi omajaid vastavalt nende nõude rahuldamisjärgule pankrotimenetluses, kui käesolevas seaduses ei ole sätestatud teisiti;
3) kriisilahenduses oleva ettevõtja juhatuse ja nõukogu liikmed kutsutakse tagasi ning vahetatakse välja, välja arvatud juhul, kui kriisilahenduseesmärkide saavutamiseks on vajalik kõigi või osa juhatuse või nõukogu liikmete ametis jätkamine;
4) kriisilahenduses oleva ettevõtja juhatuse ja nõukogu liikmed osutavad igakülgset abi, et saavutada kriisilahenduseesmärgid;
5) ettevõtja maksejõuetuse põhjustamise eest vastutavad füüsilised ja juriidilised isikud seaduses sätestatud alustel tsiviil- või kriminaalkorras;
6) nõude ühe ja sama rahuldamisjärgu võlausaldajaid koheldakse võrdselt, kui käesolevas seaduses ei ole sätestatud teisiti;
7) ükski omandiõiguse instrumendi omaja ega võlausaldaja ei kanna kahjumit suuremas ulatuses, kui ta oleks kandnud tavalise maksejõuetusmenetluse korral;
8) kriisilahendustegevus viiakse ellu kooskõlas käesolevas seaduses sätestatud kaitsemeetmetega.

(2) Kui kindlustusandja kuulub kindlustusgruppi, rakendab Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus kriisilahendusmeetmeid ja kasutab kriisilahendusõigusi viisil, mis tagab, et mõju kindlustusgrupi teistele ettevõtjatele ning kogu kindlustusgrupile on võimalikult väike, eelkõige neis riikides, kus kindlustusgrupp tegutseb. Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus tagab, et ebasoodne mõju kindlustusvõtjatele, reaalmajandusele ja finantsstabiilsusele Eestis ja teistes lepinguriikides oleks minimaalne.

(3) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus rakendab kriisilahendusmeetmeid ja kasutab kriisilahendusõigusi kooskõlas liidu riigiabi reguleerivate õigusaktidega.

(4) Kriisilahenduses oleva ettevõtja töötajatele ei kohaldata kriisilahendusmeetme rakendamise korral töölepingu seaduse § 112 lõikeid 1 ja 3.

(5) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus teavitab asjakohasel juhul kindlustusandja töötajate esindajaid kriisilahendusmeetmete rakendamisest ja kriisilahendusõiguste kasutamisest ning konsulteerib nendega. Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus rakendab neid meetmeid ja kasutab õigusi selliselt, et see ei piira töötajate esindatust äriühingu juhtorganites.

2. jagu
Väärtuse hindamine

§ 31. Väärtuse hindamine

(1) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus tagab, et enne iga kriisilahendustegevust hinnatakse kindlustusandja või muu kriisilahenduse subjekti vara, kohustisi, õigusi ja kohustusi õiglaselt, usaldusväärselt ja realistlikult (edaspidi *väärtuse hindamine*).

(2) Väärtuse hindamiseks määrab Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus avaliku sektori asutusest, kindlustusandjast ja muust kriisilahenduse subjektist sõltumatu isiku (edaspidi *sõltumatu ekspert*). Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus hindab väärtust ise, kui seda ei ole võimalik teha sõltumatul eksperdil.

(3) Enne kriisilahenduse algatamise otsust teeb Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus esimese väärtuse hindamise, et teha kindlaks, kas käesoleva seaduse § 28 lõikes 1 või 10 sätestatud tingimused on täidetud.

(4) Kui Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus on teinud kriisilahenduse algatamise otsuse, tehakse teine väärtuse hindamine, et:
1) saada teavet otsuse tegemiseks sobivaimate kriisilahendusmeetmete rakendamise ja kriisilahendusõiguste kasutamise kohta;
2) tagada kahjumi täies ulatuses arvessevõtmine kriisilahendusmeetme rakendamise korral;
3) saada teavet otsuse tegemiseks omandiõiguse instrumentide tühistamise või nende väärtuse vähendamise ulatuse kohta;
4) saada teavet otsuse tegemiseks tagamata kohustiste, sealhulgas võlainstrumentide allahindamise või konverteerimise ulatuse kohta;
5) saada teavet otsuse tegemiseks vara, kohustiste, õiguste ja kohustuste ning omandiõiguse instrumentide kohta, mis võidakse üle anda sildkindlustusandjale, kui rakendatakse sildkindlustusandja asutamise meedet;
6) saada teavet otsuse tegemiseks kriisilahenduses olevale ettevõtjale või asjakohasel juhul omandiõiguse instrumendi omajale makstava tasu suuruse kohta, kui rakendatakse sildkindlustusandja asutamise meedet;
7) saada teavet otsuse tegemiseks vara, kohustiste, õiguste ja kohustuste ning omandiõiguse instrumentide kohta, mis võidakse üle anda kolmandast isikust ostjale, ja turutingimuste kindlaksmääramiseks, kui rakendatakse kindlustusandja võõrandamise meedet.

(5) Käesoleva paragrahvi lõikes 4 sätestatud hindamine tehakse kooskõlas kindlustustegevuse seaduse §-s 43 sätestatud vara ja kohustiste hindamisega, kuid hindamist võib vajaduse korral kohandada, et võtta arvesse olukorda, kui ei ole täidetud kindlustusandja tegevuse jätkamise eeldus, ning võtta arvesse kriisilahendusmeetmete rakendamisega seotud konkreetseid asjaolusid.

(6) Väärtuse hindamine ei anna iseseisvat kaebeõigust ja selle saab vaidlustada siis, kui samal ajal vaidlustatakse kriisilahendusmeetme rakendamise või kriisilahendusõiguse kasutamise otsus.

§ 32. Väärtuse lõplik ja esialgne hindamine

(1) Väärtuse hindamine on lõplik, kui seda teeb sõltumatu isik ja käesoleva seaduse § 31 lõigetes 4–6 sätestatud nõuded on täidetud. Kui hindamine ei vasta käesoleva lõike esimeses lauses sätestatud tingimustele, käsitatakse väärtuse hindamist esialgsena.

(2) Väärtuse esialgsel hindamisel arvestatakse lisaks kahju katmiseks vajaliku varuga ning esitatakse selle kohta asjakohane põhjendus.

(3) Kui Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus teeb väärtuse esialgse hindamise alusel otsuse viia ellu kriisilahendustegevus, tuleb lõplikku väärtust hinnata esimesel võimalusel.

(4) Väärtuse lõplik hindamine:
1) tagab, et kindlustusandja või muu kriisilahenduse subjekti raamatupidamisarvestuses võetakse kahjum arvesse täies ulatuses;
2) annab teavet otsuse tegemiseks võlausaldajate nõuete taastamise või hüvitise suurendamise kohta vastavalt käesoleva paragrahvi lõikele 5.

(5) Kui väärtuse lõpliku hindamise tulemusel on ettevõtja vara netoväärtus suurem kui esialgse hindamise käigus leitud väärtus, võib Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus:
1) suurendada mõjutatud võlausaldajate selliste nõuete väärtust, mis on allahinnatud või restruktureeritud;
2) anda sildkindlustusandjale korralduse suurendada kriisilahenduses olevale ettevõtjale makstava tasu suurust vara, kohustiste, õiguste ja kohustuste asjus või omandiõiguse instrumendi omajale makstava tasu suurust vastavalt olukorrale.

(6) Mõjutatud võlausaldaja on isik, kelle nõudeõigus on seotud kohustisega, mille summat vähendatakse või mis konverteeritakse omandiõiguse instrumendiks.

(7) Väärtuse lõpliku hindamise aktile lisatakse kindlustusandja või muu kriisilahenduse subjekti kohta järgmine teave:
1) uuendatud raamatupidamise aruanne ning hinnang vara ja kohustiste turuväärtuse kohta;
2) finantsseisundi aruanne, sealhulgas asjakohasel juhul aktuaarifunktsiooni täitva sõltumatu isiku hinnang kindlustustegevuse seaduse §-s 44 sätestatud tehniliste eraldiste väärtuse kohta;
3) lisateave tema vara, tehniliste eraldiste ja teiste kohustiste turuväärtuse ning bilansilise väärtuse kohta.

(8) Väärtuse lõplikul hindamisel tuleb esitada teave võlausaldajate klassidesse jagamise kohta vastavalt nende nõude rahuldamisjärgule ning hinnang selle kohta, kuidas omandiõiguse instrumendi omajate ja võlausaldajate klasse oleks eeldatavasti käsitletud, kui ettevõtja oleks likvideeritud tavalises maksejõuetusmenetluses, sealjuures piiramata käesoleva seaduse §-s 64 sätestatud hindamist.

(9) Olenemata liidu riigiabi reeglitest, põhineb väärtuse lõplik hindamine mõistlikel eeldustel. Hindamisel ei arvestata võimaliku avaliku sektori erakorralise finantstoetusega kriisilahenduse ajal.

5. peatükk
Kriisilahendusmeetmed

1. jagu
Üldsätted

§ 33. Kriisilahendusmeetmed

(1) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksusel on õigus rakendada kriisilahenduses oleva ettevõtja suhtes järgmisi kriisilahendusmeetmeid:
1) kindlustusandja maksevõimelisena likvideerimine;
2) kindlustusandja tasulisena võõrandamine (edaspidi *kindlustusandja võõrandamine*);
3) sildkindlustusandja asutamine;
4) vara ja kohustiste eraldamine;
5) omandiõiguse instrumendi, kapitaliinstrumendi ja muu kõlbliku kohustise allahindamine või konverteerimine (edaspidi *allahindamine või konverteerimine*).

(2) Kindlustusandja maksevõimelisena likvideerimise korral ei ole kindlustusandjal lubatud sõlmida uusi kindlustuslepinguid. Kindlustusandja võib üksnes hallata olemasolevat kindlustusportfelli, kuni tema tegevus lõpetatakse käesoleva seaduse § 35 kohaselt.

(3) Kindlustusandja võõrandamise korral antakse kriisilahenduses oleva kindlustusandja omandiõiguse instrumendid, vara, õigused ja kohustised või osa neist üle ostjale, kes ei ole sildkindlustusandja.

(4) Sildkindlustusandja asutamise korral antakse kriisilahenduses oleva kindlustusandja omandiõiguse instrumendid, vara, õigused ja kohustised või osa neist üle sildkindlustusandjale.

(5) Vara ja kohustiste eraldamise meetme rakendamiseks asutab Rahandusministeerium Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksuse ettepanekul aktsiaseltsi või omandab sellise aktsiaseltsi (edaspidi *vara ja kohustiste valitsemise ettevõtja*). Vara ja kohustiste eraldamise korral antakse kriisilahenduses oleva ettevõtja või sildkindlustusandja vara, õigused ja kohustised või osa neist üle sellele ettevõtjale.

(6) Allahindamis- või konverteerimismeedet kasutatakse vastavalt käesoleva seaduse §-le 43.

§ 34. Kriisilahendusmeetmete rakendamise üldpõhimõtted

(1) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus võib kriisilahendusmeedet rakendada eraldi või koos teise kriisilahendusmeetmega, välja arvatud vara ja kohustiste eraldamise meede, mida võib rakendada üksnes koos teiste kriisilahendusmeetmetega.

(2) Kui Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus otsustab kindlustusandja või muu kriisilahenduse subjekti suhtes rakendada kriisilahendusmeedet ning selle tulemusel kannavad kindlustusvõtjad ja muud võlausaldajad kahju või nende nõuded restruktureeritakse või konverteeritakse, rakendab kriisilahendusüksus kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustiste allahindamist või konverteerimist vastavalt käesoleva seaduse §-s 43 sätestatule selle kriisilahendusmeetme rakendamisega samal ajal või vahetult enne seda.

(3) Kõlblikud kohustised on sellised kohustised ja kapitaliinstrumendid, mis ei liigitu kindlustusandja ega muu kriisilahenduse subjekti esimese, teise ega kolmanda taseme omavahendiinstrumendiks ning mida ei ole jäetud välja käesoleva seaduse § 43 lõigete 6–8 kohaselt allahindamis- või konverteerimismeetme rakendamisalast.

(4) Tulu, mis tekib pärast mõistlike kulude sissenõudmist, kui rakendatakse kriisilahendusmeedet või kasutatakse kriisilahendusõigust, hüvitatakse esmalt kindlustusvõtjatele ja muudele võlausaldajatele ulatuses, mille võrra nõuded hinnati alla või konverteeriti neid kompenseerimata.

(5) Kõlblike kohustiste konverteerimist kapitaliinstrumentideks võib kindlustuslepingutest tulenevate nõuete suhtes rakendada üksnes siis, kui Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus põhjendab, et kriisilahenduseesmärki ei ole võimalik saavutada muude kriisilahendusmeetmete rakendamisega või kui selliste nõuete konverteerimine toob kaasa kindlustusvõtjate parema kaitse võrreldes muu kriisilahendusmeetme rakendamisega ja nõuete allahindamisega.

(6) Kui rakendatakse üksnes käesoleva seaduse § 33 lõike 1 punktis 2 või 3 nimetatud kriisilahendusmeedet ja seda tehakse kriisilahenduses oleva ettevõtja vara, õiguste või kohustiste osaliseks üleandmiseks, likvideeritakse allesjäänud ettevõtja, kelle vara, õigused ja kohustised üle anti, tavalises maksejõuetusmenetluses.

(7) Käesoleva paragrahvi lõikes 6 sätestatud juhul likvideeritakse ettevõtja mõistliku aja jooksul, võttes arvesse teenuste osutamise vajadust vastavalt käesoleva seaduse §-s 53 sätestatule, et vastuvõtjal oleks võimalik jätkata üleandmise tulemusel omandatud tegevusega või osutada omandatud teenuseid, ning võttes arvesse muid põhjusi, mis näitavad, et nimetatud ettevõtja tegevusega jätkamine teatud aja jooksul aitab kaasa kriisilahenduseesmärkide saavutamisele ning §-s 30 sätestatud üldpõhimõtete järgimisele.

(8) Finantsinspektsioon, Rahandusministeerium ja Tagatisfond võivad nõuda tagasi kõik kriisilahendusmeetmete rakendamise või kriisilahendusõiguste kasutamise korral tekkinud mõistlikud kulud ühel või mitmel järgmisel viisil:
1) lahutada kulu makstavate tasude summast, mida vastuvõtja maksab kriisilahenduses olevale ettevõtjale või omandiõiguse instrumendi omajale;
2) eesõigusena nõuda kulu tagasi kriisilahenduses olevalt ettevõtjalt;
3) eesõigusena lahutada kulu vara ja kohustiste valitsemise ettevõtja või sildkindlustusandja tegevuse lõpetamise käigus tekkinud tulust.

(9) Kriisilahenduses oleva ettevõtja vara, õiguste ja kohustiste üleandmise korral teisele ettevõtjale ei kohaldata pankrotiseaduse §-e 110–116.

(10) Kriisilahendusmeetmete rakendamisel ja kriisilahendusõiguste kasutamisel ei kohaldata ümberkujundamise, jagunemise ega ühinemise korral omandiõiguse instrumendi omajate õiguste suhtes äriseadustikus sätestatut, sealhulgas §-des 391–405 ja 418–433^{10} ühinemise, §-des 477^{1}–477^{10} piiriülese jagunemise ning §-des 491^{1}–491^{10} piiriülese ümberkujundamise kohta sätestatut.

(11) Kriisilahendusmeetme rakendamisel ja kriisilahendusõiguste kasutamisel ei kohaldata äriseadustiku §-des 143, 171, 172, 176, 192 ja 192^{1}, § 196 lõike 1 punktides 1 ja 3, §-des 197, 199, 246, 247–249^{1}, 292, 294, 294^{1}, 298, 301 ja 339–342, § 343 lõike 1 punktides 1 ja 2, §-des 345, 349, 352–356 ja 358, § 359 lõike 1 punktides 1 ja 2^{2}, § 359 lõikes 2 ning §-s 361 sätestatut.

2. jagu
Kindlustusandja maksevõimelisena likvideerimine

§ 35. Kindlustusandja maksevõimelisena likvideerimise meede

(1) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus rakendab kindlustusandja maksevõimelisena likvideerimise meedet kindlustusandja kindlustustegevuse lõpetamiseks. Kindlustusandjal on sellisel juhul keelatud sõlmida uusi kindlustuslepinguid ja ta võib üksnes hallata olemasolevat kindlustusportfelli.

(2) Kindlustusandja tegevusloa kehtetuks tunnistamise korral tagab kindlustusandja miinimumkapitalinõudele vastavuse viivitamata pärast maksevõimelisena likvideerimise meetme rakendamist. Kindlustusandja üle teostatakse järelevalvet kindlustustegevuse seaduse kohaselt kuni tema tegevuse lõpetamiseni käesoleva paragrahvi lõike 7 kohaselt.

(3) Kindlustusandja töötaja peab vastama kindlustustegevuse seaduses ja muudes õigusaktides töötaja kohta sätestatud nõuetele kuni kindlustusandja lõpetamiseni, et tagada olemasoleva kindlustusportfelli haldamine.

(4) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus teeb koostöös Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksusega meetme rakendamise korral järgmist:
1) jälgib kindlustusandja rahavooge ja kulusid, et säilitada tema väärtus ja turustatavus;
2) hindab kindlustusandja kavandatud muudatusi vara koosseisus;
3) jälgib hoolikalt kindlustusandja edasikindlustuskorda;
4) nõuab kindlustusandjalt vähemalt kord kvartalis aktuaari sõltumatuid ülevaateid tehniliste eraldiste ja reservide kohta.

(5) Kindlustusandja maksevõimelisena likvideerimise meetme rakendamise korral võib Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus piirata või keelata:
1) kindlustusandja omakapitaliinstrumendiga või omakapitalina käsitatava instrumendiga seotud maksete, sealhulgas dividendimaksete tegemist;
2) muutuvtasu maksete tegemist ja kindlustusandja vabatahtlikke pensionihüvitisi tema juhtidele ning töötajatele.

(6) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus teeb otsuse kriisilahenduses oleva kindlustusandja lõpetamise kohta ühel järgmistest juhtudest, olenevalt sellest, kumb toimub varem:
1) kindlustusandja vara, õigused ja kohustised või oluline osa neist müüakse kolmandale isikule;
2) kindlustusandja vara realiseeritakse ja tema kohustised täidetakse täies ulatuses.

(7) Kui kindlustusandja kohustiste väärtus ületab vara väärtust või kindlustusandja ei täida miinimumkapitalinõuet, otsustab Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus, kas lõpetada kindlustusandja tavalises maksejõuetusmenetluses või rakendada muud käesoleva seaduse § 33 lõikes 1 nimetatud kriisilahendusmeedet.

3. jagu
Kindlustusandja võõrandamine, sildkindlustusandja asutamine ning vara ja kohustiste eraldamine

§ 36. Kindlustusandja võõrandamise, sildkindlustusandja asutamise ning vara ja kohustiste eraldamise meetme rakendamise üldpõhimõtted

(1) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksusel on õigus kooskõlas käesoleva seaduse § 38 lõigetes 5 ja 6 ning §-s 66 sätestatuga rakendada kindlustusandja võõrandamise meedet, sildkindlustusandja asutamise meedet ning vara ja kohustiste eraldamise meedet kriisilahenduses oleva ettevõtja omandiõiguse instrumendi omaja või sellise kolmanda isiku

varasema nõusolekuta, kes ei ole sildkindlustusandja või ostja, ning äriseadustikus ja väärtpaberituru seaduses sätestatud menetlusnõudeid täitmata.

(2) Kindlustusandja võõrandamise või sildkindlustusandja asutamise meetme rakendamise korral jagatakse ostja või sildkindlustusandja makstav tasu pärast käesoleva seaduse § 34 lõikes 4 sätestatud isikuid ja kooskõlas lõikega 8 järgmistele isikutele alljärgnevatel tingimustel:
1) kriisilahenduses oleva ettevõtja omandiõiguse instrumendi omajad, kui nende omandiõiguse instrumendid on üle antud ostjale või sildkindlustusandjale;
2) kriisilahenduses olev ettevõtja, kui tema vara või kohustised või osa neist on üle antud ostjale või sildkindlustusandjale.

(3) Vara ja kohustiste valitsemise ettevõtja maksab pärast käesoleva seaduse § 34 lõikes 4 sätestatud isikuid ja kooskõlas lõikega 8 kriisilahenduses oleva ettevõtja vara, õiguste ja kohustiste otse omandamise korral tasu kriisilahenduses olevale ettevõtjale. Hüvitise võib maksta vara ja kohustiste valitsemise ettevõtja emiteeritud võlakirjades.

(4) Kindlustusandja võõrandamise, sildkindlustusandja asutamise ning vara ja kohustiste eraldamise meetme rakendamisega seotud tehingute suhtes kohaldatakse käesoleva seaduse 7. peatükis sätestatud õiguskaitsemeetmeid.

(5) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus võib kriisilahenduseesmärkide saavutamiseks rakendada käesolevas paragrahvis sätestatud meetmeid mitu korda, et teha vajaduse korral lisaüleandmisi.

(6) Ostja ja sildkindlustusandja võivad kasutada kriisilahenduses oleva ettevõtja õigust olla makse- ja arveldussüsteemi liige, reguleeritud väärtpaberituru osaline ja kindlustuse tagamise skeemi liige ning ostjal ja sildkindlustusandjal võib olla juurdepääs sellele süsteemile, turule ja skeemile, kui nad vastavad nendes olemise ja osalemise tingimustele.

(7) Kui ostja või sildkindlustusandja ei vasta makse- ja arveldussüsteemi liikmeks, reguleeritud väärtpaberituru osaliseks või kindlustuse tagamise skeemi liikmeks olemise või süsteemis, turul või skeemis osalemise tingimustele, ei või liikmeks või osaliseks olemist või osalemist piirata põhjusel, et ostjal või sildkindlustusandjal puudub krediidireiting või et see ei ole piisaval tasemel, et saada liikmeks või osaliseks.

(8) Kui ostja või sildkindlustusandja ei vasta makse- ja arveldussüsteemi liikmeks, reguleeritud väärtpaberituru osaliseks või kindlustuse tagamise skeemi liikmeks olemise või süsteemis, turul või skeemis osalemise tingimustele, võib ta ajutiselt olla Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksuse nõusolekul ja tema määratud ajavahemikul nimetatud süsteemi või skeemi liige või turu osaline nii, et tal ei ole sellele süsteemile, turule või skeemile juurdepääsu luba. Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksuse määratud ajavahemik ei või olla pikem kui 24 kuud. Kui ostja või sildkindlustusandja esitab Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksusele taotluse, võib üksus seda ajavahemikku pikendada.

(9) Nendel kriisilahenduses oleva ettevõtja omandiõiguse instrumendi omajatel, võlausaldajatel ja muudel kolmandatel isikutel, kelle vara, õigusi või kohustisi ei ole kindlustusandja võõrandamise, sildkindlustusandja asutamise või vara ja kohustiste eraldamise meetme rakendamisel üle antud, ei teki õigusi seoses üleantava vara, õiguste ja kohustistega ega vara, õiguste ja kohustiste suhtes. Samuti ei ole neil ühtegi õigust ega nõuet sildkindlustusandja ega vara ja kohustiste valitsemise ettevõtja nõukogu ja juhatuse liikmete suhtes ega nendega seoses, piiramata käesoleva seaduse 7. peatükis sätestatud õiguskaitsemeetmete kohaldamist.

§ 37. Vara ja kohustiste eraldamise meede

(1) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus võib rakendada vara ja kohustiste eraldamise meedet, kui esineb mõni järgmistest juhtudest:
1) turuolukorda arvesse võttes võib vara, kohustiste või õiguste realiseerimine tavalises maksejõuetusmenetluses mõjutada ebasoodsalt finantsturgu;

2) portfelli üleandmine on vajalik, et hõlbustada kindlustusandja maksevõimelisena likvideerimise meetme rakendamist või tagada kriisilahenduses oleva ettevõtja või sildkindlustusandja korrapärane toimimine;
3) portfelli üleandmine on vajalik parima likvideerimistulemuse saavutamiseks.

(2) Vara ja kohustiste eraldamise meetme rakendamise korral on Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksusel õigus vara ja kohustiste valitsemise ettevõtjale üle anda kriisilahenduses oleva ettevõtja või sildkindlustusandja vara, õigused ja kohustised või osa neist (edaspidi käesolevas paragrahvis *portfell*).

(3) Vara ja kohustiste valitsemise ettevõtja võtab vastu ja haldab talle üleantud portfelli eesmärgiga see lõpuks parima hinna eest võõrandada või nõuetekohaselt realiseerida.

(4) Rahandusministeerium kooskõlastab Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksusega vara ja kohustiste valitsemise ettevõtja järgmised dokumendid ja teabe:
1) asutamisleping ja põhikiri;
2) nõukogu ja juhatuse liikmete määramine, nende tasud ja ülesanded;
3) strateegiline plaan ja riskiprofiil.

(5) Vara ja kohustiste eraldamise meetme rakendamise korral määrab Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus hüvitise, mille eest antakse vara ja kohustiste valitsemise ettevõtjale üle portfell, arvestades käesoleva seaduse § 31 kohaselt tehtud hindamist ning liidu riigiabi reegleid. Hüvitisel võib olla nominaal- või negatiivne väärtus.

(6) Kui Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus on rakendanud sildkindlustusandja asutamise meedet, võib vara ja kohustiste valitsemise ettevõtja pärast selle meetme rakendamist omandada sildkindlustusandja vara, õigused ja kohustised.

(7) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus võib kriisilahenduses oleva ettevõtja portfelli anda vara ja kohustiste valitsemise ettevõtjale üle mitu korda.

(8) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus võib anda portfelli tagasi kriisilahenduses olevale ettevõtjale, kes on kohustatud selle tagasi võtma.

(9) Portfelli võib kriisilahenduses olevale ettevõtjale tagasi anda, kui selline võimalus on määratud üleandmislepingus, või juhul, kui omandiõiguse instrumendid, vara, õigused või kohustised ei kuulu sellisesse klassi ega vasta üleandmistingimustele, mis on määratud samas lepingus.

(10) Käesoleva paragrahvi lõikes 9 sätestatud juhul võib tagasiandmine toimuda igal ajal ja see peab vastama portfelli üleandmise lepingus seatud üleandmistingimustele.

(11) Vara ja kohustiste valitsemise ettevõtja eesmärgid ei hõlma ühtegi kohustust kriisilahenduses oleva ettevõtja omandiõiguse instrumendi omajate ega võlausaldajate ees ega vastutust nende ees. Vara ja kohustiste valitsemise ettevõtja juhatuse ja nõukogu liikmed ei vastuta kriisilahenduses oleva ettevõtja omandiõiguse instrumendi omajate ega võlausaldajate ees oma kohustuste täitmisel tehtud või tegemata jäetud toimingute eest, välja arvatud juhul, kui tegemist on raske hooletuse või tahtlusega, mis mõjutab otseselt omandiõiguse instrumendi omajate või võlausaldajate õigusi.

(12) Vara ja kohustiste valitsemise ettevõtja kehtestab käesoleva seaduse § 69 lõigetes 1–3 sätestatud konfidentsiaalsusnõuete järgimise tagamiseks sise-eeskirjad, sealhulgas selle tagamiseks, et kriisilahendusega seotud teave on kättesaadav üksnes kriisilahendusega otseselt seotud isikutele.

§ 38. Kindlustusandja võõrandamise meede

(1) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus võib nõuda kriisilahenduses oleva kindlustusandja omandiõiguse instrumentide, vara, õiguste ja kohustiste või osa neist (edaspidi käesolevas paragrahvis *portfell*) üleandmist ostjale, kes ei ole sildkindlustusandja.

(2) Ostjal peab üleandmise hetkel olema kindlustustegevuse seaduse § 15 lõikes 1 sätestatud tegevusluba, et jätkata kindlustustegevusega pärast kindlustusandja võõrandamist. Tegevusloa puudumise korral vaatab Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksus tegevusloa taotluse läbi õigel ajal, arvestades kindlustustegevuse seaduses sätestatud tegevusloa menetlemise tähtaegadega.

(3) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud üleandmine toimub turutingimustel, võttes arvesse üleandmisega seotud asjaolusid ja kooskõla liidu riigiabi reeglitega. Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus määrab portfelli võõrandamise tingimused, et saavutada üleandmiseks turutingimused, mis on kooskõlas käesoleva seaduse §-s 31 sätestatud hindamisega.

(4) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus võib ostja nõusolekul rakendada võõrandamise meedet koos tagasimüügikohustuse tingimusega, kui see on põhjendatud, võttes arvesse juhtumi asjaolusid. Tagasimüügi korral antakse ostjale üleantud portfell tagasi kriisilahenduses olevale kindlustusandjale või selle algsele omandiõiguse instrumendi omajale. Kindlustusandja või algne omandiõiguse instrumendi omaja on kohustatud portfelli tagasi võtma.

(5) Kui omandiõiguse instrumentide üleandmise tulemusel omandab ostja kindlustusandjas olulise osaluse või seda suurendatakse vastavalt kindlustustegevuse seaduse § 118 lõikes 1 sätestatule, jälgib Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksus, et osaluse hindamine ei viivitaks kindlustusandja võõrandamise meetme rakendamist ega takistaks kriisilahenduseesmärkide saavutamist.

(6) Kui Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksus ei ole lõpetanud osaluse hindamist omandiõiguse instrumentide üleandmise kuupäevaks, toimib ta järgmiselt:
1) annab omandiõiguse instrumendid ostjale üle;
2) peatab osaluse hindamise ja portfelli müügi ajaks ostja aktsiate või osadega kaasneva hääleõiguse, kusjuures see õigus on ainult Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksusel, kellel ei ole kohustust kasutada hääleõigust ja kes ei vastuta selle kasutamise või sellest loobumise tagajärgede eest;
3) ei kohalda kindlustustegevuse seaduse §-s 121 sätestatud meetmeid osaluse hindamise ja portfelli müügi ajal.

(7) Kui Finantsinspektsiooni järelevalveüksus on lõpetanud osaluse hindamise, teatab ta ostjale kirjalikult osaluse omandamise lubamise või osaluse omandamist keelava otsuse vastavalt kindlustustegevuse seaduse § 120 lõikes 4 sätestatule.

(8) Kui Finantsinspektsiooni järelevalveüksus teeb osaluse omandamise lubamise otsuse, võib ostja kasutada omandatud aktsiate või osadega kaasnevat hääleõigust selle otsuse teadasaamisest arvates.

(9) Kui Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksus teeb osaluse omandamist keelava otsuse, toimitakse järgmiselt:
1) Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksus kohaldab hääleõiguse kasutamise suhtes käesoleva paragrahvi lõike 6 punkti 2;
2) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus võib määratud ajavahemiku jooksul nõuda ostjalt omandiõiguse instrumentide edasivõõrandamist, arvestades kehtivaid turutingimusi;
3) Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksus kohaldab Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksuse nõusolekul kindlustustegevuse seaduse § 121, kui ostja ei ole täitnud käesoleva lõike punktis 2 sätestatud nõuet.

(10) Ostjal on üleantud portfelli suhtes kõik samad õigused, mis olid kriisilahenduses oleval kindlustusandjal, sealhulgas piiriülese kindlustustegevuse õigused, et jätkata kindlustusandja tegevusega.

§ 39. Sildkindlustusandja

(1) Rahandusministeerium asutab või omandab Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksuse ettepanekul aktsiaseltsist sildkindlustusandja eesmärgiga võtta vastu ja saada sildkindlustusandja omandisse kriisilahenduses oleva kindlustusandja omandiõiguse instrumendid, vara, õigused ja kohustised või osa neist, et tagada kriisilahenduseesmärkide saavutamine ning võõrandada kriisilahenduses olev kindlustusandja.

(2) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus teeb valdkonna eest vastutavale ministrile ettepaneku määrata oma esindajad sildkindlustusandja nõukogu ja juhatuse liikmeks.

(3) Rahandusministeerium kooskõlastab Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksusega:
1) sildkindlustusandja asutamislepingu ja põhikirja;
2) käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetamata nõukogu ja juhatuse liikmed;
3) sildkindlustusandja nõukogu ja juhatuse liikmete ülesanded ja tasud;
4) sildkindlustusandja strateegilise plaani ja riskiprofiili.

(4) Sildkindlustusandja on kindlustusandja kindlustustegevuse seaduse tähenduses ja tema suhtes kohaldatakse kindlustustegevust reguleerivaid õigusakte, sealhulgas tegevusloa taotlemise ja järelevalve kohta sätestatut, et tagada kindlustustegevuse jätkamine. Sildkindlustusandjal on õigus üleantud vara, õiguste ja kohustiste suhtes kasutada kõiki samu õigusi, mida kasutas kriisilahenduses olev kindlustusandja.

(5) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus võib Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksusele erandkorras esitada kriisilahenduseesmärkide saavutamiseks taotluse, mille järgi ei kohaldata sildkindlustusandja suhtes tema tegevuse alguses lühikest aega kindlustustegevust reguleerivaid õigusakte, sealhulgas sätteid tegevusloa taotlemise, menetlemise ja järelevalve kohta.

(6) Kui Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksus teeb otsuse käesoleva paragrahvi lõikes 5 sätestatud erandi lubamiseks, märgib ta erandi kohaldamise ajavahemiku, mis ei kesta kauem kui 24 kuud.

(7) Sildkindlustusandja tegevus peab olema kooskõlas liidu riigiabi reeglitega, sealjuures võib Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus selleks ette näha piirangud sildkindlustusandja tegevuses.

(8) Sildkindlustusandja asutajaõiguste teostamise, juhtimise ja järelevalve suhtes ei kohaldata riigivaraseaduse 6. peatüki 1. ja 3. jagu, välja arvatud § 88.

(9) Arvestades Eesti ja liidu konkurentsiõiguse piiranguid, peab sildkindlustusandja juhtimine lähtuma eesmärgist, mille kohaselt tuleb kriisilahenduseesmärgid saavutada ning sildkindlustusandja ja kriisilahenduses olev kindlustusandja või ülevõetud vara, õigused ja kohustised tuleb võõrandada erasektori ostjale niipea, kui turutingimused seda võimaldavad.

(10) Sildkindlustusandja kehtestab käesoleva seaduse § 69 lõigetes 1–3 sätestatud konfidentsiaalsusnõuete järgimise tagamiseks sise-eeskirjad, sealhulgas selle tagamiseks, et kriisilahendusega seotud teave on kättesaadav üksnes kriisilahendusega otseselt seotud isikutele.

§ 40. Sildkindlustusandja asutamise meetme rakendamine

(1) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksusel on õigus sildkindlustusandjale üle anda kriisilahenduses oleva kindlustusandja omandiõiguse instrumendid, vara, õigused ja kohustised või osa neist.

(2) Sildkindlustusandja asutamise meetme rakendamise korral tagab Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus, et sildkindlustusandjale kriisilahenduses olevalt kindlustusandjalt üleantud kohustiste koguväärtus ei ületa üleantud õiguste ja vara koguväärtust.

(3) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus võib pärast sildkindlustusandja asutamise meetme rakendamist omandiõiguse instrumendid, vara, õigused ja kohustised tagasi anda. Kriisilahenduses olev kindlustusandja või tema algsed omandiõiguse instrumendi omajad on kohustatud need tagasi võtma, kui on täidetud üks järgmistest tingimustest:
1) üleandmislepingus on selgelt kindlaks määratud tagasiandmise võimalus;
2) teatud omandiõiguse instrumendid, vara, õigused või kohustised ei vasta sellistele klassidele või üleandmistingimustele, mis on kindlaks määratud üleandmislepingus.

(4) Käesoleva paragrahvi lõikes 3 sätestatud tagasiandmine võib aset leida igal ajal ja see peab vastama kõikidele üleandmislepingus seatud üleandmistingimustele.

(5) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus võib pärast sildkindlustusandja asutamise meetme rakendamist anda omandiõiguse instrumendid, vara, õigused ja kohustised üle kolmandast isikust ostjale.

(6) Sildkindlustusandja eesmärgid ei hõlma ühtegi kohustust ega vastutust kriisilahenduses oleva kindlustusandja omandiõiguse instrumendi omajate ega võlausaldajate ees. Sildkindlustusandja juhatuse ja nõukogu liikmed ei vastuta omandiõiguse instrumendi omajate ega võlausaldajate ees kahju eest, mis on tingitud nende tegevusest või tegevusetusest oma kohustuste täitmisel, kui sellise tegevuse või tegevusetusega ei kaasnenud rasket hooletust või tahtlust, mis mõjutab omandiõiguse instrumendi omajate või võlausaldajate õigusi.

§ 41. Sildkindlustusandja lõpetamine

(1) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus teeb otsuse sildkindlustusandja lõpetamise kohta ühel järgmistest juhtudest, olenevalt sellest, milline neist toimub varem:
1) sildkindlustusandja ühineb muu ettevõtjaga;
2) sildkindlustusandja ei vasta käesoleva seaduse § 39 lõikes 1 sätestatule;
3) sildkindlustusandja vara, õigused ja kohustised või oluline osa neist võõrandatakse uuele ostjale;
4) sildkindlustusandja vara realiseeritakse ja kohustised täidetakse täies ulatuses.

(2) Sildkindlustusandja lõpetamise korral saadud tulu kantakse riigieelarvesse, arvestades käesoleva seaduse § 34 lõigetes 4 ja 8 sätestatut.

§ 42. Nõuded ettevõtja ning tema omandiõiguse instrumentide, vara, õiguste ja kohustiste võõrandamisele

(1) Kui Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus kavatseb rakendada kindlustusandja võõrandamise meedet või võõrandada sildkindlustusandjat või tema vara, õigusi või kohustisi, kohaldatakse kriisilahenduses oleva kindlustusandja ja sildkindlustusandja asjaomaste omandiõiguse instrumentide, vara, õiguste ja kohustiste pakkumise suhtes (edaspidi käesolevas paragrahvis *pakkumine*) käesoleva paragrahvi lõiget 2. Vara, õiguste ja kohustiste kogumeid võib pakkuda eraldi.

(2) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus järgib pakkumise korraldamisel järgmisi nõudeid:
1) pakkumine on läbipaistev ning üleantavate omandiõiguse instrumentide, vara, õiguste ja kohustiste kohta ei esitata eksitavat teavet;
2) ühte võimalikku ostjat ei asetata põhjendamatult soodsamasse ega ebasoodsamasse olukorda võrreldes teiste võimalike ostjatega;
3) puudub huvide konflikt;
4) ühelegi võimalikule ostjale ei anta ebaõiglast eelist;
5) kriisilahendus lõpetatakse võimalikult kiiresti;

6) pakkumine korraldatakse suurimat kasu tooval viisil.

(3) Käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatu ei piira Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksuse õigust teha pakkumine kindlale võimalikule ostjale.

(4) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus võib otsustada jätta pakkumise suhtes kohaldamata käesoleva paragrahvi lõike 2, kui see on põhjendatud ja kohaldamine seaks ohtu ühe või mitme kriisilahenduseesmärgi täitmise.

4. jagu
Allahindamis- ja konverteerimismeede

§ 43. Allahindamis- ja konverteerimismeetme ulatus

(1) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus võib kriisilahenduseesmärgi saavutamiseks rakendada allahindamis- või konverteerimismeedet selleks, et:
1) rekapitaliseerida kindlustusandja või muu kriisilahenduse subjekt, kes vastab käesoleva seaduse § 28 lõikes 1 või 10 sätestatud tingimustele piisavalt, rakendada käesoleva seaduse §-s 35 sätestatud maksevõimelisena likvideerimise meedet ning säilitada selle ettevõtja tegevusluba;
2) konverteerida nõudeõigused, sealhulgas kindlustuslepingust tulenevad nõuded, või võlainstrumendid omandiõiguse instrumentideks või vähendada selliste nõudeõiguste või võlainstrumentide põhisummat, mis on üle antud sildkindlustusandjale või vara ja kohustiste eraldamise ettevõtjale või on üle antud kindlustusandja võõrandamise meetme rakendamise tõttu.

(2) Kui Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus rakendab allahindamis- või konverteerimismeedet kindlustuslepingust tulenevate nõuete suhtes, võib ta muuta lepingu tingimusi, et tulemuslikult saavutada kriisilahenduseesmärgid. Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus võtab arvesse mõju kindlustusvõtjate kollektiivsetele huvidele.

(3) Kindlustustingimuste muutmise korral arvestab Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus, et kohustusliku kindlustuse kindlustussummad vastaksid õigusaktides sätestatud kindlustussummade alammääradele.

(4) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus määrab summa, mille võrra alla hinnata või konverteerida kapitaliinstrumendid, võlainstrumendid või muud kõlblikud kohustised käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatu tagamiseks, lähtudes käesoleva seaduse §-s 31 sätestatud väärtuse hindamisest.

(5) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus võib rakendada allahindamis- või konverteerimismeedet kindlustusandja või muu kriisilahenduse subjekti kõigi kohustiste suhtes, säilitades seejuures ettevõtja õigusliku vormi või kaaludes vajaduse korral selle muutmist.

(6) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus võib rakendada allahindamis- või konverteerimismeedet kindlustusandja või muu kriisilahenduse subjekti kõigi kapitaliinstrumentide ja kohustiste, välja arvatud käesoleva paragrahvi lõikes 7 sätestatud kohustiste suhtes.

(7) Allahindamis- või konverteerimismeedet ei rakendata järgmiste kohustiste suhtes, sealhulgas juhul, kui need on reguleeritud kolmanda riigi õigusaktis:
1) tagatud kohustised, mille puhul võlausaldaja õigus tagasimaksele või muule tulemusele on tagatud hüpoteegi, pandi, pandiõiguse või käesoleva seaduse § 65 lõike 1 punktis 1 nimetatud tagatiskokkuleppega, sealhulgas tagasiostulepingutest ja muudest omandiõiguse üleminekul põhinevatest tagatiskokkulepetest tulenevad kohustised;
2) lühema kui seitsmepäevase tähtajaga lepingulised kohustused krediidiasutuste, investeerimisühingute ja kindlustusandjate vastu, välja arvatud samasse konsolideerimisgruppi kuuluvad ettevõtjad;

3) lühema kui seitsmepäevase tähtajaga kohustused makse- ja arveldussüsteemide seaduses määratletud arveldussüsteemide ning sama seaduse § 4 lõigetes 1 ja 2 nimetatud süsteemi korraldajate või nendes osalejate vastu, mis tulenevad sellises süsteemis osalemisest, või Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 648/2012 börsiväliste tuletisinstrumentide, kesksete vastaspoolte ja kauplemisteabehoidlate kohta (ELT L 201, 27.07.2012, lk 1–59) artikli 14 kohaselt liidus asutatud kesksete vastaspoolte vastu või sama määruse artikli 25 kohaselt kolmandate riikide Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutuse tunnustatud kesksete osapoolte vastu;
4) töölepingute alusel kohustused töötajate vastu, mis on seotud palgavõlgnevuse, pensionihüvitise või muude kindlaksmääratud töötasudega, välja arvatud töötajate tulemustasud, mis ei ole reguleeritud kollektiivlepinguga;
5) kohustused äri- või kaubakrediiti andnud võlausaldajate vastu eesmärgiga tarnida kaupu või osutada teenuseid, sealhulgas osutada info- ja tehnoloogia-, kommunaal- ning ruumide korrashoiu teenust, ja rentida ruume, mida on vaja ettevõtja tegevuse pidevaks toimimiseks või kindlustuskaitse katkematuse tagamiseks;
6) kohustused Maksu- ja Tolliameti, Sotsiaalkindlustusameti ning välisriikide asjakohaste maksu- ja sotsiaalkindlustusasutuste vastu, kui selliste asutuste nõudeõigused rahuldatakse kohaldatava õiguse alusel eelisjärjekorras;
7) Tagatisfondi seaduse või teiste õigusaktide alusel tekkivad kindlustuse tagamise skeemide osamaksete tasumise kohustused;
8) kohustusliku liikluskindlustuse lepingutest tulenevad kohustused.

(8) Käesoleva paragrahvi lõike 7 punktis 1 sätestatu ei välista meetme kohaldamist tagatud kohustise, sealhulgas pandiga tagatud kohustise sellise osa suhtes, mis ületab tagatiseks oleva vara, pandi, pandiõiguse või tagatise väärtust.

(9) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus võib erandkorras jätta allahindamis- või konverteerimismeetme rakendamata järgmistel tingimustel:
1) kohustist ei ole võimalik konverteerida mõistliku aja jooksul hoolimata Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksuse heas usus tehtud jõupingutusest;
2) see on hädavajalik ja proportsionaalne kriitiliste funktsioonide ja põhiäriliinide jätkuvuse saavutamiseks, et säilitada kriisilahenduses oleva ettevõtja võime jätkata põhiliste toimingute ja tehingute tegemist ning teenuste osutamist;
3) see on hädavajalik ja proportsionaalne, et vältida negatiivse mõju ulatuslikku levikut, mis võib põhjustada olulisi häireid Eesti või liidu majanduses laiemalt;
4) allahindamis- või konverteerimismeetme rakendamine selliste kohustiste suhtes põhjustaks väärtuse vähenemise, kuna muud võlausaldajad peaksid katma kahjumi suuremas ulatuses kui olukorras, kus selliste kohustiste konverteerimine oleks välistatud;
5) see on hädavajalik ja proportsionaalne, et tagada kahju hüvitamine kahjustatud isikutele kohustusliku vastutuskindlustuslepingu alusel.

§ 44. Allahindamis- ja konverteerimismeetme mõju omandiõiguse instrumendi omajale

(1) Allahindamis- või konverteerimismeetme rakendamise korral teeb Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus ühte või mõlemat järgmistest tegevustest:
1) tühistab olemasolevad omandiõiguse instrumendid või annab need üle võlausaldajatele, kelle nõudeõiguste suhtes kohaldatakse konverteerimist;
2) kui kriisilahenduses oleva ettevõtja netovara väärtus on käesoleva seaduse §-s 31 sätestatud hindamise tulemusel positiivne, vähendab ta olemasolevate omandiõiguse instrumentide arvestuslikku väärtust, konverteerides kriisilahenduses oleva ettevõtja asjakohased kapitaliinstrumendid, võlainstrumendid või muud kõlblikud kohustised omandiõiguse instrumentideks.

(2) Asjakohane kapitaliinstrument on kindlustustegevuse seaduse § 57 kohaselt esimese, teise ja kolmanda taseme omavahendiks liigitatud omavahendiinstrument.

(3) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 2 sätestatud juhul kasutab Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus käesoleva seaduse §-s 45 sätestatud konverteerimismäära, mille tulemusel vähenevad oluliselt omandiõiguse instrumendi omaja senised osalused ettevõtjas.

(4) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus arvestab käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatu valikul käesoleva seaduse § 31 kohaselt tehtud väärtuse hindamise ning summaga, mille võrra ta on otsustanud käesoleva seaduse § 46 lõike 1 kohaselt vähendada esimese taseme omavahendeid ja alla hinnata või konverteerida asjakohaseid kapitaliinstrumente.

(5) Kui kapitaliinstrumentide, võlainstrumentide või muude kõlblike kohustiste konverteerimise tulemusel omandab isik kindlustusandjas olulise osaluse või seda suurendatakse vastavalt kindlustustegevuse seaduse § 118 lõikele 1, arvestab Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksus olulise osaluse hindamisel, et see ei viivitaks meetme rakendamist ega takistaks kriisilahenduseesmärkide saavutamist.

(6) Kui Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksus ei ole lõpetanud käesoleva paragrahvi lõikes 5 sätestatud hindamist kapitaliinstrumentide konverteerimise kuupäevaks, kohaldatakse käesoleva seaduse § 38 lõiget 6 sellise olulise osaluse omandamise või suurendamise suhtes, mis tuleneb kapitaliinstrumentide konverteerimisest.

§ 45. Konverteerimismäär

(1) Konverteerimismäär on tegur, mille abil määratakse kindlaks, kui palju omandiõiguse instrumente saab teatavat liiki kohustiste konverteerimise korral, võttes aluseks üksiku instrumendi või võlanõude kindlaksmääratud väärtusühiku.

(2) Kui Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus kasutab allahindamis- või konverteerimismeetme rakendamisel käesoleva seaduse § 50 lõike 1 punktis 8 nimetatud õigust, võib ta kohaldada kapitaliinstrumentide ja kohustiste eri klasside suhtes erinevat konverteerimismäära kooskõlas ühe või mõlema järgmise põhimõttega:
1) määra kasutamine tagab mõistliku hüvitise nendele mõjutatud võlausaldajatele, kes on kandnud kahju allahindamise või teisendamise õiguse kasutamise tõttu;
2) kohaldatava maksejõuetusõiguse kohaselt on kõrgema nõude rahuldamisjärguga kohustiste konverteerimise määr kõrgem kui allutatud kohustistel.

§ 46. Allahindamis- ja konverteerimismeetme rakendamise lisatingimused

(1) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus rakendab allahindamis- või konverteerimismeedet vastavalt nõude rahuldamisjärgule tavalises maksejõuetusmenetluses järgmiselt:
1) esimese taseme omavahendeid vähendatakse esimesena proportsionaalselt kahjumiga ning kuni nende ammendumiseni kohaldatakse käesoleva seaduse § 44 lõikes 1 nimetatud ühte või mõlemat tegevust;
2) teise taseme omavahendite instrumentide põhisumma hinnatakse alla või konverteeritakse esimese taseme omavahendite instrumentideks või tehakse mõlemat vajalikus ulatuses, et saavutada kriisilahenduseesmärgid, või kuni nende instrumentide ammendumiseni olenevalt sellest, millise toimingu väärtus on väiksem;
3) kolmanda taseme omavahendite instrumentide põhisumma hinnatakse alla või konverteeritakse esimese taseme omavahendite instrumentideks või tehakse mõlemat vajalikus ulatuses, et saavutada kriisilahenduseesmärgid, või kuni nende instrumentide ammendumiseni olenevalt sellest, kumb summa on väiksem;
4) järelejäänud kõlblike kohustiste põhisumma või maksmisele kuuluv jääk vastavalt nõude rahuldamisjärgule tavalises maksejõuetusmenetluses hinnatakse alla või konverteeritakse esimese taseme omavahendite instrumentideks või tehakse mõlemat vajalikus ulatuses, et saavutada kriisilahenduseesmärgid.

(2) Kui käesoleva seaduse § 32 kohaselt tehtud esialgse hindamise tulemusel saadud kohustiste konverteerimise summad ületavad lõpliku hindamise summasid, võidakse kohaldada

üleshindamismehhanismi võlausaldajate suhtes ja seejärel omandiõiguse instrumendi omajate suhtes neile hüvitise maksmiseks.

(3) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus arvestab kohustiste allahindamise või konverteerimise otsuse tegemisel, et ühte kohustiste klassi ei hinnata alla ega konverteerita, kui sellele alluv kohustiste klass on jäetud omandiõiguse instrumentideks konverteerimata või alla hindamata.

(4) Nõuded, mis tulenevad omavahenditest, sealhulgas osaliselt omavahendiks kvalifitseeruvatest instrumentidest, on madalama rahuldamisjärguga kui muud nõuded.

(5) Kui hinnatakse alla asjakohaste kapitaliinstrumentide, võlainstrumentide või muude kõlblike kohustiste põhisumma, kohaldatakse selle tegevuse suhtes järgmisi tingimusi:
1) allahindamis- või konverteerimismeetmest tulenev vähendamine on lõplik tingimusel, et ei kohaldata üleshindamist kooskõlas käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatud hüvitise maksmisega;
2) asjakohase kapitaliinstrumendi, võlainstrumendi või muu kõlbliku kohustise omaniku vastu ei jää alles ühtegi kohustist, kuna instrumendi summa hinnati alla, välja arvatud olemasolevad kohustised ning vastutus sellise kahju eest, mis võib tekkida allahindamisõiguse kasutamise õiguspärasuse kohta esitatud kaebuse tagajärjel;
3) asjakohase kapitaliinstrumendi, võlainstrumendi või muu kõlbliku kohustise omanik ei saa muud hüvitist kui käesoleva paragrahvi lõike 6 alusel saadav kompensatsioon.

(6) Asjakohaste kapitaliinstrumentide, võlainstrumentide või muude kõlblike kohustiste konverteerimiseks käesoleva paragrahvi lõike 1 punktide 2 ja 3 alusel võib Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus nõuda kindlustusandjalt või muult kriisilahenduse subjektilt esimese taseme omavahendite instrumentide emiteerimist kapitaliinstrumentide, võlainstrumentide ja muude kõlblike kohustiste omanikele.

(7) Asjakohaseid kapitaliinstrumente, võlainstrumente või muid kõlblikke kohustisi võib konverteerida, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:
1) need esimese taseme omavahendite instrumendid on kokkuleppel Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksuse või vajaduse korral teise lepinguriigi kriisilahendusasutusega emiteerinud kindlustusandja või muu kriisilahenduse subjekt;
2) need esimese taseme omavahendite instrumendid emiteeritakse enne seda, kui kindlustusandja või muu kriisilahenduse subjekt on emiteerinud omandiõiguse instrumente eesmärgil, et riik või valitsusasutus saaks teha sissemakseid omavahendite suurendamiseks;
3) need esimese taseme omavahendite instrumendid määratakse ja antakse üle viivitamata pärast konverteerimisõiguse kasutamist;
4) konverteerimismäär on kooskõlas käesoleva seaduse §-s 45 sätestatuga.

(8) Esimese taseme omavahendite instrumentide emiteerimiseks kooskõlas käesoleva paragrahvi lõikega 6 võib Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus nõuda, et kindlustusandjal või muul kriisilahenduse subjektil oleks Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksuse kehtiv nõusolek emiteerida vajalik arv esimese taseme põhiomavahendeid.

§ 47. Allahindamis- ja konverteerimismeetme rakendamise õiguslik tagajärg

(1) Kui Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus rakendab allahindamis- või konverteerimismeedet vastavalt käesoleva seaduse § 43 lõikele 1, kasutades § 50 lõike 1 punktides 7–11 sätestatud õigusi, avaldab Finantsinspektsioon haldusakti kohustiste põhisumma või tasumata jäägi vähendamise ja võlainstrumendi konverteerimise või tühistamise kohta ning see hakkab kehtima selle avalikult teatavakstegemisest arvates. Haldusakt on kohe siduv kriisilahenduses oleva ettevõtja ning mõjutatud võlausaldajate ja omandiõiguse instrumendi omajate suhtes.

(2) Kui Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus on käesoleva seaduse § 50 lõike 1 punktis 7 sätestatud õiguse alusel vähendanud kohustise põhisummat või maksmisele kuuluvat jääki nullini, loetakse see kohustis ja kõik sellega seotud kohustised ja nõuded, mis ei ole tekkinud

õiguse kasutamise ajaks, lõppenuks ning nende olemasolu ei saa ühegi järgmise menetluse käigus tõendada kriisilahenduses oleva ettevõtja ega selle õigusjärglasest ettevõtja hilisema likvideerimise menetluses.

(3) Kui Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus vähendab põhisummat või selle maksmisele kuuluvat jääki osaliselt, kuid mitte nullini, toimitakse järgmiselt:
1) kohustis tühistatakse sellise summa ulatuses, mille võrra seda vähendatakse;
2) algse kohustise aluseks olev instrument või leping jääb kehtima kohustise põhisumma või maksmisele kuuluva jäägi ülejäänud osa suhtes, arvestades põhisumma vähenemisega kaasnevat makstava intressisumma muudatust ning muid tingimuste muudatusi, mis tulenevad käesoleva seaduse § 50 lõike 1 punktis 12 sätestatud õiguse kasutamisest.

§ 48. Tuletisinstrumendist tuleneva kohustise allahindamine ja konverteerimine

(1) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus rakendab tuletisinstrumendist tuleneva kohustise suhtes allahindamis- või konverteerimismeedet üksnes selle lõpetamise korral või pärast seda.

(2) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksusel on õigus lõpetada tuletisinstrumendileping, mille üheks pooleks on kriisilahenduses olev ettevõtja, välja arvatud selline tuletisinstrumendileping, mille suhtes kohaldatakse käesoleva seaduse § 43 lõiget 9.

(3) Kui tuletisinstrumenditehingute suhtes kohaldatakse käesoleva seaduse § 65 lõike 1 punktis 4 sätestatud tasaarvestuskokkulepet, hindab Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus või käesoleva seaduse § 31 lõikes 2 nimetatud sõltumatu ekspert sellistest tehingutest tuleneva vastastikuse kohustise tasaarvestamisest järele jäänud nõude saldot tasaarvestuskokkuleppe tingimuste alusel.

(4) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus määrab tuletisinstrumendist tuleneva kohustise väärtuse kindlaks, arvestades järgmiste asjaoludega:
1) sobiv metoodika tuletisinstrumendi klassi väärtuse kindlaksmääramiseks, sealhulgas tehingute korral, mille suhtes kohaldatakse tasaarvestuskokkulepet;
2) tuletisinstrumendi positsiooni väärtuse kindlaksmääramise tähtaja kehtestamise põhimõtted;
3) sobiv metoodika, mille abil saaks võrrelda väärtuse vähenemist, mis võib tekkida tuletisinstrumendi kohta käiva lepingu lõpetamisest ning kohustiste allahindamise või konverteerimise meetme rakendamisest, kahjuga, mis tekiks tuletisinstrumendile allahindamise või konverteerimise menetluse käigus.

§ 49. Konverteerimise tulemuslikkuse tagamine

(1) Selleks, et tagada kohustiste tulemuslik konverteerimine, peab kindlustusandjal ja muul kriisilahenduse subjektil olema nõuetekohases summas aktsia- või osakapitali või muid esimese taseme omavahendeid, et emiteerida piisavalt omandiõiguse instrumente.

(2) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus jälgib käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatu täitmist kriisilahenduskava koostamise ja haldamise käigus.

(3) Ettevõtja asutamise lepingu või põhikirjaga ei või ette näha tingimusi, mis takistavad kohustiste konverteerimist omandiõiguse instrumentideks, sealhulgas ei või omandiõiguse instrumendi omajatele ette näha ostueesõigust või saada neilt nõusolekut kapitali suurendamiseks.

6. peatükk
Kriisilahendusõigused ja riigi õiguse kohaldamine

1. jagu
Kriisilahendusõigused

§ 50. Kriisilahendusõigused

(1) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksusel on õigus kasutada kõiki käesolevas seaduses kriisilahenduse algatamise tingimustele vastava kindlustusandja ja muu kriisilahenduse subjekti suhtes sätestatud õigusi. Lisaks on tal järgmised kriisilahendusõigused, mida ta võib kasutada teistest õigustest eraldi või koos nendega:
1) õigus nõuda isikutelt vajalikku teavet, et teha otsus kriisilahenduse algatamise kohta ja teha kriisilahendusmeetmete rakendamiseks tarvilikke ettevalmistusi, sealhulgas on tal õigus nõuda teavet kriisilahenduskava ajakohastamiseks ja täiendamiseks ning teabe esitamist kohapealse kontrolli käigus;
2) õigus omandada kontroll kriisilahenduses oleva ettevõtja üle ning kasutada õigusi ja volitusi, mis on selle ettevõtja omandiõiguse instrumendi omajatel ning juhatuse ja nõukogu liikmetel;
3) õigus keelata sõlmida uusi kindlustus- ja edasikindlustuslepinguid ning õigus alustada maksevõimelisena likvideerimise menetlust kriisilahenduses oleva kindlustusandja suhtes ja lõpetada tema tegevus;
4) õigus lubada tegutseval sildkindlustusandjal sõlmida uusi kindlustuslepinguid ja neid uuendada käesoleva seaduse § 39 lõigetes 5 ja 6 sätestatud erandi alusel;
5) õigus anda üle kriisilahenduses oleva ettevõtja emiteeritud omandiõiguse instrumendid;
6) õigus anda üle muule ettevõtjale tema nõusolekul kriisilahenduses oleva ettevõtja vara, õigused või kohustised;
7) õigus restruktureerida kindlustuslepingutest tulenevad nõuded või vähendada, sealhulgas nullini, kriisilahenduses oleva ettevõtja võlainstrumentide ja kõlblike kohustiste, samuti kindlustuslepingutest tulenevate nõuete põhisummat või maksmisele kuuluvat jääki;
8) õigus konverteerida kriisilahenduses oleva ettevõtja võlainstrumente ja kõlblikke kohustisi, sealhulgas kindlustuslepingutest tulenevaid nõudeid kindlustusandja, muu kriisilahenduse subjekti, asjaomase emaettevõtja või sellise sildkindlustusandja omandiõiguse instrumentideks, kellele antakse üle kindlustusandja või muu kriisilahenduse subjekti vara, õigused või kohustised;
9) õigus tühistada kriisilahenduses oleva ettevõtja emiteeritud võlainstrumente, välja arvatud käesoleva seaduse § 43 lõike 7 punktis 1 sätestatud tagatud kohustisi;
10) õigus vähendada, sealhulgas nullini, kriisilahenduses oleva ettevõtja omandiõiguse instrumentide nimiväärtust ja tühistada selliseid omandiõiguse instrumente;
11) õigus nõuda kriisilahenduses olevalt ettevõtjalt või asjaomaselt emaettevõtjalt omandiõiguse instrumentide või muude kapitaliinstrumentide, sealhulgas eelisaktsiate ja vahetusvõlakirjade emiteerimist;
12) õigus muuta kriisilahenduses oleva ettevõtja emiteeritud võlainstrumentide või muude kõlblike kohustiste tagasimaksmise tähtpäeva või muuta sellistelt instrumentidelt ja kohustistelt makstava intressi summat või intressi maksmise alustamise tähtpäeva, sealhulgas õigus maksed ajutiselt peatada;
13) õigus lõpetada finantslepingud ja tuletisinstrumendid;
14) õigus kutsuda tagasi või muuta kriisilahenduses oleva ettevõtja juhatuse ja nõukogu liikmed;
15) õigus nõuda Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksuselt olulise osaluse hindamist kindlustustegevuse seaduse §-s 119 sätestatud menetlustähtaegu kohaldamata.

(2) Kriisilahendusmeetmete rakendamise suhtes ei kohaldata õigusnorme, välja arvatud riigieelarve seadus, mis sätestavad nõude saada tehingule või toimingule omandiõiguse instrumendi omaja, võlausaldaja, kindlustusvõtja või muu kolmanda isiku varasem heakskiit või nõusolek. Samuti ei kohaldata õigusnorme sellise teate või prospekti või muu sellesarnase teabe või dokumendi esitamise või registreerimise kohustuse suhtes, piiramata käesoleva

seaduse § 28 lõigetes 4 ja 11 ning §-s 67 ja § 68 lõigetes 1–6 sätestatud nõudeid, samuti liidu riigiabi õigusaktidest tulenevate teavitamisnõuete kohaldamist.

(3) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus teeb kõik allahindamis- või konverteerimismeetme rakendamiseks vajalikud toimingud või nõuab nende tegemist, sealhulgas on tal õigus nõuda pädevalt reguleeritud väärtpaberituru korraldajalt, et ta teeks sel turul vähemalt järgmist:
1) omandiõiguse instrumentide või võlainstrumentidega kauplemise või nende noteerimise peatamine või lõpetamine;
2) uute omandiõiguse instrumentide noteerimine või kauplemisele lubamine;
3) allahinnatud võlainstrumentide uuesti noteerimine või kauplemisele lubamine, ilma et tuleks täita Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1129, mis käsitleb väärtpaberite avalikul pakkumisel või reguleeritud turul kauplemisele võtmisel avaldatavat prospekti ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/71/EÜ (ELT L 168, 30.06.2017, lk 12–82), kohast prospekti avaldamise nõuet.

(4) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus teavitab äriregistrit, väärtpaberite keskdepositooriumi ja muud asjasse puutuvat registrit kriisilahenduse algatamise otsusest viivitamata ning esitab asjakohasel juhul kriisilahendusmeetme rakendamise otsuse alusel kandeavalduse.

§ 51. Kriisilahendusõiguste kasutamine

(1) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus võib kriisilahendusõiguste kasutamise korral muu hulgas:
1) näha ette üleandmise ilma, et üleantavaid finantsinstrumente, õigusi, vara või kohustisi mõjutaksid kohustised või koormatised, kui käesoleva seaduse § 65 lõigetes 7 ja 8 ei ole sätestatud teisiti, sealhulgas õigust hüvitisele ei käsitata kohustise või koormatisena;
2) käsitada vastuvõtjat kriisilahenduses oleva ettevõtjana koos tema õiguste, sealhulgas vastuvõtja õigus olla makse- ja arveldussüsteemi liige või reguleeritud väärtpaberituru osaline, kohustiste ja tegevustega kindlustusandja võõrandamise ja sildkindlustusandja meetme rakendamise korral;
3) nõuda teabevahetust ja abi andmist kriisilahenduses oleva ettevõtja ning vastuvõtja vahel;
4) nõuda kriisilahenduses oleva kindlustusandja sõlmitud kindlustuslepingu tingimuste muutmist või nende kehtetuks tunnistamist või lepingupooleks oleva kindlustusandja asendamist vastuvõtjaga;
5) anda edasikindlustusandja nõusolekuta üle edasikindlustusõigused, mis hõlmavad üleantud kindlustus- või edasikindlustuslepingust tulenevaid nõudeid, kui Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus annab kriisilahenduses oleva ettevõtja selliste edasikindlustusõigustega seotud vara ja kohustised täielikult või osaliselt üle teisele ettevõtjale.

(2) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksusel on õigus nõuda pädevalt reguleeritud väärtpaberituru korraldajalt, et ta teeks järgmisi tegevusi:
1) uute omandiõiguse instrumentide noteerimine või kauplemisele lubamine;
2) omandiõiguse instrumentide või võlainstrumentidega kauplemise või nende noteerimise peatamine või lõpetamine.

(3) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus kasutab käesoleva paragrahvi lõigetes 1 ja 2 sätestatud õigusi, kui see on tema hinnangul vajalik kriisilahenduse tulemuslikkuse tagamiseks ning ühe või mitme kriisilahenduseesmärgi saavutamiseks.

(4) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus võib kehtestada majandustegevuse järjepidevuse tagamise korra, et tagada kriislahenduse tulemuslikkus ja asjakohasel juhul vastuvõtja õigus jätkata tegevust.

(5) Käesoleva paragrahvi lõikes 4 sätestatud kord sisaldab eelkõige järgmist:
1) kriisilahenduses oleva kindlustusandja sõlmitud kindlustuslepingute täitmise jätkamine nii, et vastuvõtja võtab üle selle kindlustusandja õigused ja kohustised seoses üleantud finantsinstrumendi, õiguse, vara või kohustisega, ning lepingudokumentides kriisilahenduses oleva kindlustusandja asendamine vastuvõtjaga;

2) kohtumenetluses, mis on seotud üleantud finantsinstrumendi, õiguse, vara või kohustisega, kriisilahenduses oleva ettevõtja asendamine vastuvõtjaga.

(6) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 2 ja lõike 5 punktis 2 sätestatud õigused ei mõjuta järgmiste õiguste kasutamist:
1) õigus lõpetada kriisilahenduses oleva ettevõtja töötaja tööleping;
2) kooskõlas käesoleva seaduse §-dega 56–58 lepingupoole õigus kasutada lepingust tulenevaid õigusi, sealhulgas õigus leping üles öelda, milleks on lepingutingimuste alusel õigus kriisilahenduses oleva ettevõtja tegevuse või tegevusetuse tõttu enne üleandmist või vastuvõtja tegevuse või tegevusetuse tõttu pärast üleandmist.

§ 52. Õigus määrata erihaldur

(1) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus võib kriisilahenduses oleva ettevõtja juhatuse liikmete asendamiseks määrata erihalduri või mitu erihaldurit, kellel on ettevõtja juhtimiseks vajalik kutsealane sobivus ning vajalikud oskused ja teadmised.

(2) Erihalduril on kõik kriisilahenduses oleva ettevõtja omandiõiguse instrumendi omajate ja juhatuse liikmete õigused, mida ta kasutab Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksuse kontrolli all.

(3) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus võib piirata erihalduri volitusi või nõuda, et erihaldur teeks otsuseid tema nõusolekul.

(4) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus avalikustab Finantsinspektsiooni veebilehel erihalduri määramise otsuse. Otsuses esitatakse erihalduri nimi, ametialane kvalifikatsioon ja hariduskäigu kokkuvõte, töö- ja ametikohad, mida erihaldur on varem pidanud, ning tema tasustamise põhimõtted. Avalikustamine kestab kuni erihalduri mandaadi lõppemiseni.

(5) Erihaldur on kohustatud tegutsema parimal võimalikul viisil kriisilahenduseesmärkide saavutamiseks ja Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksuse algatatud kriisilahenduse elluviimiseks, sealhulgas siis, kui see on vastuolus kindlustusandja põhikirjas või õigusaktides sätestatud juhtidele seatud kohustustega.

(6) Erihaldur esitab Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksusele kirjalike aruannetena kriisilahenduses oleva ettevõtja finantsseisundi üksikasjaliku kirjelduse ja rakendatud meetmete põhjendused erihalduri mandaadi alguses ja lõpus ning kriisilahendusüksuse määratud ajavahemiku tagant.

(7) Erihaldur määratakse kuni üheks aastaks. Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus võib tähtaega erandkorras pikendada, kui erihalduri määramise tingimused on endiselt täidetud.

(8) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus võib erihalduri igal ajal tagasi kutsuda.

§ 53. Äritegevuseks vajalike teenuste ja vahendite tagamine

(1) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus võib kriisilahenduses olevalt ettevõtjalt või temaga samasse kindlustusgruppi kuuluvalt ettevõtjalt nõuda äritegevuse toimimiseks vajalike teenuste osutamist või selliste vahendite pakkumist, mis on vastuvõtjale vajalikud talle üleantud äritegevuse tõhusaks toimimiseks, sealhulgas juhul, kui kriisilahenduses oleva ettevõtja või temaga samasse kindlustusgruppi kuuluva ettevõtja suhtes on algatatud tavaline maksejõuetusmenetlus.

(2) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus võib nõuda oluliselt teenuseosutajalt otseselt või kaudselt pakutavate kaupade tarnimise või sellisel viisil pakutavate teenuste osutamise jätkamist kriisilahenduses olevale ettevõtjale ka pärast kriisilahenduse algatamist järgmistel tingimustel:
1) olulise teenuseosutaja vara ei kata tema kohustusi või objektiivsete tõendite alusel võib järeldada, et tema vara ei kata neid lähiajal;

2) oluline teenuseosutaja ei ole suuteline tasuma õigeks ajaks oma võlgu või täitma muid kohustusi või objektiivsete tõendite alusel võib järeldada, et ta ei ole suuteline seda lähiajal tegema.

(3) Oluline teenuseosutaja on kindlustusandjaga samasse kindlustusgruppi kuuluv ettevõtja, kes pakub kaupu või osutab teenuseid, nagu info- ja tehnoloogiateenus, kommunaalteenus ning ruumide rent, teenindus ja korrashoid, mis on vajalik kindlustusandja tegevuse pidevaks toimimiseks või kindlustuskaitse katkematuse tagamiseks.

(4) Teise lepinguriigi kriisilahenduse korral on Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksusel õigus nõuda kindlustusgruppi kuuluvalt Eesti ettevõtjalt, et ta täidaks teise lepinguriigi kriisilahendusasutuse nõutud kohustusi äritegevuse toimimiseks vajalike teenuste osutamiseks või vahendite pakkumiseks, mis on vajalik vastuvõtjale üleantud äritegevuse tõhusaks toimimiseks.

(5) Käesoleva paragrahvi lõigetes 1 ja 4 sätestatud teenuseid osutatakse ja vahendeid pakutakse järgmistel tingimustel:
1) kui neid osutati ja pakuti kriisilahenduses olevale ettevõtjale enne kriisilahenduse algatamist sõlmitud lepingu alusel, tehakse seda selle lepingu kehtivusaja jooksul samadel tingimustel edasi;
2) kui leping puudub või on lõppenud, osutatakse ja pakutakse neid mõistlikel tingimustel.

§ 54. Kolmandas riigis asuva varaga ning kolmanda riigi õigusega reguleeritud õiguste, kohustiste ja omandiõiguse instrumentidega seotud õigused

(1) Kui kriisilahendustegevus on seotud kolmandas riigis asuva vara või kolmanda riigi õigusaktis reguleeritud omandiõiguse instrumentide, õiguste või kohustistega, võib Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus nõuda, et tehtaks järgmist:
1) kriisilahenduses olevat ettevõtjat kontrolliv isik ja vastuvõtja teevad kõik vajaliku kriisilahendustegevuse elluviimise tagamiseks;
2) kontrolliv isik haldab vastuvõtja nimel omandiõiguse instrumente, vara või õigusi või täidab kohustisi, kuni ta alustab kriisilahendustegevusega;
3) vastuvõtja mõistlikud kulud, mis on tehtud selleks, et käesoleva lõike punktides 1 ja 2 nimetatud tegevused oleksid tagatud, kaetakse käesoleva seaduse § 34 lõikes 8 sätestatu kohasel viisil.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatu tagamiseks näeb kindlustusandja või muu kriisilahenduse subjekt asjaomases kokkuleppes ette tingimuse, et omandiõiguse instrumendi omaja, võlausaldaja või kohustise aluseks oleva lepingu pool nõustub kohustise allahindamise või konverteerimisega ning kohustise põhisumma või maksmisele kuuluva jäägi vähendamise, konverteerimise või tühistamisega, mida Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus võib oma õigusi kasutades teha.

(3) Kindlustusandja ja muu kriisilahenduse subjekt esitavad Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksusele selle nõudmisel sõltumatu õiguseksperdi kirjaliku põhjendatud õigusarvamuse, mis kinnitab käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatud tingimuse õiguslikku jõustatavust ja tulemuslikkust.

(4) Kui Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksuse hinnangul ei ole vaatamata kontrollitava isiku tegutsemisele käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 1 sätestatu tagamine tõenäoline, ei alustata toimingut kolmandas riigis asuva vara või selle riigi õigusega reguleeritud omandiõiguse instrumentide, õiguste või kohustistega. Kui Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus on toimingu juba teinud, on see sellise vara, omandiõiguse instrumentide, õiguste ja kohustiste suhtes tühine.

§ 55. Lepinguliste kohustuste täitmine

(1) Ettevõtja suhtes rakendatavat kriisiennetusmeedet või kriisiohjemeedet, sealhulgas meetme rakendamisega vahetult seotud sündmust, ei käsitata täitmist tingiva juhtumina Euroopa Parlamendi

ja nõukogu direktiivi 2002/47/EÜ finantstagatiskokkulepete kohta (EÜT L 168, 27.06.2002, lk 43–50) tähenduses ettevõtja sõlmitud lepingu alusel ega maksejõuetusmenetlusena makse- ja arveldussüsteemide seaduse § 7 tähenduses tingimusel, et jätkatakse lepingu põhikohustuste, sealhulgas makse- ja ülekandekohustuste täitmist ning tagatise andmist.

(2) Kriisiohjemeede on kriisilahendustegevuse elluviimine ning käesoleva seaduse §-s 52 nimetatud erihalduri ja § 61 lõikes 1 nimetatud muu isiku määramine.

(3) Käesoleva paragrahvi lõiget 1 kohaldatakse ka tütarettevõtjast kindlustusandja sõlmitud sellise lepingu suhtes, mis sisaldab kohustisi, mida tagab või muul viisil toetab emaettevõtja või kindlustusgrupi ettevõtja, või kindlustusgrupi ettevõtja sõlmitud sellise lepingu suhtes, mis sisaldab vastastikuste kohustuste täitmata jätmise sätet.

(4) Kui kolmanda riigi kriisilahendusmenetlust tunnustatakse käesoleva seaduse § 76 kohaselt või kui seda ei tunnustata, aga Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus nii otsustab, käsitatakse kõnealust menetlust käesolevat paragrahvi kohaldades kriisiohjemeetmena.

(5) Kui kriisilahenduses olev kindlustusandja jätkab lepingust tulenevate kohustuste, sealhulgas makse- ja ülekandekohustuste täitmist, ning tagatise andmist, ei ole kriisiennetus- või kriisiohjemeetme rakendamine ega sellega vahetult seotud sündmus aluseks, et:
1) kasutada lõpetamise, peatamise, muutmise või tasaarvestuse õigust või lõpetamisel oleva tasaarvestuse õigust, sealhulgas seoses tütarettevõtja sõlmitavate lepingutega, mille järgseid kohustusi tagab või toetab muul viisil kindlustusgrupi ettevõtja ja mis sisaldavad vastastikuste kohustuste täitmata jätmise sätet;
2) saada enda omandisse, kontrollida või tagatisena sisse nõuda kindlustusandja või muu kriisilahenduse subjekti või temaga samasse kindlustusgruppi kuuluva isiku vara sellise lepingu alusel, mis sisaldab vastastikuste kohustuste täitmata jätmise sätet;
3) mõjutada kindlustusandja või muu kriisilahenduse subjekti või temaga samasse kindlustusgruppi kuuluva isiku lepingulist õigust, mis sisaldab vastastikuste kohustuste täitmata jätmise sätet.

(6) Käesoleva paragrahvi lõiked 1 ja 3–5 ei piira isiku õigust võtta kasutusele lõike 5 punktis 1, 2 või 3 nimetatud meedet, kui see õigus tekib sündmuse tõttu, mis ei ole kriisiennetus- või kriisiohjemeetme rakendamine, või sellega vahetult seotud sündmuse tõttu.

(7) Käesoleva seaduse §-des 56 ja 57 sätestatud peatamist ning piiramist ei käsitata käesoleva paragrahvi lõigete 1, 2 ja 4 ning § 58 lõike 2 kohaldamise korral lepingulise kohustuse täitmata jätmisena.

(8) Käesoleva paragrahvi sätteid käsitatakse üldist kehtivust omavate sätetena Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 593/2008 lepinguliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta (Rooma I) (ELT L 177, 04.07.2008, lk 6–16) artikli 9 tähenduses.

(9) Kriisilahenduses ei kohaldata asjaõigusseaduse §-e 314^3 ja 319^2.

§ 56. Makse- ja ülekandekohustuse peatamine

(1) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksusel on õigus peatada kriisilahenduses oleva ettevõtja lepingujärgsed makse- või ülekandekohustused käesoleva seaduse § 68 lõike 1 punktis 2 sätestatud teabe avaldamisest arvates kuni avaldamisele järgneva tööpäeva kesköönі sama ettevõtja asukohariigi aja järgi (edaspidi *peatamisperiood*).

(2) Makse- või ülekandekohustus, mis oleks tulnud täita peatamisperioodil, tuleb täita viivitamata pärast selle perioodi lõppu.

(3) Peatamisõiguse kohaldamise korral peatuvad peatamisperioodiks ka kõik vastaspoole asjakohasest lepingust tulenevad makse- või ülekandekohustused.

(4) Käesolevas paragrahvis sätestatud peatamisõigust ei kohaldata selliste makse- ja ülekandekohustuste suhtes, mis on võetud:
1) makse- ja arveldussüsteemide seaduses määratletud arveldussüsteemide või nende korraldajate vastu;
2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 648/2012 artikli 14 kohaste liidu tegevusloaga kesksete vastaspoolte vastu ning selliste kolmandate riikide kesksete vastaspoolte vastu, keda Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutus tunnustab nimetatud määruse artikli 25 kohaselt.

(5) Käesoleva paragrahvi kohaldamise korral võtab Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus arvesse peatamisõiguse kasutamise mõju ja määrab selle õiguse kasutamise ulatuse vastavalt iga üksikjuhtumi asjaoludele.

§ 57. Tagatisest tuleneva õiguse jõustamise piiramine

(1) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus võib peatamisperioodiks seada piirangu kriisilahenduses oleva ettevõtja võlausaldajatele, kellel on selle ettevõtja varade suhtes tagatud nõuded, ja tagatisest tuleneva õiguse jõustamisele.

(2) Piiramisõigust ei kohaldata käesoleva seaduse § 56 lõikes 4 nimetatud arveldussüsteemide ja nende korraldajate ning kesksete vastaspoolte suhtes.

(3) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus tagab, et käesoleva paragrahvi lõike 1 piirangud on ühtsed kõikidele nendele kindlustusgrupi ettevõtjatele, kelle suhtes rakendatakse kriisilahendusmeetmeid, kui kohaldatakse käesoleva seaduse § 65 lõikeid 12 ja 13.

§ 58. Lepingu lõpetamise õiguse peatamine

(1) Lepingu lõpetamise õigus käesoleva seaduse tähenduses on lepingupoole õigus leping lõpetada või nõuda kohustuste täitmise kiirendamist, lõpuleviimist või tasaarvestamist või muu samalaadne õigus, mille tulemusel lepingupoole kohustuse täitmine peatatakse, seda muudetakse või see lõpetatakse või mis välistab lepingu alusel tekkiva kohustuse, mis muidu tekiks.

(2) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksusel on õigus peatada kriisilahenduses oleva ettevõtja lepingupoole lõpetamise õigus käesoleva seaduse § 56 lõikes 1 sätestatud peatamisperioodiks tingimusel, et jätkatakse makse- ja ülekandekohustuste täitmist ning tagatise andmist.

(3) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksusel on õigus peatada kriisilahenduses oleva ettevõtja tütarettevõtja lepingupoole lõpetamise õigus käesoleva seaduse § 68 lõike 1 punktis 2 sätestatud teabe avaldamisest arvates kuni avaldamisele järgneva tööpäeva kesköösni tütarettevõtja asukohariigi aja järgi järgmistel tingimustel:
1) kriisilahenduses olev ettevõtja tagab asjakohasest lepingust tulenevad kohustused või toetab neid muul viisil;
2) lõpetamisõigus põhineb üksnes kriisilahenduses oleva ettevõtja maksejõuetusel või finantsseisundil;
3) kriisilahenduses oleva ettevõtja suhtes on kasutatud või võidakse kasutada käesoleva seaduse § 50 lõike 1 punktis 5 või 6 sätestatud üleandmisõigust ning selle lepinguga seotud tütarettevõtjast ettevõtja vara ja kohustised on üle antud ning vastuvõtja on need vastu võtnud või need veel antakse üle ja võetakse vastu või Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus tagab muul viisil, et selliste kohustuste tekkimise korral oleks olemas piisav kaitse.

(4) Lepingu lõpetamise õigust võib kasutada enne käesoleva paragrahvi lõikes 2 või 3 sätestatud perioodi lõppu, kui Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus on lepingupoolt teavitanud sellest, et lepinguõigusi ja lepingust tulenevaid kohustusi ei anta üle muule ettevõtjale või neid ei hinnata alla ega konverteerita käesoleva seaduse § 43 lõike 1 punkti 2 alusel.

(5) Kui Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus kasutab lepingu lõpetamise õiguse peatamise õigust ja ta ei ole teavitanud lepingupoolt käesoleva paragrahvi lõike 4 kohaselt, võib käesoleva paragrahvi lõigetes 2 ja 3 sätestatud perioodi lõppedes kasutada lõpetamisõigust vastavalt käesoleva seaduse §-le 55 järgmiselt:
1) kui lepinguõigused ja lepingust tulenevad kohustused on üle antud muule ettevõtjale, võib lepingupool kasutada lõpetamisõigust selle lepingu tingimuste kohaselt üksnes vastuvõtja jätkuva või järgmise täitmist nõudva juhtumi korral;
2) kui lepinguõigused ja lepingust tulenevad kohustused jäävad kriisilahenduses olevale ettevõtjale ning Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus ei ole rakendanud allahindamis- või konverteerimismeedet käesoleva seaduse § 43 lõike 1 punktis 1 sätestatud eesmärgil, võib lepingupool peatamisperioodi lõppedes kasutada lepingu lõpetamise õigust vastavalt selle lepingu tingimustele.

(6) Peatamisõigust ei kohaldata käesoleva seaduse § 56 lõikes 4 nimetatud arveldussüsteemide ja nende korraldajate ning kesksete vastaspoolte suhtes.

§ 59. Peatamis- ja piiramisõiguse lepinguline tunnustamine kriisilahenduses

(1) Kindlustusandja ja muu kriisilahenduse subjekt lepivad igas sõlmitavas finantslepingus, mille suhtes kohaldatakse kolmanda riigi õigust, kokku, et võlausaldaja või lepingu teine pool nõustub Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksuse õigusega, mille järgi ta võib kasutada finantslepingu suhtes käesoleva seaduse §-del 56–58 põhinevat õigust peatada selle kohustuse täitmine või piirata õigusi, ja tunnustab oma seotust § 55 nõuetega. Käesolevas seaduses käsitatakse finantslepingut Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL artikli 2 punkti 100 tähenduses.

(2) Käesolevat paragrahvi kohaldatakse kõigi selliste finantslepingute suhtes, millega:
1) võetakse uus kohustus või muudetakse oluliselt olemasolevat kohustust;
2) nähakse ette Eesti õiguse alusel sõlmitud lepingust tuleneva kohustuse täitmise peatamine või lepingu lõpetamine ühel või mitmel alusel või tagatistest tulenevate õiguste teostamine käesoleva seaduse §-de 55–58 nõuete alusel.

(3) Kui kindlustusandja või muu kriisilahenduse subjekt ei täida käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud nõuet, võib Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus sellele vaatamata kohaldada käesoleva seaduse §-des 56–58 sätestatud õigusi.

§ 60. Kindlustuslepingu ülesütlemise õiguse ajutine peatamine

(1) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksusel on õigus ajutiselt piirata kindlustusvõtjate õigust öelda üles kriisilahenduses oleva kindlustusandjaga sõlmitud elukindlustusleping või see õigus ajutiselt peatada, kui kindlustusvõtjate, soodustatud isikute, kindlustatute ja kahjustatud isikute vastu jätkatakse kindlustuslepingust tulenevate põhikohustuste täitmist, eelkõige hüvitiste maksmist.

(2) Käesolevas paragrahvis sätestatud õigust võib rakendada üksnes kriisilahendusmeetme rakendamise toetamiseks ja see kehtib käesoleva seaduse § 68 lõike 1 punktis 2 nimetatud tähtaja jooksul.

§ 61. Muude kriisilahendusõiguste kasutamine

(1) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksusel võib olla kontroll kriisilahenduses oleva ettevõtja üle, sealhulgas võib tal määratud isiku kaudu olla õigus:
1) juhtida ettevõtja tegevust ja teenuste osutamist ning nendega tegelda, seejuures on tal omandiõiguse instrumendi omaja ja ettevõtja juhiga samad õigused;
2) hallata ja võõrandada ettevõtja vara.

(2) Kriisilahenduses olev ettevõtja ei saa omandiõiguse instrumentidega kaasnevat hääleõigust kasutada kriisilahenduse ajal.

(3) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus viib ellu kriisilahendustegevust Finantsinspektsiooni juhatuse otsuse alusel ka siis, kui tal ei ole kriisilahenduses oleva ettevõtja üle kontrolli. Otsuse peale kaebuse esitamise suhtes kohaldatakse käesoleva seaduse § 66.

(4) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus otsustab iga üksikjuhtumi puhul eraldi, kas viia kriisilahendus ellu kooskõlas käesoleva paragrahvi lõikes 1 või 3 sätestatuga, võttes arvesse kriisilahenduseesmärke ja kriisilahenduse üldpõhimõtteid, kriisilahenduses oleva ettevõtja seisundit ning vajadust parandada selliste kindlustusgruppide kriisilahenduse tulemuslikkust, millesse kuuluvad ettevõtjad on asutatud mitmes lepinguriigis.

(5) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksust ei käsitata juhatuse liikmena äriseadustiku tähenduses ega isikuna, kes tegelikult juhib ettevõtjat.

2. jagu
Õiguse kohaldamine

§ 62. Eesti ja teise lepinguriigi õiguse kohaldamine

(1) Kui omandiõiguse instrumentide, vara, õiguste või kohustiste üleandmine hõlmab vara, mis asub teises lepinguriigis, või kui õigusi või kohustisi reguleeritakse teise lepinguriigi õigusaktidega, toimub üleandmine teise lepinguriigi õiguse kohaselt.

(2) Kui kapitaliinstrumentide, võlainstrumentide või muude kõlblike kohustiste põhisumma vähendamine või konverteerimine hõlmab selliseid instrumente või kohustisi, mis on reguleeritud teise lepinguriigi õigusaktiga, või kui nendega seotud võlausaldajad asuvad teises lepinguriigis, kohaldatakse allahindamise või konverteerimisega seotud õigusi vastavalt käesolevale seadusele.

(3) Kui teise lepinguriigi kriisilahendustegevus hõlmab Eestis asuva vara üleandmist või Eesti õigusaktidega reguleeritud õiguste või kohustiste üleandmist, kohaldatakse järgmist:
1) omandiõiguse instrumendi omajal, võlausaldajal ega kolmandal isikul, keda üleandmine mõjutab, ei ole õigust takistada, vaidlustada ega tühistada omandiõiguse instrumentide, vara, õiguste või kohustiste üleandmist Eesti õiguse alusel;
2) pädevad ametiasutused on kohustatud andma teise lepinguriigi kriisilahendusasutusele omandiõiguse instrumentide, vara, õiguste ja kohustiste üleandmisel mõistlikul määral abi kooskõlas Eesti õigusega.

(4) Omandiõiguse instrumendi omajal ja mõjutatud võlausaldajal on õigus vaidlustada instrumendi või kohustise põhisumma vähendamine või konverteerimine üksnes seda õigust kasutava kriisilahendusasutuse asukohariigi õiguse alusel.

(5) Käesolevat seadust kohaldatakse järgmistel juhtudel:
1) käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud üleandmisel on omandiõiguse instrumendi omajal, võlausaldajal ja kolmandal isikul õigus vaidlustada üleandmine käesoleva seaduse § 66 kohaselt;
2) käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud vara, õiguste ja kohustiste osalisel üleandmisel võetakse käesoleva seaduse 7. peatükis sätestatud kaitsemeetmed;
3) käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatud juhul on võlausaldajal õigus vaidlustada instrumentide või kohustiste põhisumma vähendamine või konverteerimine käesoleva seaduse § 66 kohaselt.

7. peatükk
Õiguskaitsemeetmed

§ 63. Õiguskaitsemeetmed osalise üleandmise ning allahindamis- ja konverteerimismeetme rakendamise korral

(1) Kui Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus on kriisilahendusmeetme rakendamise korral, välja arvatud käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatud juhul, andnud vastuvõtjale üle üksnes osa ettevõtjate õigustest, varast ja kohustistest, rahuldatakse kriisilahenduses olevate ettevõtjate

omandiõiguse instrumendi omajate, kindlustusvõtjate, kindlustatute, soodustatud isikute, õigustatud isikute ning muude võlausaldajate need nõuded, mis ei ole üle antud, vähemalt ulatuses, milles need oleksid olnud rahuldatud tavalises maksejõuetusmenetluses sel ajal, kui tehti käesoleva seaduse §-s 29 sätestatud otsus.

(2) Kui Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus on rakendanud allahindamis- või konverteerimismeedet, ei kanna omandiõiguse instrumendi omajad, kindlustusvõtjad, kindlustatud, soodustatud isikud, õigustatud isikud ning muud võlausaldajad, kelle nõuded on alla hinnatud või konverteeritud omakapitaliks, suuremat kahju, kui nad oleksid kandnud tavalises maksejõuetusmenetluses sel ajal, kui tehti käesoleva seaduse §-s 29 sätestatud otsus.

§ 64. Omandiõiguse instrumendi omaja ja võlausaldaja õigus hüvitisele ning selle määramine

(1) Selleks, et tuvastada, kas omandiõiguse instrumendi omajat, kindlustusvõtjat, kindlustatut, soodustatud isikut, õigustatud isikut ja muid võlausaldajaid oleks kriisilahenduses oleva ettevõtja tavalise maksejõuetusmenetluse käigus koheldud paremini, hindab sõltumatu isik järgmist mõju või selle erinevust tavalise maksejõuetusmenetluse mõjust viivitamata pärast kriisilahendusmeetmete rakendamist:
1) võimalik mõju omandiõiguse instrumendi omajale, kindlustusvõtjale, kindlustatule, soodustatud isikule, õigustatud isikule ja muudele võlausaldajatele või kindlustuse tagamise skeemidele, kui ettevõtja oleks likvideeritud tavalises maksejõuetusmenetluses sel ajal, kui tehti käesoleva seaduse §-s 29 sätestatud otsus;
2) tegelik mõju omandiõiguse instrumendi omajale, kindlustusvõtjale, kindlustatule, soodustatud isikule, õigustatud isikule ja muudele võlausaldajatele kriisilahenduse ajal;
3) käesoleva lõike punktis 1 nimetatud võimaliku mõju erinevus punktis 2 sätestatud tegelikust mõjust.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud hindamine (edaspidi *järelhindamine*) ei ole osa käesoleva seaduse §-s 31 sätestatud hindamisest ja selle eelduseks on, et kriisilahenduses oleva ettevõtja suhtes, kelle suhtes rakendati kriisilahendustegevust, oleks algatatud tavaline maksejõuetusmenetlus ajal, kui tehti §-s 29 sätestatud otsus, sealjuures kriisilahendusmeedet või -meetmeid rakendamata.

(3) Lisaks käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatule arvestatakse järelhindamisel äriliselt mõistlikku hinnangut selle kohta, millised kulud kaasnevad sõlmitud kindlustuslepingute asendamisega, arvestades muu hulgas vahendustasude ja lepingu sõlmimise kuludega sel ajal, kui tehti käesoleva seaduse §-s 29 sätestatud otsus. See hinnang tehakse asjakohaste kindlustusvõtjate rühmade kaupa.

(4) Järelhindamisel ei võeta arvesse avaliku sektori erakorralise finantstoetuse kasutamist.

(5) Omandiõiguse instrumendi omajal, kindlustusvõtjal, kindlustatul, soodustatud isikul, õigustatud isikul ja muul võlausaldajal ning kindlustuse tagamise skeemil on õigus vahe ulatuses hüvitisele, kui järelhindamise tulemusel selgub, et nad on kandnud suuremat kahju, kui nad oleksid kandnud ettevõtja likvideerimise korral tavalises maksejõuetusmenetluses.

(6) Käesoleva paragrahvi lõikes 5 sätestatud hüvitise määramisega seotud nõuded vaadatakse läbi tsiviilkohtumenetluse korras hagita menetluses. Avaldus hüvitise määramiseks tuleb kohtule esitada kolme kuu jooksul järelhindamise tulemustele tugineva Finantsinspektsiooni juhatuse otsuse avaldamisest arvates.

§ 65. Vastaspoolega seotud õiguskaitsemeetmed

(1) Käesolevas paragrahvis sätestatud kaitsemeetmeid kohaldatakse järgmiste kokkulepete ja nende vastaspoolte suhtes:
1) tagatiskokkulepe, mille alusel on isikul tagatise kaudu tegelik või tingimuslik õigus üleantava vara või üleantavate õiguste suhtes, olenemata sellest, kas see õigus tagatakse konkreetse vara

või õiguste abil või muutuva väärtusega kommertspandi või muu sarnase lepingu abil;
2) omandiõiguse üleminekul põhinev finantstagatiskokkulepe Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2002/47/EÜ artikli 2 lõike 1 punkti b tähenduses;
3) vastastikune tasaarvestuskokkulepe, mille korral võib kaks või enam nõuet või kohustist tasaarvestada kriisilahenduses oleva kindlustusandja ja vastaspoole vahel;
4) tasaarvestuskokkulepe, mille korral saab mitu nõuet või kohustust konverteerida üheks netonõudeks, sealhulgas lepingu lõpetamise korral tehtav tasaarvestus, mille käigus kiirendatakse poolte kohustusi täitmist tingiva juhtumi korral nii, et need tuleb kohe täita, või need lõpetatakse; kummalgi juhul konverteeritakse kohustused üheks netonõudeks või asendatakse ühe netonõudega;
5) investeerimisriskiga elukindlustusleping või muu eraldatud portfell;
6) edasikindlustusleping;
7) struktureeritud finantskokkulepe, mis hõlmab muu hulgas väärtpaberistamist ja selliseid riskide maandamise eesmärgil kasutatavaid finantsinstrumente, mis moodustavad lahutamatu osa tagatiste kogumist ja on tagatud sarnaselt pandikirjadega, ning tingimust, mille järgi kokkuleppe pool, usaldusisik, agent või esindaja annab tagatise ja hoiab seda.

(2) Tasaarvestuskokkulepe hõlmab ka lõpetamise korral tehtava tasaarvestuse tingimusi, mis on kindlaks määratud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2002/47/EÜ artikli 2 lõike 1 punkti n alapunktis i, ning makse- ja arveldussüsteemide seaduses sätestatud tasaarvestust.

(3) Käesolevas paragrahvis sätestatud kaitsemeetmeid rakendatakse, kui Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus:
1) annab kriisilahenduses oleva ettevõtja vara, õigused või kohustised osaliselt üle teisele ettevõtjale või kriisilahendusmeetme rakendamisel sildkindlustusandjalt või vara ja kohustiste valitsemise ettevõtjalt muule isikule;
2) kasutab käesoleva seaduse § 50 lõike 1 punktis 6 sätestatud õigust.

(4) Kaitsemeetmeid rakendatakse sõltumata kokkuleppe osapoolte arvust või sellest, kas meetmed põhinevad lepingul, usalduskokkuleppel või muul alusel või tulenevad seadusest või välisriigi õigusaktist või on nendes osaliselt või täielikult ette nähtud.

(5) Kui käesoleva paragrahvi lõike 1 punktides 2–4 ja 6 nimetatud kokkuleppele tagatakse kaitse, hoitakse sellega ära järgmine:
1) selliste õiguste ja kohustiste osaline üleandmine, mis on kaitstud kriisilahenduses oleva ettevõtja ja vastaspoole vahelise asjakohase kokkuleppega;
2) selliste õiguste ja kohustiste muutmine ning lõpetamine, mis on kaitstud asjakohase kokkuleppega.

(6) Käesoleva paragrahvi lõikes 5 sätestatud juhul loetakse kaitstuks sellised õigused ja kohustised, mida kokkuleppe osapooltel on õigus tasaarvestada.

(7) Tagatiskokkuleppe kaitse tagamisega hoitakse ära järgmine:
1) kohustise tagatiseks oleva vara üleandmine, välja arvatud juhul, kui antakse üle ka see kohustis ja tagatisest saadav kasu;
2) tagatud kohustise üleandmine, välja arvatud juhul, kui antakse üle ka tagatisest saadav kasu;
3) tagatisest saadava kasu üleandmine, välja arvatud juhul, kui antakse üle ka tagatud kohustis;
4) tagatiskokkuleppe muutmine või lõpetamine käesoleva seaduse §-s 51 sätestatud kriisilahendusõiguste kasutamisega, kui sellise muutmise või lõpetamise tagajärjel ei ole kohustis enam tagatud.

(8) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus võib sõltumata käesoleva paragrahvi lõigetes 5–7 sätestatust kindlustusvõtjate parema kaitse tagamiseks anda üle üksnes käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud kokkuleppe alla kuuluva kindlustusportfelli, andmata üle sama kokkuleppe alla kuuluvat muud vara ning muid õigusi ja kohustisi. Samuti võib need üle anda või lõpetada ja neid muuta ilma kindlustusportfelli üle andmata.

(9) Käesoleva paragrahvi lõikes 8 sätestatud juhul peavad üleantavad kindlustuslepingud endiselt vastama õigusaktidest tulenevatele kohustusliku kindlustuskaitse miinimumnõuetele.

(10) Struktureeritud tagatiskokkuleppe ja muu eraldatud portfelli, sealhulgas käesoleva paragrahvi lõike 1 punktides 5 ja 7 sätestatud kokkulepete kaitsel hoitakse ära üks järgmistest sündmustest:
1) osa vara, õiguste ja kohustiste, kuid mitte nende kõigi üleandmine, kui nende kohta on sõlmitud kokkulepe, mille üheks pooleks on kriisilahenduses olev ettevõtja;
2) vara, õiguste ja kohustiste lõpetamine või muutmine käesoleva seaduse §-s 51 sätestatud kriisilahendusõiguste kasutamise kaudu, kui nende kohta on sõlmitud kokkulepe, mille üheks pooleks on kriisilahenduses olev ettevõtja.

(11) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus võib sõltumata käesoleva paragrahvi lõikes 10 sätestatust anda osaliselt üle, muuta või lõpetada vara, õigusi või kohustisi, mis kuuluvad sama kokkuleppe alla, kriisilahenduseesmärgi paremaks saavutamiseks, eelkõige kindlustusvõtjate parema kaitse tagamiseks.

(12) Kriisilahendusmeetme rakendamine ei mõjuta makse- ja arveldussüsteemide seaduses määratletud süsteemide toimimist ja reegleid, kui Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus annab kriisilahenduses oleva ettevõtja vara, õigused ja kohustised osaliselt üle teisele ettevõtjale või kui ta kasutab käesoleva seaduse § 51 lõike 1 punktis 4 sätestatud õigust.

(13) Käesoleva paragrahvi lõikes 12 sätestatuga ei kaasne:
1) makse- ja arveldussüsteemide seaduse § 18 lõike 3 kohaselt ülekandekorralduse tagasivõtmist;
2) ülekandekorralduse täidetavuse ja tasaarvestuse muutmist või tühistamist;
3) rahaliste vahendite, väärtpaberite või laenuvõimaluste kasutamise muutmist või tühistamist;
4) makse- ja arveldussüsteemide seaduse §-s 22 sätestatud tagatiste kaitse muutmist või tühistamist.

§ 66. Kaebuse menetlemine

(1) Kriisiohjemeetme rakendamisest tingitud kaebused vaadatakse läbi halduskohtumenetluses. Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksuse otsus on kohtumenetluses tõendiks.

(2) Kaebaja taotluse alusel Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksuse otsuse täitmise peatamise üle otsustamisel eeldatakse, et peatamine on vastuolus avaliku huviga.

(3) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksuse otsuse tühistamine ei mõjuta tema koostatavaid haldusakte ega sõlmitavaid tehinguid, mis põhinevad tühistatud otsusel, kui seda on vaja heas usus tegutsenud kolmandate isikute kaitseks, kes omandasid kriisilahenduse tulemusel kriisilahenduses oleva ettevõtja omandiõiguse instrumendid, vara, õigused või kohustised. Õigusvastase otsuse või meetme korral kohaldatavad õiguskaitsemeetmed piirduvad selle kahju hüvitamisega, mida kaebuse esitaja tühistatud otsuse või toimingu tagajärjel kandis.

(4) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus võib taotleda kohtult, et see peataks kohtumenetluse nõutavaks ajaks, kui see on vajalik tulemuslikuks kriisilahendusmeetme rakendamiseks ja kriisilahendusõiguste kasutamiseks. Käesoleva lõike esimeses lauses sätestatu ei mõjuta käesoleva seaduse § 57 kohaldamist.

8. peatükk
Teavitamis-, avaldamis- ja konfidentsiaalsusnõuded

§ 67. Teavitamisnõuded

(1) Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksus edastab Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksusele järgmise teabe:
1) teave kindlustusandja või muu kriisilahenduse subjekti finantsseisundi halvenemise kohta, sealhulgas käesoleva seaduse § 28 lõikes 4 ja kindlustustegevuse seaduse § 93 lõikes 1 sätestatud teave;

2) käesoleva seaduse §-des 23 ja 24 ning kindlustustegevuse seaduse § 92[1] lõigetes 1 ja 2, § 93 lõigetes 2 ja 5 ning §-s 95 sätestatud meetmed, mille rakendamist on Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksus nõudnud;
3) teave kindlustusandja tegevusloa kehtetuks tunnistamise kohta;
4) teave kindlustustegevuse seaduse § 94 lõikes 1 sätestatud tähtaja pikendamise kohta;
5) kindlustustegevuse seaduse § 93 lõikes 3 sätestatud finantsseisundi taastamise kava koopia ja lõikes 5 sätestatud lühiajalise finantseerimisskeemi koopia ning asjakohasel juhul Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksuse arvamus nende dokumentide kohta.

(2) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus teavitab kriisilahendusmeetme rakendamisest ja kriisilahendusõiguse kasutamisest viivitamata pärast otsust algatada kriisilahendus kriisilahenduses olevat ettevõtjat ja järgmisi asutusi:
1) Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksus;
2) kindlustusandja filiaali asukohariigi finantsjärelevalveasutus;
3) Eesti Pank;
4) kindlustuse tagamise skeem, millesse kriisilahenduses olev kindlustusandja kuulub;
5) kindlustusgrupi ettevõtja puhul kindlustusgrupi järelevalve teostaja ja kindlustusgrupi kriisilahendusasutus;
6) Rahandusministeerium;
7) Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu;
8) Euroopa Komisjon;
9) Euroopa Keskpank;
10) Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutus;
11) Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutus;
12) Euroopa Pangandusjärelevalve Asutus;
13) makse- või arveldussüsteemi korraldaja, kui kriisilahenduses osalev ettevõtja on makse- ja arveldussüsteemide seaduses määratletud arveldussüsteemis osaleja;
14) finantskonglomeraati kuuluva ettevõtja puhul käesoleva seaduse § 13 lõike 1 punktis 5 nimetatud asutus.

(3) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus ja Rahandusministeerium edastavad teineteisele teavet, mis on vajalik käesolevast seadusest tulenevate ülesannete täitmiseks. Eelkõige edastab Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus Rahandusministeeriumile teavet juhul, kui kriisilahendusmeetme rakendamiseks või kriisilahendusõiguse kasutamiseks võib olla vaja kasutada riigieelarve või muid avalikke või rahastu vahendeid.

§ 68. Avaldamisnõuded

(1) Finantsinspektsioon avaldab pärast kriisilahenduse algatamist oma veebilehel viivitamata järgmise teabe:
1) otsus kriisilahenduse algatamise kohta või kokkuvõttev teave kriisilahendustegevuse mõju, sealhulgas kindlustusvõtjatele avalduva mõju kohta;
2) asjakohasel juhul teave käesoleva seaduse §-des 56–58 sätestatud peatamis- ja piiramistingimuste ning -tähtaegade kohta.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud teabe avaldavad ka kriisilahenduses olev ettevõtja ning Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutus oma veebilehel.

(3) Teate kriisilahenduse algatamise ja selle mõju kohta avaldab Finantsinspektsioon ka väljaandes Ametlikud Teadaanded ja lisaks muus väljaandes koos viitega teadaande avaldamisele Ametlikes Teadaannetes, kui see on vajalik teabe levikuks.

(4) Kui kriisilahenduses oleva ettevõtja omandiõiguse instrumendid on võetud reguleeritud väärtpaberiturul kauplemisele, avaldatakse teave kriisilahendustegevuse algatamise kohta meediakanalis kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/109/EÜ läbipaistvuse nõuete ühtlustamise kohta teabele, mis kuulub avaldamisele emitentide kohta, kelle väärtpaberid

on lubatud reguleeritud turul kauplemisele, ning millega muudetakse direktiivi 2001/34/EÜ (ELT L 390, 31.12.2004, lk 38–57), artikli 21 lõikega 1.

(5) Kui kriisilahenduses oleva ettevõtja omandiõiguse instrumendid või võlainstrumendid ei ole võetud reguleeritud väärtpaberiturul kauplemisele, tagab Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus, et teade kriisilahenduse algatamise kohta saadetakse kriisilahenduses oleva ettevõtja teadaolevatele omandiõiguse instrumendi omajatele ja võlausaldajatele, kelle andmed on kriisilahendusüksusele käesoleva seaduse alusel kättesaadavaks tehtud.

(6) Finantsinspektsioon avalikustab oma veebilehel käesolevas seaduses sätestatud kohustuse rikkumise tõttu antud haldusakti, väärteoasjas tehtud kohtuvälise menetleja otsuse või kohtuotsuse viivitamata pärast selle jõustumist, et tagada kindlustuse klientide ja avalikkuse kaitse ning finantsturu õigus- ja korrapärane toimimine.

(7) Käesoleva paragrahvi lõikes 6 nimetatud teates märgitakse rikkumise liik ja laad ning rikkumise eest vastutava isiku andmed. Teave on Finantsinspektsiooni veebilehel avalikult kättesaadav vähemalt viis aastat. Finantsinspektsioon hindab teates sisalduvate isikuandmete veebilehel avaldamise vajalikkust ja lõpetab isikuandmete avaldamise, kui see ei ole enam põhjendatud.

(8) Kui Finantsinspektsiooni hinnangul ei ole asjasse puutuva isiku või isikuandmete avalikustamine konkreetsel üksikjuhtumil proportsionaalne või kui avalikustamine ohustab finantssektori stabiilsust või pooleliolevat menetlust, on Finantsinspektsioonil õigus teha ühte järgmistest tegevustest:
1) lükata teate avalikustamine edasi, kuni mitteavalikustamise aluseks olnud asjaolud langevad ära;
2) avalikustada teade anonüümselt, kui see tagab asjakohaste isikuandmete tulemusliku kaitse;
3) jätta teade avalikustamata, kui käesoleva lõike punktide 1 ja 2 alusel avalikustamine ei oleks piisav käesoleva lõike sissejuhatavas lauseosas sätestatu vältimiseks.

§ 69. Konfidentsiaalsusnõuded

(1) Käesoleva seaduse rakendamisega seotud ametisaladuse hoidmise nõuet kohaldatakse järgmiste isikute suhtes:
1) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus ja finantsjärelevalveüksus (edaspidi koos *Finantsinspektsioon*);
2) Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutus;
3) Rahandusministeerium;
4) käesoleva seaduse §-s 52 nimetatud erihaldur;
5) võimalik ostja, kellega Finantsinspektsioon on ühendust võtnud, sõltumata sellest, kas seda tehti kindlustusandja võõrandamise ettevalmistamiseks ja kas ühenduse võtmise kaudu jõuti omandamiseni;
6) audiitor, raamatupidaja, jurist ja nõustaja ning hindaja ja muu ekspert, kelle teenuseid kasutavad käesoleva lõike punktides 1 ja 3–5 nimetatud isikud ja asutused;
7) kindlustuse tagamise skeemi haldav isik;
8) Tagatisfond;
9) Eesti Pank ja muu ametiasutus, kes on kaasatud kriisilahendusmenetlusse;
10) sildkindlustusandja ning vara ja kohustiste valitsemise ettevõtja;
11) muu isik, kes osutab või on otseselt või kaudselt ning püsivalt või perioodiliselt osutanud teenuseid käesoleva lõike punktides 1–10 nimetatud isikutele;
12) käesoleva lõike punktides 1–10 nimetatud isiku juhatuse ja nõukogu liige ning töötaja nende ametisoleku ajal, samuti enne ja pärast seda;
13) käesoleva seaduse § 13 lõike 1 punktis 5 nimetatud kriisilahendusasutus ja pädev asutus.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud isikud on kohustatud hoidma oma ülesannete täitmise käigus kogutud ja Finantsinspektsioonilt saadud teavet konfidentsiaalsena ning seda mitte teatavaks tegema kolmandale isikule, välja arvatud järgmistel tingimustel:
1) see on vajalik käesolevas seaduses sätestatud kohustuste täitmiseks;
2) teave tehakse teatavaks kujul, mille põhjal ei ole võimalik tuvastada kindlustusandja ja muu kriisilahenduse subjekti üksikandmeid;
3) teave tehakse teatavaks Finantsinspektsiooni, kindlustusandja või muu kriisilahenduse subjekti nõusolekul.

(3) Teabe teatavakstegemise korral tuleb hinnata selle võimalikku mõju finants-, rahandus- ja majanduspoliitikaga seotud avalikele huvidele, füüsiliste ja juriidiliste isikute majanduslikele huvidele ning kontrollile, uurimisele ja audiitorkontrollile. Hinnatakse finantsseisundi taastamise ennetava kava ja kriisilahenduskava sisu ning kriisilahenduskava koostamiseks vajaliku teabe edastamise mõju, samuti hinnatakse eraldi seda, kuidas on hinnatud kavade ja kriisilahenduskõlblikkuse hindamise tulemuste edastamise mõju.

(4) Käesolevas paragrahvis sätestatu ei takista Finantsinspektsioonil, sealhulgas selle töötajatel ja ekspertidel, edastada kriisilahendustegevuse kavandamise või elluviimise eesmärgil teavet järgmistele isikutele:
1) Rahandusministeerium;
2) Eesti Pank;
3) kindlustuse tagamise skeemi haldav isik;
4) Tagatisfond;
5) erihaldur;
6) pankrotihaldur;
7) audiitorettevõtja;
8) teiste lepinguriikide kriisilahendusasutused ja järelevalveasutused;
9) keskpangad;
10) ministeeriumid;
11) kriisilahendusfondid;
12) Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutus ning kolmandate riikide kriisilahendusasutused, kes täidavad kriisilahendusasutuse ülesannetega samaväärseid ülesandeid;
13) võimalik ostja tingimusel, et ta järgib rangeid ametisaladuse hoidmise nõudeid.

(5) Käesoleva paragrahvi lõiget 4 kohaldatakse ka Finantsinspektsiooni üksuste omavahelise teabevahetuse suhtes.

(6) Käesolevas paragrahvis sätestatu ei takista kindlustusandja või muu kriisilahenduse subjekti töötajaid ja eksperte jagamast teavet ettevõtjas.

(7) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksuse ning Maksu- ja Tolliameti vahelise teabevahetuse suhtes kohaldatakse Finantsinspektsiooni seaduse § 54 lõike 4 punkti 14 ja lõiget 4^8.

(8) Käesolevat paragrahvi ei kohaldata kohtumenetluses teabe avaldamise suhtes.

(9) Käesolevas paragrahvis sätestatu ei takista Finantsinspektsioonil edastada teavet Riigikontrollile, kui see vajab teavet, et hinnata Finantsinspektsiooni juhtimise tulemuslikkust kindlustusandjate kriiside ennetamisel või lahendamisel.

(10) Teise lepinguriigi pädevalt kriisilahendusasutuselt saadud teavet võib avaldada Riigikontrollile üksnes teabe edastanud asutuse selgesõnalisel nõusolekul ja üksnes eesmärkidel, millega see asutus on nõustunud.

9. peatükk
Kindlustusgrupi ja piiriülene kriisilahendus

1. jagu
Kriisilahenduskolleegium

§ 70. Kriisilahenduskolleegium ja selle ülesanded

(1) Kui Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus on kindlustusgrupi kriisilahendusasutus, moodustab ta kriisilahenduskolleegiumi, et tõhustada eelkõige käesoleva seaduse §-des 18, 19, 21, 24, 75 ja 76 sätestatud ülesannete täitmist ning vajaduse korral kooskõlastada kriisilahendusega seotud tegevust ja koostööd asjasse puutuvate kolmandate riikide kriisilahendusasutustega.

(2) Kindlustusgrupi kriisilahenduskolleegiumi liikmed on:
1) kindlustusgrupi kriisilahendusasutus;
2) kindlustusgrupi järelevalve alla kuuluva tütarettevõtjast kindlustusandja asukohariigi kriisilahendusasutus;
3) kindlustusgrupi ettevõtja emaettevõtjast kindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja asukohariigi kriisilahendusasutus;
4) kindlustusgrupi järelevalve teostaja ja sellise lepinguriigi finantsjärelevalveasutus, kus kriisilahendusasutus on kriisilahenduskolleegiumi liige;
5) Rahandusministeerium või teiste käesoleva lõike punktides 2 ja 3 nimetatud asukohariikide ministeeriumid juhul, kui nad ei ole ise kriisilahendusasutused;
6) kindlustuse tagamise skeem, mis asub kriisilahenduskolleegiumisse kuuluva kriisilahendusasutusega samas lepinguriigis;
7) Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutus, kes on kriisilahenduskolleegiumi liige vaatlejana ega oma hääleõigust;
8) sellise lepinguriigi kriisilahendusasutus, kus kindlustusgruppi kuuluv kindlustusandja tegeleb olulise piiriülese kindlustustegevusega.

(3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL artikli 3 alusel määratud kriisilahendusasutus kutsutakse kriisilahenduskolleegiumisse osalema vaatlejana, kui kindlustusgrupp on finantskonglomeraat või osa sellest.

(4) Käesoleva paragrahvi lõike 2 punktis 8 nimetatud kriisilahendusasutus osaleb kriisilahenduskolleegiumis üksnes tõhusa teabevahetuse eesmärgil.

(5) Kriisilahenduskolleegiumisse võib vaatlejana osalema kutsuda kolmanda riigi kriisilahendusasutuse, kui liidus asutatud emaettevõtjal või kindlustusandjal on selles riigis asutatud tütarettevõtja või oluline filiaal, tingimusel et nende suhtes kohaldatakse käesoleva seaduse §-s 69 sätestatud tingimustega samaväärseid konfidentsiaalsusnõudeid.

(6) Kriisilahenduskolleegium kehtestab raamistiku, mis aitab asjasse puutuvatel kriisilahendusasutustel ja asjakohasel juhul asjasse puutuvatel finantsjärelevalveasutustel täita järgmisi ülesandeid:
1) olulise teabe vahetamine kindlustusgrupi kriisilahenduskavade väljatöötamiseks ja kindlustusgrupi suhtes kriisilahendusõiguste kasutamiseks;
2) kindlustusgrupi kriisilahenduskavade väljatöötamine;
3) kindlustusgrupi kriisilahenduskõlblikkuse hindamine;
4) kindlustusgrupi kriisilahenduskõlblikkust piiravate asjaolude kõrvaldamiseks lahenduse otsimine või nende kõrvaldamine;
5) käesoleva seaduse §-des 74 ja 75 sätestatud kindlustusgrupi kriisilahendusskeemi väljatöötamise vajaduse üle otsustamine ja kriisilahendusskeemi kohta ühisotsusele jõudmine;
6) kindlustusgrupi kriisilahendusstrateegiast ja -skeemist avalikkuse teavitamise koordineerimine;
7) kindlustuse tagamise skeemi või rahastu kasutamise koordineerimine.

(7) Kriisilahenduskolleegiumi võib kasutada foorumina, et arutada kindlustusgrupi piiriülese kriisilahendusega seotud teemasid.

(8) Kui Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus on kindlustusgrupi kriisilahendusasutus, täidab ta kriisilahenduskolleegiumi juhatajana järgmisi ülesandeid:
1) kriisilahenduskolleegiumi protseduurireeglite koostamine pärast teiste kolleegiumi liikmetega konsulteerimist;
2) kriisilahenduskolleegiumi tegevuse koordineerimine;
3) kriisilahenduskolleegiumi koosoleku kokkukutsumine ja juhatamine ning kolleegiumi liikmete teavitamine koosolekust, peamistest arutatavatest küsimustest ja muudest asjaoludest, sealhulgas selleks, et liikmed saaksid taotleda koosolekul osalemist;
4) otsustamine selle üle, millised liikmed ja vaatlejad kutsuda osalema kriisilahenduskolleegiumi koosolekul, võttes arvesse arutatava küsimuse asjakohasust liikme või vaatleja jaoks, eelkõige selle võimalikku mõju asjaomase lepinguriigi finantsstabiilsusele;
5) kriisilahenduskolleegiumi liikmete teavitamine koosolekul tehtud otsustest ja koosoleku tulemustest.

(9) Kui kriisilahenduskolleegiumi koosolekul arutatakse küsimusi, mis nõuavad ühisotsusele jõudmist või on seotud kindlustusgrupi Eesti ettevõtjaga, on Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksusel õigus sellel koosolekul osaleda sõltumata käesoleva paragrahvi lõike 8 punktis 4 sätestatust.

(10) Kui Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus on kindlustusgrupi kriisilahendusasutus, ei pea ta kriisilahenduskolleegiumi moodustama, kui muu koostöövorm või kolleegium täidab samu funktsioone ja ülesandeid, mis on sätestatud käesolevas paragrahvis, ning järgib käesolevas paragrahvis sätestatud liikmesuse ja kolleegiumis osalemise tingimusi ja menetlusi ning käesoleva seaduse §-s 73 sätestatud teabevahetusnõudeid.

(11) Käesoleva paragrahvi lõikes 10 sätestatud koostöövormide ja kolleegiumide suhtes kohaldatakse käesolevas seaduses kriisilahenduskolleegiumi kohta sätestatut.

(12) Kriisilahenduskolleegium peab arvestama oma ülesannete täitmisel kindlustusgrupi kriisilahenduskõlblikkuse hinnanguga.

§ 71. Euroopa kriisilahenduskolleegium

(1) Kui kolmanda riigi kindlustusandjal või emaettevõtjal on kahes või enamas lepinguriigis asutatud tütarettevõtjast kindlustusandja või kahe või enama lepinguriigi jaoks oluline filiaal ja üks eelnimetatud üksustest asub Eestis, võib Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus moodustada koos teiste seotud lepinguriikide kriisilahendusasutustega, kus need kindlustusandjad on asutatud või filiaalid asuvad, Euroopa kriisilahenduskolleegiumi.

(2) Euroopa kriisilahenduskolleegiumi suhtes kohaldatakse käesoleva seaduse § 70, sealjuures täidab kolleegium viidatud paragrahvis sätestatud funktsioone ja ülesandeid, mis on seotud lepinguriikide kindlustusandjatega, ning kui see on asjakohane, lepinguriikides asuvate filiaalidega.

(3) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus juhib Euroopa kriisilahenduskolleegiumi tööd järgmistel juhtudel:
1) Eestis asutatud emaettevõtja omab kõiki kolmanda riigi kindlustusandja või selle riigi emaettevõtja lepinguriikides asutatud tütarettevõtjaid;
2) kolmanda riigi emaettevõtja Eestis asutatud tütarettevõtja bilansiliste varade koguväärtus on suurim võrreldes sama ettevõtja teistes lepinguriikides asutatud tütarettevõtjatega, kui käesoleva lõike punkti 1 ei kohaldata.

2. jagu
Otsuse tegemine ja teabevahetus

§ 72. Teist lepinguriiki mõjutava otsuse tegemine

Käesoleva seaduse alusel otsuse tegemise või meetme rakendamise korral, mis võib mõjutada teist lepinguriiki, arvestab Finantsinspektsioon järgmiste põhimõtetega:
1) otsuse tegemine on tõhus ja kriisilahenduskulud hoitakse väikesed;
2) otsus tehakse ja meetmeid rakendatakse õigel ajal ning vajaduse korral kiirkorras;
3) Finantsinspektsioon teeb koostööd teiste asjasse puutuvate kriisilahendusasutuste ja järelevalveasutustega ning muude asutustega, et tagada koordineeritud ja tõhus otsuste vastuvõtmine ning meetmete rakendamine;
4) Finantsinspektsiooni ülesanded ja kohustused on selgelt kindlaks määratud;
5) arvesse võetakse kindlustusvõtjate huve ning otsuse vastuvõtmise või meetme rakendamise või selle rakendamata jätmise võimalikku mõju ja negatiivset mõju kindlustusvõtjatele, finantsstabiilsusele, eelarvevahenditele, kindlustuse tagamise skeemidele ja rahastutele ning negatiivset majanduslikku ja sotsiaalset mõju lepinguriikidele, kus tegutseb lõplik emaettevõtja ja tema tütarettevõtjast kindlustusandja või kus nad tegelevad olulise piiriülese kindlustustegevusega;
6) eesmärk on tasakaalustada eri lepinguriikide huve ja hoida ära nende huvide ebaõiglane kahjustamine või kaitsmine;
7) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus võtab kriisilahendustegevuse elluviimise korral arvesse ja järgib kindlustusgrupi kriisilahenduskava, välja arvatud juhul, kui ta leiab, et kriisilahenduseesmärke on võimalik saavutada tulemuslikumalt muude meetmete abil, mida kriisilahenduskavas ei ole ette nähtud;
8) kavandatav otsus ja meede on läbipaistvad, kui neil võib olla mõju asjasse puutuvate lepinguriikide kindlustusvõtjatele, reaalmajandusele, finantsstabiilsusele, eelarvevahenditele ning asjakohasel juhul kindlustuse tagamise skeemidele ja rahastutele.

§ 73. Teabevahetusnõuded

(1) Kooskõlas käesoleva seaduse §-s 69 sätestatud konfidentsiaalsusnõuetega vahetavad Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksus ja kriisilahendusüksus omavahel teavet, mida on taotlenud teise lepinguriigi ametiasutus Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivist (EL) 2025/1 tulenevate ülesannete täitmiseks, ning edastavad selle ametiasutusele õigel ajal.

(2) Kui Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus on kindlustusgrupi kriisilahendusasutus, koordineerib ta kogu kriisilahenduskolleegiumisse kuuluvate asutuste vahel vajalikku teabevahetust ja edastab neile vajaliku teabe õigel ajal, sealhulgas käesoleva seaduse § 70 lõike 6 punktides 2–7 sätestatud ülesannete täitmiseks.

(3) Kui Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus on saanud teavet kolmanda riigi kriisilahendusasutuselt, küsib ta selle teabe edastamiseks nõusolekut nimetatud asutuselt, välja arvatud juhul, kui nõusolek on juba olemas. Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus ei edasta kolmanda riigi kriisilahendusasutuselt saadud teavet, kui ta ei ole selleks nõusolekut saanud.

3. jagu
Piiriülene kriisilahendus

§ 74. Kindlustusgrupi kriisilahendus tütarettevõtja asukohariigi kriisilahendusasutuse teavitamise korral

(1) Kui Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksuse hinnangul on tütarettevõtjast Eesti kindlustusandja makseraskustes või satub tõenäoliselt makseraskustesse ja Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksus on teavitanud sellest kriisilahendusüksust või kui viimase hinnangul on kindlustusandja või muu kriisilahenduse subjekti puhul tingimused kriisilahenduse algatamiseks

täidetud, teavitab ta viivitamata kindlustusgrupi kriisilahendusasutust, kindlustusgrupi järelevalve teostajat ja teisi asjakohaseid kriisilahenduskolleegiumi liikmeid sellest ja järgmistest asjaoludest:
1) kindlustusandja või muu kriisilahenduse subjekti vastamine kriisilahenduse algatamise tingimustele;
2) kavandatavad kriisilahendustegevused või maksejõuetusmeetmed, mida on asjakohane rakendada kindlustusandja või muu kriisilahenduse subjekti suhtes.

(2) Kui Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus on kindlustusgrupi kriisilahendusasutus ja ta saab käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud teate teise lepinguriigi kriisilahendusasutuselt, hindab ta pärast teiste kriisilahenduskolleegiumi liikmetega konsulteerimist teate edastanud kriisilahendusasutuse sama lõike punkti 2 alusel kavandatavate meetmete tõenäolist mõju kindlustusgrupile ja sinna kuuluvatele ettevõtjatele ning seda, kas kavandatav kriisilahendustegevus või muud meetmed suurendaksid tõenäosust, et ka teistes lepinguriikides asuvate kindlustusgrupi ettevõtjate puhul on täidetud kriisilahenduse algatamise tingimused.

(3) Kui kindlustusgrupi kriisilahendusasutuse hinnangul ei suurenda käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 2 sätestatud kavandatavad kriisilahendustegevused ja muud meetmed tõenäosust, et ka teistes lepinguriikides asuvate kindlustusgrupi ettevõtjate puhul on täidetud kriisilahenduse algatamise tingimused, võib Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus rakendada neid tegevusi ja meetmeid.

(4) Kui Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus annab hinnangu, et kavandatavad tegevused ja meetmed suurendavad tõenäosust, et ka teistes lepinguriikides asuvate kindlustusgrupi ettevõtjate puhul on täidetud kriisilahenduse algatamise tingimused, teeb ta ettepaneku kriisilahendusskeemi kohta viie päeva jooksul käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud teate saamisest arvates ning edastab selle kriisilahenduskolleegiumi liikmetele. Viiepäevast tähtaega võib pikendada selle kriisilahendusasutuse nõusolekul, kes teate esitas.

(5) Kui kindlustusgrupi kriisilahendusasutus ei ole käesoleva paragrahvi lõikes 4 sätestatud tähtaja või kokkuleppel pikema tähtaja jooksul esitanud oma hinnangut, võib Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus rakendada käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 2 nimetatud tegevusi ja meetmeid.

(6) Kindlustusgrupi kriisilahendusskeem sisaldab järgmisi andmeid:
1) selliste kriisilahendustegevuste kirjeldus, mida asjasse puutuvad kriisilahendusasutused peaksid lõpliku emaettevõtja ja kindlustusgrupi ettevõtjate suhtes ellu viima, et saavutada kriisilahenduseesmärgid ja vastata käesoleva seaduse §-s 30 sätestatud kriisilahenduse üldpõhimõtetele;
2) selgitus selle kohta, kuidas koordineerida kriisilahendustegevusi kriisilahendusasutuste vahel;
3) kriisilahenduse rahastamise kava, mis võtab arvesse kindlustusgrupi kriisilahenduskavas sätestatut ning vastutuse jagamise põhimõtteid vastavalt käesoleva seaduse § 18 lõike 2 punktis 5 sätestatule.

(7) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus teeb kõik endast oleneva, et jõuda teiste lepinguriikide kriisilahendusasutustega ühisotsusele kindlustusgrupi kriisilahendusskeemi kohta.

(8) Kui Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus ei nõustu kindlustusgrupi kriisilahendusasutuse esitatud kriisilahendusskeemiga või on seisukohal, et kindlustusvõtjate kollektiivsete huvide, reaalmajanduse ja finantsstabiilsuse kaitseks on asjakohasem rakendada kindlustusandja või muu kriisilahenduse subjekti suhtes eraldi kriisilahendustegevusi või muid meetmeid, kui on ette nähtud kriisilahendusskeemis, esitab ta nõustumata jätmise või kriisilahendusskeemist kõrvale kaldumise üksikasjalikud põhjendused ning teavitab nendest, kavandatud kriisilahendustegevustest ja muudest meetmetest kindlustusgrupi kriisilahendusasutust ja teisi skeemiga seotud kriisilahendusasutusi.

(9) Nõustumata jätmise korral tuleb arvesse võtta kriisilahenduskavas kokkulepitut, võimalikku mõju teiste asjasse puutuvate lepinguriikide kindlustusvõtjatele, reaalmajandusele ja finantsstabiilsusele ning kriisilahendustegevuste või muude meetmete mõju kindlustusgrupi teistele ettevõtjatele.

(10) Kindlustusgrupi kriisilahendusskeemiga nõustuvad kriisilahendusasutused võivad skeemiga mittenõustuvate kriisilahendusasutusteta jõuda ühisotsusele sellise kriisilahendusskeemi kohta, mis hõlmab nende vastutuse alla kuuluvaid kindlustusgrupi ettevõtjaid.

(11) Käesoleva paragrahvi lõigetes 7 ja 10 sätestatud otsuseid ning lõike 8 alusel Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksuse ellu viidavaid kriisilahendustegevusi või muid meetmeid käsitatakse teiste lepinguriikide kriisilahendusasutuste suhtes lõplikuna.

(12) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus viib kriisilahendustegevused käesoleva paragrahvi alusel ellu või rakendab viivitamata muid meetmeid, võttes arvesse olukorra kiireloomulisust.

(13) Kui kriisilahendusskeemi ei kasutata, teeb Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus oma kriisilahendustegevuses tihedat koostööd kriisilahenduskolleegiumiga, et luua kõikidele makseraskustes või tõenäoliselt makseraskustesse sattuvatele kindlustusgrupi ettevõtjatele koordineeritud kriisilahendusstrateegia.

(14) Kui Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus viib kindlustusgrupi ettevõtja suhtes ellu kriisilahendustegevusi, teavitab ta kriisilahenduskolleegiumi liikmeid nendest, rakendatud meetmetest ja rakendamise edenemisest korrapäraselt ja täielikult.

§ 75. Kindlustusgrupi kriisilahendus lõpliku emaettevõtja asukohariigi kriisilahendusasutuse teavitamise korral

(1) Kui Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus on kindlustusgrupi kriisilahendusasutus ja tema hinnangul on Eesti lõpliku emaettevõtja puhul tingimused kriisilahenduse algatamiseks täidetud, esitab ta käesoleva seaduse § 74 lõikes 1 sätestatud teabe lõpliku emaettevõtja kohta kindlustusgrupi järelevalve teostajale ning asjasse puutuvatele kriisilahenduskolleegiumi liikmetele viivitamata.

(2) Käesoleva seaduse § 74 lõike 1 punktis 2 nimetatud tegevused ja meetmed võivad hõlmata ka kindlustusgrupi kriisilahendusskeemi kasutamist, kui esineb mõni järgmistest asjaoludest:
1) emaettevõtja suhtes rakendatavad kriisilahendustegevused või muud meetmed suurendavad tõenäosust, et kriisilahenduse algatamise tingimused kindlustusgrupi teistes lepinguriikides asuvate ettevõtjate puhul täidetakse;
2) emaettevõtja suhtes rakendatavad kriisilahendustegevused või muud meetmed üksi ei ole kriisiolukorra stabiliseerimiseks piisavad või ei anna tõenäoliselt optimaalset tulemust;
3) tütarettevõtjast kindlustusandja vastab oma asukohariigi kriisilahendusasutuse hinnangul kriisilahenduse algatamise tingimustele;
4) kriisilahendustegevused või muud kindlustusgrupi suhtes rakendatavad meetmed on tütarettevõtjast kindlustusandjatele kasulikud viisil, mis muudab kindlustusgrupi kriisilahendusskeemi asjakohaseks.

(3) Kui Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus on kindlustusgrupi kriisilahendusasutus ning tema kavandatud kriisilahendustegevused ja muud meetmed ei sisalda kindlustusgrupi kriisilahendusskeemi, teeb ta otsuse nende tegevuste ja meetmete rakendamise kohta pärast konsulteerimist teiste kriisilahenduskolleegiumi liikmetega.

(4) Kui kriisilahendustegevused ja muud meetmed sisaldavad kindlustusgrupi kriisilahendusskeemi, vormistatakse see kindlustusgrupi kriisilahendusasutuse ja skeemiga hõlmatud tütarettevõtjast kindlustusandjate asukohariikide kriisilahendusasutuste ühisotsusena.

(5) Kui Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus ei nõustu kindlustusgrupi kriisilahendusasutuse pakutud kriisilahendusskeemiga või kaldub sellest kõrvale või on seisukohal, et finantsstabiilsuse

kaitsmiseks on asjakohasem rakendada kindlustusandja või muu kriisilahenduse subjekti suhtes eraldi kriisilahendustegevusi või muid meetmeid, kui on ette nähtud kriisilahendusskeemis, esitab ta nõustumata jätmise või kriisilahendusskeemist kõrvale kaldumise kohta üksikasjalikud põhjendused ning teavitab nendest, kavandatud kriisilahendustegevustest ja muudest meetmetest kindlustusgrupi kriisilahendusasutust ja teisi skeemiga seotud kriisilahendusasutusi.

(6) Nõustumata jätmise korral tuleb arvesse võtta kriisilahenduskavas kokkulepitut, kriisilahendustegevuste ja muude meetmete võimalikku mõju teiste asjasse puutuvate lepinguriikide finantsstabiilsusele, eelarvevahenditele, kindlustuse tagamise skeemidele ja rahastutele ning kriisilahendustegevuste ja muude meetmete mõju kindlustusgrupi teistele ettevõtjatele.

(7) Kindlustusgrupi kriisilahendusskeemiga nõustuvad kriisilahendusasutused võivad skeemiga mittenõustuvate kriisilahendusasutusteta jõuda ühisotsusele sellise kriisilahendusskeemi kohta, mis hõlmab nende vastutuse alla kuuluvaid kindlustusgrupi ettevõtjaid.

(8) Käesoleva paragrahvi lõigetes 4 ja 7 sätestatud otsuseid ning lõike 5 kohaselt tehtud otsust kriisilahendustegevuste või muude meetmete rakendamise kohta käsitatakse lõplikuna teiste lepinguriikide kriisilahendusasutuste suhtes.

(9) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus viib kriisilahendustegevused ellu käesoleva paragrahvi alusel viivitamata, võttes arvesse olukorra kiireloomulisust.

(10) Kui kindlustusgrupi kriisilahendusskeemi ei kasutata, teeb Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus kindlustusgrupi ettevõtja suhtes kriisilahendustegevust ellu viies tihedat koostööd kriisilahenduskolleegiumiga, et tagada kriisilahendusstrateegia koordineeritud rakendamine mõjutatud kindlustusgrupi ettevõtjate suhtes.

(11) Kui Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus viib kindlustusgrupi ettevõtja suhtes ellu kriisilahendustegevusi, teavitab ta kriisilahenduskolleegiumi liikmeid nendest, rakendatud meetmetest ja rakendamise edenemisest korrapäraselt ja täielikult.

4. jagu
Kolmanda riigi kriisilahendusmenetlus

§ 76. Kolmanda riigi kriisilahendusmenetluse tunnustamine ja selle alusel tehtud otsuste täitmine

(1) Kolmanda riigi kriisilahendusmenetlus on kolmanda riigi õiguse alusel selle riigi kindlustusandja või emaettevõtja makseraskustega tegelemiseks elluviidav tegevus, mis on eesmärkide ja oodatavate tulemuste poolest võrreldav käesolevas seaduses sätestatud kriisilahendustegevusega.

(2) Käesolevat paragrahvi kohaldatakse kuni kolmanda riigiga sõlmitud lepingu jõustumiseni Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2025/1 artikli 75 lõike 1 kohaselt. Lepingu jõustumise järel kohaldatakse käesolevat paragrahvi, kui kolmanda riigiga sõlmitud leping ei sisalda selles riigis toimuva kriisilahendusmenetluse tunnustamist või selle menetluse käigus tehtud otsuste täitmist.

(3) Kui Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus on asjasse puutuv kriisilahendusasutus, otsustab ta, kas tunnustada kolmanda riigi kriisilahendusmenetlust, mis on seotud kolmanda riigi kindlustusandja või emaettevõtja tütarettevõtjast Eesti kindlustusandja või kolmanda riigi kindlustusandja Eesti filiaali või emaettevõtjaga, ning kas täita kriisilahendusmenetluse käigus tehtud otsuseid, välja arvatud käesoleva seaduse §-s 77 sätestatud juhul.

(4) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus võtab otsuse tegemisel arvesse Eesti ja iga sellise lepinguriigi huvid, kus kolmanda riigi kindlustusandja või emaettevõtja tegutseb. Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus arvestab eelkõige kolmanda riigi

kriisilahendusmenetluse tunnustamise ja selle käigus tehtud otsuste täitmise võimalikku mõju kindlustusgrupi muudele ettevõtjatele ning nende lepinguriikide kindlustusvõtjatele, reaalmajandusele ja finantsstabiilsusele.

(5) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksusel on õigus:
1) kasutada kriisilahendusõigusi kolmanda riigi kindlustusandja või kindlustusgrupi emaettevõtja vara suhtes, mis asub Eestis või mille suhtes kohaldatakse Eesti õigust;
2) kasutada kriisilahendusõigusi kolmanda riigi kindlustusandja selliste õiguste või kohustiste suhtes, mida hoitakse Eestis asuva filiaali nimel või mille suhtes kohaldatakse Eesti õigust või millega seotud nõudeid nõutakse sisse Eestis;
3) lõpetada omandiõiguse instrumentide üleandmine kolmanda riigi kindlustusgrupi Eestis asutatud tütarettevõtjale või nõuda teiselt isikult sellise meetme rakendamist;
4) rakendada käesoleva seaduse §-des 56–58 sätestatud peatamis- ja piiramisõigusi lepingupoolte suhtes, kui see on vajalik kolmanda riigi kriisilahendusmenetluse käigus tehtud otsuste täitmiseks;
5) tühistada õigus, mis võimaldaks lõpetada lepingu, kiirendada selle täitmist või muul viisil mõjutada käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud ettevõtja või muu kindlustusgruppi kuuluva ettevõtja lepingulisi õigusi, kui sellise õiguse aluseks on kriisilahendusmeede, mida on rakendanud või muul viisil kohaldanud kolmanda riigi kriisilahendusasutus selle riigi kindlustusandja, tema emaettevõtja või mõne muu kindlustusgrupi ettevõtja suhtes vastavalt selles riigis kehtivatele kriisilahendust reguleerivatele õigusaktidele tingimusel, et jätkatakse lepingust tulenevate põhikohustuste, sealhulgas makse- ja tarnimiskohustuste täitmise ning tagatise andmisega.

(6) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus võib avalikes huvides vajaduse korral ellu viia kriisilahendustegevusi Eestis asutatud emaettevõtja suhtes, kui kolmanda riigi ametiasutus teeb kindlaks, et selles kolmandas riigis asutatud tütarettevõtjast kindlustusandja vastab kolmanda riigi õiguse kohaselt kriisilahenduse algatamise tingimustele. Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksusel on õigus kasutada emaettevõtja suhtes kõiki kriisilahendusõigusi, sealhulgas kohaldada käesoleva seaduse § 55.

(7) Kolmanda riigi kriisilahendusmenetluse tunnustamine ja selle alusel otsuste täitmine ei piira pankrotimenetluse läbiviimist Eestis asutatud ettevõtjate suhtes.

§ 77. Õigus keelduda kolmanda riigi kriisilahendusmenetluse tunnustamisest ja selle käigus tehtud otsuste täitmisest

Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus võib keelduda tunnustamast kolmanda riigi kriisilahendusmenetlust või täitmast selle menetluse käigus tehtud otsuseid, kui ta leiab, et:
1) kolmanda riigi kriisilahendusmenetlusel võib olla ebasoodne mõju Eesti või mõne teise lepinguriigi finantsstabiilsusele;
2) Eestis asutatud filiaali suhtes on vaja rakendada eraldi kriisilahendusmeedet, et saavutada kriisilahenduseesmärk;
3) võlausaldajaid ei kohelda kolmanda riigi kriisilahendusmenetluse käigus samaväärselt kolmanda riigi võlausaldajatega, kellel on võlausaldajatega samasugused õigused;
4) tunnustamine või sellekohase otsuse täitmine tooks kaasa olulise mõju Eesti riigieelarvele;
5) tunnustamise või sellekohase otsuse täitmise õiguslikud tagajärjed oleksid vastuolus kehtiva õigusega.

§ 78. Kolmanda riigi kindlustusandja Eestis asutatud filiaali kriisilahendus

(1) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksusel on kõik käesolevas seaduses sätestatud õigused kolmanda riigi kindlustusandja Eestis asutatud filiaali suhtes, kui tema suhtes ei rakendata üheski kolmandas riigis kriisilahendusmenetlust või kui seda tehakse ja esineb üks käesoleva seaduse §-s 77 nimetatud asjaoludest. Kriisilahendusõiguste kasutamise korral kohaldatakse käesoleva seaduse § 55.

(2) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus võib kasutada käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud õigusi juhul, kui tema arvates on see vajalik avaliku huvi seisukohast ja täidetud on vähemalt üks järgmistest tingimustest:
1) filiaal ei vasta enam või tõenäoliselt ei vasta enam filiaali asutamise loa andmise ja filiaali tegutsemise tingimustele ning puudub võimalus, et mis tahes eraõiguslik, järelevalve- või asjaomase kolmanda riigi meede taastaks tingimustele vastamise või hoiaks mõistliku aja jooksul ära makseraskustesse sattumise;
2) ta leiab, et kolmanda riigi kindlustusandja ei suuda või tõenäoliselt ei suuda või ei soovi täita oma kohustusi filiaali võlausaldajate vastu selliste kohustuste sissenõutavaks muutumise korral, mis on võetud filiaali nimel, sealhulgas kindlustusvõtjatele või soodustatud isikutele tehtavate maksete tõttu, ning on veendunud, et asjaomase kolmanda riigi kindlustusandja suhtes ei ole mõistliku aja jooksul algatatud või ei algatata kolmanda riigi õiguse kohaselt kriisilahendusmenetlust ega maksejõuetusmenetlust;
3) kolmanda riigi ametiasutus on algatanud selles riigis kriisilahenduse sama riigi kindlustusandja suhtes või on teavitanud Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksust kavatsusest selline menetlus algatada.

(3) Kui Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus rakendab filiaali suhtes iseseisvalt kriisilahendusmeedet, lähtub ta kriisilahenduseesmärkidest ja kriisilahenduse üldpõhimõtetest ning rakendab meedet, järgides käesoleva seaduse §-s 30 sätestatud kriisilahenduse üldpõhimõtteid ning §-des 31 ja 32 väärtuse hindamise ja 5. peatükis kriisilahendusmeetmete kohta sätestatut.

§ 79. Koostöö kolmanda riigi ametiasutusega

(1) Finantsinspektsioon võib sõlmida kolmanda riigi ametiasutusega koostöökokkuleppe, mis on kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2025/1 artikli 79 lõikes 2 sätestatud Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutuse raamkokkuleppega, kui sama direktiivi artikli 75 lõike 1 alusel ei ole sõlmitud kolmanda riigiga lepingut kriisilahendusasutuste ja kolmanda riigi ametiasutuste vahelise koostöö kohta või kui selline leping ei ole jõustunud. Finantsinspektsioon teavitab sõlmitud koostöökokkuleppest Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutust.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud lepingu jõustumise järel kohaldatakse koostöökokkuleppe seda osa, mida leping ei hõlma.

§ 80. Konfidentsiaalse teabe edastamine kolmanda riigi ametiasutusele

(1) Finantsinspektsioon ja Rahandusministeerium edastavad konfidentsiaalset teavet, sealhulgas ennetava finantsseisundi taastamise kava kohta, kolmanda riigi ametiasutusele üksnes juhul, kui on täidetud järgmised tingimused:
1) kolmanda riigi ametiasutuse suhtes kehtivad ametisaladuse hoidmise nõuded, mis on vähemalt samaväärsed käesoleva seaduse §-s 69 sätestatuga;
2) seda teavet on kolmanda riigi ametiasutusel vaja oma riigisisese õiguse kohaste kriisilahendus- ja järelevalveülesannete täitmiseks ning seda ei kasutata kooskõlas käesoleva lõike punkiga 1 ühelgi teisel eesmärgil.

(2) Kui teabevahetus puudutab isikuandmeid, kohaldatakse nende töötlemise ja teabe kolmanda riigi ametiasutusele edastamise korral isikuandmete kaitse seadust ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT L 119, 04.05.2016, lk 1–88).

(3) Teisest lepinguriigist pärinevat konfidentsiaalset teavet võivad Finantsinspektsioon ja Rahandusministeerium avaldada kolmanda riigi ametiasutusele üksnes juhul, kui teise lepinguriigi asutus on teabe edastamisega nõus ja selle avaldamise eesmärgi heaks kiitnud.

10. peatükk
Haldussund

§ 81. Ettekirjutus

(1) Finantsinspektsioonil on õigus teha ettekirjutus, kui järelevalve teostamisel või kriisilahendusülesannete täitmisel on avastatud, et käesolevat seadust on rikutud või on selle rikkumise oht.

(2) Finantsinspektsioonil on õigus ettekirjutusega nõuda:
1) käesoleva seaduse §-des 8, 11 ja 18 ning § 28 lõikes 4 sätestatud nõuete rikkumise korral kindlustusandja või muu kriisilahenduse subjekti juhatuse liikme või muu vastutava isiku volituste peatamist;
2) käesoleva seaduse §-des 8, 11 ja 18 ning § 28 lõikes 4 sätestatud nõuete rikkumise lõpetamist või rikkumise kordamisest hoidumist.

§ 82. Sunniraha igakordse rakendamise ülemmäär

(1) Finantsinspektsioon võib käesoleva seaduse alusel tehtud ettekirjutuse täitmata jätmise või ebakohase täitmise korral rakendada sunniraha asendustäitmise ja sunniraha seaduses sätestatud korras.

(2) Haldusakti täitmata jätmise või ebakohase täitmise korral on sunniraha ülemmäär:
1) füüsilise isiku puhul esimesel korral kuni 5000 eurot ja järgmistel kordadel kuni 50 000 eurot ühe ja sama kohustuse täitmisele sundimiseks, kuid kokku mitte rohkem kui viis miljonit eurot, või kuni kahekordsele rikkumise tulemusel teenitud kasule või ära hoitud kahjule vastav summa;
2) juriidilise isiku puhul kuni 32 000 eurot ja järgmistel kordadel kuni 100 000 eurot ühe ja sama kohustuse täitmisele sundimiseks, kuid kokku mitte rohkem kui kümme protsenti juriidilise isiku aastasest käibest.

(3) Juriidilise isiku käive on kindlustusmaksete aastane kogusumma tema eelmise majandusaasta solventsuse ja finantsseisundi aruande alusel. Kui juriidiline isik on emaettevõtja tütarettevõtja, on käesoleva paragrahvi lõike 2 punktis 2 nimetatud aastase käibe aluseks eelmise majandusaasta käive lõpliku emaettevõtja konsolideeritud raamatupidamise aastaaruande järgi, mille on heaks kiitnud kõrgeima tasandi emaettevõtja juhtimisorgan.

11. peatükk
Vastutus

§ 83. Finantsseisundi taastamise kavaga seotud nõuete rikkumine

(1) Käesolevas seaduses sätestatud finantsseisundi taastamise ennetava kava või kindlustusgrupi finantsseisundi taastamise ennetava kava koostamata, haldamata, ajakohastamata või Finantsinspektsiooni finantsjärelevalveüksusele esitamata jätmise või vale, ebapiisava või eksitava teabe esitamise eest –
karistatakse rahatrahviga kuni viis miljonit eurot või kuni kahekordses väärteo tulemusel teenitud kasule või ära hoitud kahjule vastavas summas.

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, –
karistatakse rahatrahviga kuni kahekordses väärteo tulemusel teenitud kasule või ära hoitud kahjule vastavas summas või kuni kümme protsenti juriidilise isiku või tema konsolideerimisgrupi konsolideeritud käibest.

§ 84. Kriisilahenduskava koostamiseks vajaliku teabe esitamise nõuete rikkumine

(1) Käesoleva seaduse § 20 lõikes 1 sätestatud kohustuse täitmata jätmise eest –
karistatakse rahatrahviga kuni viis miljonit eurot või kuni kahekordses väärteo tulemusel teenitud kasule või ära hoitud kahjule vastavas summas.

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, –
karistatakse rahatrahviga kuni kahekordses väärteo tulemusel teenitud kasule või ära hoitud kahjule vastavas summas või kuni kümme protsenti juriidilise isiku või tema konsolideerimisgrupi konsolideeritud käibest.

§ 85. Makseraskusest ja tõenäoliselt makseraskusesse sattumisest teavitamata jätmine

Käesoleva seaduse § 28 lõike 4 kohaselt makseraskusest või tõenäoliselt makseraskusesse sattumisest teavitamata jätmise eest –
karistatakse rahatrahviga kuni viis miljonit eurot või kuni kahekordses väärteo tulemusel teenitud kasule või ära hoitud kahjule vastavas summas.

§ 86. Juriidilise isiku ja tema konsolideerimisgrupi käive

Käesolevas peatükis sätestatud juriidilise isiku käive on kindlustusmaksete aastane kogusumma tema eelmise majandusaasta solventsuse ja finantsseisundi aruande alusel. Kui juriidiline isik on emaettevõtja tütarettevõtja, on eelmises lauses nimetatud käive eelmise majandusaasta käive lõpliku emaettevõtja konsolideeritud raamatupidamise aastaaruande järgi, mille on heaks kiitnud kõrgeima tasandi emaettevõtja juhtorgan.

§ 87. Menetlus

(1) Käesolevas peatükis sätestatud väärtegude kohtuväline menetleja on Finantsinspektsioon.

(2) Käesolevas peatükis sätestatud väärtegude aegumistähtaeg on kolm aastat.

12. peatükk
Rakendussätted

§ 88. Finantsinspektsiooni seaduse muutmine

Finantsinspektsiooni seaduses tehakse järgmised muudatused:

1) paragrahvi 2 lõiget 1 täiendatakse pärast sõnu ”krüptovaraturu seaduses” tekstiosaga ”, finantskriisi ennetamise ja lahendamise seaduses, kindlustusandja kriisi ennetamise ja lahendamise seaduses”;

2) paragrahvi 2 lõiget 3 ning § 6 lõike 1^2 punkte 3 ja 4 täiendatakse pärast sõnu ”lahendamise seaduses” sõnadega ”ning kindlustusandja kriisi ennetamise ja lahendamise seaduses”;

3) paragrahvi 3 lõige 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
”(2) Finantskriisi lahendamise eesmärk on vältida krediidiasutuste, investeerimisühingute, kindlustusandjate ja kesksete vastaspoolte maksejõuetusest tulenevaid negatiivseid mõjusid finantsstabiilsusele, kaitsta avaliku sektori ning hoiustajate, investorite, kindlustusvõtjate ja muude klientide vahendeid ning tagada krediidiasutuste, investeerimisühingute, kindlustusandjate ja kesksete vastaspoolte kriitiliste funktsioonide katkematu toimimine.”;

4) paragrahvi 5 lõike 2 teine lause muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
”Inspektsioon arvestab haldussunni kohaldamisel ja väärteomenetluses riskide ning võimaliku rikkumise iseloomu, kestust ja korduvust, samuti varasemaid õigusrikkumisi ning õigusrikkumise eest vastutava isiku vastutuse ulatust ja majanduslikku võimekust, sealhulgas juriidilise isiku kogukäivet, teenitud kasumi või ära hoitud kahjumi suurust või füüsilise isiku aastasissetulekut,

lisaks tekkinud või tekkida võinud kahjude suurust ja võimalikku mõju finantssüsteemi stabiilsusele ning järelevalveasutuse ja kriisilahendusasutusega tehtava koostöö ulatust.”;

5) paragrahvi 5^1 lõike 1 sissejuhatavat lauseosa täiendatakse pärast sõnu ”lahendamise seaduses” tekstiosaga ”, kindlustusandja kriisi ennetamise ja lahendamise seaduses”;

6) paragrahvi 5^1 lõiget 1 täiendatakse punktidega 2^1 ja 2^2 järgmises sõnastuses:
”2^1) kindlustusandjad;
2^2) kolmanda riigi kindlustusandja Eesti filiaalid;”;

7) paragrahvi 5^1 lõike 1 punkti 3 täiendatakse pärast sõna ”krediidiasutuste” tekstiosaga ”, kindlustusandjate”;

8) paragrahvi 5^1 lõiget 4 täiendatakse teise lausega järgmises sõnastuses:
”Sise-eeskirjadega tagatakse muu hulgas kindlustusandjate kriisilahenduse ja järelevalvega seotud töötajate, aruandlusahelate ja otsustamisprotsesside selge eraldatus.”;

9) paragrahvi 5^1 täiendatakse lõikega 5 järgmises sõnastuses:
”(5) Erandina käesoleva paragrahvi lõikes 4 sätestatust võib kindlustusandjate kriisilahenduse ja järelevalvega seotud ülesandeid täitvaid töötajaid jagada määratud tingimustel Inspektsiooni eri üksuste vahel, et töökoormust ajutiselt hajutada või kasutada nende eksperditeadmisi mõlemas valdkonnas.”;

10) paragrahvi 6 lõikes 1^1 asendatakse sõnad ”lahendamise seaduses ning selle alusel” sõnadega ”lahendamise seaduses, kindlustusandja kriisi ennetamise ja lahendamise seaduses ning nende alusel”;

11) paragrahvi 7 lõike 2 punkti 3 täiendatakse pärast sõna ”sise-eeskirjad” tekstiosaga ”ja sama paragrahvi lõikes 5 sätestatud tingimused”;

12) paragrahvi 33 lõigetes 1 ja 3 asendatakse sõna ”järelevalvemenetlusest” tekstiosaga ”järelevalve- ja kriisilahendusmenetlusest”;

13) paragrahvi 46 täiendatakse lõigetega 11–13 järgmises sõnastuses:
”(11) Inspektsioon teavitab kord aastas Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutust ning Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu kindlustusandjatest, kellelt ta nõuab makromajandustegurite hindamist kindlustustegevuse seaduse § 100^1 lõike 1 kohaselt. Kui Inspektsioon on kindlustusgrupi järelevalve teostaja, esitab ta käesoleva lõike esimeses lauses sätestatud teate kindlustusgrupi kohta.
(12) Inspektsioon teavitab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutust ning Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, kui ta rakendab kindlustustegevuse seaduse § 235^1 lõikes 5 sätestatud õigusi finantssüsteemi stabiilsust ohustava riski käsitlemiseks.
(13) Inspektsioon teavitab viivitamata Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutust kindlustustegevuse seaduse § 235^1 lõikes 5 sätestatud õiguste kasutamisest ning Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, kui ta rakendab sellist õigust finantssüsteemi stabiilsust ohustava riski käsitlemiseks. Teates esitatakse rakendatud meetme kirjeldus ning meetme rakendamise kestus ja põhjus, sealhulgas kirjeldatakse, kui tõhus ja proportsionaalne on meede kindlustusvõtjate, kindlustatud isikute ja soodustatud isikute huvide kaitseks.”;

14) paragrahvi 46^3 lõiget 3 täiendatakse punktidega 6–11 järgmises sõnastuses:
”6) proportsionaalsuse meetmeid rakendavate kindlustusandjate koguarv jaotatuna väikeste ja mittekeerukate kindlustusandjate ning proportsionaalsuse meetmete rakendamiseks õigust omavate kindlustusandjate vahel;

7) kindlustusandjate arv iga rakendatava kindlustustegevuse seaduse § 42^3 lõigetes 1 ja 2 nimetatud proportsionaalsuse meetme kohta;
8) kindlustusandjate arv, kellel on finantsseisundi taastamise ennetava kava esitamise kohustus, ja nende arv, kelle suhtes kohaldatakse lihtsustatud nõudeid;
9) kindlustusandjate arv, kelle kohta on kriisilahenduskava koostatud, ja nende arv, kelle suhtes kohaldatakse lihtsustatud lähenemist;
10) kvantitatiivne teave kindlustusandja kriisi ennetamise ja lahendamise seaduse § 14 lõikes 2 sätestatud asjaolude kohaldamise kohta;
11) lihtsustatud nõuete kirjeldus võrrelduna käesoleva seaduse §-des 7 ja 14 sätestatud nõuetega ning teave protsentides selle kohta, kui suurele osale kindlustusturust kohaldub lihtsustatud lähenemine kapitalinõuete, kindlustusmaksete, tehniliste eraldiste ja vara mahu alusel.";

15) paragrahvi 46^3 täiendatakse lõikega 3^1 järgmises sõnastuses:
"(3^1) Kui see on asjakohane, esitab Inspektsioon Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutusele tõendid olulise likviidsusriski kohta kindlustusandjas.";

16) paragrahvi 46^3 lõige 4 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
"(4) Kui Inspektsioon on kindlustusgrupi järelevalve teostaja, edastab ta Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutusele kord aastas järgmise teabe:
1) kindlustusgruppide arv, kelle suhtes kohaldatakse kindlustustegevuse seaduse § 124 lõikes 7 nimetatud kindlustusgrupi järelevalvelise aruandluse erisusi, nende kindlustusgruppide kapitalinõuete, kindlustusmaksete, tehniliste eraldiste ja vara mahu osakaaluga kõikide kindlustusgruppide kapitalinõuete, kindlustusmaksete, tehniliste eraldiste ja vara mahust;
2) väikeste ja mittekeerukate kindlustusgruppide arv ning muude kindlustusgruppide arv, kes kasutavad proportsionaalsuse meetmeid, ja kindlustusgruppide arv iga rakendatava meetme kohta;
3) kindlustusgruppide arv, kellel on kindlustusgrupi finantsseisundi taastamise ennetava kava koostamise kohustus, ja nende arv, kelle suhtes kohaldatakse lihtsustatud nõudeid;
4) kindlustusgruppide arv, kelle kohta on kindlustusgrupi kriisilahenduskava koostatud, ja nende arv, kelle suhtes kohaldatakse lihtsustatud lähenemist;
5) kvantitatiivne teave kindlustusandja kriisi ennetamise ja lahendamise seaduse § 14 lõikes 2 sätestatud asjaolude kohta kindlustusgrupi seisukohast;
6) lihtsustatud nõuete kirjeldus võrrelduna käesoleva seaduse §-des 10 ja 16 sätestatud nõuetega ning teave protsentides selle kohta, kui suurele osale kõikidest kindlustusgruppidest kohalduvad lihtsustatud nõuded kapitalinõuete, kindlustusmaksete, tehniliste eraldiste ja vara mahu alusel.";

17) paragrahvi 46^3 täiendatakse lõikega 6^1 järgmises sõnastuses:
"(6^1) Inspektsioon teavitab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutust kindlustusandja kriisi ennetamise ja lahendamise seaduses sätestatud kohustuse rikkumisega seotud väärteoasjas tehtud lahendist või haldusaktist ning asjakohasel juhul selle edasikaebamisest ja tulemusest.";

18) paragrahvi 46^3 lõike 7 punktis 2 asendatakse sõna "riskid" tekstiosaga "riskid, sealhulgas tarbijakaitsega seotud riskid,";

19) paragrahvi 46^3 lõikes 8 asendatakse sõna "teavitada" sõnadega "teavitada Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutust ning";

20) paragrahvi 46^3 täiendatakse lõikega 11 järgmises sõnastuses:
"(11) Inspektsioon teavitab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutust igast kindlustustegevuse tegevusloa andmisest keeldumise otsusest koos tegevusloa taotleja tuvastamist võimaldavate andmete ja loa andmisest keeldumise põhjustega.";

21) paragrahvi 47 täiendatakse lõikega 16 järgmises sõnastuses:
”(16) Kui teises lepinguriigis taotleb kindlustustegevuse tegevusluba Eesti kindlustusandja ema- või tütarettevõtja või selline kindlustusandja, kelle emaettevõtja tütarettevõtja on Eesti kindlustusandja või tegevusluba taotlev ettevõtja, ja see kindlustusandja on ühe ja sama isiku kontrollitav äriühing ning teise lepinguriigi finantsjärelevalve asutusel on vaja konsulteerida mitme lepinguriigi finantsjärelevalve asutusega, on Inspektsioonil õigus taotleda selle lepinguriigi finantsjärelevalve asutuselt tegevusloa ühishindamist ühe kuu jooksul tegevusloa taotluse kättesaamisest arvates.”;

22) paragrahvi 47^{7} täiendatakse lõigetega 12–14 järgmises sõnastuses:
”(12) Kui kindlustusgrupi järelevalve teostaja teavitab Inspektsiooni, et kindlustusgruppi kuuluv Eesti kindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja ei taga kindlustusgrupi suhtes kohalduvate nõuete täitmist või nõuded on küll täidetud, aga kindlustusgrupi solventsus on sellest hoolimata ohustatud või kindlustusgrupisisesed tehingud või riskikontsentratsioon ohustavad kindlustusgruppi kuuluvate kindlustusandjate finantsseisundit, võib Inspektsioon ettekirjutusega nõuda kindlustusandjalt, kindlustusvaldusettevõtjalt või segafinantsvaldusettevõtjalt rikkumise lõpetamist või finantsseisundi parandamist.
(13) Inspektsioonil on kindlustusvaldusettevõtja ja segafinantsvaldusettevõtja suhtes samad õigused, mis tal on käesoleva seaduse ja kindlustustegevuse seaduse kohaselt kindlustusandja suhtes, et kindlustusgrupp vastaks talle kohalduvatele nõuetele.
(14) Inspektsioon teeb koostööd teiste asjasse puutuvate finantsjärelevalve asutustega, et tagada kindlustusvaldusettevõtja ja segafinantsvaldusettevõtja suhtes rakendatavate järelevalvemeetmete tõhusus, eelkõige juhul, kui kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja juhatuse asukoht või peamine tegevuskoht ei asu tema peakontoriga samas lepinguriigis.”;

23) paragrahvi 47^{10} lõiget 3 täiendatakse pärast sõna ”Asutuse” sõnadega ”või teise lepinguriigi finantsjärelevalve asutuse”;

24) paragrahvi 47^{10} täiendatakse lõigetega 4–9 järgmises sõnastuses:
”(4) Koostööplatvormi loomisest arvates kohaldatakse asjasse puutuvate finantsjärelevalve asutuste koostöö ja teabevahetuse suhtes käesoleva seaduse §-des 47^{13} ja 47^{14} sätestatut, olenemata sellest, kas kindlustusandja tegeleb olulise piiriülese kindlustustegevusega. Teabevahetusse kaasatakse Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutus.
(5) Kui Inspektsioon ja üks või enam asjasse puutuvat finantsjärelevalve asutust ei jõua kindlustusandja suhtes rakendatava meetme menetlemise, sisu või selle rakendamata jätmise asjus kokkuleppele ning kui esineb tõsine kahtlus, et kindlustusvõtjate, kindlustatute ja soodustatud isikute huvid ei ole piisavalt kaitstud, võib Inspektsioon erimeelsuste korral pöörduda abi saamiseks Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutuse poole vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1094/2010 artiklile 19.
(6) Kui Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutuse hinnangul esineb põhjendatud kahtlus, et teise lepinguriigi kindlustusvõtjate, kindlustatute ja soodustatud isikute huvid ei ole piisavalt kaitstud, ning Inspektsioon ei ole rakendanud meetmeid või need ei ole olnud piisavad kindlustusandja tõsiste puuduste kõrvaldamiseks, teeb Inspektsioon Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutuse nõudmisel kindlustusandjas kohapealse kontrolli viivitamata.
(7) Käesoleva paragrahvi lõikes 6 sätestatud juhul edastab Inspektsioon kohapealses kontrollis osalemise kutse Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutusele ning teistele asjasse puutuvatele finantsjärelevalve asutustele.
(8) Kohapealse kontrolli tulemustes ühisele järeldusele jõudmiseks kohaldatakse käesoleva seaduse § 47^{14} lõigetes 4–9 sätestatut.

(9) Kui Inspektsioonil ja teisel asjasse puutuval finantsjärelevalve asutusel on eriarvamus käesoleva paragrahvi lõigetes 1 ja 4 sätestatud teabevahetuse vallas, võib Inspektsioon pöörduda abi saamiseks Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutuse poole vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1094/2010 artiklile 19.";

25) seadust täiendatakse §-dega 47^{13} ja 47^{14} järgmises sõnastuses:

"**§ 47^{13}. Koostöö olulise piiriülese kindlustustegevuse järelevalve vallas**

(1) Eesti kindlustusandja piiriülene kindlustustegevus teises lepinguriigis ja teise lepinguriigi kindlustusandja piiriülene kindlustustegevus Eestis (edaspidi käesolevas paragrahvis ja käesoleva seaduse §-s 47^{14} *vastuvõttev riik*) on oluline piiriülene kindlustustegevus, sealhulgas filiaali kaudu, kui kindlustusandja ei ole väike ja mittekeerukas kindlustusandja ning täidetud on vähemalt üks järgmistest tingimustest:

1) kindlustusmaksete aastane kogusumma kindlustustegevusest vastuvõtvas riigis on suurem kui 15 miljonit eurot;

2) vastuvõtva riigi finantsjärelevalve asutuse hinnangul on kindlustusandja piiriülene kindlustustegevus vastuvõtva riigi kindlustusturu seisukohast oluline.

(2) Kui Inspektsiooni hinnangul on teise lepinguriigi kindlustusandja piiriülene kindlustustegevus Eestis oluline, teavitab ta sellest teise lepinguriigi finantsjärelevalve asutust ja esitab talle põhjendused sellisele järeldusele jõudmise kohta.

(3) Kui vastuvõtva riigi finantsjärelevalve asutus on teavitanud Inspektsiooni, et tema hinnangul on Eesti kindlustusandja tegevus selles riigis oluline, kuid Inspektsioon ei nõustu sellega, teavitab ta sellest vastuvõtva riigi finantsjärelevalve asutust ühe kuu jooksul teate saamisest arvates ja esitab talle põhjendused sellisele järeldusele jõudmise kohta. Erimeelsuse korral teise lepinguriigi finantsjärelevalve asutusega võib Inspektsioon pöörduda abi saamiseks Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutuse poole vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1094/2010 artiklile 19.

(4) Inspektsioon teeb koostööd teise lepinguriigi finantsjärelevalve asutusega, kui Eesti kindlustusandja piiriülene kindlustustegevus teises lepinguriigis ja teise lepinguriigi kindlustusandja piiriülene kindlustustegevus Eestis on oluline. Inspektsioon hindab, kas Eesti kindlustusandja on teadlik riskidest, millega ta teises lepinguriigis kokku puutub või võib kokku puutuda, ja kuidas ta neid riske juhib.

(5) Käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud koostöö on vastavuses piiriülese kindlustustegevusega seotud riskide ulatusega ja hõlmab vähemalt:

1) kindlustusandja juhtimissüsteemi, sealhulgas tema juhtide suutlikkust mõista piiriülese kindlustusturu eripära, riskimaandamismeetmeid, kehtestatud sisekontrolli ja piiriülese tegevuse vastavuskontrolli põhimõtteid;

2) tegevuse edasiandmist ja turustajaid;

3) äristrateegiat ja nõuete käsitlemist;

4) tarbijakaitset;

5) kindlustusandja kriisi ennetamise ja lahendamise seaduses sätestatud finantsseisundi taastamise ennetavate kavade hindamist ja nende kohta soovituste andmist, kui kavas sisalduvate meetmete rakendamise korral võib tekkida negatiivne mõju kindlustusvõtjatele, reaalmajandusele või finantsstabiilsusele vastuvõtvas riigis.

(6) Inspektsioon teavitab vastuvõtva riigi finantsjärelevalve asutust aegsasti, kui olulise piiriülese kindlustustegevuse järelevalves selguvad kindlustusandjate tegevust reguleerivate õigusaktide nõuete täitmisega või käesoleva paragrahvi lõike 5 punktides 1–4 sätestatud valdkondadega seotud võimalikud probleemid, mis mõjutavad või tõenäoliselt mõjutavad kindlustusandja piiriülest tegevust vastuvõtvas riigis.

(7) Inspektsioon esitab kord aastas vastuvõtva riigi finantsjärelevalve asutusele Eesti kindlustusandja kohta järgmise teabe:

1) kindlustusandja solventsuskapitalinõude ja miinimumkapitalinõude arvutamise tulemus, mille kindlustusandja on esitanud Inspektsioonile kindlustustegevuse seaduse § 61 lõike 1 ja § 82 lõike 9 kohaselt;

2) nõuetekohaste omavahendite suurused solventsuskapitalinõude ja miinimumkapitalinõude täitmiseks;
3) asjakohasel juhul Inspektsiooni kahtlused kindlustusandja tehniliste eraldiste arvutamise ning käesoleva paragrahvi lõike 1 punktides 1 ja 2 sätestatud teabe õigsuse suhtes.
(8) Vastuvõtva riigi finantsjärelevalve asutuse taotlusel esitab Inspektsioon käesoleva paragrahvi lõikes 7 loetletud teabe sagedamini kui kord aastas. Kui Eesti on vastuvõttev riik, võib Inspektsioon taotleda teise lepinguriigi finantsjärelevalve asutuselt teabe esitamist Eestis olulise piiriülese kindlustustegevusega tegeleva teise lepinguriigi kindlustusandja kohta sagedamini kui kord aastas.
(9) Inspektsioon teavitab vastuvõtva riigi finantsjärelevalve asutust viivitamata, kui selles riigis olulise piiriülese kindlustustegevusega tegeleva Eesti kindlustusandja finantsseisund on halvenenud või järgmise kolme kuu jooksul võib ilmneda, et kindlustusandja ei täida solventsuskapitalinõuet või miinimumkapitalinõuet.
(10) Kui Eesti on vastuvõttev riik, võib Inspektsioon esitada teise lepinguriigi finantsjärelevalve asutusele põhjendatud taotluse lisateabe saamiseks Eestis olulise piiriülese kindlustustegevusega tegeleva kindlustusandja kohta, kui see teave on seotud selle kindlustusandja maksevõime, juhtimissüsteemi või ärimudeliga. Kui vastuvõtva riigi finantsjärelevalve asutus on esitanud sellise taotluse Inspektsioonile, esitab Inspektsioon talle lisateabe aegsasti.
(11) Kui teise lepinguriigi finantsjärelevalve asutus ei esita Inspektsioonile käesoleva paragrahvi lõikes 10 nimetatud teavet aegsasti, võib Inspektsioon pöörduda abi saamiseks Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutuse poole vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1094/2010 artiklile 19.
(12) Kui teise lepinguriigi finantsjärelevalve asutus ei võta arvesse käesoleva paragrahvi lõike 5 punktis 5 nimetatud soovitust, mille Inspektsioon on esitanud teise lepinguriigi finantsjärelevalve asutusele, võib Inspektsioon pöörduda abi saamiseks Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutuse poole vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1094/2010 artikli 31 lõike 2 punktile c.

§ 47[14]. Koostöö kohapealse kontrolli tegemisel

(1) Kui Eesti on vastuvõttev riik, võib Inspektsioon taotleda teise lepinguriigi finantsjärelevalve asutuselt ühist kohapealset kontrolli Eestis olulise piiriülese kindlustustegevusega tegelevas teise lepinguriigi kindlustusandjas, kes ei täida solventsuskapitalinõuet või miinimumkapitalinõuet või kelle puhul võib selline oht ilmneda järgmise kolme kuu jooksul. Inspektsioon põhjendab oma taotlust.
(2) Kui vastuvõtva riigi finantsjärelevalve asutus on esitanud Inspektsioonile Eesti kindlustusandjas kohapealse kontrolli tegemise taotluse, otsustab Inspektsioon selleks nõusoleku andmise või sellest keeldumise ühe kuu jooksul taotluse kättesaamisest arvates.
(3) Käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud nõusoleku korral edastab Inspektsioon Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutusele kohapealses kontrollis osalemise kutse.
(4) Inspektsioon ja teise lepinguriigi finantsjärelevalve asutus peavad kahe kuu jooksul pärast kohapealse kontrolli tegemist jõudma ühisele järeldusele, sealhulgas asjakohaste meetmete kohta. Inspektsioon võtab ühist järeldust arvesse, kui otsustab rakendada asjakohaseid meetmeid Eesti kindlustusandja suhtes.
(5) Kui Inspektsioon ja teise lepinguriigi finantsjärelevalve asutus ei jõua pärast Eesti kindlustusandja või teise lepinguriigi kindlustusandja kohapealset kontrolli ühisele järeldusele, on Inspektsioonil õigus pöörduda abi saamiseks Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutuse poole vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1094/2010 artiklile 19 kahe kuu jooksul käesoleva paragrahvi lõikes 4 sätestatud kahe kuu möödumisest arvates.
(6) Käesoleva paragrahvi lõikes 5 sätestatu ei piira Inspektsiooni järelevalveõigusi, sealhulgas õigust rakendada meetmeid Eesti kindlustusandja suhtes, kes ei täida solventsuskapitalinõuet või miinimumkapitalinõuet või kelle puhul ilmneb selline oht.
(7) Inspektsioonil ei ole õigust pöörduda Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutuse poole, kui käesoleva paragrahvi lõikes 4 sätestatud tähtaja jooksul jõutakse

ühisele järeldusele või kui Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutuse poole pöördumise tähtaeg on möödas.
(8) Kui Inspektsioon või teise lepinguriigi finantsjärelevalve asutus on pöördunud Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutuse poole käesoleva paragrahvi lõikes 5 sätestatud tähtaja jooksul, oodatakse ära tema otsus. Inspektsioon võtab vastu Eesti kindlustusandjas tehtud ühise kohapealse kontrolli lõplikud järeldused kooskõlas Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutuse otsusega, mis on ette nähtud täitmiseks pädevatele asutustele.
(9) Kui Inspektsioon ei anna nõusolekut ühiseks kohapealseks kontrolliks, edastab ta teise lepinguriigi finantsjärelevalve asutusele keeldumisotsuse koos põhjendustega kirjalikult.
(10) Kui teise lepinguriigi finantsjärelevalve asutus ei anna nõusolekut ühiseks kohapealseks kontrolliks, võib Inspektsioon pöörduda abi saamiseks Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutuse poole vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1094/2010 artiklile 19 ühe kuu jooksul keelduva otsuse saamisest arvates.";

26) paragrahvi 50^2 lõige 6 tunnistatakse kehtetuks;

27) paragrahvi 53 täiendatakse lõikega 7 järgmises sõnastuses:
"(7) Kui Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutuse hinnangul mõjutab erakorraline tervisega seotud hädaolukord, looduskatastroof või muu erakordne sündmus kindlustusandja suutlikkust esitada ning avalikustada aruandeid ja teavet kindlustustegevuse seaduse §-s 123^1 sätestatud tähtaegade jooksul, avaldab Inspektsioon selle kohta teate oma veebilehel.";

28) paragrahvi 54 lõike 4 punkt 14 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
"14) Maksu- ja Tolliametile krediidiasutuse, tema filiaali või kindlustusandja üle riikliku järelevalve teostamiseks maksukorralduse seaduses sätestatud ulatuses.";

29) paragrahvi 54 lõige 4^8 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
"(4^8) Inspektsioon võib edastada Maksu- ja Tolliametile krediidiasutuse, tema filiaali ja kindlustusandja üle riikliku järelevalve teostamiseks maksukorralduse seaduses sätestatud ulatuses teise lepinguriigi pädevalt järelevalveasutuselt saadud konfidentsiaalset teavet ainult selle pädeva asutuse selgesõnalisel nõusolekul, kellelt teave pärineb.";

30) paragrahvi 54^1 tekst muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
"(1) Inspektsiooni läbiviidav kriisilahendusmenetlus ei ole avalik ja selle suhtes kohaldatakse finantskriisi ennetamise ja lahendamise seaduses ning kindlustusandja kriisi ennetamise ja lahendamise seaduses sätestatut.
(2) Käesoleva seaduse § 5^1 lõikes 4 sätestatud sise-eeskirjad peavad sisaldama kindlustusandja kriisi ennetamise ja lahendamise seaduse § 69 lõigetes 1–3 nimetatud konfidentsiaalsusnõuete järgimise põhimõtteid.";

31) seaduse normitehnilist märkust täiendatakse pärast tekstiosa "ja 2013/36/EL (ELT L 176, 27.06.2013, lk 338–436);" tekstiosaga "Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventsus II) (ELT L 335, 17.12.2009, lk 1–155), muudetud direktiiviga (EL) 2025/2 (ELT L, 2025/2, 08.01.2025);";

32) seaduse normitehnilist märkust täiendatakse tekstiosaga järgmises sõnastuses:
"Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv (EL) 2025/1, millega luuakse kindlustus- ja edasikindlustusandjate finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistik ning muudetakse direktiive 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2007/36/EÜ, 2014/59/EL ja (EL) 2017/1132 ning määruseid (EL) nr 1094/2010, (EL) nr 648/2012, (EL) nr 806/2014 ja (EL) 2017/1129 (ELT L, 2025/1, 08.01.2025).".

§ 89. Finantskriisi ennetamise ja lahendamise seaduse muutmine

Finantskriisi ennetamise ja lahendamise seaduses tehakse järgmised muudatused:

1) paragrahvi 13 lõiget 1 täiendatakse punktiga 4 järgmises sõnastuses:
”4) kindlustusandja kriisi ennetamise ja lahendamise seaduse § 3 lõikes 3 sätestatud asjasse puutuvale kriisilahendusasutusele ning kindlustusandjale tegevusloa andnud asjasse puutuvale finantsjärelevalve asutusele (edaspidi *asjasse puutuv kindlustusandjate kriisilahendusasutus ja asjasse puutuv finantsjärelevalve asutus*), kui konsolideerimisgrupp on krediidiasutuste seaduse § 110^1 lõikes 2 sätestatud finantskonglomeraat (edaspidi *finantskonglomeraat*) või kui konsolideerimisgruppi kuuluv isik kuulub sellesse finantskonglomeraati.”;

2) paragrahvi 29 lõiget 7 täiendatakse pärast sõna ”kriisilahendusasutustele” sõnadega ”ning asjasse puutuvale kindlustusandjate kriisilahendusasutusele ja asjasse puutuvale finantsjärelevalve asutusele, kui konsolideerimisgrupp on finantskonglomeraat või osa sellest või kui konsolideerimisgruppi kuuluv ettevõtja kuulub finantskonglomeraati”;

3) paragrahvi 49 lõiget 2 täiendatakse punktiga 7 järgmises sõnastuses:
”7) asjasse puutuvat kindlustusandjate kriisilahendusasutust ja asjasse puutuvat finantsjärelevalve asutust, kui konsolideerimisgruppi kuuluv ettevõtja kuulub finantskonglomeraati.”;

4) paragrahvi 50 lõiget 1 täiendatakse punktiga 12 järgmises sõnastuses:
”12) asjasse puutuvat kindlustusandjate kriisilahendusasutust ja asjasse puutuvat finantsjärelevalve asutust, kui kriisilahendusmenetluses olev ettevõtja kuulub finantskonglomeraati.”;

5) paragrahvi 81 täiendatakse lõikega 3^1 järgmises sõnastuses:
”(3^1) Kriisilahenduskolleegiumisse kutsutakse vaatlejana osalema asjasse puutuv kindlustusandjate kriisilahendusasutus ja asjasse puutuv finantsjärelevalve asutus, kui konsolideerimisgrupp on finantskonglomeraat või osa sellest või kui konsolideerimisgruppi kuuluv isik kuulub finantskonglomeraati, tingimusel et kriisilahendusasutuse ja finantsjärelevalve asutuse suhtes kohaldatakse konfidentsiaalsusnõudeid, mis on konsolideerimisgrupi kriisilahendusasutuse hinnangul samaväärsed käesoleva seaduse §-s 51 sätestatud nõuetega.”;

6) seaduse normitehnilises märkuses asendatakse tekstiosa ”ja (EL) 2024/1174 (ELT L, 2024/1174, 22.04.2024)” tekstiosaga ”, (EL) 2024/1174 (ELT L, 2024/1174, 22.04.2024) ja (EL) 2025/1 (ELT L, 2025/1, 08.01.2025)”.

§ 90. Kindlustustegevuse seaduse muutmine

Kindlustustegevuse seaduses tehakse järgmised muudatused:

1) paragrahvi 1 täiendatakse lõikega 1^1 järgmises sõnastuses:
”(1^1) Käesoleva seaduse kohaldamisel arvestatakse kindlustusandja tegevuse olemuse, ulatuse ja keerukusega, eelkõige käesoleva seaduse §-s 42^1 sätestatud väikese ja mittekeeruka kindlustusandja puhul.”;

2) paragrahvi 7 lõike 2 punkti 2 täiendatakse pärast sõna ”tähenduses” tekstiosaga ”või ettevõtjatega, keda emaettevõtja või tema tütarettevõtjad juhivad ühiselt ühe või mitme ettevõtjaga, kes ei kuulu samasse konsolideerimisgruppi”;

3) paragrahvi 13 lõiget 1 täiendatakse punktiga 12^1 järgmises sõnastuses:
”12^1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/138/EÜ artikli 2 lõike 3 punkti a alapunktis iv nimetatud elukindlustustegevus;”;

4) paragrahvi 17 lõike 1 punktis 8 asendatakse sõna ”registrikoodi” sõnaga ”registrikood”;

5) paragrahvi 17 lõiget 1 täiendatakse punktiga 17 järgmises sõnastuses:
”17) andmed selle kohta, kas taotleja on taotlenud tegevusluba või registreerimist teises lepinguriigis kindlustustegevuse, kindlustuse vahendamise või muu krediidiasutuste seaduse § 110^2 lõikes 1 nimetatud reguleeritud üksuse tegevuse alustamiseks või tööandja pensionifondi valitsemiseks ja kas see tegevusloa saamise taotlus on tagasi lükatud või kas teise lepinguriigi tegevusluba või registreering on tühistatud, sealhulgas taotluse või registreeringu tagasilükkamise või tühistamise põhjused.”;

6) paragrahvi 18 lõiget 1 täiendatakse punktiga 5 järgmises sõnastuses:
”5) selle välisriigi nimi ja asjakohasel juhul kolmanda riigi geograafiline piirkond, kuhu kindlustusandja kavatseb asutada filiaali või kus ta plaanib tegeleda piiriülese kindlustustegevusega, sealjuures on kolmas riik välisriik, mis ei ole lepinguriik.”;

7) paragrahvi 19 täiendatakse lõikega 7 järgmises sõnastuses:
”(7) Kui käesoleva paragrahvi lõigetes 5 ja 6 nimetatud koostöö käigus on vaja konsulteerida mitme teise lepinguriigi finantsjärelevalve asutusega ja mõni neist on taotlenud tegevusloa ühishindamist ühe kuu jooksul tegevusloa taotluse kättesaamisest arvates, võtab Finantsinspektsioon arvesse ühishindamise järeldusi tegevusloa andmise või sellest keeldumise kohta otsuse tegemisel.”;

8) paragrahvi 20 lõike 2 esimest lauset täiendatakse pärast sõnu ”taotluse esitamisest” tekstiosaga ”, ning käesoleva seaduse § 19 lõikes 7 sätestatud juhul kaheksa kuu möödumisel arvates tegevusloa taotluse esitamisest”;

9) paragrahvi 23 täiendatakse lõikega 4 järgmises sõnastuses:
”(4) Kindlustusandja tegevusloa kehtetuks tunnistamise korral kohaldatakse kindlustusandja suhtes kuni tema kohta lõpetamisotsuse tegemiseni käesoleva seaduse § 123 lõikes 2, §-des 132–136 ja 12. peatüki 1. jaos sätestatut.”;

10) paragrahvi 24 lõike 4 teine lause tunnistatakse kehtetuks;

11) paragrahvi 33 lõige 8 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
”(8) Kindlustusandja teavitab Finantsinspektsiooni vähemalt üks kuu ette käesoleva seaduse § 32 lõike 1 punktis 2 ja käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud andmete ja dokumentide muutmisest või juhul, kui kindlustusandja piiriülene kindlustustegevus muutub selliselt, et see mõjutab oluliselt kindlustusandja riskiprofiili või tema tegevust teises liikmesriigis. Finantsinspektsioon edastab saadud teabe asjakohasele lepinguriigi finantsjärelevalve asutusele viivitamata.”;

12) paragrahvi 37 lõike 1 punkt 3^1 tunnistatakse kehtetuks;

13) seadust täiendatakse 2^1. peatükiga järgmises sõnastuses:

”**2^1. peatükk**

Proportsionaalsuse meetmed

§ 42^1. Väike ja mittekeerukas kindlustusandja

(1) Kindlustusandja on väike ja mittekeerukas kindlustusandja, kui ta vastab käesoleva paragrahvi tingimustele ning tal on käesoleva seaduse § 42^2 alusel õigus rakendada proportsionaalsuse meetmeid.
(2) Üksnes elukindlustusega tegelev kindlustusandja on väike ja mittekeerukas kindlustusandja, kui ta vastab kõikidele järgmistele kriteeriumitele:
1) kindlustusandja intressiriski kapitalinõue ei ole suurem kui viis protsenti käesoleva seaduse §-s 44 sätestatud tehniliste eraldiste suurusest enne edasikindlustusandja ja eriotstarbelise varakogumi osa mahaarvamist;

2) kindlustusmaksete aastane kogusumma kindlustustegevusest teises lepinguriigis on väiksem kui 20 miljonit eurot või väiksem kui kümme protsenti kindlustusandja kindlustusmaksete aastasest kogusummast;
3) elukindlustustegevuse tehniliste eraldiste suurus enne edasikindlustusandja ja eriotstarbelise varakogumi osa mahaarvamist ei ole suurem kui üks miljard eurot;
4) käesoleva paragrahvi lõike 4 alusel arvutatud summa ei ole suurem kui 20 protsenti kindlustusandja investeeringute kogusuurusest;
5) kindlustusandja poolt vastu võetud edasikindlustusmaksete osakaal ei ole suurem kui 50 protsenti kindlustusandja aastasest kindlustusmaksete kogusummast;
6) kindlustusandja omab nõuetekohaseid omavahendeid vähemalt käesoleva seaduse 3. peatüki 4. jaos sätestatud solventsuskapitalinõude ulatuses.
(3) Kahjukindlustusega tegelev kindlustusandja on väike ja mittekeerukas kindlustusandja, kui ta vastab kõikidele järgmistele kriteeriumitele:
1) kindlustusandja kahjukindlustustegevuse viimase kolme aasta keskmine kombineeritud suhtarv pärast edasikindlustuse arvesse võtmist on alla 100 protsendi;
2) kindlustusmaksete aastane kogusumma kindlustustegevusest teises lepinguriigis on väiksem kui 20 miljonit eurot või väiksem kui kümme protsenti kindlustusandja kindlustusmaksete aastasest kogusummast;
3) kahjukindlustustegevuse kindlustusmaksete aastane kogusumma ei ole suurem kui 100 miljonit eurot;
4) käesoleva seaduse § 12 lõike 1 punktides 5–7, 11, 12, 14 ja 15 sätestatud kahjukindlustuse liikidega seotud kindlustusmaksete aastane kogusumma ei ole suurem kui 30 protsenti kindlustusandja kindlustusmaksete aastasest kogusummast kahjukindlustuses;
5) käesoleva paragrahvi lõike 4 alusel arvutatud summa ei ole suurem kui 20 protsenti kindlustusandja investeeringute kogusuurusest;
6) kindlustusandja poolt vastu võetud edasikindlustusmaksete osakaal ei ole suurem kui 50 protsenti kindlustusandja kindlustusmaksete aastasest kogusummast;
7) kindlustusandja omab nõuetekohaseid omavahendeid vähemalt käesoleva seaduse 3. peatüki 4. jaos sätestatud solventsuskapitalinõude ulatuses.
(4) Kindlustusandja arvutab järgmiste suuruste summa:
1) tururiski kapitalinõue;
2) vastaspoole maksejõuetusriski kapitalinõude osa, mis vastab väärtpaberistamisest, tuletisinstrumentidest, vahendajate vastu olevatest nõuetest ja muust investeerimisvarast tingitud riskipositsioonidele, mis ei ole hõlmatud hinnavaheriski alammooduliga;
3) kapitalinõue, mida kohaldatakse immateriaalsesse varasse tehtavate investeeringute suhtes ning mis ei ole hõlmatud tururiski ja vastaspoole maksejõuetusriski kapitalinõudega.
(5) Käesoleva seaduse § 16 lõikes 6 nimetatud kindlustusandja, kelle elukindlustustegevuse tehnilised eraldised moodustavad vähemalt 20 protsenti kindlustusandja tehniliste eraldiste kogusuurusest enne edasikindlustusandja ja eriotstarbelise varakogumi osa mahaarvamist ja kelle kahjukindlustustegevuse kindlustusmaksete aastane kogusumma moodustab kokku alla 40 protsendi kindlustusandja kindlustusmaksete aastasest kogusummast, on väike ja mittekeerukas kindlustusandja, kui ta vastab kõikidele käesoleva paragrahvi lõike 2 kriteeriumitele.
(6) Käesoleva seaduse § 16 lõikes 6 nimetatud kindlustusandja, kelle kahjukindlustustegevuse kindlustusmaksete aastane kogusumma moodustab kokku vähemalt 40 protsenti kindlustusandja kindlustusmaksete aastasest kogusummast ja kelle elukindlustustegevuse tehnilised eraldised moodustavad alla 20 protsendi kindlustusandja tehniliste eraldiste kogusuurusest enne edasikindlustusandja ja eriotstarbelise varakogumi osa mahaarvamist, on väike ja mittekeerukas kindlustusandja, kui ta vastab kõikidele käesoleva paragrahvi lõike 3 kriteeriumitele.
(7) Käesoleva seaduse § 16 lõikes 6 nimetatud kindlustusandja, kelle elukindlustustegevuse tehnilised eraldised moodustavad vähemalt 20 protsenti kindlustusandja tehniliste eraldiste

kogusuurusest enne edasikindlustusandja ja eriotstarbelise varakogumi osa mahaarvamist ja kelle kahjukindlustustegevuse kindlustusmaksete aastane kogusumma moodustab kokku vähemalt 40 protsenti kindlustusandja kindlustusmaksete aastasest kogusummast, on väike ja mittekeerukas kindlustusandja, kui ta vastab kõikidele käesoleva paragrahvi lõigete 2 ja 3 kriteeriumitele.

(8) Kaptiivkindlustusandja ja kaptiivedasikindlustusandja suhtes ei kohaldata kriteeriumitele vastavuse hindamisel käesoleva paragrahvi lõike 2 punktide 2 ja 5 ning lõike 3 punktide 2 ja 4 kriteeriume.

(9) Kui kaptiivkindlustusandja või kaptiivedasikindlustusandja ei vasta käesoleva paragrahvi lõigete 2–7 kriteeriumitele, võib teda käsitada väikese ja mittekeeruka kindlustusandjana, kui ta vastab mõlemale järgmisele tingimusele:

1) kindlustatud isikud ja soodustatud isikud on kaptiivkindlustusandja või kaptiivedasikindlustusandjaga samasse konsolideerimisgruppi kuuluvad juriidilised isikud või füüsilised isikud, kellel on õigus sõlmida konsolideerimisgruppi kuuluvate kindlustusandjatega kindlustusleping tingimusel, et selliste kindlustuslepingutega seotud tehniliste eraldiste osakaal moodustab alla viie protsendi kindlustusandjate tehniliste eraldiste kogusuurusest;

2) kaptiivkindlustusandja või kaptiivedasikindlustusandja sõlmitud edasikindlustuslepingutest tulenevad kohustused ei kata kohustusliku vastutuskindlustuse riske.

(10) Kindlustusandja lähtub käesoleva paragrahvi lõigete 2–8 kriteeriumitele vastavuse hindamisel viimase kahe majandusaasta näitajatest.

(11) Kui kindlustusandja on saanud käesoleva seaduse §-s 15 sätestatud tegevusloa vähem kui kaks aastat tagasi arvates käesolevas paragrahvis sätestatud tingimustele vastamise hindamisest, lähtub ta käesoleva paragrahvi lõigete 2–8 kriteeriumitele vastavuse hindamisel viimase majandusaasta näitajatest.

(12) Kui kindlustusandja on saanud käesoleva seaduse §-s 15 sätestatud tegevusloa vähem kui aasta tagasi arvates käesolevas paragrahvis sätestatud tingimustele vastamise hindamisest, lähtub ta käesoleva paragrahvi lõigete 2–8 kriteeriumitele vastavuse hindamisel käesoleva seaduse §-s 18 sätestatud tegevuskavast.

(13) Erinevalt käesoleva paragrahvi lõigetes 1–9 sätestatust ei ole kindlustusandja väike ja mittekeerukas kindlustusandja, kui ta:

1) kasutab solventsuskapitalinõude arvutamisel sisemudelit või osalist sisemudelit;

2) on finantskonglomeraadi emaettevõtja või kindlustusgrupi emaettevõtja, kelle suhtes kohaldatakse kindlustusgrupi järelevalvet käesoleva seaduse § 239 lõike 1 punktide 1 ja 2 alusel, välja arvatud juhul, kui kindlustusgrupp on väike ja mittekeerukas kindlustusgrupp § 42^7 kohaselt;

3) on käesoleva seaduse § 89^1 lõikes 1 nimetatud ettevõtja emaettevõtja;

4) valitseb käesoleva seaduse § 13 lõike 1 punktis 12 nimetatud tööandja pensionifondi, mille vara väärtus on rohkem kui üks miljard eurot.

§ 42^2. Õigus olla väike ja mittekeerukas kindlustusandja

(1) Kui kindlustusandja on enda hinnangul väike ja mittekeerukas kindlustusandja, teavitab ta Finantsinspektsiooni, et saada õigus rakendada proportsionaalsuse meetmeid, ning esitab talle järgmised andmed ja dokumendid:

1) tõend käesoleva seaduse § 42^1 lõigete 2–9 kriteeriumitele vastamise kohta;

2) kinnitus selle kohta, et kindlustusandja ei kavanda oma tegevuses järgmise kolme aasta jooksul strateegilisi muudatusi, mille tulemusel ta ei vastaks enam kas või ühele käesoleva seaduse § 42^1 lõigete 2–9 kriteeriumile;

3) loetelu käesoleva seaduse § 42^3 lõigetes 1 ja 2 nimetatud proportsionaalsuse meetmete kohta, mida kindlustusandja kavatseb rakendada, eelkõige kui kavatsetakse rakendada parima hinnangu lihtsustust, ning teave selle kohta, kas kindlustusandja kavatseb rakendada § 45 lõiget 9.

(2) Finantsinspektsioon võib jätta nõustumata käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud kindlustusandja hinnanguga üksnes juhul, kui:

1) kindlustusandja ei vasta käesoleva seaduse § 42^1 kriteeriumitele;

2) kindlustusandja ei täida solventsuskapitalinõuet, sealjuures ei võeta selle nõude täitmise hindamisel arvesse käesoleva seaduse § 45[1] lõikes 6 sätestatud järkjärgulist kohaldamismehhanismi, §-s 267 sätestatud üleminekumeedet või asjakohasel juhul § 271 lõikes 11 sätestatud järkjärgulist rakendamist;
3) kindlustusandja turuosa on suurem kui viis protsenti Eesti elu- või kahjukindlustusturust, võttes turuosa määramisel arvesse käesoleva seaduse § 124 lõike 4 põhimõtted.
(3) Finantsinspektsioon teeb otsuse käesoleva paragrahvi lõike 2 kohaselt nõustumata jätmise kohta kahe kuu jooksul lõikes 1 sätestatud täielike andmete ja dokumentide kättesaamisest arvates. Nõustumata jätmise korral edastab Finantsinspektsioon kindlustusandjale selle kohta põhjendatud otsuse.
(4) Kui Finantsinspektsioon otsustab käesoleva paragrahvi lõikes 3 sätestatud tähtaja jooksul, et kindlustusandja on väike ja mittekeerukas kindlustusandja, käsitatakse teda väikese ja mittekeeruka kindlustusandjana ning ta võib rakendada käesoleva seaduse §-s 42[3] sätestatud proportsionaalsuse meetmeid otsuse tegemise kuupäevast arvates.
(5) Kui Finantsinspektsioon ei ole teinud käesoleva paragrahvi lõikes 3 sätestatud tähtaja jooksul otsust, et ta ei nõustu kindlustusandja hinnanguga, käsitatakse kindlustusandjat väikese ja mittekeeruka kindlustusandjana ning ta võib rakendada käesoleva seaduse §-s 42[3] sätestatud proportsionaalsuse meetmeid käesoleva paragrahvi lõikes 3 sätestatud tähtaja lõppemisest arvates.
(6) Kindlustusandjal on õigus olla väike ja mittekeerukas kindlustusandja kuni käesoleva seaduse § 42[6] lõigetes 2 ja 3 sätestatud asjaolude ilmnemiseni.

§ 42[3]. Proportsionaalsuse meetmed ja Finantsinspektsiooni teavitamine nende rakendamisest

(1) Väike ja mittekeerukas kindlustusandja võib rakendada järgmisi käesolevas seaduses sätestatud proportsionaalsuse meetmeid:
1) paragrahvi 45 lõikes 9 sätestatud deterministliku hindamise kasutamine;
2) paragrahvi 96 lõikes 5[1] nimetatud vastutava isiku määramine;
3) paragrahvi 97[2] lõike 5 alusel likviidsusriski juhtimise plaani koostamata jätmine;
4) paragrahvi 100 lõike 4[1] alusel kindlustusandja oma riskide ja maksevõime hindamise sageduse vähendamine;
5) paragrahvi 100[1] lõike 4 alusel makromajandustegurite hindamata jätmine;
6) paragrahvi 100[2] lõike 4 alusel kliimamuutuste stsenaariumi koostamata jätmine;
7) paragrahvi 105 lõike 6 alusel sise-eeskirjade ajakohastamise sageduse vähendamine;
8) paragrahvi 123[1] lõike 2 alusel regulaarse järelevalvelise aruande esitamise sageduse vähendamine;
9) paragrahvi 125[1] lõike 5 alusel solventsuse ja finantsseisundi aruandes vähendatud teabe avalikustamine;
10) paragrahvi 129 lõike 1[3] alusel auditeerimiskohustuse kohaldamata jätmine.
(2) Lisaks käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatule võib väike ja mittekeerukas kindlustusandja rakendada komisjoni delegeeritud määruses (EL) 2015/35 sätestatud proportsionaalsuse meetmeid.
(3) Väike ja mittekeerukas kindlustusandja teavitab Finantsinspektsiooni rakendatavatest proportsionaalsuse meetmetest ühe aasta jooksul käesoleva seaduse § 42[2] lõikes 4 või 5 sätestatud õiguse saamisest arvates.

§ 42[4]. Proportsionaalsuse meetmete rakendamise peatamine

(1) Finantsinspektsioon võib väikese ja mittekeeruka kindlustusandja riskiprofiilist tingitud tõsise kahtluse korral ettekirjutusega keelata ühe või mitme proportsionaalsuse meetme rakendamise. Kahtlus on tõsine, kui kindlustusandja:
1) ei täida solventsuskapitalinõuet või kui selline oht võib ilmneda järgmise kolme kuu jooksul;
2) juhtimissüsteem ei ole tõhus või
3) riskiprofiili muutus võib kaasa tuua käesoleva seaduse § 42[1] kriteeriumite täitmata jätmise olulises ulatuses.
(2) Solventsuskapitalinõude täitmise hindamise korral ei võeta arvesse käesoleva seaduse § 45[1] lõikes 6 sätestatud järkjärgulist kohaldamismehhanismi, §-s 267 sätestatud üleminekumeedet või asjakohasel juhul § 271 lõikes 11 sätestatud järkjärgulist rakendamist.

(3) Finantsinspektsioon edastab kindlustusandjale käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud ettekirjutuse kirjalikult asjakohaste põhjendustega, viidates nimetatud lõikes sätestatud kahtluse alusele.

§ 42[5]. Teiste kindlustusandjate õigus rakendada proportsionaalsuse meetmeid

(1) Kui kindlustusandja ei ole väike ja mittekeerukas kindlustusandja, on tal õigus rakendada käesoleva seaduse § 42[3] lõike 1 punktides 1–5 ja 7, lõikes 2 ning § 123[1] lõikes 1 sätestatud proportsionaalsuse meetmeid Finantsinspektsiooni nõusolekul (edaspidi *kindlustusandja, kellel on õigus rakendada proportsionaalsuse meedet*).

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud nõusoleku saamiseks esitab kindlustusandja Finantsinspektsioonile kirjaliku taotluse koos järgmiste andmete ja dokumentidega:

1) loetelu proportsionaalsuse meetmete kohta, mida kindlustusandja kavatseb rakendada, selgitustega, miks meetmete rakendamine on põhjendatud, arvestades kindlustusandja tegevusele omaste riskide laadi, ulatust ja keerukust;

2) muu oluline teave kindlustusandja riskiprofiili kohta;

3) kinnitus selle kohta, et kindlustusandja ei kavanda oma tegevuses järgmise kolme aasta jooksul strateegilisi muudatusi, mis võivad mõjutada kindlustusandja riskiprofiili.

(3) Finantsinspektsioon teeb otsuse nõusoleku andmise või sellest keeldumise kohta kahe kuu jooksul taotluse kättesaamisest arvates.

(4) Finantsinspektsioon võib nõuda kindlustusandjalt lisaandmeid ja -dokumente käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud andmete ja dokumentide täpsustamiseks ning kontrollimiseks. Lisaandmete ja -dokumentide esmakordse nõudmise kuupäeva ning kindlustusandjalt nõutava teabe ja temalt nõutavate dokumentide kättesaamise kuupäeva vaheliseks perioodiks käesoleva paragrahvi lõikes 3 sätestatud tähtaeg peatub. Kui lisateavet ja -dokumente nõutakse uuesti, viidatud tähtaeg enam ei peatu.

(5) Finantsinspektsioon teavitab kindlustusandjat kirjalikult nõusoleku andmise otsusest, mis sisaldab heakskiidetud proportsionaalsuse meetmete loetelu ja asjakohasel juhul lisatingimuste kehtestamise põhjendusi, kui Finantsinspektsioon kiidab heaks proportsionaalsuse meetmete kasutamise teatavatel tingimustel.

(6) Finantsinspektsioon võib teha proportsionaalsuse meetme rakendamise kohta nõusoleku andmisest keeldumise otsuse, kui see on kindlustusandja riskiprofiili arvestades põhjendatud.

(7) Kui Finantsinspektsioon teeb meetme rakendamise kohta nõusoleku andmisest keeldumise otsuse, esitab ta kindlustusandjale otsuse tegemise põhjused kirjalikult.

(8) Finantsinspektsioon võib otsust igal ajal muuta või tunnistada selle kehtetuks, kui kindlustusandja riskiprofiil on muutunud, esitades kindlustusandjale selle kohta põhjused kirjalikult.

(9) Erinevalt käesoleva paragrahvi lõigetes 1–8 sätestatust võib kindlustusandja rakendada käesoleva seaduse § 42[3] lõigetes 1 ja 2 sätestatud proportsionaalsuse meetmeid Finantsinspektsiooni nõusolekuta, kui ta vastab kõikidele järgmistele tingimustele:

1) kindlustusandjal puudub välisriigis filiaal ja ta ei tegele piiriülese kindlustustegevusega;

2) kindlustusandja ei tegele käesoleva seaduse § 12 lõike 1 punktides 10–15 sätestatud kahjukindlustuse liikidega, välja arvatud juhul, kui vastutuskindlustuse risk on täiendavalt kindlustatav risk § 16 lõike 3 tähenduses;

3) kindlustusandja aastane kindlustusmaksete kogusumma on väiksem kui 15 miljonit eurot;

4) kindlustusandja tehniliste eraldiste suurus enne edasikindlustusandja ja eriotstarbelise varakogumi osa mahaarvamist on väiksem kui 50 miljonit eurot;

5) kindlustusgruppi kuuluva kindlustusandja puhul on kindlustusgrupi tehniliste eraldiste suurus enne edasikindlustusandja ja eriotstarbelise varakogumi osa mahaarvamist väiksem kui 50 miljonit eurot;

6) kindlustusandja edasikindlustustegevuse kindlustusmaksete suurus on väiksem kui 600 000 eurot või kümme protsenti kindlustusmaksete kogusummast või edasikindlustuslepingutest tulenevate tehniliste eraldiste suurus on väiksem kui 2,7 miljonit eurot või kümme protsenti sellistest lepingutest tulenevate tehniliste eraldiste kogusuurusest.

(10) Käesoleva paragrahvi lõike 9 tingimustele vastava kindlustusandja suhtes ei kohaldata käesoleva seaduse § 96 lõiget 7^1.
(11) Erinevalt käesoleva seaduse § 82 lõikes 7 ja §-s 114 sätestatust võib Finantsinspektsiooni nõusolekul käesoleva paragrahvi lõike 9 tingimustele vastava kindlustusandja miinimumkapitali alammäär ja aktsiakapital või osakapital olla 2,25 miljonit eurot, kui kindlustusandjal on õigus tegeleda elukindlustuse või edasikindlustusega, ning 1,5 miljonit eurot, kui kindlustusandjal on õigus tegeleda kahjukindlustusega. Nõusoleku andmise või sellest keeldumise suhtes kohaldatakse käesoleva paragrahvi lõigetes 2–8 sätestatut.
(12) Kindlustusandja teavitab Finantsinspektsiooni käesoleva paragrahvi lõigetes 9–11 sätestatud erandi kasutamise kavatsusest ja esitab tõendi lõike 9 tingimustele vastamise kohta.
(13) Käesoleva paragrahvi lõigetes 9 ja 10 sätestatud erandi kohaldamine lõpeb, kui kindlustusandja ei vasta vähemalt ühele lõike 9 tingimusele kolmel järjestikusel aastal, ning lõikes 11 sätestatud erandi kohaldamine lõpeb kohe, kui kindlustusandja ei vasta enam kas või ühele lõike 9 tingimusele.
(14) Finantsinspektsioon võib keelata käesoleva paragrahvi lõigetes 9–11 sätestatud erandi kasutamise järgmistel juhtudel:
1) kindlustusandja ei vasta kas või ühele käesoleva paragrahvi lõike 9 tingimusele;
2) erandi kasutamine kahjustab kindlustusandja maksevõimelisust või muul viisil kindlustusvõtjate, kindlustatute, soodustatud isikute või teiste võlausaldajate huve.

§ 42^6. Finantsinspektsiooni teavitamine muutustest

(1) Väike ja mittekeerukas kindlustusandja teavitab Finantsinspektsiooni viivitamata, kui ta ei vasta enam mõnele käesoleva seaduse § 42^1 lõike 2–9 kriteeriumile.
(2) Kui kindlustusandja ei vasta enam mõnele käesoleva seaduse § 42^1 lõike 2–9 kriteeriumile püsivalt kahe järjestikuse aasta jooksul, teavitab ta sellest Finantsinspektsiooni ja seejärel ei ole kindlustusandjal enam õigust olla väike ja mittekeerukas kindlustusandja ning rakendada proportsionaalsuse meetmeid järgmisest majandusaastast arvates.
(3) Väike ja mittekeerukas kindlustusandja teavitab Finantsinspektsiooni viivitamata, kui ta vastab mõnele käesoleva seaduse § 42^1 lõikes 13 sätestatud tingimusele ja seejärel ei ole kindlustusandjal enam õigust olla väike ja mittekeerukas kindlustusandja ning rakendada proportsionaalsuse meetmeid järgmisest majandusaastast arvates.
(4) Väike ja mittekeerukas kindlustusandja teavitab Finantsinspektsiooni viivitamata oma kavatsusest muuta rakendatavate proportsionaalsuse meetmete loetelu.
(5) Kindlustusandja, kellel on õigus rakendada proportsionaalsuse meedet, teavitab Finantsinspektsiooni, kui ta otsustab ühe või mitme meetme rakendamise lõpetada.

§ 42^7. Kindlustusgrupi proportsionaalsuse meetmed

(1) Kindlustusgrupp, kelle suhtes kohaldatakse käesoleva seaduse § 239 lõike 1 punktide 1 ja 2 alusel kindlustusgrupi järelevalvet, on väike ja mittekeerukas kindlustusgrupp, kui ta vastab käesoleva paragrahvi tingimustele ning kindlustusgrupi järelevalve teostaja on ta määranud väikeseks ja mittekeerukaks kindlustusgrupiks.
(2) Kindlustusgrupp on väike ja mittekeerukas kindlustusgrupp, kui vähemalt üks kindlustusgruppi kuuluv kindlustusandja ei ole kahjukindlustusandja ning täidetud on käesoleva paragrahvi lõike 4 kriteeriumid ja järgmised kriteeriumid:
1) konsolideeritud andmete alusel arvutatud intressiriski kapitalinõue ei ole suurem kui viis protsenti konsolideeritud tehniliste eraldiste suurusest enne edasikindlustusandja ja eriotstarbelise varakogumi osa mahaarvamist;
2) kindlustusgrupi elukindlustustegevuse konsolideeritud tehniliste eraldiste suurus enne edasikindlustusandja ja eriotstarbelise varakogumi osa mahaarvamist ei ole suurem kui üks miljard eurot.
(3) Kindlustusgrupp on väike ja mittekeerukas kindlustusgrupp, kui vähemalt üks kindlustusgruppi kuuluv kindlustusandja ei ole elukindlustusandja ning täidetud on käesoleva paragrahvi lõike 4 kriteeriumid ja järgmised kriteeriumid:
1) kahjukindlustustegevuse viimase kolme aasta keskmine kombineeritud suhtarv pärast edasikindlustuse arvesse võtmist on alla 100 protsendi;

2) kindlustusgrupi kindlustusmaksete aastane kogusumma ei ole suurem kui 100 miljonit eurot;
3) käesoleva seaduse § 12 lõike 1 punktides 5–7, 11, 12, 14 ja 15 sätestatud kahjukindlustuse liikide kindlustusmaksete aastasumma ei ole suurem kui 30 protsenti kindlustusgrupi kahjukindlustustegevuse kindlustusmaksete aastasest kogusummast.
(4) Väike ja mittekeerukas kindlustusgrupp peab vastama ka järgmistele lisakriteeriumitele:
1) kindlustusgruppi kuuluva sellise kindlustusandja kindlustusmaksete aastasumma, kelle peakontor ei asu kindlustusgrupi järelevalve teostajaga samas lepinguriigis, on väiksem kui 20 miljonit eurot või kümme protsenti kindlustusgrupi kindlustusmaksete aastasest kogusummast;
2) kindlustusgrupi kindlustusmaksete aastane kogusumma sellistes lepinguriikides, mis ei ole kindlustusgrupi järelevalve teostaja asukohaga sama lepinguriik, on väiksem kui 20 miljonit eurot või vähem kui kümme protsenti kindlustusgrupi kindlustusmaksete aastasest kogusummast;
3) käesoleva seaduse § 42^1 lõike 4 alusel arvutatud summa konsolideeritud andmete põhjal ei ole suurem kui 20 protsenti kindlustusgrupi investeeringute kogusuurusest;
4) kindlustusgrupi poolt vastu võetud edasikindlustusmaksete osakaal ei ole suurem kui 50 protsenti kindlustusgrupi kindlustusmaksete aastasest kogusummast;
5) olenevalt rakendatavast arvutamismeetodist on käesoleva seaduse § 89 lõike 1 või 6 või § 89^3 lõike 1 alusel arvutatud suuruste vahe positiivne;
6) iga kindlustusgruppi kuuluv kindlustusandja, kelle suhtes kohaldatakse käesoleva seaduse § 89 lõikes 6 sätestatud mahaarvamise ja agregeerimise meetodit, on väike ja mittekeerukas kindlustusandja, kui kindlustusgrupi solventsuse arvutamisel kasutatakse samasugust meetodit või §-s 89^3 sätestatud meetodite kombinatsiooni.
(5) Käesoleva paragrahvi lõike 2 punktis 1 ja lõike 4 punktis 3 sätestatut ei kohaldata, kui kindlustusgrupi solventsuse arvutamisel kasutatakse üksnes mahaarvamise ja agregeerimise meetodit.
(6) Kindlustusgrupi määramisel väikeseks ja mittekeerukaks kindlustusgrupiks kohaldatakse käesoleva seaduse §-s 42^2 sätestatut kindlustusgrupi lõpliku emaettevõtjast kindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tasandil.
(7) Tingimustele vastavuse hindamisel võtab kindlustusgrupi järelevalve teostaja aluseks kindlustusgrupi viimase kahe majandusaasta näitajad.
(8) Kui kindlustusgrupi suhtes on kindlustusgrupi järelevalvet kohaldatud vähem kui kaks aastat, võtab kindlustusgrupi järelevalve teostaja kriteeriumitele vastavuse hindamisel aluseks kindlustusgrupi viimase majandusaasta näitajad.
(9) Erinevalt käesoleva paragrahvi lõigetes 2–4 sätestatust ei ole kindlustusgrupp väike ja mittekeerukas kindlustusgrupp, kui:
1) ta on finantskonglomeraat krediidiasutuste seaduse § 110^1 tähenduses;
2) vähemalt üks kindlustusgrupi tütarettevõtja on käesoleva seaduse § 89^1 lõikes 1 nimetatud seotud ettevõtja;
3) kindlustusgrupp kasutab kindlustusgrupi solventsuskapitalinõude arvutamise korral käesoleva seaduse §-s 243 nimetatud sisemudelit.
(10) Kindlustusgrupi ja kindlustusgrupi järelevalve teostaja suhtes kohaldatakse käesoleva seaduse §-des 42^3–42^6 kindlustusandja ning Finantsinspektsiooni kohta sätestatut.";

14) paragrahvi 45 lõige 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
"(2) Kui käesoleva paragrahvi lõike 1 esimeses lauses nimetatud riskivabal intressikõveral ei ole esitatud parima hinnangu arvutamiseks vajaliku kestusega intressimäärasid, tuleb esimesest tasanduspunktist pikemate lõpptähtaegadega finantsinstrumentide korral ekstrapoleerida riskivaba intressikõverat vastavalt käesoleva seaduse §-le 45^1.";

15) paragrahvi 45 lõikes 3 asendatakse tekstiosa "artiklites 43–54" tekstiosaga "artiklites 43–54a";

16) paragrahvi 45 täiendatakse lõigetega 8 ja 9 järgmises sõnastuses:
”(8) Kui kindlustusleping sisaldab finantstagatisi ja valikuõigusi, võtab kindlustusandja parima hinnangu arvutamisel kasutatavas meetodis asjakohaselt arvesse, et sellisest lepingust tulenevate rahavoogude nüüdisväärtus võib teatud stsenaariumite korral sõltuda tulevaste sündmuste ja arengusuundade oodatavatest tulemustest ning võimalikest erinevustest tegelike ja oodatavate tulemuste vahel.
(9) Erinevalt käesoleva paragrahvi lõikes 8 sätestatust võib väike ja mittekeerukas kindlustusandja ning kindlustusandja, kellel on õigus rakendada proportsionaalsuse meedet, kasutada ettevaatlike arvutuspõhimõtete järgi leitud deterministlikku parimat hinnangut, et teha kindlaks elukindlustuslepingutest tulenevate kohustuste parim hinnang, kui lepingus sisalduvad finantstagatised ja valikuõigused ei ole olulise majandusliku mõjuga.”;

17) seadust täiendatakse §-ga 45[1] järgmises sõnastuses:
”**§ 45[1]. Riskivaba intressikõvera ekstrapoleerimine**
(1) Riskivaba intressikõvera ekstrapoleerimisel võetakse aluseks forvardintressimäärad, mis lähenevad sujuvalt esimese tasanduspunkti forvardintressimääralt lõplikule forvardintressimäärale. Esimene tasanduspunkt on esimene tähtaeg, kui intressikõvera määramisel arvesse võetavad finantsinstrumentide turud ei ole sügavad, likviidsed või läbipaistvad.
(2) Euro esimene tasanduspunkt on 20 aastat.
(3) Muu valuuta esimene tasanduspunkt on pikim tähtaeg, mille korral on täidetud järgmised tingimused:
1) selle tähtajaga finantsinstrumentide turud on sügavad, likviidsed ja läbipaistvad;
2) selle või pikema lõpptähtajaga lunastamata võlakirjade osakaal kõigist selles valuutas nomineeritud lunastamata võlakirjadest on piisavalt suur.
(4) Ekstrapoleeritud forvardintressimäär on likviidse forvardintressimäära ja lõpliku forvardintressimäära kaalutud keskmine.
(5) Likviidne forvardintressimäär põhineb ühel või mitmel pikima tähtajaga forvardintressimääral, mille korral saab asjaomast finantsinstrumenti vaadelda sügaval, likviidsel ja läbipaistval turul.
(6) Lõpliku forvardintressimäära kaal on vähemalt 77,5 protsenti, kui forvardintressimäära tähtaeg on vähemalt 40 aastat esimesest tasanduspunktist arvates.
(7) Ekstrapoleerimisel võetakse lisaks võlakirjadele arvesse teavet muude finantsinstrumentide kohta, kui nende finantsinstrumentide turud on sügavad, likviidsed ja läbipaistvad.
(8) Kindlustusandja võib rakendada käesoleva seaduse §-s 267[2] sätestatud järkjärgulise kohaldamise mehhanismi Finantsinspektsiooni nõusolekul. Mehhanism ei mõjuta finantsturgude sügavuse, likviidsuse ja läbipaistvuse ning esimese tasanduspunkti kindlaksmääramist.”;

18) paragrahvi 46 lõike 1 punkti 8 täiendatakse pärast sõna ”koos” tekstiosaga ”, sealjuures käsitatakse elukindlustuse grupilepingut ühe lepinguna”;

19) paragrahvi 47 tekst muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
”(1) Kindlustusandja võib rakendada parima hinnangu arvutamisel riskivaba intressikõvera suhtes volatiilsuse kohandamist Finantsinspektsiooni nõusolekul.
(2) Nõusoleku saamiseks esitab kindlustusandja Finantsinspektsioonile tõendid selle kohta, et ta vastab vähemalt järgmistele tingimustele:
1) volatiilsuse kohandamist asjakohase valuuta korral rakendatakse kõigi selles valuutas olevate kindlustuslepingutest tulenevate kohustuste parima hinnangu arvutamisel, kui selle hinnangu arvutamisel kasutatava riskivaba intressikõvera suhtes ei rakendata juba käesoleva seaduse §-s 46 sätestatud kattuvuse kohandamist;
2) kindlustusandja on kehtestanud reeglid, et arvutada volatiilsuse kohandamist.
(3) Nõusolek loetakse antuks, kui kindlustusandjat ei teavitata nõusoleku andmisest või nõusoleku andmisest keeldumisest 30 tööpäeva jooksul käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatud tõendite Finantsinspektsioonile esitamisest arvates.

(4) Volatiilsuse kohandamiseks ettenähtud tehnilise teabe aluseks on Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/138/EÜ artikli 77d lõigetes 3–4a sätestatud põhimõtted.
(5) Kindlustusandja ei saa volatiilsuse kohandamist rakendada ekstrapoleeritud riskivaba intressikõvera suhtes. Ekstrapoleerimisel võetakse aluseks juba kohandatud riskivabad intressimäärad.
(6) Iga valuuta korral on volatiilsuse kohandamise aluseks selles valuutas võlaväärtpaberitesse tehtud investeeringute võrdlusportfellilt teenitud intressimäära ja selle valuuta riskivaba intressikõvera määra vahe. Võrdlusportfell esindab samas valuutas olevat vara, millesse investeerib kindlustusandja samas valuutas olevatest kindlustuslepingutest tulenevate kohustuste parima hinnangu katmiseks.
(7) Kindlustusandja võib Finantsinspektsiooni nõusolekul kohaldada Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/138/EÜ artikli 77d lõikes 3 sätestatud riskiga korrigeeritud valuuta hinnavahe suhtes kindlustusandja enda lähenemist järgmistel tingimustel:
1) riskiga korrigeeritud hinnavahe on olnud aruandekuupäevale eelnenud neljal kvartaliaruande perioodil suurem kui selline riskiga korrigeeritud hinnavahe, mis on arvutatud kindlustusandja investeerimisportfellis sisalduvate võlaväärtpaberitesse tehtud investeeringute alusel;
2) regulaarses järelevalvelises aruandes esitatud teave kindlustusandja asjakohase vara kohta on piisavalt kvaliteetne, et tagada selle korrigeerimise täpne ja usaldusväärne arvutamine.
(8) Käesoleva paragrahvi lõike 7 kohaldamise korral on korrigeerimismäär kindlustusandja investeerimisportfellis sisalduvate võlaväärtpaberitesse tehtud investeeringute alusel arvutatud riskiga korrigeeritud hinnavahe ja asjakohase valuuta võrdlusportfelli alusel arvutatud riskiga korrigeeritud hinnavahe suhtarv, mis ei ole suurem kui 105 protsenti.
(9) Kindlustusandja investeerimisportfellis sisalduvate võlaväärtpaberitesse tehtud investeeringute alusel arvutatud riskiga korrigeeritud hinnavahe arvutatakse samal viisil kui selline riskiga korrigeeritud hinnavahe, mille aluseks on asjakohase valuuta võrdlusportfell, kuid mille arvutamisel kasutatakse kindlustusandja andmeid asjaomases valuutas võlaväärtpaberitesse tehtud investeeringute portfellis sisalduvate alamklasside kaalude ja keskmise kestuse kohta.
(10) Käesoleva paragrahvi lõikes 7 sätestatud juhul ei rakendata euro korral Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/138/EÜ artikli 77d lõikes 4 sätestatud makromajandusliku volatiilsuse kohandamise väärtuse suurendamist.
(11) Kindlustusandja lõpetab käesoleva paragrahvi lõike 8 kohaldamise viivitamata, kui selle tulemusel on riskiga korrigeeritud valuuta hinnavahe suurenenud kahe järjestikuse kvartaliaruande perioodi jooksul.
(12) Kui kindlustusandja ei täida enam käesoleva paragrahvi lõike 2 tingimusi, võib Finantsinspektsioon nõuda kindlustusandjalt, et ta ei rakendaks enam volatiilsuse kohandamist. Kindlustusandja võib rakendamist jätkata, kui ta on saanud selleks uue nõusoleku käesoleva paragrahvi lõike 2 tingimustel.
(13) Kui Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/138/EÜ artikli 77e lõike 2 alusel ei ole rakendusmääruses valuuta kohta kehtestatud riskiga korrigeeritud hinnavahet, ei kohaldata selle valuuta korral volatiilsuse kohandamist, kui arvutatakse parimat hinnangut.
(14) Kui Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/138/EÜ artikli 77e lõike 2 alusel ei ole rakendusmääruses kehtestatud riskiga korrigeeritud hinnavahet euro korral ja sama artikli lõike 1 punktis d sätestatud osakaalu, ei lisata volatiilsuse kohandamisele makromajanduslikku volatiilsuse kohandamist.";

20) paragrahvi 48 täiendatakse lõigetega 1^1 ja 1^2 järgmises sõnastuses:
"(1^1) Parima hinnangu ja riskimarginaali eraldi hindamise korral, kui kindlustusandja arvutab marginaali, määrab ta kindlaks selliste nõuetekohaste omavahendite tagamise kulud, mis vastavad ajaliselt kohandatud solventsuskapitalinõudele ja on ette nähtud kindlustuslepingutest tulenevate kohustuste täitmiseks kogu nende kehtivusaja jooksul. Kulude kindlaksmääramisel kasutatakse käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatud kapitalikulumäära.
(1^2) Solventsuskapitalinõude kohandamine sisaldab eksponentsiaalset ajast sõltuvat elementi.";

21) paragrahvi 48 lõige 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
”(2) Riskimarginaali arvutamisel kasutab kindlustusandja kapitalikulumäära 4,75 protsenti, kui Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/138/EÜ artikli 86 lõike 1b alusel antud Euroopa Liidu õigusaktis ei ole sätestatud teisiti.”;

22) seadust täiendatakse §-ga 52^1 järgmises sõnastuses:
”**§ 52^1. Makromajandusliku ja finantsturgude arengu mõju arvestamine investeerimisstrateegias**
(1) Kindlustusandja arvestab investeerimisstrateegias võimaliku makromajandusliku ja finantsturgude arenguga, käesoleva seaduse §-s 97^1 sätestatud kestlikkusriski mõjuga oma investeeringutele ning oma investeerimisotsuste võimaliku pikaajalise mõjuga samas paragrahvis sätestatud kestlikkusteguritele.
(2) Finantsinspektsioon võib põhjendatult nõuda, et kindlustusandja:
1) võtaks investeerimisstrateegias arvesse makromajanduskeskkonnast tingitud riske;
2) hindaks, millises ulatuses võib tema investeerimisstrateegia mõjutada makromajanduslikku ja finantsturgude arengut ning olla süsteemse riski põhjuseks.
(3) Kindlustusandja arvestab asjakohasel juhul investeerimisotsuste tegemisel käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatuga.
(4) Makromajanduslikust ja finantsturgude arengust ning makromajanduskeskkonnast tingitud riskide hindamisel lähtub kindlustusandja käesoleva seaduse § 100^1 lõigetes 2 ja 3 sätestatust.
(5) Kui Finantsinspektsioon hindab, kas nõuda kindlustusgruppi kuuluvalt tütarettevõtjast kindlustusandjalt käesoleva paragrahvi lõike 2 kohaldamist, võtab ta arvesse, kas selles lõikes sätestatud hindamise teeb juhtiv ettevõtja kindlustusgrupi tasandil ja kas hinnangus võetakse arvesse tütarettevõtjast kindlustusandja eripära.”;

23) paragrahvi 57 täiendatakse lõikega 8 järgmises sõnastuses:
”(8) Kindlustusandja viitab asjakohasel juhul omavahendite liigitamise korral komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2015/35 artiklites 69, 70, 72, 74, 76 ja 78 nimetatud omavahendite loetelule.”;

24) paragrahvi 59 täiendatakse lõigetega 4 ja 5 järgmises sõnastuses:
”(4) Finantsinspektsiooni nõusolekul ei kohaldata käesoleva paragrahvi lõikes 3 sätestatut, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:
1) kindlustusandja ja krediidiasutus või finantseerimisasutus kuuluvad käesoleva seaduse § 239 lõike 1 punkti 1, 2 või 3 alusel kindlustusgrupi järelevalve alla ja seotud ettevõtjast krediidiasutuse või finantseerimisasutuse suhtes ei kohaldata käesoleva seaduse § 89^1 lõikes 10 nimetatud mahaarvamist või kui kohaldatakse krediidiasutuste seaduse §-s 110^8 sätestatut Finantsinspektsiooni nõusolekul või nõudmisel ning kindlustusandja ja krediidiasutus või finantseerimisasutus kuuluvad krediidiasutuste seaduse 9^1. peatüki 2. jaos sätestatud täiendava järelevalve alla;
2) Finantsinspektsiooni hinnangul on kindlustusgrupi või täiendava järelevalve alla kuuluvate ettevõtjate koordineeritud juhtimine, riskijuhtimine ja sisekontroll piisavalt hästi korraldatud;
3) osalus krediidiasutuses või finantseerimisasutuses on strateegilist laadi omakapitaliinvesteering komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2015/35 artikli 171 tähenduses.
(5) Osalus krediidiasutuses ja finantseerimisasutuses hõlmab:
1) kindlustusandja osalust krediidiasutuses, investeerimisühingus ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013, mis käsitleb krediidiasutuste suhtes kohaldatavaid usaldatavusnõudeid ja millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (ELT L 176, 27.06.2013, lk 1–337), artikli 4 lõike 1 punktis 26 nimetatud finantseerimisasutuses;
2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 52 sätestatud täiendavaid esimese taseme omavahendi instrumente, sama määruse artiklis 63 sätestatud teise taseme omavahendi instrumente ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2019/2033, mis käsitleb investeerimisühingute suhtes kohaldatavaid usaldatavusnõudeid ning millega muudetakse

määrusi (EL) nr 1093/2010, (EL) nr 575/2013, (EL) nr 600/2014 ja (EL) nr 806/2014 (ELT L 314, 05.12.2019, lk 1–63), artiklis 9 sätestatud esimese ja teise taseme omavahendi instrumente, mida kindlustusandja hoiab käesoleva lõike punktis 1 nimetatud ettevõtja tõttu, kelles on kindlustusandjal osalus.";

25) paragrahvi 63 lõige 9 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
"(9) Kindlustusandja võib mõnede riskide ja alamriskide kapitalinõuete arvutamisel kasutada lihtsustusi, kui:
1) riski olemus, ulatus ja keerukus seda õigustavad;
2) standardsete arvutuste nõudmine oleks ebaproportsionaalne;
3) lihtsustatud arvutuse tulemus ei moonuta oluliselt solventsuskapitalinõuet.";

26) paragrahvi 63 täiendatakse lõikega 9^1 järgmises sõnastuses:
"(9^1) Käesoleva paragrahvi lõike 9 punkti 3 tingimus ei pea olema täidetud, kui lihtsustatud arvutuse tulemusel saadud solventsuskapitalinõue on suurem standardse arvutuse tulemusel saadud solventsuskapitalinõudest.";

27) paragrahvi 63 täiendatakse lõigetega 11–13 järgmises sõnastuses:
"(11) Erinevalt käesoleva paragrahvi lõikes 9 sätestatust võib kasutada teatud riski või alamriski kapitalinõude arvutamisel lihtsustust, kui sellise riski või alamriski kapitalinõue ei moodusta rohkem kui viis protsenti põhisolventsuskapitalinõudest. Kindlustusandja võib seda teha järgmise kolme aasta jooksul solventsuskapitalinõude arvutamisest arvates.
(12) Käesoleva paragrahvi lõike 11 kohaldamisel ei tohi kõikide lihtsustatud arvutuste tulemusel saadud riskide ja alamriskide kapitalinõuete summa olla suurem kui kümme protsenti viimasena standardselt arvutatud põhisolventsuskapitalinõudest.
(13) Käesoleva paragrahvi lõike 9 tingimusi ei kohaldata väikese ja mittekeeruka kindlustusandja suhtes, kui ta suudab Finantsinspektsioonile vähemalt iga viie aasta järel rahuldavalt tõendada, et:
1) iga riski või alamriski kapitalinõue, mille suhtes kavandab kindlustusandja kasutada lihtsustatud arvutust, moodustab alla kahe protsendi standardse arvutuse tulemusel saadud põhisolventsuskapitalinõudest;
2) kõikide lihtsustatud arvutuste tulemusel saadud riskide ja alamriskide kapitalinõuete summa on alla kümne protsendi standardse arvutuse tulemusel saadud põhisolventsuskapitalinõudest.";

28) paragrahvi 67 lõikes 6 asendatakse sõna "kümne" arvuga "13";

29) seadust täiendatakse §-ga 67^1 järgmises sõnastuses:
"**§ 67^1. Pikaajaliste aktsiainvesteeringute kapitalinõue**
(1) Pikaajaliste aktsiainvesteeringute kapitalinõue on võrdne põhiomavahendite kahjumiga, mis tuleneks pikaajaliste aktsiainvesteeringute väärtuse hetkelisest vähenemisest 22 protsendipunkti võrra.
(2) Käesoleva paragrahvi lõike 1 kohaldamisel käsitatakse aktsiainvesteeringute alamrühma pikaajalise aktsiainvesteeringuna, kui kindlustusandja tõendab Finantsinspektsioonile rahuldavalt, et täidetud on kõik järgmised tingimused:
1) pikaajaliste aktsiainvesteeringute alamrühm on selgelt piiritletud ja eraldatud muust kindlustusandja tegevusest;
2) iga pikaajalise aktsiainvesteeringu portfelli kohta on kehtestatud käesoleva paragrahvi lõikes 3 sätestatud pikaajaliste investeeringute juhtimise kord;
3) pikaajaliste aktsiainvesteeringute alamrühmas on ainult sellised aktsiad, mis on avalikult kaubeldavad lepinguriigis või Majandusliku Koostöö ja Arengu Organisatsiooni liikmesriigis, või selliste lepinguriigi või Majandusliku Koostöö ja Arengu Organisatsiooni liikmesriigi peakontoriga äriühingute aktsiad, millega ei kaubelda avalikult;

4) kindlustusandja on suuteline hoiduma aktsiainvesteeringute sundmüügist järgmise viie aasta jooksul, sealhulgas pingelises finantsturuolukorras;
5) kindlustusandja riskijuhtimise, varade ja kohustiste juhtimise ja investeerimise põhimõtetes on kehtestatud kindlustusandja kohustus hoida pikaajalisi investeeringuid perioodi jooksul, mis on kooskõlas käesoleva paragrahvi lõike 3 nõudega, ning kindlustusandja on suuteline täitma käesoleva lõike punkti 4 nõuet;
6) pikaajaliste aktsiainvesteeringute alamrühm on hajutatud viisil, mis võimaldab vältida ülemäärast sõltuvust konkreetsest emitendist või ettevõtjate grupist ja riski ülemäärast akumuleerumist sama riskiprofiiliga pikaajaliste aktsiainvesteeringute portfellis tervikuna;
7) pikaajaliste aktsiainvesteeringute alamrühma kuuluvad sellised investeeringud, mille tulemusel ei ole tekkinud märkimisväärset seost kindlustusandja ja äriühingu vahel.
(3) Kindlustusandja juhatus kinnitab pikaajaliste aktsiainvesteeringute juhtimise korra, mille kohaselt peab kindlustusandja hoidma pikaajaliste aktsiainvesteeringute alamrühmas aktsiapositsioone keskmiselt kauem kui viis aastat. Kindlustusandja vaatab regulaarselt läbi investeeringute juhtimise korra, võrreldes seda tegeliku portfellihaldamisega, ja esitab selle käesoleva seaduse §-s 100 sätestatud kindlustusandja oma riskide ja maksevõime hinnangus.
(4) Käesoleva paragrahvi kohaldamiseks esitab kindlustusandja Finantsinspektsioonile kinnituse selle kohta, et tema pikaajalised aktsiainvesteeringud vastavad käesoleva paragrahvi lõigete 2 ja 3 tingimustele.
(5) Kui kindlustusandja hoiab aktsiaid investeerimisfondide seaduse § 9 lõikes 8 määratletud Euroopa pikaajalises investeerimisfondis või Euroopa Komisjoni rakendusmääruses kindlaksmääratud madalama riskiprofiiliga investeerimisfondis, sealhulgas alternatiivses investeerimisfondis, võib käesoleva paragrahvi lõigete 2 ja 3 tingimustele vastavuse hindamise teha fondi alusvara tasandi asemel investeerimisfondi tasandil.
(6) Käesoleva paragrahvi lõike 1 kohaldamise korral ei saa kindlustusandja pöörduda tagasi lähenemise juurde, mis ei hõlma enam pikaajalisi aktsiainvesteeringuid.
(7) Kui kindlustusandja pikaajaliste aktsiainvesteeringute alamrühm ei vasta enam käesoleva paragrahvi lõigete 2 ja 3 tingimustele, teavitab ta sellest Finantsinspektsiooni viivitamata ja rakendab meetmeid tingimustele vastamiseks.
(8) Käesoleva paragrahvi lõikes 7 sätestatud juhul esitab kindlustusandja Finantsinspektsioonile ühe kuu jooksul tingimustele mittevastavuse tuvastamisest arvates teabe ja meetmed, mida kindlustusandja rakendab tingimustele vastavuse tagamiseks kuue kuu jooksul nendele mittevastavuse tuvastamisest arvates.
(9) Kui kindlustusandja ei ole suuteline tagama tingimustele vastavust käesoleva paragrahvi lõikes 8 sätestatud tähtaja jooksul, ei kohaldata järgmise kahe ja poole aasta jooksul või seni, kuni kindlustusandja ei vasta lõigete 2 ja 3 tingimustele, olenevalt sellest, kumb periood on pikem, pikaajaliste aktsiainvesteeringute alamrühma suhtes lõiget 1.”;

30) paragrahvi 72 lõige 8 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
”(8) Kui kindlustusandja on saanud Finantsinspektsioonilt sisemudeli kasutamise loa, esitab ta iga kahe aasta järel Finantsinspektsioonile hinnangu solventsuskapitalinõude kohta standardvalemit kasutades. Finantsinspektsioon võib nõuda, et hinnang esitataks sagedamini, seda enne põhjendades.”;

31) paragrahvi 78 täiendatakse lõigetega 6–8 järgmises sõnastuses:
”(6) Kindlustusandja võib arvestada sisemudelis krediidimarginaali muutuse mõjuga volatiilsuse kohandamisele üksnes juhul, kui:
1) meetod, millega võetakse arvesse krediidimarginaali muutuste mõju valuuta volatiilsuse kohandamisele, ei sisalda käesoleva seaduse § 47 lõikes 7 sätestatud kindlustusandja lähenemist ja makromajandusliku volatiilsuse kohandamise väärtuse suurendamist euro korral;
2) solventsuskapitalinõue ei ole väiksem käesoleva paragrahvi lõikes 7 sätestatud suurustest.

(7) Käesoleva paragrahvi lõike 6 punktis 2 osutatud suurused on:
1) tinglik solventsuskapitalinõue, mis arvutatakse solventsuskapitalinõudena, välja arvatud see, et krediidimarginaali muutuste mõju volatiilsuse kohandamisele võetakse arvesse Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutuse kehtestatud metoodika järgi;
2) käesoleva lõike punkti 1 alusel arvutatud tinglik solventsuskapitalinõue, välja arvatud see, et käesoleva seaduse § 47 lõikes 6 sätestatud võrdlusportfell määratakse kindlaks samas valuutas oleva vara alusel, millesse kindlustusandja investeerib, selle asemel, et lähtuda kõigi kindlustusandjate samas valuutas olevatest kindlustuslepingutest tulenevate kohustustega seotud varast.
(8) Käesoleva paragrahvi lõike 7 punktis 2 sätestatud juhul võetakse võrdlusportfelli määramisel aluseks kindlustusandja vara sellises valuutas, mida kasutatakse samas valuutas olevatest kindlustuslepingutest tulenevate kohustuste parima hinnangu katmiseks.";

32) paragrahvi 87 lõiget 4 täiendatakse pärast sõna "kindlustusandjas" tekstiosaga "või kes on seotud teise ettevõtjaga käesoleva seaduse § 7 lõike 2 punkti 3 kohaselt";

33) paragrahvi 87 lõiget 5 täiendatakse pärast sõna "osalust" tekstiosaga "või kes on seotud teise ettevõtjaga käesoleva seaduse § 7 lõike 2 punkti 3 kohaselt";

34) paragrahvi 87 täiendatakse lõigetega 5^1 ja 5^2 järgmises sõnastuses:
"(5^1) Lisaks käesoleva seaduse § 7 lõikes 1 määratletule on emaettevõtja ja tütarettevõtja § 239^1 lõike 4, 5 või 6 ning lõike 9 kohaselt määratud emaettevõtja ja tema tütarettevõtja.
(5^2) Lõplik emaettevõtja on emaettevõtja, kes ei ole teise kindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtja.";

35) paragrahvi 87 lõige 6 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
"(6) Kindlustusvaldusettevõtja on emaettevõtja:
1) kes ei ole krediidiasutus, kindlustusandja, investeerimisühing, tööandjapensioni kogumise asutus, segafinantsvaldusettevõtja ega finantsvaldusettevõtja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 punkti 20 tähenduses;
2) kelle tütarettevõtjatest vähemalt üks on kindlustusandja;
3) kelle põhitegevus on käesoleva paragrahvi lõikes 6^1 nimetatud tegevus ja kelle puhul on täidetud lõike 6^2 tingimus.";

36) paragrahvi 87 täiendatakse lõigetega 6^1–6^3 järgmises sõnastuses:
"(6^1) Kindlustusvaldusettevõtja põhitegevus on sõltumata ettevõtja enda määratud tegevusalast üks järgmistest tegevustest:
1) osaluse omamine ja omandamine kindlustusandjas;
2) abiteenuse osutamine seotud kindlustusandja põhitegevusele;
3) krediidiasutuste seaduse § 6 lõike 1 punktides 2–12 nimetatud tehingu või toimingu tegemine või väärtpaberituru seaduse §-s 44 sätestatud kõrvalteenuse osutamine.
(6^2) Üle 50 protsendi käesoleva paragrahvi lõike 6^3 punktides 1–4 nimetatud vähemalt ühest näitajast on püsivalt seotud tütarettevõtjaga, kes on kindlustusandja, kolmanda riigi kindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusandjate valdusettevõtja või ettevõtja, kes osutab teenuseid, mis on kindlustusgruppi kuuluva ühe või mitme kindlustusandja põhitegevuse abiteenused. Või on vähemalt üks näitajaist püsivalt seotud ettevõtja enda tegevusega, mis ei ole seotud osaluse omandamise või omamisega kindlustusandjas või kolmanda riigi kindlustusandjast tütarettevõtjas, kui ettevõtja enda tegevus on kindlustustegevusega sama laadi.
(6^3) Tütarettevõtja või ettevõtja enda tegevusega püsivalt seotud näitajad on:
1) ettevõtja aktsiad tema konsolideeritud seisundi alusel;
2) ettevõtja vara tema konsolideeritud seisundi alusel;
3) ettevõtja tulu tema konsolideeritud seisundi alusel;

4) ettevõtja töötajad tema konsolideeritud seisundi alusel;
5) muud näitajad, mida Finantsinspektsioon peab asjakohaseks.”;

37) paragrahvi 87 lõige 9 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
”(9) Kindlustusvaldusettevõtjat ja segafinantsvaldusettevõtjat ei käsitata finantseerimisasutusena Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punkti 26 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2019/2033 tähenduses.”;

38) paragrahvi 87 täiendatakse lõikega 10 järgmises sõnastuses:
”(10) Kolmanda riigi kindlustusandja valdusettevõtja on emaettevõtja, kes ei ole kindlustusvaldusettevõtja ega segafinantsvaldusettevõtja, kuid kelle peamine tegevus on osaluse omandamine ja omamine tütarettevõtjates, kellest kõik või enamik on kolmandate riikide kindlustusandjad.”;

39) paragrahvi 88 lõigetes 1, 3 ja 3^2 asendatakse tekstiosa ”käesoleva seaduse §-s 89” tekstiosaga ”käesoleva seaduse §-s 89 või 89^3”;

40) paragrahvi 88 täiendatakse lõikega 10 järgmises sõnastuses:
”(10) Kui kindlustusgrupi solventsuse arvutamisel kasutatakse käesoleva seaduse § 89 lõigetes 3–5^1 sätestatud meetodit või §-s 89^3 sätestatud meetodite kombinatsiooni, võivad osalev kindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja ja segafinantsvaldusettevõtja rakendada §-s 67^1 sätestatut.”;

41) paragrahvi 89 lõikes 1, § 90 lõikes 1 ja § 247 lõikes 6 asendatakse tekstiosa ”lõigetes 3–5” tekstiosaga ”lõigetes 3–5^1”;

42) paragrahvi 89 lõige 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
”(2) Kui Finantsinspektsioon on kindlustusgrupi järelevalve teostaja, võib ta nõuda pärast konsulteerimist kindlustusgrupi ja teiste asjasse puutuvate finantsjärelevalve asutustega kindlustusgrupi solventsuse arvutamist käesoleva paragrahvi lõigetes 6–9 sätestatud mahaarvamise ja agregeerimise meetodiga, või kui käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud meetodi üksikult kohaldamine ei ole asjakohane, käesolevas lõikes ja lõikes 1 sätestatud meetodite kombinatsioonina, arvestades käesoleva seaduse §-s 89^3 sätestatut. Otsuse tegemisel võtab Finantsinspektsioon aluseks komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2015/35 artikli 328 kriteeriumid.”;

43) paragrahvi 89 täiendatakse lõikega 2^1 järgmises sõnastuses:
”(2^1) Piiramata käesoleva seaduse § 89^1 lõikes 1 nimetatud ettevõtjate suhtes nõuete kohaldamist, võib Finantsinspektsioon kindlustusgrupi järelevalve teostajana nõuda, et käesoleva paragrahvi lõikeid 6–9 kohaldataks üksnes kindlustusandja, kolmanda riigi kindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja ja kolmanda riigi kindlustusandja valdusettevõtja suhtes.”;

44) paragrahvi 89 lõige 3 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
”(3) Kindlustusgrupi solventsus konsolideeritud andmete alusel on järgmiste summade vahe:
1) kindlustusgrupi nõuetekohaste omavahendite summa konsolideeritud andmete alusel ja käesoleva seaduse § 89^1 lõigete 2–6 või § 89^2 lõike 1 alusel arvutatud seotud ettevõtjate osa summa;
2) kindlustusgrupi solventsuskapitalinõude summa konsolideeritud andmete alusel (edaspidi *kindlustusgrupi solventsuskapitalinõue*) ja käesoleva seaduse § 89^1 lõigete 7–9 või § 89^2 lõike 1 alusel arvutatud seotud ettevõtjate osa summa.”;

45) paragrahvi 89 täiendatakse lõikega 3^1 järgmises sõnastuses:
”(3^1) Käesoleva paragrahvi lõike 3 kohaldamise korral ei võeta konsolideeritud andmetes arvesse seotud ettevõtja osalust. Kindlustusgrupi nõuetekohaste omavahendite ja kindlustusgrupi solventsuskapitalinõude arvutamise suhtes kohaldatakse käesoleva seaduse 3. peatüki 3. jaos ja 4. jao 1.–3. jaotises sätestatut.”;

46) paragrahvi 89 lõiget 4 täiendatakse punktiga 3 järgmises sõnastuses:
”3) osaleva kindlustusandja proportsionaalne osa kolmanda riigi seotud kindlustusandja kapitalinõudes.”;

47) paragrahvi 89 täiendatakse lõigetega 4^1 ja 4^2 järgmises sõnastuses:
”(4^1) Käesoleva paragrahvi lõike 4 punktis 3 nimetatud kapitalinõue on kolmanda riigi õigusaktis sätestatud kapitalinõue, mille täitmata jätmisega kaasneks kolmanda riigi kindlustusandja tegevusloa kehtetuks tunnistamine.
(4^2) Kindlustusgrupi solventsuskapitalinõude miinimumi täitmiseks vajalike nõuetekohaste põhiomavahendite sobivuse kindlaksmääramise suhtes kohaldatakse käesoleva seaduse §-des 88–89^2 ja 89^4–92 ning § 93 lõigetes 1 ja 5 sätestatut. Käesoleva lõike esimeses lauses sätestatut kohaldatakse ka siis, kui kindlustusgrupi solventsus arvutatakse meetodite kombinatsioonina käesoleva seaduse § 89^3 alusel.”;

48) paragrahvi 89 täiendatakse lõikega 5^1 järgmises sõnastuses:
”(5^1) Kui kindlustusgrupi solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalikud nõuetekohased omavahendid ületavad kindlustusgrupi solventsuskapitalinõuet, kuid selle nõude miinimum ei ole täidetud, kohaldatakse kindlustusgrupi solventsuskapitalinõude miinimumi suhtes käesoleva seaduse § 93 lõigetes 1–4 ja §-s 94 omavahendite alla solventsuskapitalinõude vähenemise kohta sätestatut. Käesoleva lõike esimeses lauses sätestatut kohaldatakse ka siis, kui kindlustusgrupi solventsus arvutatakse meetodite kombinatsioonina käesoleva seaduse § 89^3 alusel.”;

49) paragrahvi 89 lõike 6 punkt 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
”2) osaleva kindlustusandja osaluse väärtus käesoleva paragrahvi lõikes 2^1 ja käesoleva seaduse § 89^1 lõikes 1 nimetatud ettevõtjates ning kindlustusgrupi agregeeritud solventsuskapitalinõude summa.”;

50) paragrahvi 89 lõike 7 punktis 2 ja lõike 8 punktis 2 asendatakse sõna ”osa” sõnadega ”osa iga”;

51) paragrahvi 89 lõiget 7 täiendatakse punktiga 3 järgmises sõnastuses:
”3) käesoleva seaduse § 89^1 lõigete 2–6 või § 89^2 lõike 1 alusel arvutatud seotud ettevõtjate osa kindlustusgrupi nõuetekohastes omavahendites.”;

52) paragrahvi 89 lõiget 8 täiendatakse punktiga 3 järgmises sõnastuses:
”3) käesoleva seaduse § 89^1 lõigete 7–9 või § 89^2 lõike 2 alusel arvutatud seotud ettevõtjate osa kindlustusgrupi solventsuskapitalinõudes.”;

53) paragrahvi 89 lõiked 10, 15 ja 16 tunnistatakse kehtetuks;

54) paragrahvi 89 täiendatakse lõikega 13^1 järgmises sõnastuses:
”(13^1) Käesoleva paragrahvi lõigete 12 ja 13 kohaldamisel käsitatakse kolmanda riigi kindlustusandja valdusettevõtjat samuti kindlustusandjana.”;

55) paragrahvi 89 täiendatakse lõikega 14^1 järgmises sõnastuses:
”(14^1) Käesoleva paragrahvi lõikes 14 sätestatud mahaarvamist ei kohaldata, kui mahaarvamine parandab kindlustusgrupi solventsuse positsiooni võrreldes olukorraga, kui seotud ettevõtja arvatakse kindlustusgrupi solventsuse arvutusse.”;

56) seadust täiendatakse §-dega 89^1–89^4 järgmises sõnastuses:

"**§ 89^1. Seotud ettevõtja osa kindlustusgrupi solventsuse arvutamisel**

(1) Osalev kindlustusandja võtab olenemata kasutatavast arvutusmeetodist kindlustusgrupi solventsuse arvutamisel arvesse järgmiste seotud ettevõtjate osa kindlustusgrupi nõuetekohastes omavahendites ja solventsuskapitalinõudes:

1) krediidiasutus Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punkti 1 tähenduses;

2) investeerimisühing Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punkti 2 tähenduses;

3) eurofondi valitseja ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/65/EÜ vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeeringuks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (ELT L 302, 17.11.2009, lk 32–96) artikli 27 kohaselt tegevusloa saanud äriühinguna asutatud fond, millele ei ole määratud fondivalitsejat;

4) alternatiivfondi valitseja;

5) ettevõtja, kes ei ole reguleeritud üksus krediidiasutuste seaduse § 110^2 lõike 1 tähenduses ja kelle põhitegevus on osutada sama seaduse § 6 lõikes 1 sätestatud teenust;

6) tööandja pensionifondi valitseja, investeerimisfondide seaduse §-s 7 sätestatud määratud väljamaksetega tööandja pensionifond ja teise lepinguriigi tööandja pensionifond, millele ei ole määratud fondivalitsejat.

(2) Seotud ettevõtjate osa kindlustusgrupi nõuetekohastes omavahendites on osaleva kindlustusandja proportsionaalsete osade summa iga seotud ettevõtja omavahendite suurusest.

(3) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktides 1–4 ja 6 nimetatud seotud ettevõtjate omavahendite osa määratakse nende suhtes valdkondlikes õigusaktides sätestatud omavahendite nõuete alusel ning punktis 5 sätestatud ettevõtja osa tema suhtes valdkondlikes õigusaktides sätestatud omavahendite nõuete alusel, mis kehtiks, kui ta oleks reguleeritud üksus krediidiasutuste seaduse § 110^2 lõike 1 tähenduses.

(4) Käesoleva paragrahvi lõike 3 kohaldamise korral ei arvestata seotud ettevõtjate järgmiste omavahenditega, mis ületavad lõigete 8 ja 9 kohaselt leitud kapitalinõude (edaspidi käesolevas paragrahvis *omavahendite ülejääk*):

1) reservkapital ja muud omavahendid, mille korral on kindlustusgrupi järelevalve teostaja määranud kindlaks kahju kandmise võime vähenemise;

2) eelisaktsiad;

3) liikmete sissemaksed;

4) allutatud kohustised;

5) edasilükkunud maksukohustused.

(5) Käesoleva paragrahvi lõiget 4 ei kohaldata, kui osalev kindlustusandja põhjendab kindlustusgrupi järelevalve teostajale rahuldavalt, et selles lõikes nimetatud omavahendeid saab kasutada kindlustusgrupi solventsuskapitalinõude täitmiseks.

(6) Osalev kindlustusandja arvestab omavahendite ülejäägi kindlaksmääramisel, et teatud seotud ettevõtjate kapitalinõuded täidetakse ainult Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 575/2013 sätestatud esimese taseme põhiomavahenditest või täiendavatest esimese taseme omavahenditest.

(7) Seotud ettevõtjate osa kindlustusgrupi solventsuskapitalinõudes on osaleva kindlustusandja proportsionaalsete osade summa iga seotud ettevõtja kapitalinõudest või tinglikust kapitalinõudest.

(8) Käesoleva paragrahvi lõike 7 kohaldamise korral võetakse aluseks järgmised suurused:

1) investeerimisühingu korral Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2019/2033 artikli 11 kohaselt leitud nõude ja täiendavate omavahendite nõude summa või kolmanda riigi õigusaktis sätestatud omavahendite nõude suurus;

2) eurofondi valitseja ning alternatiivfondi valitseja korral investeerimisfondide seaduse § 334 lõigetes 3 ja 4 sätestatu kohaselt leitud suurus;

3) käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 5 nimetatud seotud ettevõtja puhul tinglik kapitalinõue tema suhtes valdkondlikes õigusaktides sätestatud nõuete alusel, kui ta oleks reguleeritud üksus krediidiasutuste seaduse § 110^2 lõike 1 tähenduses;
4) tööandja pensionifondi valitseja ja määratud väljamaksetega tööandja pensionifondi korral investeerimisfondide seaduse §-de 227 ja 338 kohaselt leitud suurus või selliste lepinguriikide õigusaktides sätestatud kapitalinõuete kogusumma, kus seotud ettevõtja on registreeritud või tegevusloa saanud, olenevalt sellest, kumb suurustest on suurem.
(9) Krediidiasutuse puhul võetakse käesoleva paragrahvi lõike 7 kohaldamisel arvesse järgmistest suurustest suurem:
1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punkti c nõude, sealhulgas artiklites 458 ja 459 sätestatud meetmete, ning muude riskide kui ülemäärase finantsvõimenduse riski käsitlemiseks mõeldud täiendavate omavahendite nõuete ja kombineeritud kapitalipuhvri nõude summa või kolmanda riigi õigusaktis sätestatud omavahendite nõude suurus;
2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punkti d nõude, sealhulgas artiklites 458 ja 459 sätestatud meetmete, ning artikli 92 lõikes 1a sätestatud finantsvõimenduse määra puhvri nõude summa või kolmanda riigi õigusaktis sätestatud omavahendite nõude suurus, kui need nõuded tuleb täita esimese taseme omavahenditega.
(10) Finantsinspektsioon võib kindlustusgrupi järelevalve teostajana arvata kindlustusgrupi solventsuse jaoks vajalikest omavahenditest maha käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud seotud ettevõtja osaluse osaleva kindlustusandja taotlusel või omal algatusel.

§ 89^2. Seotud ettevõtja osa alagrupi tasandil

(1) Kui käesoleva seaduse § 89^1 lõikes 1 nimetatud seotud ettevõtjad moodustavad eraldi konsolideerimisgrupi, mille suhtes kohaldatakse kapitalinõuet konsolideeritud andmete alusel kooskõlas sama paragrahvi lõikes 8 või 9 nimetatud õigusaktiga (edaspidi *alagrupp*), sealhulgas kui sellise alagrupi tütarettevõtja on finantsvaldusettevõtja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punkti 20 tähenduses või segafinantsvaldusettevõtja, võib Finantsinspektsioon kindlustusgrupi järelevalve teostajana nõuda, et erinevalt käesoleva seaduse § 89^1 lõikes 2 sätestatust arvutataks selliste seotud ettevõtjate osa kindlustusgrupi nõuetekohastes omavahendites proportsionaalse osana alagrupi omavahenditest.
(2) Erinevalt käesoleva seaduse § 89^1 lõigetes 7 ja 8 sätestatust arvutab osalev kindlustusandja käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud juhul seotud ettevõtjate osa kindlustusgrupi solventsuskapitalinõudes proportsionaalse osana selle alagrupi kapitalinõudest konsolideeritud andmete alusel.
(3) Alagrupi omavahendite ja kapitalinõude arvutamisel tuleb arvesse võtta kõiki alagruppi kuuluvaid Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 18 sätestatud abiettevõtjaid ning punktis 26 sätestatud finantseerimisasutusi.
(4) Käesolevas paragrahvis sätestatud juhul kohaldatakse alagrupi suhtes käesoleva seaduse § 89^1 lõikeid 2–9, arvestades konsolideeritud olukorraga Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punkti 47 või Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2019/2033 artikli 4 lõike 1 punkti 11 tähenduses või konsolideeritud positsiooniga, kui see on asjakohane.

§ 89^3. Kombineeritud meetod kindlustusgrupi solventsuse arvutamisel

(1) Kui kindlustusgrupi solventsuse arvutamisel kasutatakse käesoleva seaduse § 89 lõikes 2 nimetatud meetodite kombinatsiooni, on kindlustusgrupi solventsus järgmiste suuruste vahe:
1) käesoleva paragrahvi lõike 2 alusel arvutatud suurus;
2) käesoleva paragrahvi lõike 3 alusel arvutatud suurus.
(2) Kindlustusgrupi solventsuse arvutamiseks leitakse järgmiste suuruste summa:
1) käesoleva seaduse § 89 lõike 3 punktis 1 nimetatud kindlustusgrupi nõuetekohased omavahendid selliste ettevõtjate puhul, kelle suhtes kohaldatakse sama paragrahvi lõigetes 3–5^1 sätestatud meetodit;

2) osaleva kindlustusandja proportsionaalne osa seotud kindlustusandjate solventsuskapitalinõuetele vastavatest omavahenditest, kui seotud kindlustusandjate suhtes kohaldatakse käesoleva seaduse § 89 lõigetes 6–9 sätestatud meetodit;
3) käesoleva seaduse § 89^1 lõigete 2–6 või § 89^2 lõike 1 alusel arvutatud seotud ettevõtjate osa kindlustusgrupi nõuetekohastes omavahendites.
(3) Kindlustusgrupi solventsuse arvutamiseks leitakse järgmiste suuruste summa:
1) käesoleva seaduse § 89 lõike 3 punktis 2 nimetatud kindlustusgrupi solventsuskapitalinõue konsolideeritud andmete alusel selliste ettevõtjate puhul, kelle suhtes kohaldatakse sama paragrahvi lõigetes 3–5^1 sätestatud meetodit;
2) osaleva kindlustusandja proportsionaalne osa seotud kindlustusandjate solventsuskapitalinõudest, kui kindlustusandja suhtes kohaldatakse käesoleva seaduse § 89 lõigetes 6–9 sätestatud meetodit;
3) käesoleva seaduse § 89^1 lõigete 7–9 või § 89^2 lõike 2 alusel arvutatud seotud ettevõtjate osa kindlustusgrupi solventsuskapitalinõudes.
(4) Käesoleva paragrahvi lõigetes 2 ja 3 sätestatud juhtudel ei võeta konsolideeritud andmetes arvesse osalusi käesoleva seaduse § 89^1 lõikes 1 nimetatud seotud ettevõtjates ning § 89 lõikes 2^1 nimetatud seotud ettevõtjates, kelle suhtes kohaldatakse sama paragrahvi lõigetes 6–9 sätestatud meetodit, kui käesoleva paragrahvi lõikes 5 ei ole sätestatud teisiti.
(5) Kui käesoleva seaduse § 89 lõikes 2^1 nimetatud ettevõtja suhtes kohaldatakse sama paragrahvi lõigetes 6–9 sätestatud meetodit, võetakse käesoleva paragrahvi lõike 3 punkti 1 kohaldamisel konsolideeritud andmetes arvesse osaluse väärtus selles ettevõtjas, mis ületab proportsionaalset osa ettevõtja enda solventsuskapitalinõudest, kui arvutatakse vara ja kohustiste tundlikkust § 67 lõike 2 punktis 5 nimetatud valuutariski suhtes. Osaluse väärtust ei loeta tundlikuks sama lõike punktis 1 nimetatud aktsiariski suhtes.
(6) Kui osalev kindlustusandja omab kaudset osalust seotud kindlustusandjas, võetakse kaudse osaluse väärtuse määramisel arvesse järjestikuseid osalusi ja huve ning käesoleva paragrahvi lõike 2 punktis 2 ja lõike 3 punktis 2 nimetatud proportsionaalset osa seotud kindlustusandja solventsuskapitalinõudele vastavatest omavahenditest ja seotud kindlustusandja solventsuskapitalinõudest.
(7) Kindlustusgrupi solventsuskapitalinõude miinimumi arvutamise suhtes kohaldatakse käesoleva seaduse § 89 lõigetes 4 ja 4^1 sätestatut. Miinimumi täitmiseks vajalikud nõuetekohased põhiomavahendid määratakse kindlaks kooskõlas käesoleva seaduse § 58 lõikega 1^2 ja need arvutatakse konsolideeritud andmete alusel. Nendes andmetes ei võeta arvesse osalusi käesoleva seaduse § 89^1 lõikes 1 nimetatud seotud ettevõtjates.
(8) Finantsinspektsioon pöörab asjasse puutuva finantsjärelevalve asutusena erilist tähelepanu kindlustusgrupi riskidele, millega ei ole piisavalt arvestatud, kuna selliste riskide kvantifitseerimine on raskendatud, juhul kui hinnatakse, kas käesoleva paragrahvi lõike 3 punkti 2 alusel arvutatud suurus võtab asjakohaselt arvesse kindlustusgrupi riskiprofiili käesoleva seaduse § 89 lõikes 2^1 nimetatud ettevõtja puhul, kelle suhtes kohaldatakse sama paragrahvi lõigetes 6–9 sätestatud meetodit.
(9) Kui kindlustusgrupi riskiprofiil käesoleva paragrahvi lõikes 8 sätestatud ettevõtja puhul erineb oluliselt kindlustusgrupi agregeeritud solventsuskapitalinõude arvutamisel kasutatud eeldustest, on Finantsinspektsioonil kindlustusgrupi järelevalve teostajana õigus kehtestada käesoleva seaduse §-s 244 sätestatud korras lisakapitalinõue, mis liidetakse käesoleva paragrahvi lõike 3 punkti 2 alusel arvutatud suurusele.

§ 89^4. Lihtsustatud meetod

(1) Kui Finantsinspektsioon on kindlustusgrupi järelevalve teostaja, võib ta pärast konsulteerimist teiste asjasse puutuvate finantsjärelevalve asutustega lubada osaleval kindlustusandjal rakendada kindlustusgrupi solventsuse arvutamisel konsolideeritud andmete alusel lihtsustatud meetodit ebaoluliste seotud ettevõtjate osaluste puhul.
(2) Käesoleva paragrahvi kohaldamise korral on seotud ettevõtja ebaoluline, kui tema bilansiline väärtus on alla 0,2 protsendi kindlustusgrupi varast konsolideeritud andmete alusel

ja kõikide selliste seotud ettevõtjate bilansiline väärtus kokku on alla 0,5 protsendi kindlustusgrupi varast konsolideeritud andmete alusel.
(3) Osalev kindlustusandja põhjendab Finantsinspektsioonile lihtsustatud meetodi rakendamise asjakohasust ebaolulise seotud ettevõtja suhtes, arvestades sellise ettevõtja riskide laadi, ulatust ja keerukust.
(4) Käesoleva paragrahvi lõike 1 kohaldamisel tõendab osalev kindlustusandja Finantsinspektsioonile rahuldaval viisil, et lihtsustatud meetodi rakendamine osaluse tõttu ühes või mitmes seotud ettevõtjas on piisavalt usaldusväärne ja sellega ei alahinnata seotud ettevõtjaga seotud riske.
(5) Osalev kindlustusandja hindab lihtsustatud meetodi rakendamise jätkuvat asjakohasust kord aastas.
(6) Kui lihtsustatud meetodit rakendatakse kolmanda riigi kindlustusandja suhtes ja selles riigis kohaldatavad kindlustusandjate usaldatavusnõuded ei ole käesoleva seaduse § 92 kohaselt samaväärsed või tähtaja poolest samaväärsed käesolevas seaduses sätestatud usaldatavusnõuetega, ei või seotud kindlustusandja osa kindlustusgrupi solventsuskapitalinõudes olla lihtsustatud meetodi rakendamise tulemusel väiksem, kui on tema kapitalinõue kolmandas riigis kohaldatavate usaldatavusnõuete järgi.
(7) Lihtsustatud meetodit ei või kohaldada kolmanda riigi seotud kindlustusandja suhtes, kui osaleval kindlustusandjal puudub teave kolmandas riigis kohaldatavate kapitalinõuete kohta.";

57) paragrahvi 90 täiendatakse lõikega 3^1 järgmises sõnastuses:
"(3^1) Erinevalt käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatust on käesoleva seaduse § 89^1 kohaldamise korral osaleva kindlustusandja proportsionaalne osa märgitud kapitali osa, mida selline kindlustusandja omab otseselt või kaudselt sama paragrahvi lõikes 1 nimetatud seotud ettevõtjas, sõltumata rakendatavast arvutusmeetodist.";

58) paragrahvi 90 lõiget 5 täiendatakse punktiga 4 järgmises sõnastuses:
"4) Finantsinspektsiooni hinnangul moodustavad kaks või enam kindlustusandjat kindlustusgrupi käesoleva seaduse § 239^1 lõike 1 punkti 1 alusel.";

59) paragrahvi 91 lõikes 8 asendatakse sõnad "kindlustusandja solventsuskapitalinõue" sõnadega "kindlustusandja osa kindlustusgrupi solventsuskapitalinõudes";

60) paragrahvi 91 täiendatakse lõikega 10 järgmises sõnastuses:
"(10) Käesoleva seaduse § 89 lõigete 3 ja 7 ning § 89^3 lõike 2 kohaldamise korral ei vasta osaleva kindlustusandja omavahend § 57 lõike 2 punktis 6 sätestatud tunnusele, kui tütarettevõtjast seotud kindlustusandja lõpetamise korral ei saa keelduda omavahendi tagasimaksmisest aktsionärile või osanikule.";

61) paragrahvi 92 lõiget 1 täiendatakse pärast sõna "arvutusmeetodi" tekstiosaga "või §-s 89^3 sätestatud meetodite kombinatsiooni";

62) seaduse 3. peatüki 8. jagu täiendatakse §-ga 92^1 järgmises sõnastuses:
"**§ 92^1. Kindlustusandja finantsseisundi halvenemine**
(1) Kui kindlustusandja teavitab Finantsinspektsiooni oma finantsseisundi halvenemisest, võib Finantsinspektsioon ettekirjutusega nõuda kindlustusandja juhtidelt olukorra parandamiseks:
1) kindlustusandja kriisi ennetamise ja lahendamise seaduse §-s 8 sätestatud finantsseisundi taastamise ennetava kava ajakohastamist, kui kindlustusandja seisund erineb kavas esitatud eeldustest;
2) finantsseisundi taastamise ennetavas kavas esitatud meetmete rakendamist, sealhulgas ajakohastatud meetmete rakendamist käesoleva lõike punktis 1 sätestatud juhul;
3) tulemustasu või muutuvtasu maksmise, omavahendite instrumentide väljamaksmise ja omavahendite tagasimaksmise või lunastamise piiramist või peatamist.

(2) Kui kindlustusandjal on kindlustusandja kriisi ennetamise ja lahendamise seadusest tulenev kohustus koostada finantsseisundi taastamise ennetav kava, kuid ta ei ole seda teinud, võib Finantsinspektsioon ettekirjutusega nõuda, et kindlustusandja juhid tuvastaksid seadusest tulenevatele nõuetele mittevastavuse või tõenäolise mittevastavuse põhjused ning määraksid kindlaks sobivad meetmed ja koostaksid ajakava, et tagada vastavus nendele nõuetele.
(3) Finantsinspektsioonil on käesoleva paragrahvi lõigetes 1 ja 2 sätestatud õigused ka juhul, kui ta on tuvastanud kindlustusandja finantsseisundi halvenemise finantstingimuste halvenemise tõttu.
(4) Finantsinspektsioon võtab käesolevas paragrahvis sätestatud meetmete rakendamise korral arvesse finantsseisundi halvenemise ulatust. Meetmed on proportsionaalsed finantsseisundi halvenemisest tingitud riskide olemuse, ulatuse ja keerukusega.";

63) paragrahvi 93 täiendatakse lõikega 1^1 järgmises sõnastuses:
"(1^1) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud teavitamiskohustust kohaldatakse olenemata sellest, kas kindlustusandja tuvastab miinimumkapitalinõudele mittevastavuse või sellise ohu miinimumkapitalinõude arvutamise ajal või arvutamiste vahelisel perioodil.";

64) paragrahvi 93 täiendatakse lõikega 2^1 järgmises sõnastuses:
"(2^1) Kui kindlustusandja on koostanud kindlustusandja kriisi ennetamise ja lahendamise seaduse §-s 8 sätestatud finantsseisundi taastamise ennetava kava, peavad käesoleva paragrahvi lõike 1 kohaselt rakendatavad meetmed olema kooskõlas selle kavaga, sealhulgas kavas esitatud parandusmeetmetega.";

65) paragrahvi 93 lõike 5 esimest lauset täiendatakse pärast sõna "miinimumkapitalinõude" sõnadega "või sellise ohu ilmnemise korral";

66) paragrahvi 93 lõige 9 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
"(9) Kindlustusandja finantsseisundi jätkuva halvenemise korral ka pärast käesolevas paragrahvis ja käesoleva seaduse §-s 92^1 sätestatu rakendamist võib Finantsinspektsioon rakendada kõiki meetmeid, mis on vajalikud kindlustusvõtjate ning kindlustatute ja soodustatud isikute kindlustuslepingutest tulenevate huvide kaitseks või edasikindlustuslepingutest tulenevate kohustuste täitmiseks, võttes meetmete rakendamisel arvesse proportsionaalsuse põhimõtet ning finantsseisundi halvenemise ulatust ja kestust.";

67) paragrahvi 95 lõiked 1 ja 2 muudetakse ning sõnastatakse järgmiselt:
"(1) Kui Finantsinspektsioon leiab, et kindlustusandja finantsseisund halveneb erandlikel asjaoludel vaatamata finantsseisundi taastamise kavale veelgi, võib Finantsinspektsioon ettekirjutusega keelata kindlustusandja varaga seotud tehingute või toimingute tegemise või piirata nende mahtu.
(2) Kui Finantsinspektsioon ei ole teinud otsust kindlustusandja lõpetamise kohta kahe kuu jooksul käesoleva seaduse § 93 lõikes 1 sätestatud teate saamisest arvates, võib ta lisaks sama paragrahvi lõikes 5 sätestatule ettekirjutusega keelata kindlustusandja varaga seotud tehingute või toimingute tegemise või piirata nende mahtu.";

68) paragrahvi 95 lõike 2^1 sissejuhatavas lauseosas asendatakse tekstiosa "lõikes 2" tekstiosaga "lõikes 1 või 2";

69) paragrahvi 95 täiendatakse lõikega 2^2 järgmises sõnastuses:
"(2^2) Käesoleva paragrahvi lõigetes 1 ja 2 sätestatud juhtudel teavitab Finantsinspektsioon selliste lepinguriikide finantsjärelevalve asutusi, kus kindlustusandja on asutanud filiaali või tegeleb piiriülese kindlustustegevusega. Finantsinspektsioon määrab kindlaks varad, mille suhtes sellist meedet kohaldatakse.";

70) paragrahvi 95 lõikes 4 asendatakse tekstiosa ”lõikes 2 või 3” tekstiosaga ”lõikes 1, 2 või 3”;

71) paragrahvi 96 täiendatakse lõikega 3^1 järgmises sõnastuses:
”(3^1) Kindlustusandja vaatab korrapäraselt üle juhtimissüsteemi, sealhulgas hindab juhatuse ja nõukogu koosseisu piisavust, tegutsemise tõhusust ning töökorralduse toimimist. Selline hindamine arvestab kindlustusandja tegevuse olemust, ulatust ja keerukust.”;

72) paragrahvi 96 lõige 5 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
”(5) Kindlustusandja määrab iga võtmefunktsiooni täitmise eest eraldi vastutava isiku (edaspidi *vastutav isik*), kui käesoleva paragrahvi lõikes 5^1 ei ole sätestatud teisiti. Kindlustusandja tagab huvide konflikti vältimise eesmärgil, et võtmefunktsioonid täidetakse üksteisest sõltumatult.”;

73) paragrahvi 96 täiendatakse lõikega 5^1 järgmises sõnastuses:
”(5^1) Väikese ja mittekeeruka kindlustusandja ning kindlustusandja, kellel on õigus rakendada proportsionaalsuse meedet, vastutav isik võib vastutada mitme võtmefunktsiooni täitmise eest, välja arvatud siseauditi funktsiooni eest, või täita teisi olulise tähtsusega funktsioone või olla kindlustusandja juht, kui on täidetud järgmised tingimused:
1) kindlustusandja maandab võimalikud huvide konflikti olukorrad;
2) eri funktsioonide või funktsiooni täitmine ja kindlustusandja juhtimine ei kahjusta tema võimet täita oma kohustusi.”;

74) paragrahvi 97 lõige 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
”(2) Riskijuhtimissüsteemi alla kuuluvad vähemalt komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2015/35 artiklites 260, 261 ja 263–265 sätestatud tegevusvaldkonnad ning tegevused, sealhulgas järgmised tegevused:
1) kindlustusriski hindamine ja tehniliste eraldiste moodustamine;
2) varade ja kohustiste hindamine;
3) investeerimine;
4) likviidsus- ja kontsentratsiooniriski juhtimine;
5) operatsiooniriski juhtimine, sealhulgas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2019/881, mis käsitleb ENISAt (Euroopa Liidu Küberturvalisuse Amet) ning info- ja kommunikatsioonitehnoloogia küberturvalisuse sertifitseerimist ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) nr 526/2013 (küberturvalisuse määrus) (ELT L 151, 07.06.2019, lk 15–69), artikli 2 punktis 1 määratletud küberturvalisuse tagamine;
6) edasikindlustuse ja muude riskimaandamismeetmete rakendamine.”;

75) paragrahvi 97 lõiked 4–6 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
”(4) Kui kindlustusandja rakendab käesoleva seaduse §-s 46 sätestatud kattuvuse kohandamist või §-s 47 sätestatud volatiilsuse kohandamist, kehtestab ta likviidsusplaani riskijuhtimissüsteemi osana selliste rahavoogude prognoosimiseks, mille suhtes ta sellist kohandamist rakendab. Kui kindlustusandja rakendab volatiilsuse kohandamist, arvestab ta likviidsusplaanis selle rakendamisega ja hindab võimalikke likviidsuspiirangute tekkimise ohte, mis ei ole kooskõlas selle rakendamisega.
(5) Kui kindlustusandja rakendab kattuvuse kohandamist, peab ta regulaarselt hindama tehniliste eraldiste ja nõuetekohaste omavahendite tundlikkust kattuvuse kohandamisel, muu hulgas alushinnavahe arvutamise eelduste suhtes.
(6) Kui kindlustusandja rakendab volatiilsuse kohandamist, peab ta regulaarselt hindama tehniliste eraldiste ja nõuetekohaste omavahendite tundlikkust majandustingimuste muutuste suhtes, mis võivad mõjutada riskiga korrigeeritud hinnavahet.”;

76) seadust täiendatakse §-dega 97^1 ja 97^2 järgmises sõnastuses:

"**§ 97^1. Kestlikkusriski juhtimine**

(1) Kestlikkustegur on keskkonnaalane, sotsiaalne, töötajatega seotud, inimõiguste austamisega seotud ning korruptsiooni- ja altkäemaksuvastase võitlusega seotud asjaolu. Kestlikkusrisk on kestlikkusteguriga seotud sündmuse või olukorra asetleidmise oht, mis avaldab või võib avaldada negatiivset mõju investeeringu või kohustise väärtusele.

(2) Kindlustusandja hindab kestlikkusriski ning kehtestab strateegiad, sise-eeskirjad, protseduurid ja süsteemid riskijuhtimissüsteemi osana kestlikkusriski kindlaksmääramiseks, hindamiseks, juhtimiseks ja jälgimiseks lühiajalises, keskpikas ja pikaajalises vaates.

(3) Kindlustusandja koostab kava, mis sisaldab mõõdetavaid eesmärke ning menetlusi kestlikkusteguritest tingitud finantsriskide jälgimiseks ja juhtimiseks lühiajalises, keskpikas ja pikaajalises vaates (edaspidi *kestlikkusriski kava*), ning jälgib selle kava rakendamist.

(4) Kestlikkusriski kava sisaldab muu hulgas selliseid finantsriske, mis on tingitud Euroopa Liidu ja riigisiseste seadusandlike eesmärkide ning õigusaktide rakendamisest ja üleminekusuundumustest kestlikkustegurite kontekstis, eelkõige kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2021/1119, millega kehtestatakse kliimaneutraalsuse saavutamise raamistik ning muudetakse määruseid (EÜ) nr 401/2009 ja (EL) 2018/199 (Euroopa kliimamäärus) (ELT L 243, 09.07.2021, lk 1–17).

(5) Kindlustusandja tagab kestlikkusriski kavas sisalduvate kestlikkusriskide juhtimise eesmärkide, menetluste ja tegevuste kooskõla kindlustusandja äritegevusega seotud kestlikkusriskide olemuse, ulatuse ja keerukusega.

(6) Kindlustusandja arvestab kestlikkusriski kavas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2021/1119 artikli 3 lõikes 1 nimetatud kliimamuutusi käsitleva Euroopa teadusnõukogu viimaste aruannete ja meetmetega, eelkõige selliste aruannete ja meetmetega, mis on seotud kliimaeesmärkide saavutamisega.

(7) Kui kindlustusandja peab raamatupidamise seaduse §-de 24 ja 31 kohaselt koostama ja avalikustama kestlikkusaruande, peab tema kestlikkusriski kava olema kooskõlas kliimamuutuste leevendamise üleminekukavaga ning tema ärimudeli ja strateegiaga seotud meetmed neis kahes kavas peavad olema kooskõlas.

(8) Kui see on asjakohane, peavad kindlustusandja avalikkusele avaldatud eesmärgid, kohustused ja strateegilised otsused olema kooskõlas kestlikkusriski kavas sisalduvate meetodite ja eeldustega.

(9) Käesolevas paragrahvis sätestatut ei kohaldata kindlustusandja suhtes, kui:

1) ta kuulub kindlustusgrupi järelevalve alla käesoleva seaduse § 239 lõike 1 punkti 1 või 2 alusel;

2) kindlustusgrupi juhtiv ettevõtja koostab kestlikkusriski kava kindlustusgrupi tasandil.

(10) Kindlustusandja ja kindlustusgrupi juhtiv ettevõtja avalikustavad kestlikkusriski kavades sisalduvad mõõdetavad eesmärgid kord aastas.

§ 97^2. Likviidsusriski juhtimine

(1) Kindlustusandja säilitab piisava likviidsuse käesoleva seaduse § 97 lõikes 2 sätestatud likviidsusriski juhtimise osana, et täita finantskohustusi tähtajaks kindlustusvõtjate ja muude osapoolte ees, sealhulgas pingelistes olukordades.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatu tagamiseks koostab kindlustusandja likviidsusriski juhtimise plaani ja esitab selle Finantsinspektsioonile. Plaan sisaldab likviidsusanalüüsi lühiajalises vaates ning selles on esitatud vara ja kohustistega seotud sissetulevate ja väljaminevate rahavoogude prognoos. Kindlustusandja tagab plaani ajakohasuse.

(3) Finantsinspektsioon võib kindlustusandjalt nõuda käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatud likviidsusanalüüsi keskpikas ja pikaajalises vaates.

(4) Kindlustusandja töötab välja likviidsusriski näitajad võimaliku likviidsusstressi tuvastamiseks, jälgimiseks ja käsitlemiseks ning ajakohastab neid näitajaid.

(5) Likviidsusriski juhtimise plaani ei pea koostama ja Finantsinspektsioonile esitama väike ja mittekeerukas kindlustusandja ning kindlustusandja, kellel on õigus rakendada proportsionaalsuse meedet.
(6) Käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatud likviidsusriski juhtimise plaani ei pea koostama käesoleva seaduse § 239 lõike 1 punktide 1 ja 2 alusel kindlustusgrupi järelevalve alla kuuluv tütarettevõtjast kindlustusandja, kui § 247^1 lõikes 1 sätestatud kindlustusgrupi likviidsusriski juhtimise plaan käsitleb selle kindlustusandja likviidsusriski juhtimist ja likviidsusvajadust.
(7) Käesoleva paragrahvi lõikes 6 sätestatud juhul esitab kindlustusandja Finantsinspektsioonile kindlustusgrupi likviidsusriski juhtimise plaani need osad, mis käsitlevad kogu kindlustusgrupi ja selle kindlustusandja enda likviidsusriski juhtimist ja likviidsusvajadust.
(8) Erinevalt käesoleva paragrahvi lõikes 6 sätestatust võib Finantsinspektsioon nõuda tütarettevõtjast kindlustusandjalt individuaalse likviidsusriski juhtimise plaani koostamist, ajakohastamist ja Finantsinspektsioonile esitamist, kui Finantsinspektsioon tuvastab likviidsusriskist tingitud konkreetse haavatavuse või kui kindlustusgrupi likviidsusriski juhtimise plaan ei sisalda teavet, mida Finantsinspektsioon nõuab teistelt kindlustusandjatelt likviidsuspositsiooni jälgimiseks.
(9) Kindlustusandja võib koostada käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatud likviidsusriski juhtimise plaani ja käesoleva seaduse § 97 lõikes 4 sätestatud likviidsusplaani kohta ühe dokumendi.”;

77) paragrahvi 100 lõiget 1 täiendatakse punktidega 4–7 järgmises sõnastuses:
”4) makromajandusliku olukorra arvessevõtmist ja analüüsi;
5) võimalikku makromajanduslikku ja finantsturgude arengut;
6) oma üldist võimet täita finantskohustusi kindlustusvõtjate ja teiste osapoolte ees, sealhulgas pingelistes olukordades;
7) kas teda mõjutavad kliimamuutustega seotud riskid oluliselt, ning esitab hinnangu olulisuse kohta.”;

78) paragrahvi 100 täiendatakse lõikega 1^1 järgmises sõnastuses:
”(1^1) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 4 nimetatud analüüs peab vastama kindlustusandja riskide laadile ning tegevuse ulatusele ja keerukusele.”;

79) paragrahvi 100 lõike 2 esimest lauset täiendatakse pärast sõnu ”lühi- ja pikaajalisi riske” tekstiosaga ”, sealhulgas kliimamuutustega seotud riske”;

80) paragrahvi 100 lõige 3 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
”(3) Kui kindlustusandja rakendab käesoleva seaduse §-s 46 sätestatud kattuvuse kohandamist, §-s 47 sätestatud volatiilsuse kohandamist, §-s 267 sätestatud üleminekuaja kohanduse või mahaarvamise üleminekumeedet, §-s 267^2 sätestatud järkjärgulise kohaldamise mehhanismi või § 271 lõikes 11 sätestatud intressiriski kapitalinõude järkjärgulist arvutamist, peab ta käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 2 sätestatud kapitalinõuetele vastavuse hindamise tegema ka viisil, et ta ei võta neid kohandamisi, meetmeid ja mehhanisme arvesse.”;

81) paragrahvi 100 täiendatakse lõigetega 3^1 ja 3^2 järgmises sõnastuses:
”(3^1) Käesoleva paragrahvi lõikes 3 sätestatut ei kohaldata käesoleva seaduse §-s 267^2 sätestatud järkjärgulise kohaldamise mehhanismi rakendamise korral sellise valuuta suhtes, mille puhul on täidetud vähemalt üks järgmistest tingimustest:
1) kindlustuslepingutest tulenevate kohustustega seotud tulevaste rahavoogude osakaal selles valuutas ei ole suurem kui viis protsenti kindlustusandja kõigist kindlustuslepingutest tulenevate kohustustega seotud tulevastest rahavoogudest;
2) kindlustuslepingutest tulenevate kohustustega seotud tulevaste rahavoogude osakaal selles valuutas, mille tähtaegade korral riskivaba intressikõverat ekstrapoleeritakse, ei ole suurem kui kümme protsenti kindlustusandja kõigist kindlustuslepingutest tulenevate kohustustega seotud tulevastest rahavoogudest.

(3^2) Kui kindlustusandja rakendab volatiilsuse kohandamist, hindab ta lisaks käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatule seda, kui oluliselt erineb tema riskiprofiil sellise kohandamise aluseks olevatest eeldustest.";

82) paragrahvi 100 lõige 4 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
"(4) Kindlustusandja hindab oma riske ja maksevõimet kord aastas ning viivitamata pärast olulisi muutusi riskiprofiilis, kui käesoleva paragrahvi lõikes 4^1 või käesoleva seaduse § 100^2 lõikes 3 ei ole sätestatud teisiti.";

83) paragrahvi 100 täiendatakse lõigetega 4^1 ja 4^2 järgmises sõnastuses:
"(4^1) Väike ja mittekeerukas kindlustusandja, kindlustusandja, kellel on õigus rakendada proportsionaalsuse meedet, ning kaptiivkindlustusandja ja kaptiivedasikindlustusandja, kes vastab käesoleva seaduse § 42^1 lõike 9 punktide 1 ja 2 tingimustele, võib oma riske ja maksevõimet hinnata iga kahe aasta järel ning hindab viivitamata pärast olulisi muutusi riskiprofiilis. Käesolevas lõikes sätestatu ei vabasta kindlustusandjat, kaptiivkindlustusandjat ega kaptiivedasikindlustusandjat riskide pidevast tuvastamisest, mõõtmisest, jälgimisest, juhtimisest ja nende kohta teatamisest.
(4^2) Erinevalt käesoleva paragrahvi lõikes 4^1 sätestatust võib Finantsinspektsioon nõuda kindlustusandja oma riskide ja maksevõime sagedasemat hindamist kindlustusandja, kaptiivkindlustusandja ja kaptiivedasikindlustusandja konkreetseid asjaolusid arvesse võttes.";

84) paragrahvi 100 täiendatakse lõigetega 7 ja 8 järgmises sõnastuses:
"(7) Finantsinspektsioon teavitab Eesti Panka käesoleva paragrahvi lõike 1 punktides 4 ja 5 ning käesoleva seaduse §-s 100^1 sätestatud hindamise tulemustest ja teeb temaga koostööd tulemuste analüüsimisel, et teha vajaduse korral kindlaks makromajanduskeskkonnast tingitud riskid kindlustusandja tegevuste tõttu, mis võivad mõjutada makromajanduslikku ja finantsturgude arengut.
(8) Finantsinspektsioon edastab kindlustusandjale makromajanduskeskkonnast tingitud riskide ja hindamise seisukohast olulised sisendparameetrid.";

85) seadust täiendatakse §-dega 100^1 ja 100^2 järgmises sõnastuses:
"**§ 100^1. Makromajandustegurite hindamine**
(1) Finantsinspektsioon võib kindlustusandjalt põhjendatult nõuda, et kindlustusandja võtaks arvesse ja analüüsiks lisaks käesoleva seaduse § 100 lõikes 1 sätestatule järgmisi riske ja tegevusi:
1) makromajanduskeskkonnast tingitud riskid, mille realiseerumine võib mõjutada kindlustusandja konkreetset riskiprofiili, kinnitatud riskitaluvuspiire, äristrateegiat, kindlustustegevust või investeerimisotsuseid ja üldist maksevõimet;
2) kindlustusandja tegevused, mis võivad mõjutada makromajanduslikku ja finantsturgude arengut, ning tegevused, mis võivad olla süsteemse riski põhjuseks.
(2) Käesoleva seaduse § 100 lõike 1 punktis 5 ja käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 2 nimetatud makromajandusliku ja finantsturgude arengu hindamisel võtab kindlustusandja arvesse vähemalt järgmisi näitajaid:
1) intressimäärade ja -marginaali tase;
2) finantsturgude indeksite tase;
3) inflatsioon;
4) enda seotus teiste finantsturu osalistega;
5) kliimamuutused, pandeemiad ning muud ulatuslikud sündmused ja katastroofid, mis võivad teda mõjutada.
(3) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 1 nimetatud makromajanduskeskkonnast tingitud riskide hindamisel võtab kindlustusandja arvesse vähemalt usutavaid ebasoodsaid tulevikustsenaariume ja selliseid riske, mis on seotud krediiditsüklite, majanduslanguste, investeerimise massikäitumise või ülemäärase riskide kontsentratsiooniga sektoris.

(4) Käesolevas paragrahvis sätestatut ei kohaldata väikese ja mittekeeruka kindlustusandja ning kindlustusandja suhtes, kellel on õigus rakendada proportsionaalsuse meedet.
(5) Kui Finantsinspektsioon hindab, kas nõuda kindlustusandjalt käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatut, võtab ta arvesse, kas kindlustusgrupi järelevalve alla kuuluva kindlustusandja puhul on lepinguriigi kindlustusgrupi juhtiv ettevõtja teinud lõikes 1 sätestatud hindamise kindlustusgrupi tasandil ja võtnud arvesse tütarettevõtjast kindlustusandja eripära.

§ 100[2]. Kliimamuutuste stsenaariumid

(1) Kui käesoleva seaduse § 100 lõike 1 punktis 7 sätestatud hindamisel selgub, et kliimamuutustega seotud riskid mõjutavad kindlustusandjat oluliselt, koostab kindlustusandja vähemalt järgmised stsenaariumid:
1) kliimamuutuste pikaajaline stsenaarium, mille korral jääb üleilmne temperatuuritõus alla kahe kraadi võrreldes tööstusrevolutsioonieelse tasemega;
2) kliimamuutuste pikaajaline stsenaarium, mille korral on üleilmne temperatuuritõus oluliselt üle kahe kraadi võrreldes tööstusrevolutsioonieelse tasemega.
(2) Kindlustusandja vaatab käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud stsenaariumid läbi vähemalt iga kolme aasta järel ja vajaduse korral ajakohastab neid. Kindlustusandja võtab läbivaatamisel arvesse eelmistes kliimamuutuste stsenaariumites kasutatud vahendite ja põhimõtete toimimist, et parandada stsenaariumite tulemuslikkust.
(3) Käesoleva seaduse § 100 lõikes 1 sätestatud omariskide ja maksevõime hindamise käigus analüüsib kindlustusandja regulaarselt, kuid vähemalt iga kolme aasta järel käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud kliimamuutuste pikaajaliste stsenaariumite mõju kindlustusandja äritegevusele. Analüüsi sagedus peab vastama kliimamuutustega seotud riskide laadile, ulatusele ja keerukusele.
(4) Käesolevas paragrahvis sätestatut ei kohaldata väikese ja mittekeeruka kindlustusandja suhtes.”;

86) seadust täiendatakse §-ga 103[3] järgmises sõnastuses:

”**§ 103[3]. Huvide konflikti maandamine õigusabikulude kindlustuses**

(1) Õigusabikulude kindlustuse turustamisel rakendab kindlustusandja vähemalt ühte käesoleva paragrahvi lõigetes 2–4 sätestatud meedet õigusabikulude nõuete haldamiseks ja huvide konflikti maandamiseks.
(2) Kindlustusandja tagab, et töötaja, kes tegeleb õigusabikulude nõuete või nendega seotud õigusnõustamisega, ei tegele samal ajal järgmise samasuguse tegevusega:
1) tegevus teise kindlustusandja juures, kellel on selle kindlustusandjaga rahalised, ärilised või haldussidemed ja kes turustab ühte või mitut muud kahjukindlustuse liiki;
2) kindlustusandja enda muud liiki kindlustustegevus.
(3) Kindlustusandja tagab, et kui õigusabikulude nõuete haldamine antakse käesoleva seaduse § 104 kohaselt edasi teisele juriidilisele isikule ja see isik on lisaks seotud teise kahjukindlustusandjaga, ei tegele selles juriidilises isikus nõuete haldamise või sellega seotud õigusnõustamisega tegelev töötaja samal ajal sama või olemuselt samasuguse tegevusega nimetatud teise kahjukindlustusandja juures.
(4) Kindlustusandja võimaldab kindlustatud isikul pöörduda enda esindamiseks ja oma huvide kaitseks valitud advokaadi või muu kvalifitseeritud isiku poole kohe, kui kindlustusandja on teavitanud kindlustusvõtjat võlaõigusseaduse § 530 lõike 1 kohaselt sellest, et ta täidab lepingust tuleneva kohustuse.
(5) Käesolevas paragrahvis sätestatut ei kohaldata võlaõigusseaduse §-s 531[1] sätestatud kindlustuse korral.”;

87) paragrahvi 104 täiendatakse lõikega 9 järgmises sõnastuses:
”(9) Kindlustusandja teavitab Finantsinspektsiooni tegevuse edasiandmise lõpetamisest.”;

88) paragrahvi 105 lõike 1 teist lauset täiendatakse pärast sõna ”vormis” sõnadega ”ja kindlustusandja selleks volitatud juhatuse või nõukogu kinnitatud”;

89) paragrahvi 105 lõiget 2 täiendatakse punktiga 2^2 järgmises sõnastuses:
”2^2) meetmed õigusabikulude kindlustuse nõuete haldamiseks ja huvide konflikti maandamiseks vastavalt käesoleva seaduse §-le 103^3;”;

90) paragrahvi 105 lõiget 2 täiendatakse punktidega 7^1 ja 7^2 järgmises sõnastuses:
”7^1) kindlustusandja juhatuses ja nõukogus mitmekesisuse edendamise kord, mis sisaldab muu hulgas soolise tasakaaluga seotud individuaalseid kvantitatiivseid eesmärke;
7^2) juhtide, vastutavate isikute ja võtmefunktsioonide täitjate sobivuse hindamise kord;”;

91) paragrahvi 105 lõikes 4 asendatakse sõnad ”määrama sellise kohandamise rakendamise kriteeriumid” sõnadega ”arvestama volatiilsuse kohandamise rakendamisega”;

92) paragrahvi 105 täiendatakse lõikega 6 järgmises sõnastuses:
”(6) Erinevalt käesoleva paragrahvi lõikes 5 sätestatust võib väike ja mittekeerukas kindlustusandja ning kindlustusandja, kellel on õigus rakendada proportsionaalsuse meedet, hinnata riskijuhtimise, sisekontrolli, siseauditi ja kindlustustegevusega seotud tegevuse edasiandmise kordade ja tasustamise põhimõtete asjakohasust harvemini kui kord aastas, kuid ta peab seda tegema vähemalt iga viie aasta järel. Finantsinspektsioon võib nõuda sise-eeskirjade sagedasemat hindamist, kui see on kindlustusandjaga seotud asjaolusid arvesse võttes põhjendatud.”;

93) paragrahvi 106 lõiget 1 täiendatakse teise lausega järgmises sõnastuses:
”Juhtidel peavad ühiselt olema piisavad teadmised, oskused ja kogemused kindlustusandja juhtimiseks ning igaühel oma ülesannete täitmiseks.”;

94) paragrahvi 106 täiendatakse lõikega 1^1 järgmises sõnastuses:
”(1^1) Kindlustusandja juhatuses on vähemalt kaks liiget.”;

95) paragrahvi 106 lõike 2 punktis 1 asendatakse sõnad ”või väärtpaberituru kutselise osalise” tekstiosaga ”, väärtpaberituru kutselise osalise või muu finantsjärelevalve alla kuuluva ettevõtja”;

96) paragrahvi 106 lõike 2 punkt 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
”2) kellele on mõistetud karistus esimese astme kuriteo eest ja kelle vastav süüdimõistev kohtuotsus on jõustunud kindlustusandja juhiks saamise või vastutavaks isikuks määramise aastale eelnenud kümne aasta jooksul;”;

97) paragrahvi 106 lõiget 2 täiendatakse punktiga 2^1 järgmises sõnastuses:
”2^1) kellele on mõistetud karistus rahapesu või terrorismi rahastamisega seotud kuriteo eest ja kelle vastav süüdimõistev kohtuotsus on jõustunud kindlustusandja juhiks saamise või vastutavaks isikuks määramise aastale eelnenud kümne aasta jooksul;”;

98) paragrahvi 106 lõike 2 punkt 3 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
”3) kellele on mõistetud karistus majandusalase, ametialase, varavastase, inimsusvastase, rahvusvahelise julgeoleku vastase või avaliku usalduse vastase süüteo eest ja kelle vastav süüdimõistev kohtuotsus on jõustunud kindlustusandja juhiks saamise või vastutavaks isikuks määramise aastale eelnenud kümne aasta jooksul või kelle suhtes on kohaldatud rahvusvahelist sanktsiooni;”;

99) paragrahvi 107 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
”(1) Kindlustusandja juhi valimise ja vastutava isiku määramise korral peab valitav või määratav isik esitama kindlustusandjale järgmised andmed ja dokumendid:
1) kirjalik nõusolek;
2) ees- ja perekonnanimi, kodakondsus, isikukood või selle puudumise korral sünniaeg, elukoht, haridustee kirjeldus, töö- ja ametikohtade täielik loetelu ning juhatuse liikme puhul

tema vastutusvaldkonna kirjeldus, samuti tema mainet ja usaldusväärsust ning käesoleva seaduse nõuetele vastavust kinnitavad dokumendid;
3) andmed äriühingute kohta, milles juhi osalus on suurem kui 20 protsenti või mis on tema kontrollitavad, kusjuures nimetatud andmed peavad sisaldama äriühingu aktsia- või osakapitali suurust, tegevusalade loetelu ning juhi osaluse suurust või kontrollimise asjaolusid;
4) asjakohasel juhul käesoleva seaduse § 106 lõikes 3 või 4 sätestatud dokument;
5) kinnitus selle kohta, et tema puhul puuduvad käesolevas seaduses sätestatud asjaolud, mis välistavad õiguse olla kindlustusandja juht ja vastutav isik.";

100) paragrahvi 107 lõige 4 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
"(4) Kindlustusandja teavitab Finantsinspektsiooni kindlustusandja juhi valimise või vastutava isiku määramise kavatsusest ja selle põhjustest, esitades Finantsinspektsioonile käesoleva paragrahvi lõikes 1 loetletud andmed ja dokumendid hiljemalt kümme päeva enne sellise otsuse tegemist. Kindlustusandja teavitab Finantsinspektsiooni kavatsusest pikendada kindlustusandja juhi või vastutava isiku ametiaega hiljemalt kümme päeva enne sellise otsuse tegemist ning esitab Finantsinspektsioonile käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 5 nimetatud kinnituse.";

101) paragrahvi 107 täiendatakse lõigetega 4^2 ja 4^3 järgmises sõnastuses:
"(4^2) Käesolevas paragrahvis sätestatud andmed esitatakse Finantsinspektsiooni nõutud vormil.
(4^3) Kui kindlustusandjal esineb käesoleva paragrahvi lõike 4 teises lauses sätestatud juhul kahtlus isiku sobivuses, esitab ta Finantsinspektsioonile kõik lõikes 1 loetletud andmed ja dokumendid.";

102) paragrahvi 112 lõige 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
"(2) Kindlustusvaldusettevõtja ja segafinantsvaldusettevõtja juhtide suhtes ning asjakohasel juhul sellise isiku suhtes, kes vastutab olulise tähtsusega funktsioonide ja tegevuste eest, kohaldatakse käesoleva seaduse §-des 106–109 kindlustusandja juhtide kohta sätestatut.";

103) paragrahvi 119 lõikes 5 asendatakse sõnad "või omandaja üle teostab järelevalvet kolmanda riigi finantsjärelevalve asutus" tekstiosaga ", omandaja asub kolmandas riigis või talle kohalduvad kolmanda riigi õigusaktid";

104) paragrahvi 123 lõikes 1 asendatakse tekstiosa "aruande komisjoni delegeeritud määruse (EL) nr 2015/35 artiklites 290–298" tekstiosaga "aruande käesolevas peatükis ja komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2015/35 artiklites 290–298a";

105) paragrahvi 123 lõige 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
"(2) Kindlustusandja koostab ja esitab Finantsinspektsioonile regulaarse järelevalvelise aruande osad käesolevas peatükis ja komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2015/35 artiklites 304–313 sätestatust lähtudes.";

106) paragrahvi 123 lõikes 3 asendatakse tekstiosa "aruande komisjoni delegeeritud määruse (EL) nr 2015/35 artiklites 359–364" tekstiosaga "aruande käesolevas peatükis ja komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2015/35 artiklites 359–363";

107) paragrahvi 123 lõige 4 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
"(4) Kindlustusgrupi juhtiv ettevõtja koostab ja esitab kindlustusgrupi järelevalve teostajale kindlustusgrupi regulaarsed järelevalvelised aruanded käesolevas peatükis ja komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2015/35 artiklites 372–374 sätestatust lähtudes.";

108) paragrahvi 123 lõiked 11 ja 12 tunnistatakse kehtetuks;

109) seadust täiendatakse §-ga 123[1] järgmises sõnastuses:
”**§ 123[1]. Aruannete esitamise ja avalikustamise sagedus ning tähtajad**
(1) Kindlustusandja esitab Finantsinspektsioonile regulaarse järelevalvelise aruande iga kolme aasta järel 18 nädala jooksul pärast majandusaasta lõppu. Finantsinspektsioon võib nõuda aruande sagedasemat esitamist, välja arvatud väikeselt ja mittekeerukalt kindlustusandjalt ning kindlustusandjalt, kellel on õigus kasutada proportsionaalsuse meedet.
(2) Väike ja mittekeerukas kindlustusandja võib Finantsinspektsiooni nõusolekul esitada regulaarse järelevalvelise aruande kuni iga viie aasta järel.
(3) Kindlustusandja esitab Finantsinspektsioonile kord aastas või harvemini esitatavad kvantitatiivsed aastaaruanded 16 nädala jooksul pärast majandusaasta lõppu ja kvantitatiivsed kvartaliaruanded viie nädala jooksul pärast kvartali lõppu.
(4) Kindlustusgrupi juhtiv ettevõtja esitab kindlustusgrupi järelevalve teostajale kord aastas või harvemini esitatava kindlustusgrupi regulaarse järelevalvelise aruande 24 nädala jooksul pärast majandusaasta lõppu.
(5) Kindlustusgrupi juhtiv ettevõtja esitab kindlustusgrupi järelevalve teostajale väikese ja mittekeeruka kindlustusgrupi kohta kindlustusgrupi regulaarse järelevalvelise aruande iga kolme aasta järel või kindlustusgrupi järelevalve teostaja nõusolekul kuni iga viie aasta järel.
(6) Kindlustusandja avalikustab solventsuse ja finantsseisundi aruande kord aastas ning esitab selle Finantsinspektsioonile 18 nädala jooksul pärast majandusaasta lõppu. Kindlustusandja avalikustab käesoleva seaduse § 124[1] lõikes 1 nimetatud aruande osad koos.
(7) Kindlustusgrupi juhtiv ettevõtja avalikustab kindlustusgrupi solventsuse ja finantsseisundi aruande 24 nädala jooksul pärast majandusaasta lõppu.
(8) Kindlustusgrupi juhtiv ettevõtja esitab kindlustusgrupi järelevalve teostajale käesoleva seaduse § 242 lõikes 1[1] nimetatud teabe kord aastas 22 nädala jooksul pärast majandusaasta lõppu ja kord kvartalis esitatava teabe 11 nädala jooksul pärast kvartali lõppu.
(9) Kindlustusandja esitab Finantsinspektsioonile oma riskide ja maksevõime hindamise aruande kahe nädala jooksul selle kinnitamisest arvates.”;

110) paragrahvi 124 pealkiri muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
”**§ 124. Kvantitatiivse regulaarse järelevalvelise aruande esitamise erisused**”;

111) paragrahvi 124 lõike 1 esimeses lauses ja lõike 2 sissejuhatavas lauseosas asendatakse sõnad ”regulaarse järelevalvelise aruande” sõnadega ”kvantitatiivse järelevalvelise aruande”;

112) paragrahvi 124 lõike 2 punktis 1 ja lõike 5 sissejuhatavas lauseosas asendatakse sõnad ”tegevuse olemus” sõnadega ”tegevusega seotud riskide olemus” vastavas käändes;

113) paragrahvi 124 lõikes 3 asendatakse sõnad ”väiksemaid ettevõtjaid” sõnadega ”väikeseid ja mittekeerukaid kindlustusandjaid”;

114) paragrahvi 124 täiendatakse lõikega 5[1] järgmises sõnastuses:
”(5[1]) Väikese ja mittekeeruka kindlustusandja tegevusega seotud riskide olemuse, ulatuse ja keerukuse hindamisel võtab Finantsinspektsioon kindlustusandja kohta arvesse käesoleva paragrahvi lõike 5 punktides 3, 4, 6 ja 7 sätestatud asjaolud.”;

115) paragrahvi 124 lõikes 7 asendatakse tekstiosa ”kindlustusgrupi tegevuse olemusest, ulatusest ja keerukusest” tekstiosaga ”kindlustusgrupi tegevusega seotud riskide olemusest, ulatusest ja keerukusest ning finantsstabiilsuse eesmärkidest”;

116) paragrahvi 124 täiendatakse lõikega 8 järgmises sõnastuses:
”(8) Kaptiivkindlustusandja ja kaptiivedasikindlustusandja, kes vastavad käesoleva seaduse § 42[1] lõike 9 punktide 1 ja 2 tingimustele, ei ole kohustatud esitama Finantsinspektsioonile kirjepõhist aruannet, kui aruandlusperiood on lühem kui aasta.”;

117) seadust täiendatakse §-ga 124[1] järgmises sõnastuses:

”**§ 124[1]. Kindlustusandja solventsuse ja finantsseisundi aruande sisu**

(1) Kindlustusandja solventsuse ja finantsseisundi aruanne koosneb järgmistest eraldi osadest:

1) aruanne kindlustusvõtjatele ja soodustatud isikutele;

2) aruanne kindlustusturu asjatundjatele.

(2) Kindlustusandja esitab käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 1 nimetatud aruandes järgmise teabe:

1) kindlustusandja äritegevuse ja selle tulemuste lühikirjeldus;

2) kindlustusandja kapitalijuhtimise ja riskiprofiili lühikirjeldus, sealhulgas teave kestlikkusriskide kohta;

3) teave selle kohta, kas kindlustusandja avalikustab oma üleminekukava kliimamuutuste leevendamiseks.

(3) Kindlustusandja esitab käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 2 nimetatud aruandes järgmise teabe:

1) kindlustusandja äritegevuse ja selle tegevuse tulemuste kirjeldus;

2) juhtimissüsteemi kirjeldus;

3) eraldi kirjeldus alustest ja meetoditest, mida kasutatakse vara, tehniliste eraldiste ja muude kohustiste hindamiseks;

4) kindlustusandja kapitalijuhtimise ja riskiprofiili kirjeldus vastavalt käesoleva paragrahvi lõikele 4;

5) viide sellele, kas käesoleva seaduse § 100 lõike 1 punkti 7 alusel hinnatud kliimamuutustega seotud riskid mõjutavad kindlustusandjat oluliselt, ja asjakohasel juhul teave selle kohta, kas kindlustusandja on selle tõttu võtnud kasutusele meetmeid;

6) teave selle kohta, kas kindlustusandja avalikustab oma üleminekukava kliimamuutuste leevendamiseks;

7) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/138/EÜ artikli 44 lõike 2c punkti d alusel kehtestatud elemendid;

8) asjakohasel juhul teave selle kohta, et kindlustusandja kasutab käesoleva seaduse §-s 267[2] sätestatud järkjärgulise kohaldamise mehhanismi, ja analüüs kvantifitseeritud mõju kohta, mida mehhanismi rakendamata jätmine võib kindlustusandja finantsseisundile avaldada;

9) käesoleva seaduse § 271 lõikes 11 sätestatu kohaldamise korral asjaolu, et kindlustusandja rakendab intressimäära kapitalinõude muudatusi järkjärguliselt, ja analüüs kvantifitseeritud mõju kohta, mida muudatuste selliselt rakendamata jätmine võib kindlustusandja finantsseisundile avaldada;

10) asjakohasel juhul teave selle kohta, et kindlustusandja kasutab käesoleva seaduse §-s 267 sätestatud üleminekuaja kohandust või üleminekuaja mahaarvamist, analüüs kvantifitseeritud mõju kohta, mida sellise meetme rakendamata jätmine võib kindlustusandja finantsseisundile avaldada, ja selle meetme rakendamise põhjused, kui kindlustusandja täidaks solventsuskapitalinõuet ka meedet rakendamata, ning hinnang üleminekumeetmest sõltuvuse kohta ja asjakohasel juhul sõltuvuse vähendamiseks või kõrvaldamiseks kasutusele võetud või kavandatud meetmete kirjeldus;

11) käesoleva lõike punktides 8–10 sätestatud meetmete rakendamata jätmise korral finantsseisundile avalduv mõju kokku.

(4) Kindlustusandja kapitalijuhtimise ja riskiprofiili kirjeldus sisaldab muu hulgas järgmist teavet:

1) omavahendite struktuur, suurus ja kvaliteet, sealhulgas eelmise aruandeperioodiga võrreldes toimunud oluliste muutuste analüüs ning selgitus finantsaruannetes nende näitajate väärtuste olulise erinevuse kohta, samuti kapitali ülekantavuse lühikirjeldus;

2) solventsuskapitalinõude ja miinimumkapitalinõude suurus;

3) teave riskitundlikkuse kohta, kui kindlustusandja on Euroopa Liidu finantssüsteemide stabiilsuse seisukohast oluline;

4) solventsuskapitalinõude arvutamisel kasutatud standardvalemi aluseks olevate eelduste ja sisemudeli eelduste peamiste erinevuste piisav ja põhjalik võrdlus;
5) miinimumkapitalinõudele mittevastavuse või solventsuskapitalinõudele mittevastavuse suurus olulise mittevastavuse korral aruandeperioodil, mittevastavuse põhjuste ja tagajärgede selgitus ning võetud parandusmeetmed sõltumata mittevastavuse kõrvaldamisest.
(5) Käesoleva paragrahvi lõike 3 punktis 3 ning lõike 4 punktides 1 ja 2 sätestatud teave sisaldab muu hulgas järgmist teavet:
1) käesoleva seaduse §-s 47 sätestatud kattuvuse kohandamise rakendamise korral kirjeldus selle rakendamise kohta ning teave määratud kohustuste ja vara kohta, mille suhtes kattuvuse kohandamist rakendatakse, sealhulgas kohandamise nullini vähendamise mõju kindlustusandja finantsseisundile;
2) teave selle kohta, kas kindlustusandja rakendab käesoleva seaduse §-s 46 sätestatud volatiilsuse kohandamist, ja kui rakendab, siis sellise kohandamise nullini vähendamise mõju kindlustusandja finantsseisundile, samuti volatiilsuse kohandamise arvutus iga valuuta ja asjakohasel juhul riigi kohta ning kindlustuslepingutest tulenevate kohustuste asjakohased parimad hinnangud.
(6) Kui Finantsinspektsioon on määranud kindlustusandjale lisakapitalinõude, tuleb käesoleva paragrahvi lõike 4 punkti 2 alusel esitatavas teabes eraldi välja tuua käesoleva seaduse § 61 lõike 1 alusel arvutatud solventsuskapitalinõude suurus ja §-s 234 sätestatu kohaselt määratud lisakapitalinõude suurus ning lisakapitalinõude määramise vajalikkuse põhjenduste kokkuvõte.
(7) Kui Finantsinspektsioon nõuab kindlustusandjalt spetsiifiliste parameetrite kasutamist käesoleva seaduse § 63 lõike 7 kohaselt, tuleb käesoleva paragrahvi lõike 4 punkti 2 alusel esitatavas teabes esitada nende kasutamise mõju ja Finantsinspektsiooni kokkuvõtlik põhjendus parameetrite kasutamise vajalikkuse kohta.
(8) Käesoleva paragrahvi lõike 4 punktis 2 sätestatud teabesse lisatakse asjakohasel juhul viide asjaolule, et solventsuskapitalinõude lõplik suurus sõltub Finantsinspektsiooni hinnangust.
(9) Kindlustusandja avalikustab solventsuse ja finantsseisundi aruandes käesoleva seaduse §-s 46 sätestatud tehniliste eraldiste suurusele avalduva mõju, kui kindlustusandja kasutab Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/138/EÜ artikli 77e lõike 1 punkti aa alusel avaldatud riskivaba intressikõverat.
(10) Käesoleva paragrahvi lõikes 9 sätestatut ei kohaldata sellise valuuta suhtes, mille korral:
1) kindlustuslepingutest tulenevate kohustustega seotud tulevaste rahavoogude osakaal selles valuutas ei ole üle viie protsendi kindlustuslepingutest tulenevate kohustustega seotud kõigist tulevastest rahavoogudest või
2) selliste kindlustuslepingutest tulenevate kohustuste ja tähtaegadega seotud rahavoogude osakaal selles valuutas, mille korral riskivaba intressikõverat ekstrapoleeritakse, ei ole üle kümne protsendi kindlustuslepingutest tulenevate kohustustega seotud kõigist tulevastest rahavoogudest.";

118) paragrahvi 125 lõige 6 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
"(6) Käesoleva paragrahvi lõikeid 4 ja 5 ei kohaldata käesoleva seaduse § 124^1 lõike 2 punktis 2, lõike 3 punktides 4 ja 5 ning lõikes 4 loetletud teabe avalikustamise suhtes.";

119) seadust täiendatakse §-ga 125^1 järgmises sõnastuses:
"**§ 125^1. Kindlustusandja solventsuse ja finantsseisundi aruande avalikustamise erisused**
(1) Kaptiivkindlustusandja ei ole kohustatud avalikustama käesoleva seaduse § 124^1 lõike 1 punktis 1 nimetatud aruannet, kui ta vastab § 42^1 lõike 9 punktide 1 ja 2 tingimustele.
(2) Kaptiivedasikindlustusandja ei ole kohustatud avalikustama käesoleva seaduse § 124^1 lõike 1 punktis 1 nimetatud aruannet, kui ta vastab § 42^1 lõike 9 punktide 1 ja 2 tingimustele ning järgmistele tingimustele:
1) emaettevõtjale ja teistele kindlustusgrupi äriühingutele antud laenud, sealhulgas kindlustusgrupi rahalised kogumid, ei ületa 20 protsenti kaptiivedasikindlustusandja koguvarast;
2) tehniliste eraldiste suurusest tingitud maksimaalset kahju saab hinnata deterministlikult, kasutamata stohhastilisi meetodeid.

(3) Käesoleva paragrahvi lõigetes 1 ja 2 sätestatud juhtudel peavad kaptiivkindlustusandja ja kaptiivedasikindlustusandja lisama käesoleva seaduse § 124[1] lõike 1 punktis 2 nimetatud aruandesse komisjoni delegeeritud määruses (EL) 2015/35 sätestatud kvantitatiivsed andmed.
(4) Edasikindlustusandja võib jätta koostamata ja avalikustamata käesoleva seaduse § 124[1] lõike 1 punktis 1 nimetatud aruande.
(5) Väike ja mittekeerukas kindlustusandja võib avalikustada käesoleva seaduse § 124[1] lõike 1 punktis 2 nimetatud aruandes üksnes komisjoni delegeeritud määruses (EL) 2015/35 sätestatud kvantitatiivsed andmed tingimusel, et ta avalikustab käesoleva seaduse § 124[1] nõuetele vastava aruande iga kolme aasta järel.";

120) paragrahvi 126 lõikes 1 asendatakse tekstiosa "lõikeid 3–10" tekstiosaga "lõikeid 2–10" ja arv "364" arvuga "363";

121) paragrahvi 126 täiendatakse lõikega 1[1] järgmises sõnastuses:
"(1[1]) Kindlustusgrupi solventsuse ja finantsseisundi aruanne sisaldab muu hulgas järgmist teavet:
1) loetelu seotud ettevõtjatest, kelle suhtes rakendatakse käesoleva seaduse § 89[4] lõikes 1 sätestatud lihtsustatud meetodit, ja nende suurus;
2) käesoleva seaduse §-s 124[1] sätestatud teave kindlustusturu asjatundjatele kindlustusgrupi tasandil, välja arvatud sama paragrahvi lõike 3 punktides 8 ja 9 sätestatud teave;
3) kvantitatiivsed asjaolud, mis võivad oluliselt mõjutada kindlustusgruppi kuuluva kindlustusandja või kindlustusgrupi finantsseisundit, kui kasutatakse käesoleva seaduse §-s 267 sätestatud üleminekuaja kohandust või üleminekuaja mahaarvamist ning sellise meetme rakendamisest tulenevaid omavahendeid ei saa tegelikult kasutada osaleva kindlustusandja sellise solventsuskapitalinõude täitmiseks, mille kohta kindlustusgrupi solventsus arvutatakse.";

122) paragrahvi 126 lõike 2 punktis 2 asendatakse tekstiosa "§ 125 lõigetele 3–10" tekstiosaga "§-le 124[1], välja arvatud sama paragrahvi lõike 3 punktides 8–11 nimetatud teave, ja § 125 lõigetele 3–10";

123) paragrahvi 126 lõikes 4 asendatakse arv "371" arvuga "370";

124) paragrahvi 126 täiendatakse lõikega 6 järgmises sõnastuses:
"(6) Kindlustusgrupi juhtiv ettevõtja kehtestab kindlustusgrupi solventsuse ja finantsseisundi aruande koostamise, avalikustamise ja teabe asjakohasuse tagamise korra.";

125) seadust täiendatakse §-ga 126[1] järgmises sõnastuses:
"**§ 126[1]. Kindlustusgrupi regulaarne järelevalveline aruanne**
(1) Kindlustusgrupi juhtiv ettevõtja võib esitada kindlustusgrupi järelevalve teostaja nõusolekul ühtse regulaarse järelevalvelise aruande, mis sisaldab järgmist teavet:
1) kindlustusgrupi regulaarne järelevalveline aruanne;
2) eraldi esitatav teave iga kindlustusgruppi kuuluva tütarettevõtja kohta vastavalt käesoleva seaduse § 123 lõikele 2 ning § 123[1] lõigetele 1 ja 2, sealjuures ei esitata kindlustusgruppi kuuluva kindlustusandja kohta vähem teavet, kui esitavad need kindlustusandjad, kes esitavad regulaarse järelevalvelise aruande.
(2) Kui Finantsinspektsioon on kindlustusgrupi järelevalve teostaja, konsulteerib ta enne käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud nõusoleku andmist Finantsinspektsiooni seaduse §-s 47[6] sätestatud kindlustusgrupi kolleegiumiga ja arvestab selle liikmete esitatud seisukohtadega.
(3) Kui asjasse puutuv finantsjärelevalve asutus ei nõustu ühtse regulaarse järelevalvelise aruande esitamisega, esitab ta selle kohta põhjendused.
(4) Kui kindlustusgrupi kolleegium kiidab heaks ühtse regulaarse järelevalvelise aruande, esitab kindlustusgruppi kuuluv Eesti kindlustusandja selle Finantsinspektsioonile. Finantsinspektsioon teostab järelevalvet üksnes Eesti kindlustusandjat puudutava aruande osa üle.

(5) Kui Finantsinspektsioon ei ole rahul käesoleva paragrahvi lõike 4 kohaselt esitatud ühtse regulaarse järelevalvelise aruandega, võib ta aruande esitamise kohta antud nõusoleku tagasi võtta.
(6) Kui käesoleva paragrahvi lõike 4 kohaselt Finantsinspektsioonile esitatud aruanne ei hõlma tema hinnangul olulises ulatuses sellist teavet, mille esitamise kohustus on teistel Eesti kindlustusandjatel, võib ta nõuda, et kindlustusgruppi kuuluv Eesti kindlustusandja esitaks vajaliku lisateabe.
(7) Kui kindlustusgruppi kuuluv kindlustusandja ei täida Finantsinspektsiooni hinnangul käesoleva seaduse § 123 lõikes 2 või § 123^1 lõigetes 1 ja 2 sätestatut või kui Finantsinspektsioon nõuab ühtse regulaarse järelevalvelise aruande muutmist või täpsustamist, teavitab ta sellest kindlustusgrupi kolleegiumi.
(8) Kui Finantsinspektsioon on kindlustusgrupi järelevalve teostaja ja asjasse puutuv finantsjärelevalve asutus on teavitanud kindlustusgrupi kolleegiumi aruande muutmisest või täpsustamisest käesoleva paragrahvi lõikes 7 sätestatu kohaselt, nõuab Finantsinspektsioon sama juhtivalt ettevõtjalt.";

126) paragrahvi 127 lõikest 1 jäetakse välja tekstiosa ", ning tegema need kättesaadavaks oma asukohas ja tegevuskohas";

127) paragrahvi 129 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
"(1) Kindlustusandja raamatupidamise aastaaruande audit on kohustuslik.";

128) paragrahvi 129 täiendatakse lõigetega 1^1–1^5 järgmises sõnastuses:
"(1^1) Kindlustusandja solventsuse ja finantsseisundi aruande ning kindlustusgrupi solventsuse ja finantsseisundi aruande osana avalikustatud bilansi peab olema auditeerinud audiitorettevõtja kooskõlas audiitortegevuse seaduse § 46 lõike 3 punktis 1 nimetatud standarditega.
(1^2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1^1 sätestatut kohaldatakse muu hulgas käesoleva seaduse § 126 lõike 2 kohaselt ühtse aruandena avalikustatud kindlustusgrupi ning kindlustusgruppi kuuluva tütarettevõtja solventsuse ja finantsseisundi aruande bilansi auditeerimise suhtes.
(1^3) Käesoleva paragrahvi lõikes 1^1 sätestatud kohustust ei kohaldata väikese ja mittekeeruka kindlustusandja ning väikese ja mittekeeruka kindlustusgrupi suhtes.
(1^4) Kindlustusandja esitab Finantsinspektsioonile koos solventsuse ja finantsseisundi aruandega käesoleva paragrahvi lõikes 1^1 sätestatud audiitorteenuse vandeaudiitori aruande.
(1^5) Kindlustusgrupi juhtiv ettevõtja esitab kindlustusgrupi järelevalve teostajale koos kindlustusgrupi solventsuse ja finantsseisundi aruandega, sealhulgas käesoleva seaduse § 126 lõike 2 punktis 1 nimetatud aruandega, käesoleva paragrahvi lõikes 1^1 sätestatud audiitorteenuse vandeaudiitori aruande ning Finantsinspektsioonile koos käesoleva seaduse § 126 lõike 2 punktis 2 sätestatud teabega viidatud vandeaudiitori aruande.";

129) paragrahvi 129 lõikes 2 asendatakse tekstiosa "auditeerimise kohustuse ja korra, et tagada neis aruannetes avaldatud kindlustusandja omavahendite ja kapitalinõuete vastavuse usaldusväärsus" sõnadega "auditeerimise täpsema korra";

130) paragrahvi 129 lõikes 5 ja lõike 7 punktis 2 asendatakse sõna "audiitorkontroll" sõnaga "audit" vastavas käändes;

131) paragrahvi 129 lõike 8 sissejuhatav lauseosa muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
"Vandeaudiitori aruande väljastamise ja kliendilepingu ülesütlemise korral teavitab audiitorettevõtja Finantsinspektsiooni viivitamata kirjalikult kindlustusandja auditeerimise käigus talle teatavakssaanud asjaoludest, mis:";

132) paragrahvi 129 lõike 8 punkt 3 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
"3) võivad põhjustada modifitseeritud arvamuse väljastamise;";

133) paragrahvi 129 lõige 9 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
”(9) Kindlustusandjaga märkimisväärses seoses oleva isiku audiitorkontrollis vandeaudiitori aruande väljastamise või kliendilepingu ülesütlemise korral teavitab audiitorettevõtja kirjalikult Finantsinspektsiooni asjaoludest, millel on või võib olla käesoleva paragrahvi lõikes 8 nimetatud tagajärg.”;

134) paragrahvi 131 lõike 10 esimest lauset täiendatakse pärast sõna ”luba” tekstiosaga ”, välja arvatud kindlustusandja erirežiimi korral”;

135) paragrahvi 146 lõikes 1 asendatakse sõnad ”huvide kaitsmiseks” tekstiosaga ”huvide kaitsmiseks, millega võib kaasneda kindlustushüvitise, muu makse või täitemenetluse peatamine, nõuete vähendamine või kindlustusandja kriisi ennetamise ja lahendamise seaduses sätestatud kriisilahendusmeetmete rakendamine ja kriisilahendusõiguste kasutamine”;

136) paragrahvi 146 täiendatakse lõigetega 5 ja 6 järgmises sõnastuses:
”(5) Käesolevas peatükis sätestatut kohaldatakse muu hulgas kindlustusandja kriisi ennetamise ja lahendamise seaduse § 2 lõikes 2 nimetatud ettevõtjate suhtes samas seaduses sätestatud kriisilahendusmeetmete rakendamise ja kriisilahendusõiguste kasutamise korral.
(6) Kindlustusandja kriisi ennetamise ja lahendamise seaduse § 28 lõigete 4 ja 11 ning § 67 lõike 1 kohaldamise korral ei kohaldata käesoleva seaduse § 150 lõiget 2.”;

137) paragrahvi 147 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
”(1) Saneerimismeetmed käesoleva seaduse tähenduses on teise lepinguriigi haldusasutuse, kohtu või kriisilahendusasutuse toimingud, mille eesmärk on säilitada või taastada selle lepinguriigi kindlustusandja või selles lepinguriigis asutatud kolmanda riigi kindlustusandja filiaali maksevõime ning mis võivad mõjutada kolmandate isikute varasemaid õigusi ja millega võib kaasneda kindlustushüvitise, muu makse või täitemenetluse peatamine, nõuete vähendamine või kriisilahendusmeetmete rakendamine ja kriisilahendusõiguste kasutamine.”;

138) paragrahvi 147 lõikes 2 asendatakse sõnad ”või kohtul” tekstiosaga ”, kohtul või kriisilahendusasutusel”;

139) paragrahvi 153 täiendatakse lõikega 4^1 järgmises sõnastuses:
”(4^1) Erirežiimihaldur võib liikluskindlustuse kindlustusportfelli üle anda liikluskindlustuse seaduse §-s 10 nimetatud liikluskindlustuse fondile sama seaduse § 71^4 lõigetes 2–7 sätestatud ulatuses ja korras. Erirežiimihaldur ja liikluskindlustuse fond kui vastuvõtja sõlmivad käesoleva seaduse §-s 132 sätestatud kindlustusportfelli üleandmise lepingu.”;

140) paragrahvi 166 lõiget 2 täiendatakse pärast sõna ”likvideerijad” tekstiosaga ”, arvestades kindlustusandja kriisi ennetamise ja lahendamise seaduse § 29 lõigetes 3 ja 4 sätestatut”;

141) paragrahvi 224 lõike 1 punkti 5 täiendatakse pärast sõna ”sätestatule” tekstiosaga ”, sealhulgas kindlustusandja juhtide sobivust ja nõuetekohasust ning kindlustusandja oma riskide ja maksevõime hindamist”;

142) paragrahvi 224 täiendatakse lõigetega 4 ja 5 järgmises sõnastuses:
”(4) Finantsinspektsioon avalikustab kindlustusandjate stressitesti tulemused oma veebilehel ning edastab need Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutusele.
(5) Finantsinspektsioon lõpetab kindlustusandja suhtes järelevalveliste õiguste kasutamise, kui nende kasutamine takistab Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksusel rakendada kindlustusandja kriisi ennetamise ja lahendamise seaduses sätestatud kriisilahendusmeetmeid.”;

143) paragrahvi 234 täiendatakse lõikega 1^1 järgmises sõnastuses:
”(1^1) Finantsinspektsioon võib määrata kindlustusandjale lisakapitalinõude, kui üleminekuaja kohanduse või üleminekuaja mahaarvamise rakendamise korral ei ole kindlustusandja käesoleva seaduse § 268 lõikes 1 sätestatud juhul esitanud Finantsinspektsioonile tähtajaks sama paragrahvi lõikes 3 nimetatud kava või lõikes 5 nimetatud ülevaadet.”;

144) paragrahvi 234 lõige 5 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
”(5) Kui Finantsinspektsioon määrab käesoleva paragrahvi lõike 1 punkti 4 või lõike 1^1 alusel lisakapitalinõude, peab nimetatud nõue olema proportsionaalne kindlustusandja riskiprofiili hälbimisest või solventsuskapitalinõudele mittevastavusest tingitud oluliste riskidega.”;

145) paragrahvi 235 lõikes 3 asendatakse sõna ”muutmisest” sõnadega ”olulisest muutmisest”;

146) seadust täiendatakse §-dega 235^1–235^3 järgmises sõnastuses:
”**§ 235^1. Likviidsusriski järelevalve**
(1) Finantsinspektsioon jälgib regulaarse järelevalve käigus muu hulgas kindlustusandja likviidsuspositsiooni. Kui Finantsinspektsioon tuvastab olulise likviidsusriski, teavitab ta sellest kindlustusandjat.
(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud juhul esitab kindlustusandja Finantsinspektsioonile selgitused likviidsusriski maandamise kohta.
(3) Kui Finantsinspektsioonil on piisavad tõendid olulise likviidsusriski kohta ja kindlustusandja ei ole rakendanud tõhusaid meetmeid likviidsuspositsiooni parandamiseks, on Finantsinspektsioonil õigus ettekirjutusega nõuda kindlustusandjalt likviidsuspositsiooni parandamist, rakendades käesolevas seaduses sätestatud meetmeid ning lähtudes Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutuse suunistest.
(4) Finantsinspektsioon hindab käesoleva paragrahvi lõike 3 alusel rakendatud meetmete jätkuvat asjakohasust iga kuue kuu järel ja lõpetab nende rakendamise, kui kindlustusandja on võtnud kasutusele meetmed likviidsuspositsiooni parandamiseks.
(5) Kui käesoleva paragrahvi lõike 1 kohaselt tuvastatud oluline likviidsusrisk ohustab otseselt kindlustusvõtjate huvide kaitset või finantssüsteemi stabiilsust, võib Finantsinspektsioon ettekirjutusega kuni kolmeks kuuks:
1) piirata dividendide jaotamist aktsionäridele või osanikele või selle peatada;
2) piirata muude maksete tegemist aktsionäridele või osanikele ja allutatud võlausaldajatele või need peatada;
3) piirata aktsiate või osade tagasiostmist ja omavahendite tagasimaksmist või lunastamist või selle peatada;
4) piirata tulemustasu või muu muutuvtasu maksmist või selle peatada;
5) peatada õiguse elukindlustusleping üles öelda käesoleva seaduse § 235^2 tingimustel.
(6) Käesoleva paragrahvi lõikes 5 sätestatud meetmete rakendamise korral võtab Finantsinspektsioon täielikult arvesse kindlustusandja tegevusele omaste riskide laadi, ulatust ja keerukust.
(7) Finantsinspektsioon võtab käesoleva paragrahvi lõikes 5 nimetatud ettekirjutuse tegemise korral arvesse finantsjärelevalve käigus kogutud tõendeid ning kindlustusandja solventsuse ja finantsseisundi tulevikku vaatavat hindamist kooskõlas käesoleva seaduse § 100 lõike 1 punktides 1 ja 2 sätestatud hindamistega.
(8) Finantsinspektsioon teavitab Eesti Panka enne käesoleva paragrahvi lõikes 5 sätestatud meetmete rakendamist ja kaasab ta käesoleva seaduse § 235^2 lõikes 2 nimetatud mõju hindamisse.
(9) Finantsinspektsioon võib pikendada käesoleva paragrahvi lõikes 5 sätestatud meetmete rakendamist, kui see on endiselt põhjendatud. Finantsinspektsioon lõpetab meetme rakendamise, kui see ei ole enam asjakohane.

(10) Finantsinspektsioon võib rakendada käesoleva paragrahvi lõikes 5 sätestatud meetmeid kõikide Eestis tegutsevate kindlustusandjate suhtes, kui erandlikud asjaolud mõjutavad kogu Eesti kindlustusturgu või olulist osa sellest.

§ 235[2]. Elukindlustuslepingu ülesütlemise õiguse peatamine

(1) Finantsinspektsioon võib peatada õiguse elukindlustusleping üles öelda üksnes kindlustusandjat mõjutaval erandlikul asjaolul, viimase meetmena ning kui see on kindlustusvõtjate, kindlustatute ja soodustatud isikute kollektiivsetes huvides.

(2) Finantsinspektsioon teeb enne käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud meetme rakendamist kindlaks selle meetme rakendamise võimaliku soovimatu mõju finantsturgudele ning kindlustusvõtjate, kindlustatute ja soodustatud isikute õigustele, sealhulgas piiriülese kindlustustegevuse tõttu.

(3) Kuni käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud meetme rakendamise lõpetamiseni keelab Finantsinspektsioon kindlustusandjal ettekirjutusega:

1) dividendide jaotamise ja muude maksete tegemise aktsionäridele või osanikele ja allutatud võlausaldajatele;

2) aktsiate või osakute tagasiostmise või omavahendite tagasimaksmise või lunastamise;

3) tulemustasu või muu muutuvtasu maksmise kindlustusandja juhatuse või nõukogu liikmetele või vastutavatele isikutele.

(4) Finantsinspektsioon avalikustab elukindlustuslepingu ülesütlemise õiguse peatamise põhjused oma veebilehel.

§ 235[3]. Järelevalvemeetmed kriisi korral

(1) Finantsinspektsioon võib rakendada meetmeid kindlustusandja finantsseisundi säilitamiseks, kui erakorraline kogu kindlustussektorit mõjutav kriis võib ohustada selle kindlustusandja finantsseisundit või finantssüsteemi stabiilsust.

(2) Finantsinspektsioon võib eriti haavatava riskiprofiiliga kindlustusandja suhtes rakendada kriisi ajal vähemalt järgmisi meetmeid:

1) piirata dividendide jaotamist aktsionäridele või osanikele või selle peatada;

2) piirata muude maksete tegemist aktsionäridele või osanikele ja allutatud võlausaldajatele või need peatada;

3) piirata aktsiate või osade tagasiostmist ja omavahendite tagasimaksmist või lunastamist või selle peatada;

4) piirata tulemustasu või muu muutuvtasu maksmist või selle peatada.

(3) Käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud meetmete rakendamise korral võtab Finantsinspektsioon täielikult arvesse kindlustusandja tegevusele omaste riskide laadi, ulatust ja keerukust, kinnitatud riskitaluvuspiiri olemasolu ning piirmäärasid kindlustusandja riskijuhtimissüsteemis.

(4) Lisaks käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatule võtab Finantsinspektsioon arvesse finantsjärelevalve käigus kogutud tõendeid ning kindlustusandja solventsuse ja finantsseisundi tulevikku vaatavat hindamist kooskõlas käesoleva seaduse § 100 lõike 1 punktides 1 ja 2 sätestatud hindamistega.

(5) Finantsinspektsioon hindab käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatud meetme rakendamise asjakohasust iga kolme kuu järel ja lõpetab selle rakendamise kohe, kui see ei ole enam põhjendatud.

(6) Finantsinspektsioon kaasab Eesti Panga käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud kriisi hindamisse ja teavitab teda kavatsusest rakendada käesolevas paragrahvis sätestatud meetmeid.”;

147) paragrahvi 236 täiendatakse lõigetega 6–8 järgmises sõnastuses:

”(6) Kui teise lepinguriigi finantsjärelevalve asutus esitab Finantsinspektsioonile taotluse, et saada teavet selles lepinguriigis asutatud Eesti kindlustusandja filiaali või selles lepinguriigis piiriülese kindlustustegevusega tegeleva Eesti kindlustusandja äritegevuse kohta, edastab Finantsinspektsioon talle teabe 20 tööpäeva jooksul taotluse kättesaamisest arvates. Teave esitatakse lepinguriigi ametlikus keeles või lepinguriigi finantsjärelevalve asutuse heaks kiidetud keeles.

(7) Käesoleva paragrahvi lõikes 6 sätestatud tähtaega võib põhjendatud juhtudel pikendada 20 tööpäeva võrra, kui samas lõikes sätestatud teave ei ole Finantsinspektsioonile pingutusteta kättesaadav ja seda on keeruline koguda.
(8) Kui Finantsinspektsioon ei ole esitanud teise lepinguriigi finantsjärelevalve asutusele teavet õigeks ajaks ja see finantsjärelevalve asutus esitab teabe saamiseks taotluse kindlustusandjale, edastab kindlustusandja selle teabe talle viivitamata.";

148) paragrahvi 237 täiendatakse lõigetega 9^1 ja 9^2 järgmises sõnastuses:
"(9^1) Finantsinspektsioonil on õigus taotleda teise lepinguriigi finantsjärelevalve asutuselt sellist teavet, mida tal on õigus saada Eestis asuva filiaali või Eestis piiriülese kindlustustegevusega tegeleva kindlustusandja äritegevuse tõttu. Lepinguriigi finantsjärelevalve asutus esitab Finantsinspektsioonile teabe eesti keeles või Finantsinspektsiooni nõusolekul muus keeles.
(9^2) Kui teise lepinguriigi finantsjärelevalve asutus ei esita Finantsinspektsioonile käesoleva paragrahvi lõikes 9^1 sätestatud teavet 20 tööpäeva jooksul taotluse kättesaamisest arvates või põhjendatud juhul tähtaja jooksul, mida on 20 tööpäeva võrra pikendatud, võib Finantsinspektsioon esitada lepinguriigi kindlustusandjale taotluse teabe saamiseks, teavitades sellest lepinguriigi finantsjärelevalve asutust ette.";

149) paragrahvi 238 lõige 3 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
"(3) Haldusakti täitmata jätmise või ebakohase täitmise korral on sunniraha ülemmäär juriidilise isiku puhul esimesel korral kuni 32 000 eurot ja järgmistel kordadel kokku kuni 100 000 eurot ühe ja sama kohustuse täitmisele sundimiseks, kuid olenevalt sellest, milline summa on suurem, kokku mitte rohkem kui 5 000 000 eurot, viis protsenti aastasest käibest või kuni kahekordsele rikkumise tulemusel teenitud kasumile või kuni kahekordsele rikkumise tulemusel ära hoitud kahjumile vastav summa, kui sellist kasumit või kahjumit on võimalik kindlaks teha.";

150) paragrahvi 238 täiendatakse lõikega 4 järgmises sõnastuses:
"(4) Juriidilise isiku käive on aastane käive vastavalt viimasele kättesaadavale juhtimisorgani kinnitatud raamatupidamise aastaaruandele. Kui juriidiline isik peab koostama solventsuse ja finantsseisundi aruande, siis on käive kindlustusmaksete aastane kogusumma eelmise majandusaasta solventsuse ja finantsseisundi aruande alusel. Kui juriidiline isik on emaettevõtja või sellise emaettevõtja tütarettevõtja, kes peab koostama konsolideeritud raamatupidamise aruandeid, siis võetakse sunniraha määramisel aluseks konsolideeritud käive viimasest kättesaadavast konsolideeritud raamatupidamise aastaaruandest, mille on heaks kiitnud kõrgeima tasandi emaettevõtja juhtimisorgan.";

151) paragrahvi 239 lõike 1 sissejuhatavas lauseosas asendatakse sõnad "kindlustusandja üle" tekstiosaga ", kui kindlustusgruppi kuulub kindlustusandja";

152) paragrahvi 239 lõike 1 punkti 1 täiendatakse pärast sõna "kindlustusandjas" tekstiosaga ", sealhulgas kolmanda riigi kindlustusandjas";

153) paragrahvi 239 täiendatakse lõigetega 4^1–4^6 järgmises sõnastuses:
"(4^1) Ettevõtja on kindlustusgrupi järelevalve eesmärkide seisukohast ebaoluline, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:
1) ettevõtja vara ja tehniliste eraldiste suurused on väikesed võrreldes teiste kindlustusgruppi kuuluvate ettevõtjate ja kindlustusgrupi asjakohaste näitajatega;
2) ettevõtja kindlustusgrupi järelevalve alt väljajätmine ei mõjuta kindlustusgrupi solventsust;
3) kvalitatiivsed ja kvantitatiivsed riskid, sealhulgas kindlustusgrupisisestest tehingutest tingitud riskid, mis mõjutavad või võivad mõjutada kogu kindlustusgruppi, on ebaolulised.
(4^2) Finantsinspektsioon konsulteerib enne käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud otsuse tegemist Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutuse ning asjakohasel

juhul teiste asjasse puutuvate finantsjärelevalve asutustega, kui ühe või mitme ettevõtja väljajätmine kindlustusgrupi järelevalve alt sama lõike alusel võib kaasa tuua kindlustusgrupi järelevalve kohaldamata jätmise.
(4^3) Finantsinspektsioon teeb kindlustusgrupi järelevalve kohaldamata jätmise otsuse üksnes erandjuhul ja põhjendab seda Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutusele ning asjakohasel juhul teistele asjasse puutuvatele finantsjärelevalve asutustele.
(4^4) Finantsinspektsioon hindab vähemalt kord aastas, kas kindlustusgrupi järelevalve kohaldamata jätmise otsus on endiselt asjakohane. Finantsinspektsioon teavitab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutust ning asjakohasel juhul teisi asjasse puutuvaid finantsjärelevalve asutusi, kui ta otsustab hakata kohaldama kindlustusgrupi järelevalvet.
(4^5) Finantsinspektsioon konsulteerib enne käesoleva paragrahvi lõike 2 punkti 1 alusel otsuse tegemist Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutuse ning asjakohasel juhul teiste asjasse puutuvate finantsjärelevalve asutustega, kui otsus on seotud lõpliku emaettevõtja väljajätmisega kindlustusgrupi järelevalve alt. Finantsinspektsioon hindab mõju kindlustusgrupi solventsusele, kui kindlustusgrupi järelevalvet teostatakse kindlustusgrupi vahepealse osaleva ettevõtja tasandil.
(4^6) Lõplikku juhtivat ettevõtjat ei või jätta kindlustusgrupi järelevalve alt välja, kui järelevalve alt väljajätmine parandaks oluliselt kindlustusgrupi solventsuspositsiooni.”;

154) paragrahvi 239 täiendatakse lõigetega 12–14 järgmises sõnastuses:
”(12) Kindlustusgrupi järelevalvet kindlustusvaldusettevõtja ja segafinantsvaldusettevõtja üle teostatakse üksnes seoses käesolevas jaos ning käesoleva seaduse 3. peatüki 7. jaos sätestatud nõuete täitmise järelevalvega, sealhulgas seoses järelevalvemeetmete rakendamisega.
(13) Kui käesoleva seaduse § 239^1 lõike 1 kohaselt kindlaksmääratud kindlustusgrupi suhtes kohaldatakse kindlustusgrupi järelevalvet käesoleva paragrahvi lõike 1 punktide 1–3 alusel ja selle kindlustusgrupi emaettevõtja või tütarettevõtja on muu kindlustusgrupi lõplik osalev ettevõtja, loetakse see kindlustusgrupp § 239^1 lõike 1 järgi kindlaksmääratud kindlustusgruppi kuuluvaks.
(14) Finantsinspektsioon võib kohaldada käesoleva seaduse § 239^1 lõiget 1 kindlustusgrupi ulatuse laiendamiseks.”;

155) seadust täiendatakse §-ga 239^1 järgmises sõnastuses:
”**§ 239^1. Ühiselt juhitavad ja valitseva mõjuga ettevõtjad kindlustusgrupi järelevalves**
(1) Kui Finantsinspektsioon on kindlustusgrupi järelevalve teostaja, määrab ta, et kaks või enam ettevõtjat moodustavad kindlustusgrupi, kui:
1) nad on ühiselt juhitavad;
2) ühel ettevõtjal on valitsev mõju teise ettevõtja üle, sealhulgas kui ta teostab valitsevat mõju teise ettevõtja otsuste üle keskse juhtimise kaudu.
(2) Ettevõtjatevahelise suhte kindlaksmääramisel võtab Finantsinspektsioon arvesse:
1) füüsilise isiku või ettevõtja kontrolli või võimet mõjutada teise ettevõtja otsuseid, sealhulgas finantsotsuseid, eelkõige kapitali või hääleõiguse omamise tõttu ja kuulumise tõttu juhatuse või nõukogu koosseisu või selliste isikute hulka, kes tegelikult juhivad ettevõtjat või täidavad muid võtmefunktsioone või teisi olulise tähtsusega funktsioone või tegevusi;
2) ettevõtja sõltumist teisest ettevõtjast või juriidilisest või füüsilisest isikust oluliste finantstehingute ja -toimingute ning muude tehingute ja toimingute tõttu, sealhulgas tegevuste edasiandmise tõttu ettevõtjate vahel, samuti töötajate jagamise tõttu;
3) tõendeid finants- või investeerimisotsuste kohta, sealhulgas seotud ettevõtetesse tehtavate ühiste investeeringute kooskõlastamise kohta kahe või enama ettevõtja vahel;
4) tõendeid selle kohta, et kahe ja enama ettevõtja strateegiad, toimingud ja protsessid on omavahel koordineeritud ja järjepidevad, sealhulgas seoses kindlustuse turustamise kanalite, kindlustusteenuste või kaubamärkide, teabevahetuse või turundusega.

(3) Kui Finantsinspektsiooni hinnangul juhitakse kahte või enamat kindlustusandjat ühiselt ja nende peakontorid asuvad eri lepinguriikides, määrab Finantsinspektsioon kindlustusgrupi kindlaks pärast konsulteerimist teiste asjasse puutuvate finantsjärelevalve asutustega.
(4) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punkti 1 alusel kindlaksmääratud kindlustusgrupp, kelle suhtes kohaldatakse kindlustusgrupi järelevalvet käesoleva seaduse § 239 lõike 1 punktide 1–3 alusel, nimetab ühe ühiselt juhitava kindlustusandja emaettevõtjaks, kes vastutab käesoleva jao ja käesoleva seaduse 3. peatüki 7. jao nõuetele vastavuse eest. Teisi kindlustusandjaid käsitatakse tütarettevõtjana.
(5) Kui emaettevõtja määramine käesoleva paragrahvi lõike 4 kohaselt võib oluliselt piirata kindlustusgrupi üle järelevalve teostamist, eelkõige kui emaettevõtja peakontor ei asu Eestis või kui kindlustusgrupp ei ole võimeline täitma käesoleva jao ja käesoleva seaduse 3. peatüki 7. jao nõudeid, võib Finantsinspektsioon kindlustusgrupi järelevalve teostajana nõuda teise kindlustusandja määramist emaettevõtjaks pärast konsulteerimist teiste asjasse puutuvate finantsjärelevalve asutustega. Finantsinspektsioon esitab põhjendused teise emaettevõtja määramise kohta kindlustusgrupile ja asjasse puutuvatele finantsjärelevalve asutustele.
(6) Kui kindlustusgrupp ei määra käesoleva paragrahvi lõike 4 kohaselt emaettevõtjat, määrab Finantsinspektsioon kindlustusgrupi järelevalve teostajana pärast konsulteerimist teiste asjasse puutuvate finantsjärelevalve asutustega emaettevõtja, kes vastutab käesoleva jao ja käesoleva seaduse 3. peatüki 7. jao nõuetele vastavuse eest. Teisi kindlustusandjaid käsitatakse tütarettevõtjana.
(7) Käesoleva paragrahvi lõikes 6 sätestatud juhul võtab Finantsinspektsioon arvesse:
1) iga kindlustusandja tehniliste eraldiste suurust;
2) iga kindlustusandja kindlustusmaksete aastasummat;
3) seotud kindlustusandjate arvu iga kindlustusandja kohta.
(8) Finantsinspektsioon hindab vähemalt kord aastas, kas käesoleva paragrahvi lõikes 6 nimetatud emaettevõtja määramine on endiselt asjakohane, ja määrab vajaduse korral pärast konsulteerimist teiste asjasse puutuvate finantsjärelevalve asutustega uue emaettevõtja, kes tagab vastavuse käesoleva jao ja käesoleva seaduse 3. peatüki 7. jao nõuetele.
(9) Ettevõtjat, kellel on käesoleva paragrahvi lõike 1 punkti 2 kohaselt valitsev mõju teise ettevõtja üle, käsitatakse emaettevõtjana ja teist ettevõtjat tütarettevõtjana.
(10) Kui Finantsinspektsioon on kindlustusgrupi järelevalve teostaja, esitab ta käesoleva paragrahvi lõike 4, 5 või 6 alusel emaettevõtjaks määratud ettevõtjale ja asjasse puutuvatele finantsjärelevalve asutustele üksikasjaliku selgituse kindlustusgrupi kindlaksmääramise kohta.";

156) paragrahvi 242 täiendatakse lõikega 1^1 järgmises sõnastuses:
"(1^1) Finantsinspektsioonil on kindlustusgrupi järelevalve teostajana õigus saada kindlustusgruppi kuuluva mis tahes ettevõtja kohta teavet, mis on oluline kindlustusgrupi üle järelevalve teostamiseks. Teabe esitamise suhtes kohaldatakse käesolevas seaduses ja muudes õigusaktides Finantsinspektsioonile teabe esitamise kohta sätestatut.";

157) paragrahvi 242 lõiked 4–6 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
"(4) Kui kindlustusgruppi kuuluv teise lepinguriigi kindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja ei taga käesoleva jao või käesoleva seaduse 3. peatüki 7. jao nõuete täitmist või kui nõuded on täidetud, aga kindlustusgrupi solventsus on sellest hoolimata ohustatud, või kui kindlustusgrupisisesed tehingud või riskikontsentratsioon ohustavad kindlustusgruppi kuuluvate kindlustusandjate finantsseisundit, teavitab Finantsinspektsioon sellest kindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja asukohajärgset finantsjärelevalve asutust.
(5) Kui kindlustusgruppi kuuluv Eesti kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja ei taga käesoleva jao või käesoleva seaduse 3. peatüki 7. jao nõuete täitmist või kui nõuded on täidetud, aga kindlustusgrupi solventsus on sellest hoolimata ohustatud, või kui kindlustusgrupisisesed tehingud või riskikontsentratsioon ohustavad kindlustusgruppi kuuluvate kindlustusandjate finantsseisundit, võib Finantsinspektsioon rakendada käesoleva

seaduse § 247[3] lõikes 6 sätestatud õigusi, sealhulgas ettekirjutusega nõuda kindlustusvaldusettevõtjalt või segafinantsvaldusettevõtjalt rikkumise lõpetamist või finantsseisundi parandamist.
(6) Käesoleva paragrahvi lõikes 5 sätestatud juhtudel võib Finantsinspektsioon ettekirjutuse täitmata jätmise või mittekohase täitmise eest rakendada kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja või nende juhatuse liikmete suhtes sunniraha käesoleva seaduse § 238 tingimustel ja korras. Finantsinspektsioon kooskõlastab rakendatava meetme võimaluse korral teiste asjasse puutuvate finantsjärelevalve asutustega.";

158) paragrahvi 242 täiendatakse lõigetega 7 ja 8 järgmises sõnastuses:
"(7) Kui kindlustusgruppi kuuluv Eesti kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja ei taga käesoleva seaduse § 106 nõuete täitmist, võib Finantsinspektsioon ettekirjutusega nõuda ettevõtja selle juhatuse liikme tagasikutsumist või isiku töölt kõrvaldamist, kes vastutab olulise tähtsusega funktsioonide ja tegevuste eest.
(8) Kui kindlustusgrupp sõltub oluliselt käesoleva seaduse §-s 267 sätestatud üleminekumeetmest ja seetõttu ei vasta kindlustusgrupi solventsuse positsioon tegelikkusele, on Finantsinspektsioonil õigus rakendada asjakohaseid meetmeid, sealhulgas võib ta vähendada selliste omavahendite suurust, mis tulenevad üleminekumeetme rakendamisest ja mida võib pidada sobivaks kindlustusgrupi solventsuskapitalinõude täitmiseks. Käesolevat lõiget kohaldatakse ka juhul, kui kindlustusgrupi solventsuskapitalinõue oleks täidetud üleminekumeetmeid kasutamata.";

159) paragrahvi 244 lõikes 2 asendatakse tekstiosa "§ 234 lõikes 1" tekstiosaga "§ 234 lõigetes 1 ja 1[1]";

160) paragrahvi 245 lõike 3 teises lauses asendatakse sõnad "tehnilised eraldised või mõlemad" sõnadega "tehnilised eraldised, nõuetekohased omavahendid, muud asjakohased kvantitatiivsed ja kvalitatiivsed riskipõhised kriteeriumid või nimetatud näitajate kombinatsioon";

161) paragrahvi 246 lõikes 1 asendatakse sõnad "kindlustusandja sõltub" tekstiosaga "kindlustusandja või sinna kuuluv kolmanda riigi kindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja sõltub";

162) paragrahvi 246 täiendatakse lõikega 4[1] järgmises sõnastuses:
"(4[1]) Finantsinspektsioon võib kindlustusgrupi järelevalve teostajana põhjendatud juhul nõuda, et kindlustusgrupp esitaks lisaks käesoleva paragrahvi lõigetes 2–4 sätestatule aruande muude kui lõikes 1 nimetatud kindlustusgrupisiseste tehingute kohta, kui need on seotud muu ettevõtjaga kui kindlustusandja, kolmanda riigi kindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja ja segafinantsvaldusettevõtja.";

163) paragrahvi 246 täiendatakse lõigetega 6–8 järgmises sõnastuses:
"(6) Käesoleva seaduse § 235[3] lõikes 1 nimetatud kriisi korral võib Finantsinspektsioon peatada kindlustusgrupisisesed tehingud, sealhulgas dividendide väljamaksed, või neid piirata üksnes juhul, kui sellised tehingud ohustavad kindlustusgrupi või vähemalt ühe sellesse gruppi kuuluva kindlustusandja solventsust või likviidsuspositsiooni.
(7) Kui Finantsinspektsioon ei ole kindlustusgrupi järelevalve teostaja, konsulteerib ta kindlustusgrupi järelevalve teostajaga enne, kui peatab tütarettevõtjast kindlustusandja tehingud kindlustusgrupiga või piirab neid.
(8) Kui Eesti kindlustusandja emaettevõtja on käesoleva seaduse § 89[1] lõikes 1 nimetatud ettevõtja või finantseerimisasutus, teostab Finantsinspektsioon üldist järelevalvet Eesti kindlustusandja, tema emaettevõtja ja tema seotud ettevõtjate vaheliste tehingute üle.";

164) paragrahvi 247 pealkiri muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
"**§ 247. Kindlustusgrupi juhtimissüsteem**";

165) paragrahvi 247 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
”(1) Käesoleva seaduse 4. peatüki 1. jaos sätestatud juhtimissüsteemi nõudeid kohaldatakse kindlustusgrupi tasandil. Kindlustusgrupi juhtimissüsteem hõlmab osalevat kindlustusandjat, emaettevõtjast kindlustusvaldusettevõtjat ja emaettevõtjast segafinantsvaldusettevõtjat, kindlustusgrupi järelevalve alla kuuluvaid seotud ettevõtjaid ning selliseid ettevõtjaid, keda juhib osalev ettevõtja või tema tütarettevõtja ühe või mitme sellise ettevõtjaga, kes ei kuulu sellesse kindlustusgruppi.”;

166) paragrahvi 247 täiendatakse lõigetega 1^1 ja 1^2 järgmises sõnastuses:
”(1^1) Osalev kindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja ja segafinantsvaldusettevõtja tagavad, et kindlustusgrupi juhtimiskord on usaldusväärne ja toimib, organisatsiooniline ülesehitus on läbipaistev ning tagatud on vastutusalade selge määratus, läbipaistvus ja järjepidevus, samuti on tagatud ülesannete lahusus kindlustusgrupi sees ning huvide konflikti vältimine ja maandamine.
(1^2) Kindlustusgrupi riskijuhtimissüsteemi ja käesoleva paragrahvi lõikes 3 sätestatud hindamisel võetakse arvesse kõiki kindlustustegevusega seotud tegevusi ja muid tegevusi kindlustusgrupis ning nendest tegevustest tingitud riske, millega kindlustusgrupp kokku puutub või võib kokku puutuda, samuti võetakse arvesse selliste riskide vastastikust sõltuvust.”;

167) paragrahvi 247 täiendatakse lõigetega 2^1 ja 2^2 järgmises sõnastuses:
”(2^1) Osalev kindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja ja segafinantsvaldusettevõtja jälgivad korrapäraselt kindlustusgrupi seotud ettevõtjate, sealhulgas käesoleva seaduse § 89^1 lõikes 1 nimetatud ettevõtjate ning reguleerimata ettevõtjate tegevust. Selline jälgimine on kooskõlas seotud ettevõtja tegevusest tingitud või võimalike sellest tegevusest tingitud riskide laadi, ulatuse ja keerukusega.
(2^2) Osalev kindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja ja segafinantsvaldusettevõtja kehtestavad sise-eeskirjad kindlustusgrupi tasandil ning tagavad sinna gruppi kuuluvate reguleeritud üksuste ja käesoleva seaduse § 89^1 lõike 1 punktis 6 sätestatud ettevõtjate sise-eeskirjade kooskõla kindlustusgrupi sise-eeskirjadega, sealhulgas tagavad nende järjepideva rakendamise.”;

168) paragrahvi 247 täiendatakse lõigetega 7 ja 8 järgmises sõnastuses:
”(7) Käesoleva seaduse § 239 lõike 1 punktis 2 sätestatud juhul tagavad kindlustusvaldusettevõtja ja segafinantsvaldusettevõtja, et kindlustusgrupisisene korraldus ja ülesannete jaotus on piisavad käesoleva jao ja 3. peatüki 7. jao nõuete täitmiseks ning tõhusad tütarettevõtjate juhtimiseks, sealhulgas asjakohasel juhul ülesannete jaotamise tõttu ettevõtjate vahel, grupisiseste konfliktide ärahoidmiseks või lahendamiseks ja kogu grupis kehtestatud põhimõtete rakendamiseks.
(8) Lisaks käesoleva paragrahvi lõikes 7 sätestatule tagavad kindlustusvaldusettevõtja ja segafinantsvaldusettevõtja, et kindlustusgrupi organisatsiooniline struktuur ei piira ega takista muul viisil tõhusat järelevalvet kindlustusgrupi ja tütarettevõtjast kindlustusandja üle. Selle tagamisel tuleb arvesse võtta käesoleva lõike esimeses lauses nimetatud ettevõtjate paiknemist kindlustusgrupi ülesehituses, nende rolli selles grupis ning aktsiate ja osade omamise struktuuri.”;

169) seadust täiendatakse §-dega 247^1–247^3 järgmises sõnastuses:
”**§ 247^1. Nõuded kindlustusgrupi juhile ja põhifunktsiooni täitmise eest vastutavale isikule**
(1) Kindlustusgrupi lõpliku emaettevõtjast kindlustusandja, lepinguriigi kindlustusvaldusettevõtja ja segafinantsvaldusettevõtja ning käesoleva seaduse § 239^1 lõike 5, 6 või 7 alusel määratud emaettevõtja juhatuse liikmetel on lõplik vastutus käesolevas jaos ja 3. peatüki 7. jaos sätestatud, sealhulgas käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud isikute tegevuse kohta sätestatud nõuetele vastavuse tagamisel.

(2) Olenemata käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatust on kindlustusgruppi kuuluva kindlustusandja juhtidel lõplik vastutus käesolevas seaduses kindlustusandja kohta sätestatud nõuete täitmise eest.
(3) Osalev kindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja ja segafinantsvaldusettevõtja määravad isikud, kes vastutavad olulise tähtsusega funktsioonide täitmise eest sellises kindlustusgrupis, mille suhtes kohaldatakse kindlustusgrupi järelevalvet käesoleva seaduse § 239 lõike 1 punktide 1–3 alusel.
(4) Kui käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud juhatuse liige või lõike 2 kohaselt määratud isik on ühe või mitme kindlustusandja või muu seotud ettevõtja juhatuse liige või isik, kes vastutab olulise tähtsusega funktsiooni täitmise eest nimetatud ettevõtjas, tagab osalev kindlustusandja, et juhatuse liikmete ja isikute ülesanded ning kohustused on selgelt eraldatud kindlustusgrupi ja ettevõtja tasandil.

§ 247^2. Kindlustusgrupi likviidsusriski juhtimine ja järelevalve

(1) Osalev kindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja ja segafinantsvaldusettevõtja koostavad kindlustusgrupi likviidsusriski juhtimise plaani ning tagavad selle ajakohasuse. Plaan sisaldab likviidsusanalüüsi lühiajalises vaates.
(2) Kui Finantsinspektsioon on kindlustusgrupi järelevalve teostaja, võib ta nõuda lisaks käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatule likviidsusanalüüsi keskpikas ja pikaajalises vaates.
(3) Likviidsusriski juhtimise suhtes kohaldatakse käesoleva seaduse §-s 97^2 kindlustusandja kohta sätestatut.
(4) Käesoleva seaduse §-des 235^1–235^3 sätestatut kohaldatakse osaleva kindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja ja segafinantsvaldusettevõtja suhtes.

§ 247^3. Kindlustusgrupi järelevalve teostaja õigused järelevalvet piiravate asjaolude korral

(1) Kui Finantsinspektsioon on kindlustusgrupi järelevalve teostaja ja tema hinnangul ei ole tagatud käesoleva seaduse § 247 lõikes 7 sätestatu, võib ta nõuda kindlustusvaldusettevõtjalt või segafinantsvaldusettevõtjalt kindlustusgrupisisese korralduse ja ülesannete jaotuse muutmist.
(2) Kui Finantsinspektsiooni hinnangul ei ole tagatud käesoleva seaduse § 247 lõikes 8 sätestatu, rakendab ta kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja suhtes järelevalvemeetmeid, et tagada või taastada kindlustusgrupi järelevalve järjepidevus ja terviklikkus ning käesoleva jao ja 3. peatüki 7. jao nõuete täitmine.
(3) Käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatud juhul võib Finantsinspektsioon erandjuhul nõuda kindlustusgrupi struktuuri muutmist viisil, mis tagab tõhusama järelevalve kindlustusgrupi üle.
(4) Finantsinspektsioon konsulteerib enne käesoleva paragrahvi lõikes 3 sätestatud õiguse rakendamist Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutuse ning asjakohasel juhul teiste asjasse puutuvate finantsjärelevalve asutustega ja esitab kindlustusvaldusettevõtjale või segafinantsvaldusettevõtjale põhjendused selle õiguse kasutamise kohta.
(5) Lisaks käesoleva paragrahvi lõigetes 1–3 sätestatule võib Finantsinspektsioon käesoleva seaduse § 247 lõikes 7 või 8 sätestatu tagamata jätmise korral kasutada käesoleva paragrahvi lõikes 6 sätestatud õigusi, et tagada ja asjakohasel juhul taastada kindlustusgrupi järelevalve järjepidevus ja terviklikkus ning käesoleva jao ja 3. peatüki 7. jao nõuete täitmine. Segafinantsvaldusettevõtja puhul võetakse meetme rakendamise korral arvesse eelkõige mõju kogu finantskonglomeraadile ja sellesse kuuluvatele reguleeritud üksustele.
(6) Käesoleva seaduse § 242 lõikes 5 ja käesoleva paragrahvi lõikes 5 sätestatud juhul on Finantsinspektsioonil õigus vähemalt:
1) nõuda kindlustusvaldusettevõtja ja segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtjast kindlustusandja aktsiate või osadega kaasneva hääleõiguse teostamise peatamist;
2) teha ettekirjutus või rakendada ettekirjutuse täitmata jätmise või mittekohase täitmise korral sunniraha käesoleva seaduse §-s 238 sätestatud tingimustel ja korras;
3) anda juhiseid kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtjast kindlustusandjas omatava osaluse ülekandmise kohta kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja aktsionäridele või osanikele;

4) nõuda teise kindlustusvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja või kindlustusandja määramist ajutiselt vastutavaks käesoleva jao ja käesoleva seaduse 3. peatüki 7. jao nõuete täitmise eest kindlustusgrupis;
5) nõuda aktsionäridele või osanikele tehtavate dividendi- või intressimaksete piiramist või keelamist;
6) nõuda, et kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja võõrandaks osaluse või vähendaks seda kindlustusandjas või käesoleva seaduse § 239[1] lõikes 1 nimetatud ettevõtjas;
7) nõuda kava esitamist käesoleva jao ja käesoleva seaduse 3. peatüki 7. jao nõuete täitmise viivitamatuks tagamiseks või taastamiseks.
(7) Finantsinspektsioon konsulteerib enne käesoleva paragrahvi lõikes 6 sätestatud meetmete rakendamist Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutuse ning teiste asjasse puutuvate finantsjärelevalve asutustega, kui rakendatav meede mõjutab mitme lepinguriigi ettevõtjaid.
(8) Kui käesoleva seaduse § 239 lõike 1 punktides 1 ja 2 sätestatud juhul järelevalve all olevasse kindlustusgruppi kuuluvad § 7 lõike 2 punktis 3 nimetatud isikud ja nendega seotud ettevõtjad või § 239[1] lõike 1 punktis 2 nimetatud ettevõtjad ning selline kindlustusgrupi ülesehitus piirab või takistab selle grupi tõhusat järelevalvet või käesoleva jao ja 3. peatüki 7. jao nõuete täitmist, rakendab Finantsinspektsioon kindlustusgrupi järelevalve teostajana kindlustusgrupi suhtes meetmeid, et tagada või taastada nimetatud grupi järelevalve järjepidevus ja terviklikkus ning nõuetele vastavus.
(9) Finantsinspektsioon võib käesoleva paragrahvi lõikes 8 sätestatud juhul nõuda kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja asutamist lepinguriigis või sellise ettevõtja asutamist lepinguriigis, kellel on keskse juhtimise kaudu tegelik valitsev mõju kindlustusgruppi kuuluvate kindlustusandjate otsuste, sealhulgas finantsotsuste üle.
(10) Käesoleva paragrahvi lõikes 9 sätestatud juhul vastutab kindlustusvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja või keskset juhtimist tegelikult ellu viiv ettevõtja vastavuse eest käesoleva jao ja käesoleva seaduse 3. peatüki 7. jao nõuetele.";

170) paragrahvi 248 lõiked 7–9 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
"(7) Kui kolmanda riigi järelevalvekord ei ole kindlustusgrupi tasandil samaväärne käesoleva seaduse nõuetele vastava järelevalvekorraga, kohaldatakse käesoleva seaduse § 239 lõike 1 punkti 3 alusel kindlustusgruppi kuuluva kindlustusandja suhtes kas:
1) käesolevas jaotises ja käesoleva seaduse 3. peatüki 7. jaos sätestatut või
2) käesoleva seaduse § 248[1] lõigetes 2 ja 3 nimetatud järelevalveviise, arvestades käesoleva paragrahvi lõikes 8 sätestatut.
(8) Kui kolmanda riigi järelevalvekord ei ole samaväärne, on Finantsinspektsioonil õigus kasutada muid järelevalve viise, mis tagavad eesmärkidele vastava järelevalve kindlustusgruppi kuuluva kindlustusandja tegevuse üle kindlustusgrupi tasandil.
(9) Järelevalve viisid peavad olema põhjendatud ja dokumenteeritud ning neid saab kasutada juhul, kui kindlustusgrupi järelevalveasutus on need heaks kiitnud pärast konsulteerimist teiste asjasse puutuvate finantsjärelevalve asutustega. Finantsinspektsioon teavitab teisi asjasse puutuvaid finantsjärelevalve asutusi, Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutust ning Euroopa Komisjoni järelevalve viisi kasutamisest.";

171) seaduse 12. peatüki 2. jao 1. jaotist täiendatakse §-ga 248[1] järgmises sõnastuses:
"**§ 248[1]. Järelevalve eesmärgid ja kasutatavad järelevalve viisid**
(1) Käesoleva seaduse § 248 lõikes 8 sätestatud järelevalve eesmärgid on vähemalt:
1) säilitada kindlustusandjate kapitalipaigutuse ja omavahendite koosseis ning vältida sellise olulise kindlustusgrupisisese kapitali loomist, mida rahastatakse võlaväärtpaberitest ja muudest finantsinstrumentidest saadud tulust, mis ei ole emaettevõtja omavahendid;
2) hinnata ja jälgida lepinguriigi ja kolmanda riigi ettevõtjaga seotud riske ning vähendada ohtu, et sellistest ettevõtjatest ja muudest reguleerimata ettevõtjatest tingitud riskid levivad kindlustusgruppi kuuluvatele kindlustusandjatele või madalama tasandi kindlustusgrupile,

mille lõplik emaettevõtja on lepinguriigi kindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja.
(2) Finantsinspektsioon võib rakendada järgmisi järelevalve viise:
1) määrata kindlustusandja, kes vastutab käesoleva jaotise ja käesoleva seaduse 3. peatüki 7. jao nõuete täitmise eest, kui kindlustusgruppi kuuluvatel kindlustusandjatel ei ole lepinguriigis ühist emaettevõtjat;
2) nõuda kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja asutamist lepinguriigis, kui kindlustusgruppi kuuluvatel kindlustusandjatel ei ole lepinguriigis ühist emaettevõtjat, ning käesoleva jaotise ja käesoleva seaduse 3. peatüki 7. jao kohaldamist mainitud kindlustusandjate suhtes, keda nimetatud kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja juhib;
3) nõuda lepinguriigi lõpliku emaettevõtja juhtorgani sõltumatust kolmanda riigi lõplikust emaettevõtjast;
4) keelata tehingud, sealhulgas dividendimaksed ja allutatud võlakirjade intressimaksed, või nõuda selliste tehingute piiramist, jälgimist või nendest ette teatamist, kui tehingute osapoolteks on kindlustusandja või lepinguriigi kindlustusvaldusettevõtja või lepinguriigi segafinantsvaldusettevõtja ja kindlustusgruppi kuuluv kolmanda riigi kindlustusandja ning need tehingud ohustavad või võivad ohustada kindlustusgruppi kuuluva kindlustusandja finantsseisundit ja solventsust;
5) nõuda teavet kolmanda riigi emaettevõtja finantsseisundi, solventsuse, riskiprofiili ja riskitaluvuspiiri kohta, sealhulgas asjakohasel juhul ettevõtja juhtidele esitatud aruandeid eelmainitu kohta;
6) rakendada käesoleva paragrahvi lõikes 3 sätestatut.
(3) Kui kindlustusgruppi kuuluvad kindlustusandjad moodustavad madalama tasandi kindlustusgrupi, mille emaettevõtja asub lepinguriigis, võib Finantsinspektsioon rakendada sellise kindlustusgrupi suhtes lisaks käesolevas jaotises ja käesoleva seaduse 3. peatüki 7. jaos sätestatule lisameetmeid või näha ette lisanõuded, sealhulgas rakendada käesoleva paragrahvi lõike 2 punktides 3–5 loetletud järelevalve viise ning tõhustada §-s 245 sätestatud riskikontsentratsiooni ja §-s 246 sätestatud kindlustusgrupisiseste tehingute järelevalvet, et tagada käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 2 nimetatud eesmärgi täitmine.
(4) Kui seotud kindlustusandja on teise lepinguriigi kindlustusandja, teavitab Finantsinspektsioon kindlustusgrupi järelevalve teostajana teise lepinguriigi finantsjärelevalve asutust käesoleva paragrahvi lõike 2 punktis 4 nimetatud tehingutest, mis ohustavad või võivad ohustada kindlustusgruppi kuuluva kindlustusandja finantsseisundit ja solventsust.
(5) Kui kindlustusgrupi järelevalve teostaja on teavitanud Finantsinspektsiooni käesoleva paragrahvi lõike 2 punktis 4 nimetatud tehingutest, rakendab Finantsinspektsioon vajaduse korral asjakohaseid meetmeid.";

172) paragrahvi 263^3 tekst muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
"Käesolevas peatükis sätestatud juriidilise isiku käive on aastane käive vastavalt viimasele kättesaadavale kõrgeima tasandi juhtimisorgani kinnitatud raamatupidamise aastaaruandele. Kui juriidiline isik peab koostama solventsuse ja finantsseisundi aruande, siis on käive kindlustusmaksete aastane kogusumma eelmise majandusaasta solventsuse ja finantsseisundi aruande alusel. Kui juriidiline isik on emaettevõtja või sellise emaettevõtja tütarettevõtja, kes peab koostama konsolideeritud raamatupidamise aruandeid, võetakse sunniraha määramisel aluseks aastane käive või vastav tululiik viimasest kättesaadavast konsolideeritud raamatupidamise aastaaruandest, mille on heaks kiitnud kõrgeima tasandi emaettevõtja juhtimisorgan.";

173) paragrahvi 267 täiendatakse lõikega 1^1 järgmises sõnastuses:
"(1^1) Alates 2027. aasta 30. jaanuarist annab Finantsinspektsioon käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud nõusoleku üksnes juhul, kui selle taotlemisele eelnenud kuue kuu jooksul on kindlustusandja saanud loa sellise kindlustusandja kindlustusportfelli vastuvõtmiseks, kes rakendas üleantava kindlustusportfelli suhtes üleminekuaja kohandust.";

174) paragrahvi 267 täiendatakse lõikega 7^1 järgmises sõnastuses:
”(7^1) Alates 2027. aasta 30. jaanuarist annab Finantsinspektsioon käesoleva paragrahvi lõikes 7 sätestatud nõusoleku üksnes juhul, kui selle taotlemisele eelnenud kuue kuu jooksul on kindlustusandja saanud loa sellise kindlustusandja kindlustusportfelli vastuvõtmiseks, kes rakendas üleantava kindlustusportfelli suhtes üleminekuaja mahaarvamist.”;

175) seadust täiendatakse §-dega 267^1 ja 267^2 järgmises sõnastuses:
”**§ 267^1. Volatiilsuse kohandamise nõusolek**
Kui kindlustusandja rakendas volatiilsuse kohandamist enne 2026. aasta 29. jaanuari, võib ta jätkata selle kohandamise rakendamist käesoleva seaduse § 47 lõikes 1 sätestatud nõusolekut taotlemata tingimusel, et ta täidab sama paragrahvi lõike 2 tingimusi alates 2027. aasta 30. jaanuarist.
§ 267^2. Järkjärgulise kohaldamise mehhanism riskivaba intressikõvera ekstrapoleerimise korral
(1) Järkjärgulise kohaldamise mehhanismi rakendamise korral võib kindlustusandja valida parameetrid, mis määravad forvardintressimäärade lõplikule forvardintressimäärale lähenemise kiiruse nii, et 2027. aasta 30. jaanuari seisuga on riskivaba intressikõver piisavalt sarnane sellise riskivaba intressikõveraga, mille kindlaksmääramisel lähtuti 2027. aasta 29. jaanuari seisuga kohalduvast ekstrapoleerimise regulatsioonist.
(2) Iga kalendriaasta alguses vähendab kindlustusandja käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud parameetreid lineaarselt nii, et ekstrapoleerimise lõplikke parameetreid kohaldatakse alates 2032. aasta 1. jaanuarist.”;

176) paragrahvi 268 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
”(1) Kui kindlustusandja kasutab käesoleva seaduse §-s 267 sätestatud üleminekuaja kohandust või üleminekuaja mahaarvamist, §-s 267^2 sätestatud järkjärgulise kohaldamise mehhanismi või § 271 lõikes 11 sätestatud intressiriski kapitalinõude muudatuste järkjärgulist rakendamist (edaspidi käesolevas paragrahvis *rakendusmeede*) ja tuvastab, et rakendusmeetme kasutamata jätmise korral ei suudaks ta täita solventsuskapitalinõuet, teavitab ta sellest Finantsinspektsiooni viivitamata.”;

177) paragrahvi 268 lõige 6 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
”(6) Finantsinspektsioon keelab käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud rakendusmeetme kasutamise, kui kindlustusandja esitatud ülevaatest nähtub, et ta ei ole suuteline täitma solventsuskapitalinõuet üleminekuperioodi lõpuks.”;

178) paragrahvi 271 lõige 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
”(2) Enne 2023. aasta 1. jaanuari tekkinud nõuete puhul, mis esitati liikmesriikide keskvalitsuste või keskpankade vastu ja mis on nomineeritud või väljastatud mis tahes muu liikmesriigi valuutas, kasutatakse standardvalemi kohaselt kontsentratsiooniriski ja hinnavaheriski alammoodulis standardnäitajatena samu näitajaid, mida kasutatakse selliste nõuete puhul, mis on nomineeritud ja väljastatud samas valuutas.”;

179) paragrahvi 271 lõiked 3–5 tunnistatakse kehtetuks;

180) paragrahvi 271 täiendatakse lõikega 11 järgmises sõnastuses:
”(11) Kui Euroopa Komisjon näeb Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/138/EÜ artikli 111 lõike 2a alusel ette intressiriski kapitalinõude muudatuste järkjärgulise rakendamise kuni viieaastase üleminekuperioodi jooksul, on muudatuste järkjärguline rakendamine kindlustusandjale kohustuslik.”;

181) paragrahvi 272 lõikes 1 asendatakse tekstiosa ”lõikeid 2–5” tekstiosaga ”lõiget 2”;

182) paragrahv 273 tunnistatakse kehtetuks;

183) seaduse 14. peatüki 1. jagu täiendatakse §-dega 274^1 ja 274^2 järgmises sõnastuses:
”**§ 274^1. Üleminekusätted proportsionaalsuse meetmete rakendamise korral**
(1) Kui Finantsinspektsioon saab käesoleva seaduse § 42^2 lõikes 1 sätestatud teate kätte enne 2027. aasta 30. juulit, on sama paragrahvi lõikes 3 sätestatud tähtaeg neli kuud.
(2) Kui Finantsinspektsioon saab käesoleva seaduse § 42^5 lõikes 2 nimetatud taotluse kätte enne 2027. aasta 30. juulit, on sama paragrahvi lõikes 3 sätestatud tähtaeg neli kuud.
(3) Kui kindlustusandja rakendas 2025. aasta 28. jaanuari seisuga käesoleva seaduse § 42^3 lõikes 1 või 2 sätestatud proportsionaalsuse meedet, võib ta jätkata meetme rakendamist nelja majandusaasta jooksul nimetatud kuupäevast arvates, ilma et talle kohalduks §-des 42^2–42^5 sätestatud nõuded.
§ 274^2. Solventsuse ja finantsseisundi aruande bilansi auditeerimine
Käesoleva seaduse § 129 lõiget 1^1 kohaldatakse esimest korda aruandeperioodi suhtes, mis algab 2027. aasta 1. jaanuaril.”;

184) seaduse normitehnilises märkuses asendatakse tekstiosa ”ja (EL) 2022/2556 (ELT L 333, 27.12.2022, lk 153–163);” tekstiosaga ”, (EL) 2022/2556 (ELT L 333, 27.12.2022, lk 153–163) ja (EL) 2025/2 (ELT L, 2025/2, 08.01.2025);”.

§ 91. Liikluskindlustuse seaduse muutmine

Liikluskindlustuse seaduses tehakse järgmised muudatused:

1) paragrahvi 69 lõiget 1 täiendatakse punktiga 3^1 järgmises sõnastuses:
”3^1) käesoleva seaduse §-s 71^4 sätestatud juhul ja korras kahju hüvitamisega seotud ülesannete täitmine;”;

2) paragrahvi 69 täiendatakse lõikega 4 järgmises sõnastuses:
”(4) Fond kooskõlastab Finantsinspektsiooniga fondi põhikirja sätted, mis tagavad käesoleva seaduse §-s 71^4 sätestatud liikluskindlustuse portfelli ülevõtmise ning sildkindlustusandja ülesannete ja õiguste täitmise.”;

3) paragrahvi 71 lõikes 1 asendatakse tekstiosa ”§ 96 lõigetes 1 ja 7, § 99 lõike 1 punktides 1–5, 7 ja 8 ning lõikes 2, § 106 lõigetes 2 ja 5, § 108 lõigetes 1 ja 2 ning §-des 129” tekstiosaga ”§ 99 lõike 1 punktides 1–5, 7 ja 8 ning lõikes 2, § 106 lõigetes 2 ja 5, § 108 lõigetes 1 ja 2, § 129 lõigetes 1 ja 3–8 ning §-des”;

4) paragrahvi 71 täiendatakse lõikega 1^1 järgmises sõnastuses:
”(1^1) Fondi juhtimine peab olema üles ehitatud selliselt, et oleks tagatud fondi struktuuri läbipaistvus, käesolevast seadusest tulenevate ülesannete asjakohane omavaheline lahusus ja vastutusalade jaotus, arvestades fondi haldusülesannete olemust, ulatust ja keerukust. Fond tagab oma tegevuse, sealhulgas eriolukordi puudutavate kavade väljatöötamise järjepidevuse ja reeglipärasuse, rakendades selleks asjakohaseid ja proportsionaalseid süsteeme, ressursse ja protseduure.”;

5) paragrahvi 71 lõike 3 esimene lause muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
”Fond kehtestab sise-eeskirjad, millega määratakse muu hulgas fondi oma riskide ja maksevõime hindamise, aktuaarifunktsiooni rakendamise, investeeringute juhtimise, huvide konflikti juhtimise ja vältimise, kahjude käsitlemise ja hüvitamise ning kindlustusandja kriisi ennetamise ja lahendamise seaduse §-s 69 sätestatud konfidentsiaalsuse nõuetele vastamise kord.”;

6) paragrahvi 71 lõikes 5 asendatakse tekstiosa ”§-s 71^1” tekstiosaga ”§-des 71^1 ja 71^4”;

7) seaduse 6. peatükki täiendatakse §-ga 71^4 järgmises sõnastuses:

”**§ 71^4. Fondi õigused ja kohustused sildkindlustusandja ülesannete täitmise ja kindlustusandja erirežiimi korral**

(1) Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksus võib käesolevas paragrahvis sätestatud tingimustel ning kindlustusvõtjate huvide kaitsmise, kindlustuslepingute kehtivuse ja kahjunõuete hüvitamise tagamise eesmärgil anda fondile üle kindlustusandja kriisi ennetamise ja lahendamise seaduses sätestatud sildkindlustusandja ülesanded ja õigused, tagades sealjuures nimetatud seaduse eesmärkide jätkuva ja nõuetekohase saavutamise.

(2) Fondile võib ühe või mitme Eestis väljastatud tegevusloaga tegutseva kindlustusandja erirežiimi, sealhulgas kindlustusandja kriisilahenduse rakendamise korral üle anda liikluskindlustuse kindlustusportfelli ning sellele vastavad õigused ja kohustised. Üleantud kohustiste koguväärtus ei tohi ületada kriisilahenduses olevalt kindlustusandjalt ülevõetud õiguste ja vara koguväärtust.

(3) Fond tagab ülevõetud kindlustusportfelli liikluskindlustuse kindlustuslepingutest tulenevate kohustuste täitmise, sealhulgas kahjustatud isikule tekitatud kahju, välja arvatud käesoleva seaduse § 36 lõikes 2 sätestatud kahju hüvitamise käesolevas seaduses sätestatud juhtudel ja korras.

(4) Fondil ei ole lubatud sõlmida uusi ega muuta kehtivaid kindlustuslepinguid, välja arvatud käesoleva seaduse § 13 lõikes 3 sätestatud juhul.

(5) Fond hoiab ülevõetud vara, õigusi ja kohustisi eraldi fondi muust varast, õigustest ja kohustistest. Seejuures ei ole lubatud kasutada ülevõetud vara fondi juhtorgani liikmetele tasu maksmiseks.

(6) Kui ülevõetud varast ei piisa ülevõetud kindlustuslepingutest tulenevate kohustuste täitmiseks, võib fond kasutada omavahendeid, mis on kogutud Eestis väljastatud tegevusloaga kindlustusandjate maksejõuetuse riski katteks.

(7) Fond avaldab teate kindlustusportfelli vastuvõtmise, sealhulgas kahjustatud isiku nõudeõiguse kohta oma veebilehel.”.

§ 92. Raamatupidamise seaduse muutmine

Raamatupidamise seaduses tehakse järgmised muudatused:

1) paragrahvi 62 lõiget 21 täiendatakse punktiga 3 järgmises sõnastuses:

”3) väike ja mittekeerukas kindlustusandja kindlustustegevuse seaduse § 42^1 lõike 1 tähenduses, kes on suurettevõtja või audiitortegevuse seaduse § 13 lõike 1 punktis 1 nimetatud avaliku huvi üksusest VKE.”;

2) paragrahvi 62 lõikes 22 asendatakse tekstiosa ”punktides 9^1 ja 9^2” tekstiosaga ”punktis 9^2”;

3) seaduse normitehnilises märkuses asendatakse tekstiosa ”ja (EL) 2025/794 (ELT L, 2025/794, 16.04.2025)” tekstiosaga ”, (EL) 2025/2 (ELT L, 2025/2, 08.01.2025) ja (EL) 2025/794 (ELT L, 2025/794, 16.04.2025)”.

§ 93. Tagatisfondi seaduse muutmine

Tagatisfondi seaduses tehakse järgmised muudatused:

1) paragrahvi 2 lõikes 1 asendatakse sõnad ”kindlustusandjate pensionilepingute kindlustusvõtjate (edaspidi *kindlustusvõtja*) poolt” sõnaga ”kindlustusvõtjate” ja lõiget täiendatakse pärast sõna ”rahastamiseks” sõnadega ”ning hüvitise maksmiseks”;

2) paragrahvi 2 lõike 2 punktis 1 asendatakse sõnad ”ja pensionilepinguid sõlmivatelt kindlustusandjatelt” sõnadega ”ning kindlustusandjatelt ja kolmanda riigi kindlustusandjate Eestis asutatud filiaalidelt”;

3) paragrahvi 2 lõike 2 punkti 4^1 täiendatakse pärast sõna ”teisele” sõnadega ”pensionilepinguid sõlmivale”;

4) paragrahvi 2 lõike 2 punkti 4^2 täiendatakse pärast sõna ”rahastamiseks” sõnadega ”ning hüvitise maksmiseks”;

5) paragrahvi 4 lõiget 1 täiendatakse punktiga 6 järgmises sõnastuses:
”6) kindlustusandjate kriisilahenduse osafond.”;

6) paragrahvi 4 lõiget 5 täiendatakse pärast sõna ”moodustatakse” sõnadega ”pensionilepinguid sõlmivate”;

7) paragrahvi 4 täiendatakse lõikega 7 järgmises sõnastuses:
”(7) Kindlustusandjate kriisilahenduse osafond moodustatakse kindlustusandjate osamaksetest, mille arvel rahastatakse kriisilahenduses oleva kindlustusandja vara ja kohustiste üleandmise toetamist ning hüvitise maksmist.”;

8) paragrahvi 5 lõikes 1 asendatakse tekstiosa ”ja ”kriisilahenduse osafond”” tekstiosaga ”, ”kriisilahenduse osafond” ja ”kindlustusandjate kriisilahenduse osafond””;

9) paragrahvi 6 lõiget 2 täiendatakse punktiga 12^2 järgmises sõnastuses:
”12^2) otsustab kindlustusandjate kriisilahenduse osafondi suuruse ja tagantjärele makstavate osamaksete kogumise, lähtudes käesoleva seaduse §-s 73^{29} sätestatust;”;

10) seadust täiendatakse 5^3. peatükiga järgmises sõnastuses:

”5^3. peatükk
KINDLUSTUSANDJATE KRIISILAHENDUSE OSAFOND

1. jagu
Kriisilahenduse rahastamise tingimused

§ 73^{26}. Kindlustusandjate kriisilahenduse rahastamise ulatus ja osafondi vahendite kasutamine

(1) Kindlustusandjate kriisilahenduse osafondi (edaspidi käesolevas peatükis *osafond*) vahendeid võib kasutada üksnes käesolevas seaduses ning kindlustusandja kriisi ennetamise ja lahendamise seaduses sätestatud ulatuses ja korras järgmistel juhtudel:
1) omandiõiguse instrumendi omajale, kindlustusvõtjale, kindlustatule, soodustatud isikule, õigustatud isikule ning muudele võlausaldajatele hüvitise maksmine kindlustusandja kriisi ennetamise ja lahendamise seaduse § 64 lõike 5 alusel;
2) kriisilahenduses oleva kindlustusandja vara ja kohustiste üleandmise toetamine ja talle garantii andmine.
(2) Otsused kindlustusandjate kriisilahenduse osafondi vahendite kasutamiseks teeb Inspektsioon vastavalt käesolevas seaduses sätestatule kooskõlas kindlustusandja kriisi ennetamise ja lahendamise seaduse §-ga 30.
(3) Osafondi vahendeid ei ole lubatud kasutada otse kindlustusandja kahjumi katmiseks või tema rekapitaliseerimiseks.

2. jagu
Osamaksed

§ 73^{27}. Osamaksed ja nende tasumise vorm

(1) Kriisilahenduse osafondi osamaksed on tagantjärele makstavad osamaksed.
(2) Osamaksed tasutakse Fondile.
(3) Osamakseid ei tagastata kindlustusandjale, kui seadusest ei tulene teisiti.
(4) Osamaksed tasutakse rahas.

§ 73[28]. Kriisilahenduse tulu kandmine osafondi

Kui kindlustusandja kriisi ennetamise ja lahendamise seaduse §-des 34, 36 ja 41 ei ole sätestatud teisiti, võib kriisilahenduses olevalt kindlustusandjalt saadud summad, intressid ja muu investeeringutelt saadud tulu ning mis tahes muu tulu kanda osafondi.

§ 73[29]. Tagantjärele makstavad osamaksed

(1) Tagantjärele makstava osamakse tasumise korra, perioodi ja tähtajad ning osamaksete määra kehtestab nõukogu pärast käesoleva seaduse § 73[26] lõikes 2 sätestatud Inspektsiooni otsuse vastuvõtmist.

(2) Tagantjärele makstava osamakse määr ei või olla suurem kui kaks protsenti kindlustusandja kindlustusmaksete aastasummast. Kui tagasimakseperiood ületab viit aastat, võib Fond suurendada tagantjärele makstava osamakse määra selliselt, et tagasimakseperiood ei ületaks viit aastat. Kindlustusmaksete aastasumma on kindlustusandja Eestis ja teistes lepinguriikides sõlmitud kindlustuslepingute kindlustusmaksete aastane kogusumma.

(3) Kõigi kindlustusandjate suhtes rakendatakse ühtseid tagantjärele makstava osamakse määrasid.

3. jagu

Kriisilahenduse rahastamise kord

§ 73[30]. Fondile esitatavad dokumendid

(1) Inspektsioon esitab Fondile rahastamisele kuuluvate kulude kohta järgmised andmed ja dokumendid:

1) kriisilahenduse rahastamise kava;

2) andmed ja dokumendid, mida Fond vajab kriisilahenduse rahastamise kava täitmiseks vajalikeks toiminguteks.

(2) Fondi nõudel on Inspektsioon kohustatud andma kavandatavate kriisilahendusmeetmete ja -õiguste või hüvitise maksmise kohta täiendavaid andmeid ja selgitusi.

§ 73[31]. Rahastamise otsustamine

(1) Fond teeb kriisilahenduse rahastamise kava kohased toimingud Inspektsiooni esitatud andmete ja dokumentide alusel.

(2) Fond võib peatada kriisilahenduse rahastamise kava kohaste toimingute tegemise, kui esinevad järgmised asjaolud:

1) kavas esitatud seisukohad või sellele lisatud andmed või dokumendid on ebakorrektsed või vastuolulised;

2) kava täitmiseks nõutavad toimingud on Fondi hinnangul vastuolus kehtiva õigusega.

(3) Kriisilahenduse rahastamise kava täitmise peatamisest käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud alusel teavitab Fond viivitamata Inspektsiooni. Fond jätkab kava täitmist viivitamata pärast puuduste kõrvaldamist.

§ 73[32]. Kriisilahenduse rahastamise kava täitmiseks tehtavad maksed

(1) Kriisilahenduse rahastamise kava kohaselt tegemisele kuuluvad maksed kannab Fond üle Inspektsiooni asjakohasele pangakontole.

(2) Fond teeb maksed vastavalt kriisilahenduse rahastamise kavale, kuid mitte enne, kui talle on esitatud kõik makse õigsuses veendumiseks vajalikud andmed.

(3) Maksete tegemise eest tasub Inspektsioon, kui Fondi ja väljamakseid tegeva krediidiasutuse vahel ei ole kokku lepitud teisiti.";

11) paragrahvi 77 täiendatakse pärast sõna "sätestatud" tekstiosaga "või § 73[29] lõike 1 alusel määratud";

12) paragrahvi 92 täiendatakse lõikega 2[1] järgmises sõnastuses:

"(2[1]) Valdkonna eest vastutav minister võib määrusega kehtestada kindlustusandjate kriisilahenduse osafondi aruandluse ulatuse ja korra.";

13) paragrahvi 93 lõikes 3 asendatakse tekstiosa "11[1] ja 13" tekstiosaga "11[1], 12[2] ja 13";

14) paragrahvi 93 lõige 5 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
”(5) Kui osamakse tasumise või muu käesolevast seadusest tuleneva kohustuse on jätnud täitmata lepinguriigi krediidiasutuse või investeerimisasutuse filiaal või kolmanda riigi kindlustusandja Eesti filiaal, teavitab Inspektsioon sellest lepinguriigi või kolmanda riigi pädevat asutust, kes teostab järelevalvet selle fondiosalise üle.”.

§ 94. Tsiviilkohtumenetluse seadustiku muutmine

Tsiviilkohtumenetluse seadustikus tehakse järgmised muudatused:

1) paragrahvi 356 lõiget 4 täiendatakse pärast sõna ”seaduse” sõnadega ”või kindlustusandja kriisi ennetamise ja lahendamise seaduse”;

2) paragrahvi 560^1 lõikes 8 asendatakse tekstiosa ”§ 428 lõike 1 punkti 6 alusel” tekstiosaga ”§ 428 lõike 1 punkti 4^1 alusel”;

3) paragrahvi 607 lõige 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
”(2) Käesolevas peatükis sätestatut kohaldatakse krediidiasutuse, investeerimisühingu või kindlustusandja aktsionäridele, osanikele või võlausaldajatele finantskriisi ennetamise ja lahendamise seaduses, krediidiasutuste seaduses või kindlustusandja kriisi ennetamise ja lahendamise seaduses sätestatud hüvitise määramisel.”.

§ 95. Võlaõigusseaduse muutmine

Võlaõigusseaduses tehakse järgmised muudatused:

1) paragrahvi 526 tekst muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
”(1) Õigusabikulude kindlustuse puhul kohustub kindlustusandja kandma kindlustusjuhtumi toimumise korral nii kohtumenetluse kulud kui ka osutama muid otseselt kindlustuskaitsega seotud teenuseid kindlustuslepinguga ettenähtud ulatuses, pidades silmas eelkõige järgmisi asjaolusid:
1) kindlustus katab õigusabikulud tsiviil- või kriminaalmenetluses või väljaspool kohut, kui kindlustusvõtja on kandnud kahju või saanud viga;
2) kindlustusandja tagab kindlustusvõtja kaitsmise ja esindamise tsiviil-, kriminaal-, haldus- või muus menetluses või kindlustusvõtja vastu esitatud muu nõude korral.
(2) Käesolevas jaos, välja arvatud käesoleva seaduse § 531^1 lõike 1 punktis 3, kindlustusvõtja kohta sätestatut kohaldatakse ka sellise kindlustatud isiku suhtes, kes ei ole kindlustusvõtja.”;

2) paragrahvi 527 tekst muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
”(1) Kui õigusabikulude kindlustuse riskid on kindlustatud kõrvuti muude kindlustusriskidega, märgitakse kindlustuslepingus eraldi õigusabikulude kindlustuse kaitse ulatus ja selle eest maksmisele kuuluvad kindlustusmaksed.
(2) Kui kindlustusandja on kindlustustegevuse seaduse § 103^3 lõike 3 kohaselt teinud kindlustuslepingust tulenevate kohustuste täitmisega tegelemise ülesandeks teisele isikule, märgitakse see isik lepingus või poliisil nimeliselt.
(3) Kui kindlustusandja rakendab kindlustustegevuse seaduse § 103^3 lõikes 4 sätestatud õigusabikulude nõuete haldamise ja huvide konflikti maandamise meedet, nähakse kindlustuslepingus ette kindlustatud isiku õigus pöörduda valitud advokaadi või muu kvalifitseeritud isiku poole enda esindamiseks ja oma huvide kaitseks.”;

3) paragrahvi 528 tekst muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
”(1) Kindlustusvõtjal on õigus vabalt valida advokaat või muu kvalifitseeritud isik, kui:
1) teda on vaja kindlustusvõtja kaitsmiseks, esindamiseks või huvide kaitseks mis tahes kohtu- või haldusmenetluses;

2) kindlustusandja tegevuses esineb õigusabikulude nõuete haldamisega seotud huvide konflikt.
(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud õigus märgitakse selgelt ära kindlustuslepingus.
(3) Kui kindlustusandja rakendab õigusabikulude turustamisel huvide konflikti maandamiseks kindlustustegevuse seaduse § 103^3 lõikes 4 sätestatud õigusabikulude nõuete haldamise ja huvide konflikti maandamise meedet, on kindlustusvõtjal õigus valida advokaat või muu kvalifitseeritud isik sõltumata käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatust.
(4) Kindlustusandja või isik, kellele on edasi antud ülesanne hallata õigusabikulude kindlustuse nõudeid, teavitab kindlustusvõtjat huvide konflikti ilmnemise korral käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 2 sätestatud õigusest.";

4) seaduse 24. peatükki täiendatakse §-ga 531^1 järgmises sõnastuses:
"**§ 531^1. Õigusabikulude kindlustuse kohaldamise erisus**
(1) Käesolevas jaos sätestatut ei kohaldata järgmiste kindlustusandja tegevuste suhtes:
1) õigusabikulude kindlustus, mis katab merelaevade kasutamisest tulenevaid või nende kasutamisega seotud vaidlusi ja riske;
2) tsiviilvastutuskindlustus kindlustusvõtja kaitsmiseks või esindamiseks mis tahes kohtu- või haldusmenetluses, kui selline tegevus on kindlustusandja enda huvides;
3) õigusabikulude kindlustus sellise abistamisteenuse kindlustuse täiendava kindlustusena, mille korral antakse abi muus liikmesriigis kui kindlustusvõtja alalises elukohas ja mis hõlmab abi kättesaadavaks tegemist sellistele isikutele, kes satuvad raskustesse reisides ja oma kodust või alalisest elukohast eemal olles.
(2) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 3 sätestatu nähakse ette abistamisteenuse kindlustuse lepingus.";

5) seaduse normitehnilist märkust täiendatakse pärast tekstiosa "Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/5/EÜ kreeditkorraldusega tehtud välismaksete kohta (EÜT L 43, 14.2.1997, lk 25–30);" tekstiosaga "Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventsus II) (ELT L 335, 17.12.2009, lk 1–155);".

§ 96. Võlaõigusseaduse, tsiviilseadustiku üldosa seaduse ja rahvusvahelise eraõiguse seaduse rakendamise seaduse muutmine

Võlaõigusseaduse, tsiviilseadustiku üldosa seaduse ja rahvusvahelise eraõiguse seaduse rakendamise seaduse § 17^3 tekst loetakse lõikeks 1 ja paragrahvi täiendatakse lõikega 2 järgmises sõnastuses:
"(2) Kindlustusandja kriisi ennetamise ja lahendamise seaduse jõustumisega võlaõigusseaduses jõustunud muudatusi kohaldatakse kindlustuslepingutele, mis on sõlmitud alates 2027. aasta 30. jaanuarist.".

§ 97. Väärtpaberituru seaduse muutmine

Väärtpaberituru seaduses tehakse järgmised muudatused:

1) paragrahvi 166 lõiget 2 täiendatakse pärast sõna "seaduses" sõnadega "ning kindlustusandja kriisi ennetamise ja lahendamise seaduses";

2) seaduse normitehnilises märkuses asendatakse tekstiosa "muudetud määrusega (EÜ) nr 219/2009 (ELT L 87, 31.3.2009, lk 109–154)" tekstiosaga "muudetud määrusega (EÜ) nr 219/2009 (ELT L 87, 31.03.2009, lk 109–154) ja direktiiviga (EL) 2025/1 (ELT L, 2025/1, 08.01.2025)".

§ 98. Äriseadustiku muutmine

Äriseadustikus tehakse järgmised muudatused:

1) paragrahvi 290[1] lõiget 3 täiendatakse pärast sõna ”seaduse” tekstiosaga ”, kindlustusandja kriisi ennetamise ja lahendamise seaduse”;

2) seadustiku normitehnilises märkuses asendatakse tekstiosa ”(ELT L 184, 14.07.2007, lk 17–24)” tekstiosaga ”(ELT L 184, 14.07.2007, lk 17–24), muudetud direktiiviga (EL) 2025/1 (ELT L, 2025/1, 08.01.2025)”.

§ 99. Seaduse jõustumine

Käesoleva seaduse §-d 1–87, § 88 punktid 1–25 ja 27–32, § 89, § 90 punktid 1, 2, 5–85, 88, 90–93, 96–98, 102–125, 128, 129, 134–144, 146–148, 151–171 ja 173–184, §-d 91–93, § 94 punktid 1 ja 3 ning §-d 97 ja 98 jõustuvad 2027. aasta 30. jaanuaril.

---

[1] Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv (EL) 2025/1, millega luuakse kindlustus- ja edasikindlustusandjate finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistik ning muudetakse direktiive 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2007/36/EÜ, 2014/59/EL ja (EL) 2017/1132 ning määruseid (EL) nr 1094/2010, (EL) nr 648/2012, (EL) nr 806/2014 ja (EL) 2017/1129 (ELT L, 2025/1, 08.01.2025).

Lauri Hussar
Riigikogu esimees

Tallinn, 11. november 2026